

ČETRTEK, 20. NOVEMBER 2008

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.05)

*

* *

Predsednik. – Gospe in gospodje, upam, da mi boste oprostili, da zamujam nekaj minut. Naš nekdanji kolega poslanec Otto von Habsburg danes praznuje 96 rojstni dan. Bil je poslanec Evropskega parlamenta od leta 1979 do leta 1999. Njegov seznam prisotnosti in kakovost njegovega dela sta bila zgled za vse nas. Pravkar sem z njim govoril po telefonu, zato zamujam nekaj minut, in ob njegovem 96 rojstnem dnevu sem mu toplo čestital v imenu vseh vas – upam, da mi je to dovoljeno – in seveda v imenu njegovih političnih prijateljev iz Bavarske.

2. Finančna pomoč državam članicam (vloženi predlogi resolucij): gl. zapisnik

3. Predstavitev letnega poročila Računskega sodišča - 2007

Predsednik. – Naslednja točka je predstavitev letnega poročila Računskega sodišča za leto 2007.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, *predsednik Evropskega računskega sodišča*. – Gospod predsednik, v čast mi je sodelovati v vaši razpravi o letnem poročilu Računskega sodišča za finančno leto 2007, ki sem ga 10. novembra že predložil Odboru za proračunski nadzor.

Na splošno je revizijsko mnenje Računskega sodišča o računovodskih izkazih zdaj brez pridržka – pozitivno, če želite –, vendar pa je mnenje o z izkazi povezanih transakcijah na splošno enako mnenju v lanskem letu.

Glede računovodskih izkazov je Računsko sodišče zaključilo, da z vseh materialnih vidikov dejansko ponazarjajo finančno stanje Evropskih skupnosti in denarne tokove ob koncu leta. Zaradi izboljšanj, do katerih je prišlo, pridržki, izraženi lansko leto, niso več potrebni.

V zvezi z zakonitostjo in pravilnostjo transakcij, Sodišče izdaja mnenje brez pridržka za prihodke, obveznosti in plačila za „gospodarske in finančne zadeve“ ter „upravne in druge stroške“.

V zvezi z „upravnimi in drugimi stroški“, ki v letu 2007 znašajo 8 milijard EUR, Sodišče priznava odločitve in ukrepe, ki so jih izvedle institucije, da bi še dodatno izboljšali finančno upravljanje na podlagi priporočil, ki jih je sodišče podalo, vključno s tistimi, ki jih je izvedel Evropski parlament. Sodišče bo ocenilo njihov vpliv v naslednjih letih.

Vendar pa Sodišče ugotavlja, da napake, čeprav v različnih obsegih, še vedno znatno vplivajo na plačila pri „kmetijstvu in naravnih virih“, „koheziji“, „raziskavah, energiji in prometu“, „zunanji pomoči, razvoju in širitvi“ ter pri „izobraževanju in državljanstvu“. Po ocenah so nadzorni in kontrolni sistemi, ki pokrivajo ta področja, le deloma učinkoviti, čeprav na področju „raziskav“ in, na ravni Komisije, na področju „zunanje pomoči, razvoja in širitve“ Sodišče ugotavlja nekatere izboljšave nadzornih in kontrolnih teh sistemov.

Za „kohezijo“, ki znaša 42 milijard EUR proračunskih odhodkov, Sodišče ocenjuje, na podlagi revizije reprezentativnega vzorca transakcij, da povrnjenih ne bi smelo biti vsaj 11 % stroškov. Najpogostejši razlogi za napake so bili neupravičeni stroški, prekomerna prijava porabljenega denarja in resno nespoštovanje pravil javnega naročanja.

Sodišče je za „kmetijstvo in naravne vire“, kjer je bilo v letu 2007 porabljenih 51 milijard EUR, ugotovilo, da „razvoj podeželja“ še vedno predstavlja nesorazmerno velik del v celotni napaki, medtem ko za stopnjo napake pri stroških EKJS ocenjuje, da je nekoliko pod pragom pomembnosti.

Zakaj se te okoliščine ponavljajo in zakaj je stanje pri transakcijah na splošno podobno kot prejšnje leto? Pomembne ravni napak ostajajo zaradi visoke ravni vgrajenega tveganja, povezanega s številnimi področji porabe Evropske unije in slabostmi, povezanimi z nadzorom in kontrolo.

Velik del proračuna, vključno na področjih v deljenem upravljanju, je izplačanega več milijonom upravičencev v Uniji, pogostokrat pod zapletenimi pogoji in predpisi, na podlagi lastnih izjav tistih, ki prejemajo sredstva. Ti prejemniki in tisti, ki sredstva izplačujejo, delajo napake zaradi te okoliščine vgrajenega tveganja.

Za obvladovanje teh tveganj obstajajo številne ravni nadzora in kontrole: prvič, na ravni upravičencev; drugič, vzpostavljeni so načini za preverjanje zahtevkov, ki učinkovito delujejo, ter zadnjič, nadzor s strani Komisije, da bi bilo mogoče zagotoviti delovanje vseh teh sistemov kot celote.

Ker se večina napak pojavi na ravni končnih upravičencev, jih je pogostokrat mogoče zanesljivo ugotoviti s podrobnimi kontrolami, ki se izvajajo na mestu samem. Takšno preverjanje je drago, zaradi česar je vključen le majhen delež posameznih zahtevkov.

Tudi tu je revizijsko delo sodišča za poslovno leto 2007 pokazalo, da države članice niso vedno učinkovite pri ugotavljanju pomanjkljivosti pri načinih za preverjanje posameznih zahtevkov. Sodišče je ugotovilo tudi nekaj pomanjkljivosti glede konformne poravnave Skupnosti v kmetijstvu.

Na številnih proračunskih področjih obstajajo mehanizmi za povračilo nepravilno izplačanih plačil upravičencem, ali če so države članice nepravilno upravljale programe stroškov ter „niso dopuščale“ nekaterih stroškov, t.j. so zavrnilo njihovo financiranje iz proračuna.

Vendar zanesljive informacije o vplivu korektivnih ukrepov še niso na voljo, Sodišče pa je zaključilo, da korektivnih ukrepov še ni mogoče obravnavati, kot da so učinkoviti pri odpravljanju napak.

Glede na vse to je pošteno, če priznamo, da je Komisija od leta 2000 vložila veliko naporov v odpravljanje pomanjkljivosti pri nadzoru in kontroli, predvsem s pomočjo razvoja in izvajanja programa notranjih reform in v letu 2006 z vzpostavitvijo akcijskega načrta za izboljšanje nadzornih in kontrolnih sistemov po vsej Uniji.

Letne izjave in poročila o dejavnostih, ki so ključni del reformnega programa, vključno s tistimi, ki se nanašajo na kohezijo in kmetijstvo, sedaj dajejo siko, ki je veliko bolj usklajena z ocenami Sodišča, vseeno pa se zdi, da se problemi zaradi nekaterih zadržkov še vedno podcenjujejo.

V zvezi z akcijskim programom za leto 2006 kljub napredku, ki ga je naredila Komisija, Sodišče ugotavlja, da je še vedno prezgodaj, da bi bilo mogoče zaznati vpliv na zakonitost in pravilnost transakcij. Leto 2007 je bilo na primer šele prvo leto, v katerem so države članice morale pripraviti letni povzetek revizij in izjav, ki so na voljo. To lahko sčasoma, kot je izpostavljeno v mnenju Sodišča 6/2007, spodbudi izboljšano upravljanje in nadzor sredstev Evropske unije. Vendar pa sedaj še ne zagotavljajo zanesljivih ocen glede delovanja in učinkovitosti sistemov.

Takšne je trenutno stanje. Če pa se ozremo nazaj, se moramo vprašati, kaj je treba še storiti in o kakšnih ukrepih za prihodnost je treba razmisliti. Sodišče predlaga, da bi bilo pri vsakem izmed takšnih ukrepov treba upoštevati naslednje.

Prvič, ugodnosti, ki jih prinašajo prizadevanja za zmanjšanje napak morajo biti uravnotežene s stroški.

Drugič, vsi udeleženi v proračunskem procesu se morajo zavedati, da se nekaterim tveganjem za napake ni mogoče izogniti.

Tretjič, proračunski organi/organi, ki sprejemajo sklepe o razrešnici se morajo v imenu državljanov dogovoriti o ustrezni stopnji tveganja za različna posamezna področja proračunskih potreb.

Četrto, ponovno je treba razmisliti o načrtih, ki jih ni mogoče zadovoljivo izvesti ob sprejemljivem obsegu stroškov in ob sprejemljivem tveganju.

Zadnjič, pozorno je treba razmisliti o poenostavitvi, ne le na področjih, kot so razvoj podeželja in raziskave, saj dobro zasnovana pravila in uredbe, ki jih je mogoče jasno tolmačiti in enostavno izvajati, zmanjšujejo tveganje za nastanek napak in omogočajo poenostavljeno, stroškovno učinkovito upravljanje in nadziranje.

Zaradi tega Sodišče spodbuja Komisijo, da dokonča svojo analizo o stroških nadzora in o obsegu tveganja, ki je povezano z različnimi področji porabe. Sodišče prav tako priporoča, da Komisija nadaljuje s svojimi prizadevanji za izboljšanje svojega spremljanja in poročanja, vključno s sodelovanjem z državami članicami,

da bo tako v letnih poročilih o dejavnostih mogoče učinkovito uporabiti letne povzetke poročil in omogočiti z nadaljnjimi dejanji izboljšavo sistemov za izterjavo.

Poleg poenostavitve in uporabe koncepta sprejemljivega tveganja, je Sodišče v svojem odgovoru na sporočilo Komisije „Reforma proračuna v spreminjajoči se Evropi“ predlagalo uporabo načel jasnosti ciljev, realizma, preglednosti in odgovornosti pri načrtovanju porabe Evropske unije. Sodišče prav tako spodbuja politične oblasti, naj preučijo možnost za preoblikovanje programov izdatkov z vidika rezultatov in da pri njihovem upravljanju kritično razmislijo o ustreznih ravni nacionalne, regionalne in lokalne presoje.

Čeprav se Sodišče zaveda, da je bil dosežen napredek, poudarja, da bodo dodatne izboljšave pri finančnem upravljanju Evropske unije odvisne od uspeha neprekinjenih in prihodnjih ukrepov za zmanjšanje tveganj na sprejemljivo raven in za razvoj stroškovno učinkovitih sistemov za njihovo upravljanje.

Vloga Sodišča je v času finančnih pretresov in gospodarske nestabilnosti še pomembnejša in ustrežnejša. Kot zunanji revizorji Evropske unije moramo ukrepati kot neodvisni skrbniki finančnih interesov državljanov v Uniji. S predstavitvijo tega poročila nameravamo prispevati k preglednosti in spodbujati odgovornost, kar oboje šteje kot bistveno za zagotavljanje zaupanja državljanov Evropske unije v njene ustanove, ki skrbijo za delovanje Unije, ter ji dajejo usmeritev za prihodnje.

Predsednik. – Predsednik Silva Caldeira, rad bi se vam zahvalil za vaše poročilo in za sodelovanje med vami, Sodiščem in Evropskim parlamentom, ki je vedno konstruktivno.

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, Komisija pozdravlja letno poročilo Sodišča. Rad bi izpostavil zelo konstruktivno sodelovanje, ki smo ga imeli s Sodiščem. Iz poročila izhaja res zelo dobro novica: Sodišče je izdalo oceno, da so izkazi v celoti sprejemljivi, kar revizorji imenujejo „mnenje brez pridržka“. To je pomemben dosežen v let treh letih po uvedbi novega računovodskega sistema.

Obstaja še ena zelo dobra novica: Sodišče priznava, da krepimo naše nadzorne sisteme. V letu 2007 zunanji revizor prvič ni izdal rdečega kartona za nobeno poglavje v zvezi s kontrolnimi sistemi. V to področje se vlaga veliko napora. Rad bi izpostavil letne povzetke obstoječih revizij strukturnih skladov, ki so jih države članice prvič predložile prejšnjo pomlad.

Sodišče se zaveda teh prizadevanj, čeprav se še ne odražajo v znatnem zmanjšanju obsega napak na terenu. To za Komisijo predstavlja veliko spodbudo.

Dejstvo je, da slika pri posameznih transakcijah še naprej ostaja nejasna. Za Evropski kmetijski jamstveni sklad, ki je po obsegu največji kmetijski izdatek, Sodišče ugotavlja, da je tudi letos stopnja napak pod ravno pomembnosti. Enako velja za preostali del poglavja o naravnih virih, medtem ko je na področju razvoja podeželja stopnja napak visoka. Tudi pri kohezijskih skladih Sodišče ugotavlja preveč napak.

Komisija največjo prioriteto namenja zmanjševanju teh stopenj napak in bo po potrebi zavzela tudi trdno stališče. V letu 2008 smo ESRR in ESS – kohezijskim skladom – že naložili finančne popravke v višini 843 milijonov EUR, v pripravi pa je po ocenah še za 1,5 milijarde EUR popravkov.

Naj opozorim, da so v zvezi z napakami pri osnovnih plačilih zahteve postavljene zelo visoko. Brez napake jih mora biti vsaj 98 %. Temu se približujemo: revizorji za vsa proračunska področja, razen enega, ugotavljajo, da je 95 % ali več plačil izvedeno brez resnih finančnih napak.

Sodišče opaža izboljšave na področju zunanje pomoči in notranjih politik, kot sta promet in energija, kot tudi na področju izobraževanja in državljanstva. Na področju upravnih, gospodarskih in finančnih zadev so rezultati še boljši. Ta področja neposredno upravlja Komisija, kar lahko deloma tudi pojasni, zakaj imajo vložena prizadevanja hitrejši vpliv. Če povzamem: po mnenju Komisije letno poročilo Računskega sodišča za leto 2007 kaže na stalen, postopen napredek.

V zadnjih petih letih smo prehodili dolgo pot. Če pogledamo na napredek, ki smo ga dosegli, lahko zagotovim, da Komisija nikakor ne obžaluje, da si je zastavila cilj glede izdaje pozitivne izjave o zanesljivosti v zvezi z osnovnimi transakcijami. Upam, da bo Evropski parlament prepoznal pozitiven napredek in še naprej podpiral prizadevanja glede poenostavitve, boljšega upravljanja in večje odgovornosti držav članic.

Jean-Pierre Audy, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospod predsednik, gospod podpredsednik Evropske komisije, gospod predsednik Računskega sodišča, gospe in gospodje, najprej bi se vam rad zahvalil, gospod predsednik Sodišča, za ogromno nalogo, ki ste jo opravili na Računskem sodišču; mislim, da je to pomemben dokument, namenjen našemu informiranju.

Kot vemo je ta razrešnica prva razrešnica za finančno perspektivo 2007–2013. Gre za prvo z novim sistemom upravljanja, potrjevanja in revizijske kontrole, ki ga je uvedla Komisija. Je tudi zadnja v mandatu Urada, ki se zaključuje, saj začnemo s šestmesečnim delom in bomo glasovali aprila pred evropskimi volitvami, v času, ko nam je Komisija obljubila pozitivno izjavo o zanesljivosti. Mineva 14 let, od kar smo dobili pozitivno izjavo o zanesljivosti, kar v Evropskem parlamentu vzbuja zaskrbljenost.

Prvič, v zvezi z izkazi sem obveščen, da gre za mnenje brez pridržka. Zakaj ni bil konsolidiran Galileo? In ne morem skriti dejstva, da se ne bom nikoli navadil na izkaze z negativnim kapitalom v višini 58 milijard. To me skrbi.

To so torej dobre novice. Veseli moramo biti, da imamo za upravne izdatke pozitivno mnenje, z nizkimi stopnjami napak in, kot so nam povedali, brez goljufij. Vendar pa imajo države članice slabo deljeno upravljanje na področju kmetijstva, kohezije in strukturnih skladov, kjer je preveč napak – v nekaterih državah članicah včasih tudi več kot 60 %. Svet ni prisoten in bi bilo zanimivo izvedeti, kaj o teh razmerah menijo države članice in Svet, ko ne podpišejo nacionalnih izjav in glede na to, da bodo ob trenutnih težavah v javnih finanah državljanji to zahtevali.

Menim, da ima predsednik prav in bi morali obravnavati ta postopek razrešnice z odbori, Komisijo, Svetom, Parlamentom, nacionalnimi parlamenti in nacionalnimi računskimi sodišči, ki so zaskrbljeni, ker ne sodelujejo v tej razpravi.

Z vašim dovoljenjem, gospod predsednik, bi rad v tridesetih sekundah časa za govor kot poročevalec izrazil začudenje, kot so to storili tudi moji kolegi, nad dejstvom, da Svet ni prisoten. Vendar pa se zavedam gospod predsednik Evropskega računskega sodišča, da boste čez nekaj dni vaše poročilo predstavili Svetu Ecofin in da zaradi tega Svet ne more podati svojega mnenja preden ne uskladi mnenja med različnimi državami članicami.

Zaradi tega in ker je sedaj kazalec uperjen v države članice glede deljenega upravljanja, verjamem, da bomo prejeli mnenje Sveta zelo hitro in vzel si bom pravico, gospod predsednik Evropskega parlamenta, in zahteval vprašanje za pisni odgovor v času za vprašanja in prosil Svet, da hitro poda mnenje, ko bo lahko izmenjal stališča o tem odličnem poročilu Evropskega računskega sodišča.

Herbert Bösch, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, želim čestitati Računskemu sodišču za delo, ki ga je Parlamentu predložilo v obliki letnega poročila za 2007. V sklopu letnih poročil, ki se nenehno izboljšujejo je po mojem mnenju to do sedaj najboljše poročilo, ki ga je predstavilo Računsko sodišče. Je bolj informativno, slikovito in jasnejše.

Člani Računskega sodišča, z zadovoljstvom sem opazil, da ste se uprli skušnjavi, da bi v poročilo za to leto vnesli populizem.

Na podlagi številnih različnih posebnih poročil, predvsem pa na podlagi tega poročila, bomo sedaj lahko ovrednotili, ali je bilo delo, ki ga je v letu 2007 opravila Komisija ter pri tem uporabila denar evropskih davkoplačevalcev, zadovoljivo ali ne. Do sedaj smo videli številne spodbujajoče predstavitve, predvsem s strani komisarke za kohezijske sklade. Tudi komisar za raziskave je nakazal, da so kritike tega Parlamenta in Računskega sodišča v poročilu za lansko leto padle na plodna tla.

Področje, kjer stvari še vedno ne delujejo dobro, je skupno prizadevanje glede nadzora evropskega proračuna, iz katerega se države članice umikajo. Spodbuden primer aktivnega sodelovanja dajejo štiri države članice – Danska, Nizozemska, Združeno kraljestvo in Švedska. Dobro je videti, da so se nacionalna računska sodišča, kot je sodišče v Nemčiji, na nacionalni ravni začela ukvarjati z evropskim denarjem, ki se porablja v Nemčiji in upamo, da bo na to temo prišlo do politične razprave.

Že vse od poročil gospoda Wynna in gospoda Mulderja skušamo premostiti vrzel v Pogodbi med členom 274 in členom 5 s pomočjo teh zahtev za nacionalne izjave o zanesljivosti. Medtem ko razpravljamo o tej temi, komisar Kallas, bi bil zelo vesel, če bi Komisija zavzela koristnejšo in aktivnejšo vlogo pri standardizaciji teh poročil. S svojim pozitivnim pristopom bi lahko pomagali, da bi do tega kmalu prišlo.

Ko bomo v naši razrešnici sprejeli presojo o kakovosti dela Komisije, bomo davkoplačevalce seznanili s tem, ali je bilo v celoti gledano sprejemljivo. Če od drugih ustanov pričakujemo strokovnost, moramo tudi sami zavzeti bolj strokoven pristop. Verjamem, da je nedopustno in nesmiselno razpravljati v Parlamentu o tem, ali naj bo ta odbor še naprej tako imenovan nevtralen odbor ali ne. Nesprejemljivo je, da se na nadzorni odbor gleda le kot na neke vrste dodatni odbor, saj to ni strokovno. Časi, ko se je o proračunu razpravljalo

na enem mestu približno šest mesecev, v preostalem delu leta pa je bil drug odbor odgovoren za proračunski nadzor, so davno minili.

Sploh še nismo obravnavali vseh agencij, pa bi našim davkoplačevalcem že morali zagotoviti, da vse deluje pravilno. Potrebujemo strokovnost v drugih ustanovah, vendar pa se moramo kot Parlament potruditi, sicer ne bomo mogli stopiti pred davkoplačevalce.

Jan Mulder, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil Računskemu sodišču za poročilo in tudi sam sem vsako leto opazil izboljšave, saj je poročilo med drugim bolj čitljivo in posredovano v razumljivejši obliki. Res vsako leto pride do napredka, čeprav je ta napredek majhen. Sedaj lahko do neke mere zaustavimo evroskeptike, ko lahko zatrdimo, da so bili izkazi prvič odobreni. Če pa si natančnejše ogledamo izboljšave v računovodskih izkazih, so te neznatne. Skozi se nam je uspelo prebiti ob najožjih možnih odstopanjih. Če preberemo, kaj je bilo napisano v letih 2006 in 2007, potem v resnici ni tolikšne razlike, čeprav je prišlo do napredka.

Komisija poudarja, da se je izvajanje proračuna z leti znatno izboljšalo. Trdi, da so bili leta 2002 in 2003 odobreni le 4 % stroškov, v primerjavi s trenutnimi 45 %. To je res znatno izboljšanje, vendar se bojim, da predvsem zaradi drastičnih sprememb v kmetijski politiki. Če bi še naprej izvajali kmetijsko politiko kot prej, močno dvomim, da bi dosegli stopnjo odobritve prek 40 %. Gre za zelo zaskrbljujočo stvar, saj temeljne tehnike Komisije še ne ustrezajo mednarodnim standardom in še vedno potrebujejo veliko izboljšav. Po mojem mnenju je bil napredek v zadnjih štirih letih prepočasen.

Obžalovanja vredno je, da še ne moremo izmeriti rezultatov akcijskega načrta. Na začetku je Komisija v to vložila veliko naporov. Kot smo ugotovili, je šlo za odlično metodo, vendar pa žal nismo videli dovolj rezultatov.

Tako kot gospod Bösch, sem tudi sam razočaran nad tem, kaj je Komisija naredila z nacionalnimi deklaracijami. To je še toliko bolj presenetljivo, ker je lani Komisija dokaj jasno izjavila, da sporazuma ne bo izvedla. Na srečo se je Komisija vrnila po svojih stopinjah nazaj. Ne moremo pa pozabiti, da gre za sporazum, ki so ga podpisali Svet, Komisija in Parlament. Nenazadnje je nesprejemljivo, da ena izmed strank izrazi svojo nenaklonjenost izvajanju sporazuma. Komaj čakam, da bom slišal smernice, ki jih je izdala Komisija glede izvedbe sporazuma. Kakšni rezultati so bili do sedaj doseženi v razpravah z državami članicami glede izvedbe člena 44? V naslednjih mesecih bomo temu morali nameniti veliko časa in energije. Takrat se bomo morali tudi odločiti, ali želimo Komisiji v aprilu podeliti razrešnico ali pa jo bomo določili za šest mesecev.

Bart Staes, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospod predsednik, tudi jaz bi se rad zahvalil Računskemu sodišču, in zlasti njegovemu osebju. Ponovno so opravili odlično delo. Komisarja bi rad spomnil, da drži, da ste na začetku svojega mandata v vlogi komisarja za boj proti goljufijam obljubili in se zavezali, da boste do konca mandata pripravili izjavo, ki potrjuje zanesljivost izkazov, kot tudi pravilnost in zakonitost vseh izkazov.

Ali smo to že dosegli? Očitno ne. Že štirinajstič zapored se ta izjava ni uresničila. Ali smo na pravi poti? Nedvomno, tako vsaj pravi Računsko sodišče in vi to stališče krčevito branite. Ali bi nas moralo skrbeti? Mislím, da. Ostalo vam je še natančno eno leto, da izpolnite svojo obljubo, svojo zavezo, kot pravijo moji kolegi poslanci, pa je treba še veliko postoriti.

Kaj je opazilo Računsko sodišče? V knjigovodskem sistemu so napake, ki jih je delno mogoče pripisati zapletenemu pravnemu in finančnemu okviru. Računsko sodišče meni, da obstaja tveganje, povezano s kakovostjo in finančnimi informacijami. Kaj pravi Računsko sodišče o pravilnosti in zakonitosti plačil? Ali sankcionira upravne stroške? Obstajajo veliki problemi v večjih delih proračuna, vključno s kmetijstvom, Kohezijskim skladom, strukturnimi skladi, Regionalnim skladom, socialno politiko, razvojem podeželja, raziskavami in razvojem, energijo, prometom, zunanjo podporo, razvojem in širitvijo, izobraževanjem in državljanstvom. Sestavljen je bil reprezentativni vzorec vsega, kar je povezano s kohezijo, namreč s samim Kohezijskim skladom in s strukturnimi skladi. Ugotavljamo, da Računsko sodišče v svojem poročilu navaja, da v 11 % primerov plačila sploh ne bi smela biti izvedena. To je resna ugotovitev in nekaj, čemur bomo morali ob podeljevanju razrešnice posvetiti veliko pozornosti.

2Leto 2007 je bilo prvo leto – kot so omenili številni kolegi poslanci –, v katerem so morale države članice pripraviti letni povzetek razpoložljivih pregledov in izjav, vendar pa po mnenju Računskega sodišča to ne deluje. Povzetkov ni mogoče primerjati med sabo in ne vsebujejo vseh informacij, ki jih potrebujemo. Kljub temu, kot je upravičeno pripomnil gospod Mulder, pa je obstajala zaveza, politični dogovor. To je nekaj, za kar smo v Parlamentu trdo delali. In kaj lahko sedaj vidimo? Cela vrsta držav članic ni pripravljena sodelovati.

Tega so se še posebej pošteno lotile evroskeptične države: še najbolj Združeno kraljestvo, Danska in Nizozemska. To vendar ne more biti res, ali pač? Svet moramo opomniti na njegovo odgovornost v tej zadevi.

Nazadnje pa naj v imenu skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze poudarim politično zahtevo do držav članic, namreč, da bi se morale soočiti s svojo politično odgovornostjo za trošenje, ki ga pomagajo upravljati. To je vendar njihova dolžnost! Poleg tega si želimo boljše preglednost na področju končnih upravičencev. Morda res obstaja privlačna spletna stran, vendar pa sem opazil, da mnoge države, vključno z mojo domovino Belgijo, na njej objavljajo informacije, ki so zaskrbljujoče neustrezne in popolnoma nepregledne. Tudi na tem področju je potrebnega še veliko dela, zato se bomo morali za podelitev razrešnice še pošten boriti.

Esko Seppänen, v imenu skupine GUE/NGL. – (FI) Gospod predsednik, komisar, predsednik Evropskega računskega sodišča, podpredsednik Komisije Siim Kallas je, na splošno rečeno, opravil dobro delo na področju izboljšanja proračunskega nadzora in zlasti povečanja upravne preglednosti. Dober primer tega je osveščenost javnosti o kmetijskih subvencijah.

Evropsko računsko sodišče se delno strinja. Seveda ima na nekaterih področjih pripombe, predvsem glede uporabe pomoči za kmetijstvo in regionalni razvoj. Odgovornost za to nosijo predvsem države članice. Iz poročila Računskega sodišča je mogoče razbrati nekakšno razcepljenost: nekoliko pravilnejše severne neto plačnice v nasprotju z južnimi upravičenkami, ki so bolj nagnjene k zlorabam. Na razcepljenost več kot očitno vpliva količina denarja v igri. Na jugu je na voljo več za delitev in nadzor kot na severu. Da bi preprečili neustrezno posploševanje, je izjemno pomembno, da Računsko sodišče v svojih poročilih natančno prikaže, kje prihaja do zlorab, in se s tem izogne napačnemu posploševanju in zmedu.

Prav tako bi se rad osredotočil na nekaj, kar ne spada v pristojnost Evropskega računskega sodišča in kar z nacionalnega stališča predstavlja še eno sivo področje. To je Sklad Athena, ustanovljen leta 2004, ki je v pristojnosti držav članic in ne EU. Države članice vplačujejo v sklad iz lastnih obrambnih proračunov za skupne vojaške operacije ki so izven pristojnosti ES. Te operacije po eni strani delujejo po načelu zveze NATO „stroški ležijo tam, kamor padejo“. Po drugi strani pa obstaja program Athena, katerega financiranje je tajno. Tovrstna vojaška operacija držav članic EU bi morala biti pod demokratičnim nadzorom.

Glede poročila Evropskega računskega sodišča bo naša skupina še posebej pozorna na zakonitost proračuna Sveta, ki je bilo doslej za Parlament sivo področje.

Godfrey Bloom, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, torej, videti je, da je komisar Kallas prebral nek drug dokument. Lahko mu zagotovim, da to pri javni delniški družbi Združenega kraljestva (UK PLC) nikakor ne bi delovalo. Če bi katera koli UK PLC 14 let predlagala takšne izkaze, ki so bili popolnoma nesprejemljivi, in bi to ponovno storila letos – ne štejem, da je Računsko sodišče ocenilo, da so izkazi v celoti sprejemljivi, in dokument sem prebral – če bi bila Komisija uprava UK PLC, naj povem, da bi bili zdaj v zaporu!

Znašli smo se v položaju, ko Parlament, če je to sploh Parlament, ki večino leta porabi za razprave o ukrivljenih bananah, grčastem pastinaku, standardizaciji velikosti steklenic, v torek pa smo celo glasovali o standardizaciji traktorskih sedežev, torej ta absurda organizacija večino časa porabi za stvari, ki so precej nepomembne. Imamo samo eno resno odgovornost, ki je, da od Komisije zahtevamo odgovornost za proračun. To je najpomembnejša stvar, ki jo moramo opraviti; in že petnajsto leto zapored se bo izmuznila skozi.

To je nezaslišano in britanskim poslancem sporočam, da bom pozorno gledal, kako bodo glasovali. Poskrbel bom, da bodo v Združenem kraljestvu izvedeli, kaj počnejo tukaj v nasprotju s tem, kar govorijo doma.

Ashley Mote (NI). Gospod predsednik, vsi vemo, da računovodskih izkazov Evropske komisije ni mogoče odobriti dokler – in razen če – ne bosta razrešena dva glavna osnovna problema. Nobeden od teh problemov ni nov. Najprej, nobene gotovosti ni glede začetnih stanj računovodskega sistema, ki se je leta 2005 spremenil, saj so bile leto kasneje izvedene obsežne prilagoditve, zaradi katerih je postalo jasno, da ni bilo, in ni možno nikakršno usklajevanje.

Drugič, obstaja problem deljenega upravljanja, o čemer smo že govorili, ali povedano drugače, razporejanje javnih sredstev prejemnikom, ki so nato odgovorni za njihovo porabo in poročanje o njej. Celo notranji revizorji v državah članicah priznavajo, da tega sistema ni mogoče upravljati.

Vse, kar že leta poslušamo – in kar smo danes ponovno slišali od Sodišča in komisarja – je dobronamerno govorjenje o skorajšnjem izboljšanju, upravljanju tveganj, stopnjah napak – nepomembno! V resnici pa ni nobenih pomembnejših sprememb in javnost izgublja potrpljenje, kar je popolnoma upravičeno. Če se samo ukvarjamo z ležalniki na tem Titaniku, s tem ne bomo zamašili lukenj v trupu.

Če naj verjamemo grškim podatkom, imamo še vedno nasade oljk v Egejskem morju. Zloraba sredstev v Bolgariji je izven nadzora. V turškem delu severnega Cipra je bilo namenjenih 259 milijonov EUR javnega denarja za gospodarski razvoj, Urad EU v Nikoziji pa odkrito priznava, da teh sredstev ne more spremljati in nadzirati, preprosto zaradi tega, ker ne priznavamo turškega režima. Nekaj od tega denarja je bilo porabljenega za novo tlakovanje prestižnega letovišča v Kireniji, kjer dan in noč cvetijo igralniški posli. Lokalni režim se je odločil, da ne bo zbral zadostne količine davkov in računa na to, da je EU dovolj neumna, da bo to plačala, kar jim popolnoma ustreza. Vendar pa bi lahko ta denar veliko bolje uporabili.

Ne le, da so izkazi nesprejemljivi, nesprejemljive so tudi nekatere ocene o uporabi javnega denarja.

Christofer Fjellner (PPE-DE). - (SV) Najprej bi se rad zahvalil Računskemu sodišču za konstruktivno poročilo, ki je izjemno preprosto in razumljivo. Prepričan sem, da bo dobra podlaga za delo Odbora za proračunski nadzor.

Omejil se bom predvsem na neodvisne organe EU, za katere sem dejansko poročevalec. Nekatere ustanove številčno rastejo, s tem pa se večja tudi njihova odgovornost za količino denarja, ki ga imajo na razpolago. Zato bi rad predlagal, da bi sorazmerno naraščala tudi pomembnost preverjanja teh ustanov.

Vsako leto, ki sem ga preživel tukaj v Parlamentu, smo komentirali o problemih neodvisnih ustanov na področju načrtovanja, izvajanja proračuna, javnega naročanja, poročanja in tako dalje, na žalost pa je videti, da bomo morali enako početi tudi letos. Enako velja za problem, da zahtevajo vedno več denarja, čeprav še tistega iz prejšnjih let ne morejo porabiti. Menim, se pri tem sprožajo številna pomembna vprašanja, saj je to problem, ki se stalno ponavlja. Z mojega vidika so to vprašanja o odgovornosti in nadzoru. Zaradi tega je še posebej neprimerno, da Svet ni prisoten in ne sodeluje v razpravi, saj menim, da smo skupaj odgovorni zagotoviti nadzor in spremljanje teh decentraliziranih organov.

Poleg teh splošnih pripomb, ki večinoma veljajo za večje število, ne pa vse decentralizirane organe, menim, da obstajajo razlogi, da bi morali letos še posebej podrobno preučiti štiri organe. Prvi je Evropska policijska akademija, CEPOL, ki je bila tudi letos deležna pripomb glede javnega naročanja, in to je ponavljajoč se problem, ki ga ne rešujejo. Še bolj neverjetno je, da je Računsko sodišče opozorilo, da je bil denar porabljen za kritje zasebnih stroškov. Naslednji je Galileo, v povezavi s katerim Računsko sodišče še ni moglo dati izjave o tem, ali želijo ali ne želijo dati enostavne izjave o zanesljivosti, saj obstaja ogromno negotovosti v zvezi z odnosom med Galileom in Evropsko vesoljsko agencijo ter drugimi vpletenimi akterji. Kje se začne in kje konča Galileo? Nenazadnje je tukaj še Frontex in Evropska železniška agencija, oba krasna primera organov, ki precenjujejo svoje stroške in zahtevajo preveč denarja, kljub temu pa vsako leto zahtevajo še več denarja. To so zadeve, ki jih nameravam podrobneje preučiti v postopku razrešnice. Upam, da se bo nadaljevalo konstruktivno sodelovanje z Računskim sodiščem in Komisijo, sem pa razočaran, da tukaj ni Sveta, da bi sodeloval v tej razpravi.

Bogusław Liberadzki (PSE). - (PL) Gospod predsednik, gospod Caldeira je govoril o tveganju kot pomembnem dejavniku napak pri pripravi tega poročila. Naj se za trenutek ustavim pri vprašanjih Evropskega razvojnega sklada. Sklad zagotavlja pomoč državam v Afriki, Karibih in Pacifiku. Tveganje se razlikuje in je večje od tistega v državah članicah. Pomembno je, da je Svet ugotovil, da so posli, iz katerih izvirajo prihodki in razdelitev sredstev za proračunsko leto, zakoniti in pravilni. Zaradi te splošne ugotovitve lahko odobrimo poročilo kot celoto.

Po drugi strani pa je število napak pri plačilnih transakcijah veliko. Sodišče je izrazilo dvome glede dinamične interpretacije meril upravičenosti Komisije in stališče Sodišča, da je interpretacija pomanjkljiva, je treba sprejeti. Dejstvo je, da državam članicam ne omogoča zanesljivega upravljanja javnih financ. Komisija bi morala čim prej ponovno preučiti svoje stališče. Parlament ji je to zadevo že omenil.

Druga zadeva, o kateri govori poročilo, je sodelovanje z ZN. Izpostavlja nepripravljenost ali malomarnost ZN pri posredovanju ustreznih plačilnih dokumentov. Sodišče je izpostavilo tri glavna področja, kjer se pojavljajo večje napake. Ta so upravičenost stroškov, poravnava predplačil in plačevanje nepravilnih zneskov. Te napake bi osebje, ki je odobrilo plačila, moralo in lahko odkrilo in popravilo že zdavnaj. Iz tega razloga je razlaga Komisije, da so stroški revizije zelo visoki, kot je prikazano z razmerjem med stroški in učinkovitostjo revidiranja, neprepričljiva. S takšnim stališčem se je težko strinjati. Komisija bi si morala namesto tega prizadevati za večjo učinkovitost in povečati število zaposlenih. Parlament jo je na to opozoril že pred enim letom.

Skratka, ta del informacij, ki jih zagotavlja Računsko sodišče, je nejasen. Čeprav priznavam celotno pravilnost, želim opozoriti na področja, kjer je veliko napak. Poročilo vključuje priporočila Sodišča, ki jih je treba v večini primerov sprejeti.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, komisar, tudi jaz bi se rad zahvalil Računskemu sodišču, za njegovo odlično delo. Trenutno je veliko poslancev, ki se upirajo splošni porabi evropskih sredstev.

Rad bi izrazil upanje, da mediji ne bodo storili tega, kar storijo ponavadi, ko poročajo o naših razpravah in rezultatih dela Računskega sodišča, in sicer govorijo o vlakih, ki so prispeli prepozno, nič pa ne povejo o tistih, ki so prišli pravočasno, saj je bila večina proračuna Evropske unije porabljenega premišljeno. Ne mešajmo lesa z drevesi.

Pri tem pa smo pripomnili, da trend v tem poročilu Računskega sodišča kaže izboljšanje. To so zelo dobre novice. Dejali ste tudi, da je več milijonov upravičencev, kar ponazarja težavnost in obseg te naloge.

S svojega stališča želim poudariti dve glavni odgovornosti. Ne želim s prstom kazati na nobeno konkretno organizacijo. Povedati želim le, da morajo, če hočemo biti v prihodnosti boljši, ukrepati tisti, ki nosijo materialno odgovornost.

Po mojem mnenju obstajata dve kategoriji odgovornih ljudi. Tukaj je Komisija – in Računsko sodišče nam je pravkar povedalo, glede na to, da je več milijonov upravičencev, da je prva stvar, ki jo je treba narediti, poenostavitev pravil. Zato pričakujemo, še preden bomo razpravljali o nadzoru, izjavi, da bo treba za te upravičence stvari poenostaviti od spodaj navzgor – predvsem glede zvez, posameznikov in tako dalje.

V drugi kategoriji odgovornih pa so seveda države članice. Skupaj s kolegi iz Odbora za regionalni razvoj ne bomo nehali kazati na odgovornost držav članic v okviru strukturnih skladov. One so tiste, ki ponavadi še povečajo upravno zapletenost in namesto da bi svetovale, stvari najprej zakomplicirajo, nato pa obsojajo.

Zato, pa ne le zaradi tega poročila Računskega sodišča, resnično pričakujemo, da bo vsaka posamezna država članica omogočila dostop do evropskih sredstev in seveda v naslednjih letih uvedla ustreznejše kontrole.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospod predsednik Računskega sodišča, komisar, gospe in gospodje, po štirinajstih letih izjav o zanesljivosti bo naslednje leto obletnica. Premisliti moramo, kaj bomo storili ob tej priložnosti.

Menim, da postajamo vedno bolj smešni. Eno najpomembnejših tveganj je, da se bo to sprevrglo v rutino in nas nihče več ne bo jemal resno, kot tudi ne rezultatov, ki jih predstavimo. Poročilo Računskega sodišča je zanimivo poročilo – ki potrjuje upravičenost načela o „javni osramotitvi“ – in Računsko sodišče prosim, naj še naprej zagotavlja takšno preglednost.

Vendar pa se sedaj soočamo z vprašanjem, kaj naj storimo z državami članicami, ki so članice EU že od leta 1981 in še vedno ne delujejo v skladu z zakonodajo EU. Sprašujem Komisijo – in to je ena od lekcij, ki sem se je pri tem naučil – naj prizna, da bolj kot bodo dosledni njeni ukrepi, bolj se bodo izboljšali rezultati. Tak dosleden pristop bi rad videl tudi na področjih, za katera je odgovorna sama Komisija. Razočaran sem, da je bil dosežen tako skromen napredek na področju neposrednega upravljanja. Od Komisije pričakujem, da bo ostalim za zgled in da bo pokazala, da je to izvedljivo in kako je treba ravnati.

En vidik tega poročila, ki me še posebej zanima, je stališče novih držav članic, vendar pa o tem ni na voljo veliko informacij. Nekaterih števil ne razumem, na primer, vaših ugotovitev glede dveh novih držav članic Romunije in Bolgarije in tega, kar je na tem področju ugotovil Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) leta 2007. OLAF je preveril naključne vzorce vseh sredstev in ugotovil, da je odstotek goljufij in nepravilnosti v teh dveh državah 76 %. To je visok odstotek in čas je, da sprejmemo ustrezne ukrepe in tema dvema državama pomagamo doseči boljše rezultate, sicer ne bomo dosegli nikakršnega napredka.

To letno poročilo le zadnje poročilo Barrosove Komisije in prvo v novem obdobju financiranja. Čestitam komisarju Kallasu in Barrosovi Komisiji za njihovo delo na področju finančnega nadzora. Komisija je dosegla veliko več kot katera koli pred njo. Zaskrbljujoče pa je, da kljub vsem tem dejavnostim nismo dosegli nič boljših ali hitrejših rezultatov. Od nove sheme poročanja o izterjavah pričakujem veliko več in upam, da se naslednje leto ne bomo ponovno znašli v enaki situaciji, ko bomo skomigali z rameni in ugotavljali, da se morajo stvari naslednje leto izboljšati.

Predsednik. – Komisar Kallas, ob takšnih pohvalah gospe Gräßle ste res lahko ponosni!

Dan Jørgensen (PSE). - (DA) Gospod predsednik, naše razprave so včasih še vedno nekoliko abstraktne, zato menim, da se moramo stalno opominjati, o čem pravzaprav govorimo. Govorimo o davkoplačevalskem denarju. Govorimo o denarju evropskih državljanov. Denar, ki je porabljen za dokaj razumne – in včasih ne preveč razumne – namene. Splošna zahteva za ves denar, ki se porabi v imenu EU, je, da se mora porabiti na ustrezen in dostojen način. Naslednja stvar, ki je skupna vsemu porabljenemu denarju, je ta, da je treba upoštevati pravila, če pa se teh pravil ne upošteva, je treba plačati kazen.

Na žalost pa letos ponovno ugotavljamo, da Računskemu sodišču ni uspelo odobriti izvajanja proračuna EU, torej odobriti računovodskih izkazov. To je seveda popolnoma nesprejemljivo. Vprašanje je, koga naj kritiziramo, na koga naj pokažemo s prstom? Ni dvoma, da so največji problem države članice. Na žalost ni dvoma, da države članice takoj, ko od EU dobijo vrečo denarja, niso več tako pripravljene tako strogo nadzirati tega denarja in uveljavljati toliko pravil, kot če bi to bil nacionalni denar. Pogodba jasno pravi, da je to odgovornost Evropske komisije, kar pomeni, da je Evropska komisija odgovorna, da je pritisk na države članice, naj uvedejo potreben nadzor, tako skromen. Zato je škoda, da Komisija ni izpolnila lastnega cilja, da bi lahko izkaze odobrili pred koncem tega obdobja. Tega ne bomo dosegli.

Vendar pa bi rad tudi povedal, da je bil opravljen pomemben napredek, na primer, po pritiskih s strani Evropskega parlamenta. Lani je bil uveden akcijski načrt, ki je vseboval veliko število zelo specifičnih pobud, katerih učinke bomo videli – ne v letošnjem poročilu, ampak v poročilu za naslednje leto. S tem smo lahko zadovoljni. V letošnjem postopku bomo seveda delovali zelo usmerjeno v zvezi s področji, kjer še vedno obstajajo problemi. Predvsem pa je zaskrbljujoče dejstvo, da smo na področju kmetijstva, kjer so bili sicer vedno pozitivni trendi, letos opazili slabšo oceno, saj nimamo ustreznega nadzora nad sredstvi, namenjenimi razvoju podeželja.

Bill Newton Dunn (ALDE). - Gospod predsednik, Računskemu sodišču bi se rad zahvalil za poročilo, komisarju in njegovi ekipi pa za opravljeno delo.

To je pomembna zadeva, ker je po vsem svetu toliko držav, ki propadajo in so propadle – ne bom jih našteval, saj jih vsi poznamo –, in tam cveti kriminal ter se širi med vse nas. Te probleme moramo rešiti in zadovoljen sem, da se počasi premikamo v pravi smeri.

Globoko obžalujem, da med nami ni predstavnikov Sveta, saj so na tem področju odpovedale prav države članice. Niti enega predstavnika ni in te napake naslednje leto ne smemo ponoviti.

Samo nekaj bi rad povedal odsotnemu gospodu Bloomu iz moje države, ki je imel smešen govor o „grčastem korenju“ ali nekaj podobnega, nato pa odšel in ni izkazal vljudnosti ter poslušal razprave do konca. Če bi bil tukaj, bi slišal, da ga želim spomniti, da eden pomembnejših oddelkov britanske vlade, ki se ukvarja s pokojninami, že štirinajst let neuspešno predstavlja svoje izkaze, ki niso odobreni. Tako torej tudi mi v Veliki Britaniji nimamo biti na kaj ponosni. Ena od stvari, ki me begajo v zvezi z Združenim kraljestvom, je ta, da britanska vlada noče sodelovati z OLAF, kar je popolnoma nesmiselno in mora biti popravljeno. Zelo si želim, da bi imela britanska vlada razlago za to.

Nazadnje pa naj se obrnem neposredno na vas, gospod predsednik: ko bomo dajali priporočila glede odborov za nov parlament naslednje leto, menim, da moramo resno razmisliti, kako bi okrepili Odbor za proračunski nadzor - mu dali dodatna pooblastila in odgovornosti in si tako še močneje prizadevali rešiti ta problem.

Predsednik. – Hvala, Bill Newton Dunn. Kot vedno si bo predsednik tudi tokrat prizadeval po najboljših močeh.

Markus Ferber (PPE-DE). Gospod predsednik, gospod predsednik Evropskega računskega sodišča, gospod podpredsednik Komisije, gospe in gospodje, kot je že tradicija, ponovno ni mogoče dati izjave o zanesljivosti o odnosu med porabo na evropski ravni in upravljanjem na nacionalni ravni. Spominjam se razprav s prejšnjim predsednikom Računskega sodišča, profesorjem Friedmannom, ki mi je nekoč rekel, da izjave o zanesljivosti ni mogoče dati zaradi struktur. Zato bi morali razmisliti, kako oživiti ta instrument z namenom izdaje izjave o zanesljivosti, če je to upravičeno.

Treba je ločevati med različnimi zadevami. Prvič, proračun, ki je sestavljen iz okrog 95 % subvencij, je veliko bolj dovzeten za goljufije kot nacionalni, regionalni ali lokalni proračun. Ta proračun subvencij v večini upravljajo države članice, ki od nas zahtevajo veliko več neodvisnosti v novem finančnem obdobju, saj so se v zadnjem obdobju pritoževale nad preveč centraliziranim nadzorom. Seveda pa to tudi pomeni, da je treba odgovornost za proračunska sredstva prenesti na regionalno in nacionalno raven.

Naj spregovorim o tretjem področju. Naučiti se moramo razlikovati med goljufijo in zapravljenostjo. Ponavadi se to dvoje tlači v isti koš. Prav tako me moti, če se z denarjem EU financirajo projekti, ki niso resnično nujni. Vendar pa to ni goljufija, ampak zapravljenost. Iz tega razloga bi morali tisti, ki so odgovorni za projekte, predvsem na področju strukturnih poslov, namreč države članice, tudi prevzeti odgovornost za zagotavljanje, da denar ne bo zapravljen in da bodo do subvencij upravičeni le tisti projekti, ki regiji resnično prinašajo dodano vrednost. Zato bi morali razmisliti o tem, da bi del strukturnih poslov prenesli med brezobrestna posojila. Če bodo morale države članice denar vrniti, bodo financirale le tiste projekte, ki jih resnično potrebujejo.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Gospod predsednik, naj najprej čestitam Računskemu sodišču za odlično delo in za to, ker je to delo naredilo veliko bolj dostopno za vse nas tukaj kot tudi za evropske državljane na splošno.

Kljub vsemu pa bi želel bolj podrobne podatke v poročilu Sodišča, z imeni in analiziranimi primeri. To ne pomeni „javne osramotitve“, kot jo imenujejo nekatere države članice, ampak bolj „poimenovanje in razumevanje“. To pa zato, ker lahko le z opisom posameznih primerov razumemo problem v celoti. Po mojem mnenju imamo predvsem pri strukturnih skladih zakonodajne okvire, ki pogosto zahtevajo absurdne stvari. Tako državam članicam kot tudi nam je to jasno, zato moramo podrobneje preučiti te zakonodajne okvire.

Razpravljali bomo tudi o izvajanju proračuna Evropskega parlamenta v letu 2007. Stavbe tukaj v Strasbourgu so bile kupljene v letu 2007 in ko smo jih kupili, smo dobili zagotovila, da v njih ni azbesta. Šele ko je bil nakup opravljen, smo ugotovili, da je azbest v okrog 50 sobah te stavbe. To je resna stvar, ki ji moramo nameniti vso pozornost.

Gospe in gospodje, to ne pomeni, da bomo napovedali vojno tistim, ki želijo ali ne želijo priti v Strasbourg. Ne moremo izkoriščati zdravstvenih vprašanj, ki pravzaprav niso pomembna. Vendar pa zdravstveno vprašanje obstaja in od generalnega sekretarja želim jasna zagotovila, da je načrt odstranjevanja azbesta skladen z nadaljnjo uporabo teh stavb.

Na ta zagotovila čakam že več mesecev. Prebral sem na stotine strani poročil in si ogledal brezštevilne fotografije, nekatere od njih zelo zanimive, vendar zagotovil še vedno nimam; res jih potrebujemo, saj brez njih ne moremo vedeti, da lahko tukaj popolnoma varno delamo.

Zato želim izpostaviti, da je treba to zadevo v celoti razjasniti, preden podelimo razrešnico proračunu Evropskega parlamenta, ker sicer ne bomo mogli glasovati za.

PREDSEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

Marian Harkin (ALDE). - Gospod predsednik, rada bi se zahvalila Računskemu sodišču. Po tem, ko sem prebrala njihovo poročilo in poslušala današnjo razpravo, se sprašujem: je kozarec napol prazen ali napol poln?

Prvi stavek v zaključku Sodišča pravi, da je Sodišče za leto 2007 ugotovilo napredek na področju nadzornih in kontrolnih sistemov Komisije, kar pomeni, da smo vsaj na pravi poti. Na določenih področjih so ugotovljene izboljšave, vendar pa je v nekaterih sektorjih stopnja napak še vedno mnogo previsoka, kot je bilo danes tukaj izpostavljeno.

Izjemno pomemben vidik je, kot poroča OLAF, da se sum goljufije v okviru strukturnih skladov nanaša na 0,16 % plačil Komisije med leti 2000 in 2007, kar je izjemno visok odstotek. Vendar pa kot političarka na mestu, vidim tudi drugo plat medalje. Skupine skupnosti, prostovoljne skupine in nevladne organizacije me pogosto opominjajo na velike težave, s katerimi se srečujejo, ko prosijo za financiranje in pri tem na vsakem koraku strogo upoštevajo pravila. Ves čas me napadajo zaradi bruseljske birokracije in med državljani in to razpravo stojijo države članice – mnoge med katerimi morajo resno izboljšati svoja dejanja – Komisija, ki jo čaka tudi še kar nekaj dela, Parlament in Računsko sodišče.

Kljub vsemu pa verjamem, da bodo priporočila Sodišča pripomogla k spremembi, predvsem pri poenostavljanju osnove za izračun upravičenih stroškov in boljše uporabe pavšalnih plačil. Napredujemo, a počasi.

Je torej kozarec napol prazen ali napol poln? Če pomislim na celoten vpliv evropskega financiranja, opravljene izboljšave in, upam, izvajanje priporočil, potem je po mojem mnenju kozarec napol poln.

José Javier Pomés Ruiz (PPE-DE). – (ES) Gospod predsednik, v skladu s členom 274 Pogodbe o ES je Svet enako odgovoren za stroške kot Komisija. Mi smo proračunski organ.

Gospod predsednik, ali smo povabili Svet k sodelovanju v tej razpravi? Ne vidim nobenih predstavnikov. Ali so se opravičili za odsotnost? Ali so povedali, zakaj jih ni tukaj?

Ne razumem. Ali je to zato, ker nočejo že štirinajstič slišati pripomb Računskega sodišča, da je treba stvari izboljšati, saj so oni tisti, ki porabijo več kot 80 % denarja Evropejcev? Ali pa je to zato, ker so tudi oni, kot države članice, zadovoljni s svojo porabo, medtem ko moramo mi tukaj v Parlamentu preverjati napake odsotnega gosta, saj predvidevam, da so bili povabljeni?

– (FR) Bom povedal po francosko. Smo v Franciji. Kje je francosko predsedstvo? Kje je gospod Sarkozy? Kje so vaši predstavniki v tej razpravi?

(ES) Bomo videli, kot bi rekel Molière, ali bodo kmalu prišli.

To je nesprejemljivo. Vsi moji kolegi iz Odbora za proračunski nadzor se strinjajo, da se to ne sme ponovno zgoditi. Mislim sem, da bo odlično francosko predsedstvo izboljšalo tudi ta vidik in se soočilo s posledicami. Kajti s posledicami se morajo soočiti tukaj. Ne morejo zapravljati, potem pa ne priti sem. Namreč tudi Svet, ne le države članice, je predmet našega pregleda. Vendar pa nikoli niso prisotni, ker nočejo vedno znova poslušati iste stvari.

Rešitev je uvedba nacionalnih izkazov.

Omenil bi dve zadevi.

Čestitam, gospod Silva Caldeira. Za zadnjo razpravo tega parlamentarnega obdobja ste pripravili zelo dobro poročilo. Računsko sodišče, katerega predsednik ste, je delno odgovorno za to izboljšanje. Prosimo, posredujte naše čestitke vsem članom, kot so dejali že številni kolegi poslanci.

Gospod Kallas, ta Komisija je bistveno izboljšala stvari. Na žalost nismo dosegli končnega cilja pozitivne izjave o zanesljivosti, vendar pa se stvari dobro odvijajo.

Nekaj bi rad predlagal: stvari moramo poenostaviti. Poenostaviti in prenest odgovornost na države članice, nato pa morajo one priti sem in se soočiti s posledicami. Poenostavitev in ukinitve birokracije je način, s katerim bomo izboljšali porabo denarja Evropejcev.

Szabolcs Fazakas (PSE). – (HU) Hvala za besedo, gospod predsednik. Menim, da je za namestnika iz nove države članice, katerega odsotnost je obžalovala gospa Gräßle, trenutna razrešnica pomembna iz dveh razlogov. Po eni strani je to prvo leto v obdobju 2007–2013, zaradi česar bodo imele vse naše sedanje opazke vpliv na prihodnjo uporabo. Drugič, to je leto, v katerem Evropski parlament in Komisija zadnjič podeljujeta razrešnico, zato je vredno pripraviti oceno.

Mogoče se kolegi poslanci ne strinjajo z mano, vendar vseeno menim, da lahko kljub temu, da nismo dosegli glavnega cilja, namreč pozitivne izjave o zanesljivosti, s ponosom gledamo nazaj na svoje dosežke. Komisija pod vodstvom podpredsednika gospoda Siima Kallasa in Parlament pod vodstvom Odbora za proračunski nadzor sta poskrbela ne le za to, da so bili vsi njuni računi v redu, ampak sta z velikimi in stalnimi naporii uspela zagotoviti tudi, da so države članice, na katere odpade 80 % izdatkov, vedno bolj pripravljene sodelovati pri pregledih.

Vem, da nas na področju kmetijskih in kohezijskih skladov čaka še ogromno dela na tem področju, vendar pa pri tem ne smemo pozabiti na spreminjajoče se okoliščine v svetovnem gospodarstvu. V trenutni krizi je izjemno pomembno, predvsem za nove članice, da kolikor se da hitro uporabijo vire EU, s čim manj demokracije. Ta cilj je treba doseči, ne da bi s tem povečali tveganje za plačila. Zato pozdravljam dejstvo, da tudi Evropsko računsko sodišče predlaga poenostavitev na tem področju. Njihova izvedba pa je zdaj odvisna od Komisije in držav članic. Hvala lepa.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, rada bi se zahvalila Evropskemu računskemu sodišču in komisarju Siimu Kallasu za pomembno delo, ki ste ga opravili v korist evropskih davkoplačevalcev.

V računovodskih izkazih EU je dovoljeno 2 % napak. Povedati želim, da mora biti možno stroške, namenjene za plače, pokojnine in druge upravne zadeve, zaključiti z večjo stopnjo natančnosti. Na tem področju ne sme biti nikakršne zmede. Obstajajo pa tudi druge skupine stroškov, kjer je lahko doseganje 2 % težko. Tako je na primer trenutno veliko govora o višjih številkah pri stroških za regionalno politiko. Morda moramo biti dovolj drzni in priznati, da ni realno pričakovati, da bomo v teh skupinah stroškov dosegli nično toleranco.

V prihodnosti moramo izboljšati stroškovno učinkovitost, poenostaviti postopek prijave in omogočiti prenos odgovornosti in pooblastil na nacionalno raven. To je v interesu evropskih davkoplačevalcev in upam, da bo Računsko sodišče na tem področju ravnalo učinkovito.

Véronique Mathieu (PPE-DE). - (FR) Gospod predsednik, ne želim prevzeti besede v imenu predsedstva, vseeno pa bi rada odgovorila kolegu poslancu gospodu Pomésu Ruizu. Mislim, da morda ni bil v Parlamentu, ko je govoril poročevalec. Svet ni želel biti prisoten v Parlamentu pred sestankom Ecofin. To je bilo popolnoma namerno. Menim, da pred tem sestankom ne sme biti izmenjave mnenj.

Glede poročila pa je po mojem mnenju ključna beseda poenostavitev. Vendar pa menim, da je deljeno upravljanje dejansko vir zapletov na ravni evropskih sredstev, medtem ko trenutna stopnja zapletenosti ni v vseh primerih posledica goljufij, predvsem v kmetijskem sektorju. To kar danes opažamo, predvsem na področju razvoja podeželja, je na žalost posledica izjemno zapletenega upravljanja evropskih sredstev.

O SKP smo glasovali včeraj in moramo se zavedati, da je, na primer, okoljska navzkrižna skladnost izjemno zapletena. Evropski poslanci zahtevajo poenostavitev okoljske navzkrižne skladnosti, saj kmetje res trdo delajo da bi zadostili zahtevam okoljske navzkrižne skladnosti. Evropske sklade – predvsem upravljanje strukturnih skladov – je treba poenostaviti in to je politično sporočilo, ki ga moramo poslati. Poenostavitev evropskih skladov je današnja ključna beseda, ki jo je treba slišati.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Čestitke za poročilo, ki lahko služi kot priročnik za uporabo v zapletenih postopkih, po katerih se v Evropski uniji plačujejo stroški. Moji zaključki v zvezi s poročilom so naslednji: jasnost in enostavna razumljivost – odraža nove delovne metode, ki jih je uvedlo Računsko sodišče; analiza, ki je podlaga za pomembna priporočila, ki pa so pravzaprav prisotna že več let; in osredotočenost na rezultate. Pozabimo za trenutek na dobre strani poročila in ocenimo rezultate glede pravilnosti in učinka izdatkov Evropske unije. Zaključki so naslednji: slabosti v kontrolnih sistemih držav članic in, do neke mere, učinkovit nadzor s strani Evropske Komisije; porazdelitev napak v plačilih po področjih je precej neenakomerna in ponekod sorazmerna z višino stroškov. Soočiti se moramo z visoko stopnjo napak na nekaterih področjih. Dosežen je bil pomemben napredek, vendar to še ni dovolj. Glavne ugotovitve poročila so vključene v priporočila, ki bi morala izboljšati sistem za upravljanje izdatkov evropskih skladov: izboljšanje kontrolnih sistemov na različnih ravneh – prvi, drugi in tretji – in povezave med njimi, kar je obveznost držav članic; poenostavitev postopkov na tak način, da jih bo mogoče lažje nadzirati in izvajati brez tveganj. Pri tem so pogosto vpletene nove države članice in menim, da je potrebno boljše sodelovanje pomoč tem novim članicam pri vzpostavitvi jasnih in natančnih nacionalnih kontrolnih mehanizmov.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, Računskemu sodišču bi se rada zahvalila za današnjo predstavitev, komisarju in njegovi ekipi za opravljeno delo. Ja, stopnje napak so previsoke – in vsi si prizadevamo za popolnost – kljub vsemu pa je bil dosežen napredek, tako na tem področju kot tudi na splošno v EU, in to je dobro.

Moja splošna pripomba je, da so države članice morda bolj previdne z lastnim denarjem kot z evropskim denarjem in to miselnost moramo spremeniti. Vendar pa, kot pravijo tudi nekateri drugi, ne smemo preveč zakomplicirati pravil in predpisov o skladnosti, saj to odvrača ljudi, predvsem tiste, ki morda potrebujejo dostop do financiranja.

V rokah držim – svež iz tiskarne – sistematski pregled skupne kmetijske politike, ki je bil dogovorjen danes zgodaj zjutraj. V predstavitvi je bilo izjemno jasno povedano, da na področju razvoja podeželja obstajajo veliki problemi glede skladnosti, medtem ko v skladu s sistematskim pregledom sedaj jemljemo denar posameznim kmetijam in ga prelivamo v razvoj podeželja. Tega problema se moramo lotiti. Ob koncu dneva je videti, da je, teoretično, preusmerjanje denarja v programe za razvoj podeželja in reševanje podnebnih sprememb, biotske raznolikosti dobra ideja, toda, kako merimo te stvari in ocenimo vrednost za denar? To je nekaj, kar moramo skrbno preučiti.

Skrbi me, da bo to poročilo, kot se je v preteklosti že zgodilo, uporabljeno proti EU – da bi jo očrnilo – in ne na način, kot bi moralo biti uporabljeno, kar pomeni: pogledjte, dosegli smo napredek in kažemo na področja,

kjer so potrebne nadaljnje izboljšave, da bomo evropski denar zapravljali na način, ki je dober za evropske državljane, pri čemer pa to ne bo preveč zapleteno.

„Poenostavljanje“ je bila najpogostejše uporabljena beseda tukaj danes zjutraj. Če bi bilo tako enostavno, bi to že počeli. Čeprav menimo, da stvari niso tako preproste, bi morda pomagalo, če bi bili tisti, ki imajo nadzor in pregled nad tem, bolj usklajeni s trenutnimi problemi, da bi postopki lažje tekli. Zato naj pohvalim predstavitev in izrazim upanje, da bomo še naprej dobro trošili.

Jan Olbrycht (PPE-DE). - (PL) Gospod predsednik, dovolite mi, da najprej izrazim odobravanje poročila Sodišča, ki potrjuje doslednost njegovega dela.

Rada bi tudi omenila, da so ta poročila vedno analizirana v določenem kontekstu. Trenutno je ta kontekst zelo pomemben, saj pripravljamo novo podobo naših politik po 2013. Poleg tega pa razpravljamo tudi o načinih spremljanja in presojanja o učinkovitosti naših politik. In tretjič, vsi delamo na odzivu Evropske unije na finančno krizo in na prilagajanju naših orodij, načinov in inštrumentov novim izzivom.

V tem kontekstu, če pogledamo učinke poročila, ki se osredotoča na kohezijsko politiko, našo pozornost pritegne dejstvo, da tam, kjer je sama Komisija odgovorna za določene ukrepe, poročilo ugotavlja očitno izboljšavo. Po drugi strani pa na področjih, kjer se izvaja večplastno revidiranje in je odgovornost na strani držav članic, so dosedanje učinki, kot je navedeno v poročilu, skromni, saj še ne moremo videti neposrednih rezultatov reform, ki se trenutno izvajajo.

Če dovolite, naj povem še, da moramo pri sestavljanju novih politik jasno razlikovati – kot je povedal gospod Ferber – med napakami, zlorabami in neustreznim upravljanjem in tem, kako bi jih povezali z učinkovitostjo politik. Po mojem mnenju ni prav, da samo ugotovimo napako ali stopnjo napake z neučinkovitostjo konkretne politike. Tako poenostavljeno sprejemanje zaključkov lahko povzroči, da bomo opustili politike, ki so v novi situaciji nujne.

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Gospod predsednik, tudi sama bi se rada zahvalila Računskemu sodišču za predstavitev letnega poročila in Komisiji za njen odziv nanj. Kljub pozitivnemu dogajanju na strani knjigovodstva se dejansko srečujemo z enako situacijo kot v preteklih letih. Res je, da so bili sprejeti ukrepi na tem področju kohezije, med drugim tudi skozi akcijski načrt Evropske komisije, in da se je stopnja napak rahlo znižala, z 12 % na 11 %, vendar pa to očitno ni dovolj. Na področju kmetijstva in drugih večjih bremenitev proračuna nastajata dve različni sliki. Stopnja napak v kmetijski politiki je pod kritično mejo 2 %, delno tudi kot rezultat celovitega nadzornega sistema. Vendar pa verjamem, da bi morali naložiti strožje kazni državam, ki že več kot deset let ne uspejo učinkovito izvajati tega celovitega nadzornega sistema, kar bi morali storiti s progresivnimi finančnimi popravki.

Slika pa je nekoliko slabša na področju razvoja podeželja. Kot je že jasno povedala kolegica McGuinness, je to pomenilo jasen poziv Svetu kmetijskih ministrov, ki so se nedavno sestali, naj ne hitijo preveč s prenosom denarja s kmetijske na podeželsko politiko. Pozneje sem izvedela, da je kljub temu, da Svet ni ukrepal tako hitro, kot bi Komisija želela, predlagana sprememba vseeno precejšna.

To so problemi. Zdaj pa k rešitvam. Slišala sem, da Računsko sodišče zelo previdno govori o uravnoteženju stroškov nadzora, poenostavitvi in jasnih ciljih. To je vse lepo in prav, toda tako Evropska komisija kot tudi Računsko sodišče dobro vesta, da problem leži drugje, namreč v tem, da 80 % izdatkov soupravljajo države članice. Zato ni treba posebej poudarjati, da je treba rešitev vsaj delno iskati tudi pri teh državah članicah. Zato si lahko predstavljate moje presenečenje, ko sem ugotovila, da niti Računsko sodišče niti Evropska komisija nista omenila izjav o nacionalnem upravljanju. Komisarja bi želela spomniti, da je ob predhodni razrešnici obljubil, da bo poskrbel za te izjave, zato želim vedeti, če je svojo obljubo izpolnil in kje lahko to vidimo, ker namreč sama ne vidim nobenih dokazov. Ker so te izjave za nas učni proces, menim, da je pomembno, da si natančneje ogledamo, kako se sestavljajo trenutna letna poročila in nacionalne izjave v smislu kakovosti, in da se iz tega kaj naučimo. Jaz to vsekakor razumem, kot da nam bo Evropska komisija v naslednjih mesecih pri tem pomagala.

Rumjana Želeva (PPE-DE). - (BG) Izdaja letnega poročila Računskega sodišča je dobra priložnost, da analiziramo, kako in za kaj se uporablja proračun Evropske unije. Cilj proračuna EU je predvsem izboljšati življenja njenih skoraj petsto milijonov državljanov. Uporablja se za financiranje projektov, ki imajo neposreden vpliv na vsakdanje življenje državljanov, kot so na primer ceste in avtoceste. Kot veste smo trenutno na razpotju, saj so evroskeptiki uspešno zavedli nekatere državljane s praznimi obljubami in napačnimi trditvami. Ena od metod, ki jih uporabljajo, je ta, da za vse, kar ne deluje pravilno, krivijo Evropo. Mi pa moramo storiti vse, da bomo državljanom Evropske unije omogočili, da bodo izkoristili ugodnosti

članstva. Poslati jim moramo odločno sporočilo, da kot zakonodajalci Evrope želimo, da bi Evropska unija delovala učinkoviteje in bolj uspešno. Le tako bomo preprečili uspeh evroskeptikov.

V zvezi s tem želim spregovoriti o svoji državi, Bolgariji. Njeni državljani so leta nestrpnost čakali trenutke, ko bodo postali enakovredni državljani Evropske unije in bodo lahko izkoristili ugodnosti članstva. Kot pa je razvidno iz najrazličnejših evropskih poročil, pa so bili mnogi moji sodržavljani, kljub temu, da so se pridružili Evropski uniji, prikrajšani za ugodnosti solidarnosti Skupnosti, in sicer zaradi napačnega vodenja in slabosti vlade. To omenja tudi najnovejše poročilo Evropske komisije iz julija 2008, ki je na žalost vodilo k delni zamrzitvi evropskih sredstev za Bolgarijo. To me zelo žalosti, saj si ničesar ne želim bolj kot videti sodržavljane, ki živijo v cvetoči Bolgariji, ki je dobila pravično mesto v združenih Evropi, brez obtožb o korupciji na visokih položajih in brez organiziranega kriminala.

Na koncu pa pozivam vse evropske in nacionalne ustanove, naj nadaljujejo s prizadevanji za odpravo pomanjkljivosti, navedenih v letnem poročilu Računskega sodišča, in se borijo za stalno izboljšanje kakovosti življenja državljanov v Evropski uniji.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Gospod predsednik, „catch the eye“. Mislim, da ta tema pritegne pozornost mnogih ljudi. Nepotrditve je vsekakor delno povezana s stopnjo napak. Celo po tolikih letih se sprašujem, ali je napaka v sistemu in jo je treba odpraviti. Gospod Ferber je izpostavil, da je treba za države, ki vedno znova ne izpolnijo obveznosti glede jasnosti in lastne odgovornosti, uveljaviti drugačne načine financiranja. Po njegovem mnenju je to možno storiti tako, da se sredstva zagotovijo pod pogojem, da se ta ne porabijo takoj. To mi je všeč. Države morajo izbrati, vsekakor, ko gre za strukturne sklade, kmetijstvo in podeželske inovacije.

Gerard Batten (IND/DEM). – Gospod predsednik, kot je povsem pravilno povedal moj prijatelj gospod Bloom, nikakor ni res, da so revizorji v celoti potrdili računovodske izkaze. Videti je, da ni mogoče ustrezno izkazati okrog 6 milijard EUR. Pri trenutnih menjalnih tečajih je to okrog 4,7 milijarde GBP. Britanska neto plačila v proračun EU v letu 2007 znašajo 4,3 milijard GBP. To je neto znesek po rabatu Združenega kraljestva in lastnem denarju, ki ga porabimo v svoji državi. Pojem „denar EU“ ne obstaja. Znesek, ki presega neto plačilo davkoplačevalcev iz Združenega kraljestva v proračun EU se najverjetneje znajde v žepih goljufov.

To je lep povzetek britanskega članstva v Evropski uniji: popolna nezaslišana izguba denarja. Britanci se vedno bolj zavedajo, da Evropska unija...

(Predsednik je prekinil govornika.)

Dušana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Tudi jaz vam čestitam za poročilo. Zame je zelo pomembno, da poudarja pomembnost izboljšanja sistemov za nadzor in spremljanje evropskih sredstev in priporoča poenostavitev teh postopkov. Popolnoma se strinjam z ugotovitvami in priporočili za Evropsko komisijo, saj so povsem na mestu. Želela bi omeniti obžalovanja vreden primer neučinkovitega nadzornega sistema, ki se omenja v zvezi z Bolgarijo. Številne izvajalske agencije mojo državo vztrajno kritizirajo zaradi nepravilnosti v upravljanju sredstev iz programov predpristopne pomoči. To je jasen dokaz, da se je napačno upravljanje na strani bolgarske vlade sprevrglo v zlorabo, zaradi česar niso bili doseženi rezultati ciljnih predpristopnih mehanizmov. Vendar pa verjamem, da se to ne bi zgodilo, če bi Komisija sprejela potrebne učinkovite nadzorne mehanizme. Čeprav Komisija to priznava v svojem odgovoru na strani 51 poročila, mi ni jasno, katere konkretne ukrepe je treba sprejeti.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Gospod predsednik, cilj, ki ga je na začetku svojega mandata izrekel gospod Kallas, je bil pridobiti pozitivno izjavo o zanesljivosti, vendar pa se, če smo pošteni, v mnogih poročilih, ki smo jih v tem času prejeli od Računskega sodišča, ni veliko spremenilo. Gospod Kallas, bojim se, da pri svojem poročanju in stališču do trenutnega poročila v vseh pogledih odražate izkušnjo Petra Mandelsona. Tudi sam vem nekaj o Mandelsonovih – trditi, da je vse popolnoma v redu in krasno ter da so izkazi čisti je nepošteno in preprosto neresnično.

Ni pošteno, da se branite s tem, da krivite države članice, saj vam člen 274 Pogodbe lepo pove, da se denar ustavi pri Komisiji. Kdo sploh daje državam članicam denar? Kdo, ki ve, kje so problemi – in vsako leto vam to pove gospod, ki sedi poleg vas –, lahko zategne pas ali zavrne denar za financiranje določenih programov? Gospod Kallas, denar se ustavi pri vas. Bojim se, da vam ni uspelo.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, Računsko sodišče. – Gospod predsednik, najprej naj se zahvalim vsem za prijazne besede o ljudeh, ki delajo na Računskem sodišču in vseh tistih, ki so pripomogli k rezultatu, o katerem danes tukaj razpravljamo. V imenu vseh, ki delajo na Evropskem računskem sodišču, se zahvaljujem

poslancem, da cenijo naše delo in pomoč Evropskemu parlamentu, kot je predvideno v Pogodbi. To je naš mandat. To je naša vloga.

Skrbno beležimo vse pripombe in predloge, ki ste jih naslovili na Sodišče, da bi na njihovi podlagi lahko še izboljšali način predstavitve in sporočanja rezultatov in ugotovitev, tako vam kot tudi državljanom Evropske unije. Prizadevamo si, da bi na vseh področjih dosledno upoštevali mednarodne računovodske standarde, tudi ko preučujemo delo drugih revizorjev, namreč tistih, ki jih imenujejo države članice za revidiranje sredstev Evropske unije.

Za konec bi rad še dodal, da si bomo še naprej prizadevali pomagati Evropskemu parlamentu in njegovemu Odboru za proračunski nadzor v času podelitve razrešnice in si ponovno prizadevali za popolno sodelovanje z vsemi ustanovami. Na koncu dneva je pomembno, da je rezultat našega dela, kot sem povedal v svojem govoru, znak, da so evropske ustanove odgovorne in pregledne ter da lahko Evropski uniji zaupamo.

Siim Kallas, *podpredsednik Komisije*. – Gospod predsednik, dane so bile številne pripombe. Pred nami je dolg postopek razrešnice in razprav, v katerem moramo zagotoviti odgovore in/ali komentarje na vse te pripombe.

Naj podam le pripombo glede poenostavitve, ki je bila toliko krat izpostavljena. Vsi pravijo, da so za poenostavitve, dejansko pa obstajata dve različni osnovni mnenji. Prvo je to, da želijo imeti prejemniki denarja veliko bolj proste roke, medtem ko zahtevajo tisti, ki ta denar prispevajo, popolno preglednost nad tem, kam denar gre. To nasprotje je stalno prisotno. Drugič, do zdaj – čeprav je bilo v zadnjih dveh letih nekoliko drugače – smo vedno domnevali, da mora obstajati nična toleranca za vsako napako. Ta pravila so torej izdelana zato, da preprečijo vsako napako v milijonih opravljenih transakcij. Rezultat tega je tudi nekakšen mitološki pogled na slavno izjavo o zanesljivosti, kar pomeni, da so v vseh transakcijah v vseh izkazih napake. Kot pravi Računsko sodišče v tem poročilu, je 95 % vseh izdatkov brez napak, razen pri strukturnih skladih, kjer je stopnja napak višja. Torej je velika večina sredstev porabljenih v skladu s pravili.

Kljub temu pa se bomo kmalu lotili nične tolerance napak. Mnogokrat je bilo zastavljeno tudi vprašanje dopustnih tveganj in Parlamentu bomo kmalu predstavili sporočilo o intenzivnih razpravah, ki trenutno potekajo v Komisiji. Imamo modele, ki jasno kažejo, da zagotavljanje nične tolerance napak – 100-odstotno brez napak – pomeni ogromne stroške nadzora. Obstaja točka, kjer se srečajo napake, stroški in tveganja. S tega vidika cenimo pristop Računskega sodišča, predvsem na področju uvedbe tovrstne kvantitativne usmeritve, ki zagotavlja veliko boljšo sliko. Nato pa bomo videli – kot je rekel spoštovan poslanec –, da bi morda bilo dobro, če bi bil prag pomembnosti na nekaterih področjih nižji, na drugih pa višji. Tako bomo dobili bolj smiselno razlago zahteve po zakonitosti in pravilnosti transakcij.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

4. Preiskave, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0394/2008) gospe Ingeborg Gräßle v imenu Odbora za proračunski nadzor o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1073/1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) (KOM(2006)0244 – C6-0228/2006 – 2006/0084(COD)).

Ingeborg Gräßle, *poročevalka*. – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, dobre stvari se zgodijo tistim, ki čakajo. Kot poročevalka vam bom danes predložila 92 sprememb glede revizije uredbe OLAF s prošnjo, da jih odobrite. To je prva reforma Urada proti goljufijam, odkar je bil ustanovljen, in vpliva na tisto, kar je srž urada, z drugimi besedami, uredba, ki nadzoruje bistvene dejavnosti OLAF.

Evropski parlament si je dal dve leti časa, da revidira to uredbo, saj vprašanja v zvezi z OLAF za nas vedno predstavljajo nevarno ozemlje. Ponosna sem, da smo se bili v Evropskem parlamentu in Odboru za proračunski nadzor resnično zmožni strinjati in da ostajamo soglasni. Nismo se spričali pri podrobnostih ali se na splošno zapletli, kot to pogosto stori Svet. Strinjamo se glede cilja reforme, ki je ustvariti uspešnejši urad, ki lahko svoje pomembne naloge izvaja učinkoviteje.

Podpiramo urad. Hočemo, da se ohrani in je sposoben izvajati svoje naloge. Zahvaliti se želim vsem uslužbencem OLAF, vključno z generalnim direktorjem, za njihovo delo, in naj jim zagotovim, da ga potrebujemo. Zahvaliti bi se želela tudi mojim kolegom poslancem, poročevalcem v senci, svetovalcem in sekretariatu odbora ter seveda mojim zaposlenim, ki so pokazali takšno zavezanost tej temi. Prav tako bi se

želela zahvaliti vsem vam za vašo obsežno podporo temu delu, saj bo ta podpora predstavljala uspeh za ta Parlament in je tudi potrebna za njegov uspeh.

Sodelovali smo, da bi logično razvili že zastareli osnutek besedila, ki ga je pripravila Komisija, in mu dodali resnično inovativne elemente, kot je na primer revizijski svetovalec za pritožbe. To nam bo omogočilo, da preprečimo, da OLAF ohromi in ga onemogočijo notranji spori. Naša prednostna naloga je izboljšati način, na katerega se države članice borijo proti goljufijam.

Člani Sveta, ki tudi danes izstopate s svojo odsotnostjo, hočemo vas prisiliti, da temu posvetite posebno pozornost, in prisilili vas bomo, da boste temu posvetili posebno pozornost. Hočemo, da postane boj proti goljufijam naša skupna tema. Nočemo monologa. Hočemo dialog. Enkrat letno hočemo imeti skupno srečanje, da bi razpravljali o glavnih vprašanjih v zvezi z bojem proti goljufijam in problemi v državah članicah.

Izboljšati želimo pravno zaščito za tiste, ki so vključeni v postopke, in to zaščito zagotoviti med celotno preiskavo OLAF. Iz tega razloga smo celotno odgovornost preložili na OLAF, njegove sodnike in njegove tožilce. Zagotoviti hočemo, da bodo rezultati preiskav OLAF zdržali na sodišču. Zagotoviti hočemo, da se vse od začetka preiskav upošteva nacionalno pravo in da se dokaze pridobi po nacionalnem pravu.

Menimo, da je nadvse obžalovanja vredno, da nekatere države članice, kot je Luksemburg, preiskav OLAF nikoli niso spravile pred sodišče. Državljeni Luksemburga, ki nepošteno porabljajo sklade EU, imajo dobro možnost, da bodo ušli nekaznovani. To ima katastrofalen učinek na spoštovanje prava in zato tako zelo poudarjamo enako obravnavanje vseh, ki so predmet preiskave OLAF. Uradnikov EU se ne sme obravnavati drugače kot drugih državljanov in običajnih državljanov se ne sme obravnavati drugače od uradnikov EU.

Komisiji se svetuje, naj tega niti ne poskuša. Komisar, sem na bojnem pohodu glede tega. Vem, da boste to točko kasneje zavrnil kot nesprejemljivo in da boste vztrajali pri tem. Pravzaprav škoda! Parlament vas zagotovo ne bo izpostavil skušnjavi, da ugotovitve preiskav, ki vključujejo uslužbence EU, pometete pod preprogo Komisije.

Zdaj moramo prepričati Svet. Svet se z nami ni pripravljen pogajati o tej uredbi, vendar namerava namesto tega uskladiti tri pravne podlage OLAF. To pomeni, da izgubljam veliko časa zaradi negotovega izida in izgubili bomo možnost, da zdaj naredimo tisto, kar je mogoče, da izboljšamo delovnih pogojev urada in urad zaščitimo pred kritiko, ki zadeva udeležence v postopku.

Želimo, da nam Svet dovoli podvzeti tisto, kar lahko zdaj storimo skupaj. Namesto da naredimo tretji korak pred prvim, moramo začeti na začetku. Kot poročevalka sem pripravljena skleniti dogovor s češkim predsedstvom o čim prejšnji drugi obravnavi. Kjer je volja, tam je pot, in prepričana sem, da lahko najdemo skupno rešitev.

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, začeti želim z zahvalo gospe Gräßle za njen delovni zagon v tej zadevi in Odboru za proračunski nadzor za prepričljivo razpravo. Komisija ceni pomembno delo poročevalke, ki je pripomogla k obravnavanju tega predloga, ki je nerešen že od leta 2006. Prvi predlog je bil predložen že leta 2004.

Časi so se od leta 2004 in 2006 spremenili. Največji delež dela OLAF zdaj ne predstavlja delo z institucijami, ampak z zunanjimi stranmi, izvajanje preiskav proti goljufijam po vsej Evropi in celo po vsem svetu, kjer koli se porablja sredstva EU. Pri tem delu ima velik uspeh, kar je tudi splošno priznано.

Kar ostaja, je shizofren položaj, če smem uporabiti ta analitični pojem: po eni strani je OLAF „normalen“ generalni direktorat Komisije, za katerega je Komisija polno odgovorna; po drugi strani je preiskovalni urad, povsem neodvisen pri svojem delovanju, za katerega pa je odgovorna tudi Komisija. Kje so omejitve in kje so meje neodvisnosti in odgovornosti v takšnem sistemu?

Po našem mnenju je s potrebno neodvisnostjo od zunanjega vmešavanja verodostojne službe za boj proti goljufijam povezana jasna in močna upravljavska struktura. Jasna pravila za preiskave in trdna ureditev odgovornosti sta ogledalo operativne neodvisnosti.

V bistvu obstajata samo dve možnosti: OLAF kot del Komisije, toda z jasno dodelitvijo in ločitvijo odgovornosti, ali narediti OLAF povsem neodvisen od katere koli institucije EU in zagotoviti močen nadzor in odgovornost.

Vodilno načelo za predlogom Komisije leta 2006 je bila okrepitev obstoječega pravnega okvira OLAF: jasnejša upravljavska struktura za OLAF, okrepljena odgovornost in nadzor, okrepljena zaščita oseb, o katerih teče preiskava, in okrepljen okvir za preiskave ter njihove posledice.

Na podlagi tega lahko Komisija v celoti podpre spremembe, predlagane v osnutku poročila, o katerem glasujete danes, ki so v skladu z obsežnimi cilji reforme, in se vam lahko zahvali za dodatno razvite.

Po drugi strani je bila Komisija v celotnem postopku priprave zelo jasna glede tega, da nekaterih sprememb ni mogoče upoštevati v trenutni situaciji, preprosto zato, ker trenutni status OLAF kot generalni direktorat Komisije takšnih sprememb pravno ne dovoljuje.

To na primer vključuje: sklepanje neodvisnih sporazumov o sodelovanju s strani OLAF, neodvisno zastopanje pred Sodiščem Evropskih skupnosti s strani OLAF ali to, da o imenovanjih generalnega direktorata OLAF odločata Evropski parlament in Svet.

Komisija je bila jasna tudi glede tega, da ne more sprejeti omejenega števila predlogov, ki bi se v svoji trenutni ubeseditvi razlikovali od predvidenih izboljšanj upravljanja ali bi odstranili zaščitne ukrepe, ki jih vsebuje veljavna uredba.

To na primer zajema področje upravljavskega okvira, postopkovne pravice zadevnih oseb ali učinkovitejše spremljanje manjših zadev.

Vendar pa je Komisija natančno upoštevala, da sta vzporedno z razpravo o trenutnem predlogu reforme Evropski parlament in Svet večkrat in na posebno vztrajen način poudarila, da dajeta prednost nadaljnji poenostavitvi in uskladitvi celotnega sklopa zakonodaje za boj proti goljufijam. Prihodnje češko predsedstvo je Komisijo pozvalo, naj predloži dokument o tem v času razprave na delovni ravni, načrtovane za drugo polovico njegovega mandata.

Komisija si zato prizadeva predložiti raziskovalni dokument, za katerega je bila zaprosena, v začetku leta 2009, na temelju preteklih izkušenj z obstoječo strukturo za boj proti goljufijam in prispevkov iz trenutnih razprav o reformi ter tudi drugih koristnih dokumentov, kot je orisano zgoraj. Evropski parlament bo docela vključen v to.

Naj zaključim tako, da še enkrat poudarim, da je Komisija hvaležna za podporo Evropskega parlamenta. Komisija se ne izogiba odkrito povedati, kje so po našem mnenju meje, vendar pa je bila Komisija in tudi bo pripravljena razpravljati v duhu popolne preglednosti in sodelovanja o vseh vprašanih, ki so potrebna za ustvarjanje močnega in verodostojnega okvira za prihodnost OLAF in uspešen boj proti goljufijam.

Paul Rübiger, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, želel bi se iskreno zahvaliti gospodu Böschu. Bil je eden izmed ljudi, ki so omogočili ustanovitev OLAF, bil pa je tudi zelo daljnoviden glede ocene, da organ takšne vrste očitno predstavlja zagotovilo za sloves evropskih institucij. To je tisto, kar potrebujemo na mednarodnem prizorišču. Potrebujemo jasno, pregledno institucijo, ki je dostopna evropskim državljanom, ki pojasnjuje položaj v zvezi z napačnimi informacijami, ki na splošno prihajajo izven Evrope in so v nasprotju z evropskimi interesi, in ki z drugega vidika posreduje v primerih zlorab in zagotavlja, da se zlorabe odpravi.

Iz tega razloga je pomembno, da nadzorni odbor zagotovi neodvisnost OLAF in predvsem, da lahko Sodišče Evropskih skupnosti v prihodnosti zagotovi mesto generalnega direktorja. To bo OLAF omogočilo, da svoje delo opravlja neodvisno in objektivno. Pomembno je tudi, da so pravice ljudi, ki jih OLAF pozove ali obtoži, nazorno pojasnjene, to pa velja tudi za Parlament. Potrebno je tudi, da se pravice teh ljudi zagotovi v Evropskem parlamentu. Seveda je prav tako pomembno sodelovati s tretjimi državami in drugimi institucijami v državah članicah, zlasti z računskimi sodišči na nacionalni in regionalni ravni, na takšen način, da se sredstva, ki jih zagotovi Evropa, porabi za njihov predvideni namen in na najboljši možni način.

Gospe Gräßle bi želel čestitati tudi za njeno usposobljenost in moč volje, s katero zagotavlja uspeh tega izredno zapletenega dokumenta. Želim ji veliko uspeha in upam, da se ga bo čim prej izvajalo.

Herbert Bösch, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, hvala za vašo pohvalo, gospod Rübiger. Resnično bi morali biti ponosni. Ta odbor – in rad bi vas spomnil tudi na nekoga drugega –, Odbor za proračunski nadzor pod predsedstvom našega cenjenega kolega poslanca Diemuta Theata, je spomladi leta 1999 izkoristil priložnost in ustanovil Urad za boj proti goljufijam. Prav tako se moramo spomniti, katera so bila temeljna načela. Vključevala so seveda neodvisne preiskave in tudi dejstvo, da se je OLAF vedno imelo za začasno rešitev. Čakamo na to, da bomo nekega dne imeli evropsko tožilstvo, in potem OLAF ne bo več

to, kar je danes. Iz tega razloga smo vedno poudarjali pomembnost močnega nadzornega odbora in visoke ravni neodvisnosti. Pred časom smo imeli seminar na to temo, ki je potrdil, da neodvisnost OLAF dejansko ni ogrožena.

To je tudi pohvala Komisiji. Imam veliko razumevanja za to, kar je povedal gospod Kallas. S to hibridno funkcijo, ki je delno neodvisna in delno odvisna, ni lahko izvajati nečesa takega, zato me zelo zanima, kaj bo vključeno v posvetovalni dokument. Seveda je nesprejemljivo, da nekateri poroki neodvisnosti OLAF, z drugimi besedami Svet, ne sodelujejo v tej razpravi. Sistem ne more delovati na takšen način. Če ne morete ustvariti neodvisnega organa, lahko neodvisnost zagotovite samo tako, da čim več ljudi napenja mrežo, da vsak vleče z različne strani. Drugače bo OLAF nenadoma visel na eni sami nitki in ne bo več neodvisen. Trije organi, ki morajo vleči mrežo in ohraniti kritično distanco do OLAF, ker ni vse, kar stori OLAF, čudovito, so Svet, Komisija in Parlament. Če se ne bomo menili za ta načela, bo ogrožen uspeh OLAF. Poročevalki bi se rad zahvalil za njeno delo in upam, da bomo pravočasno dosegli napredek, kot je dejal predhodni govornik.

Jorgo Chatzimarkakis, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, začeti bi želel z iskrenimi čestitkami poročevalki. Vložila je ogromno težkega dela, kar je dandanes redek primer.

OLAF je zelo poseben organ znotraj EU: neodvisna protikorupcijska agencija, ki ji zavidajo druge mednarodne organizacije. Ta Parlament je bil tisti – kot sta pojasnila gospod Bösch in gospod Rübig –, ki je po slabih izkušnjah s predhodnikom OLAF vztrajal pri neodvisnosti novega Urada za boj proti goljufijam. Zapomniti si moramo, da je bil takrat OLAF dodeljen Komisiji ali povezan z njo samo iz praktičnih razlogov.

Žal je pri mnogih ljudeh spomin na skandale leta 1999 že zbledel skupaj s spoštovanjem potrebne neodvisnosti protikorupcijske agencije. Z današnjega vidika obstoječa zaščita ne zadostuje več za to, da bi OLAF zaščitili pred izvajanjem vpliva in predvsem pred vse večjimi blokadami. Bodimo odkriti glede ene stvari od samega začetka: OLAF je vzpostavljen za boj proti goljufijam. Je organ, ki zagotavlja, da se denar davkoplačevalcev ustrezno porablja. Zato s tem poročilom podpiramo pet točk v zvezi z neodvisnostjo OLAF:

prvič, pravico generalnega direktorja, da posreduje v zadevah pred Sodiščem Evropskih skupnosti. Ta pravica zagotavlja, da lahko OLAF nenehno brani rezultate svojih preiskav. Drugo pomembno zagotovilo je pravica nadzornega odbora, Komisije ali drugega organa, da sproži postopek pred Sodiščem Evropskih skupnosti, če je ogrožena neodvisnost OLAF. Ta ostrina je potrebna, saj se je opozorila nadzornega odbora v preteklosti prezrlo.

Tretjič, neodvisnost OLAF zagotavlja tudi njegova dolžnost, da na sodiščih sproži postopek glede dejstev zadeve, ki bi lahko predstavljala elemente kaznivega dejanja.

Četrta točka je pomembnost usposobljenosti in močnega značaja odgovornih ljudi. Petič, veseli me, da bo mogoče generalnega direktorja OLAF ponovno imenovati. Tu so pomembne izkušnje in uspeh.

Prizadevati si moramo za to, da ne govorimo negativno o OLAF. Izkušnje drugih protikorupcijskih organov kažejo, da to nikomur ni v pomoč. Vendar pa se povsem strinjam z gospodom Böschem, da mora biti vključen Svet. Manjka francosko ali češko pojasnilo k temu. Niso niti prisotni, sistem pa nenazadnje ne more delovati tako.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, komisar, naša razprava se odvija na večer desete obletnice ustanovitve OLAF. Evropski urad za boj proti goljufijam se je dvignil iz ruševin kompromitirane Evropske komisije Jacquesa Santerja, obtožene korupcije in nepotizma. Življenje je pokazalo, da je OLAF bistven za učinkovito delovanje uprave EU; sočasno njegov obstoj in delovanje državam članicam pošiljata signal in jih opominjata, da so organi Evropske unije pod nenehnim nadzorom, predmet pregledov in presoje. Delo OLAF samo po sebi povečuje ugled evropskih institucij.

Trenutni dobro napredovali projekt je namenjen krepitvi vloge OLAF pri, prvič, racionalizaciji njegovih delovnih pogojev, drugič, izboljšanju kakovosti njegovega delovanja, in tretjič, kot je omenil predhodni govornik, krepitvi njegove neodvisnosti – naj se na tej točki zahvalim poročevalki. Delo poteka skoraj štiri leta. Začela ga je Evropska komisija, ki se je zavedala nesrečnih izkušenj izpred devetih let, ko je bila prisiljena odstopiti. Dokument, ki opredeljuje nove okvire OLAF, je bil predmet pogajanj s Svetom Evropske unije, Računskim sodiščem in evropskim nadzornikom za varstvo podatkov; poleg tega je potekala javna obravna – z drugimi besedami, posvetovali so se z javnim mnenjem –, kar je pomembno. Predlogi javne obravnave in posebnega poročila Računskega sodišča so vodili k precejšnjim spremembam izvornih predlogov izpred štirih let. Izkazalo se je za potrebno na primer natančno navesti podrobnosti sodelovanja med OLAF in državami članicami EU ter z institucijami, organi in organizacijami Evropske unije.

Ključna stvar je doseči resnično okrepitev neodvisnosti OLAF. Njegovo osebje mora delovati v pogojih popolne neodvisnosti. Kjer mora OLAF preiskati dodelitev sredstev EU, ki so bodisi namenjena državam članicam ali za zunanjo pomoč, je treba zagotoviti udeležbo zainteresiranih tretjih držav in mednarodnih organizacij. Za racionalizacijo njegovega delovanja morajo zadevne institucije, organi, službe in agencije EU zagotoviti OLAF takojšen in avtomatičen dostop do podatkovnih zbirk za upravljanje sredstev Evropske unije ter do vseh podatkovnih zbirk in pomembnih informacij. To bi bilo v nasprotju z nekoč ustaljeno prakso, ko so se iste institucije tesno zaprle pred nadzorom.

Države članice OLAF ne morejo smatrati za sovražnika ali nepotrebno institucijo. Vsaka država EU bi morala imenovati organ, ki bi vsakodnevno z OLAF. Kot je dobro znano, ni vseh 27 držav članic vzpostavilo posebnih služb na nacionalni ravni za usklajevanje boja proti finančnim zlorabam, ki vključujejo sredstva EU. Potrebujemo tesno sodelovanje med OLAF in Europolom ter OLAF in Eurojustom.

OLAF mora delovati pregledno v svojih preiskovalnih postopkih in jamstvih, preverjanju zakonitosti svojih preiskav in postopkov pritožb tistih, ki so osumljeni ali bodo kmalu postali. Kjer gre za postopke, ki vključujejo države članice, bi lahko preglede izvedli predstavniki zadevnih držav članic. Sodelovali bi lahko predstavniki pravosodnih organov in dejansko tisti, ki so udeleženi v strukturah OLAF. To je glavni namen sprememb.

Hkrati nasprotujem nalaganju pretiranih ukrepov uradnikom evropskih institucij, ki so krivi nedovoljenega razkritja informacij o določenih uradih in morebitnih nepoštenih ravnanj. Primer kolega gospoda van Buitenena, ki je danes poslanec EP, nekoč pa je bil uradnik Evropske komisije, nakazuje, da so bili v preteklosti žrtve ne tisti, ki so zakrivali zlorabe, ampak tisti, ki so na te zlorabe opozorili, jih preganjali in razkrili. Naj ta izkušnja služi kot opozorilo tudi, ko pridemo do posebnih določb, ki se nanašajo na kazni in sankcije za prijavitelje nepravilnosti.

Nazadnje, državljani držav članic pogosto preveč vneto korupcijo in zlorabo poistovetijo z evropskimi institucijami. Da bi preprečili to težnjo, potrebujemo večjo preglednost delovanja organov EU, vsekakor pa boljše obveščanje o preiskavah in metodah, ki se jih v Evropski uniji uporablja za boj proti korupciji. Velika napaka je takšne informacije skriti pod pretvezo, da bo njihovo razkritje škodilo ugledu EU. Ravno nasprotno, takšne zadeve moramo objaviti, da bi se državljani in davkoplačevalci držav članic Evropske unije zavedli, da kraje ne pometemo nečastno pod preprogo.

PRESEDSTVO: GOSPA MORGANTINI

podpredsednica

Bart Staes, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospa predsednica, gospe in gospodje, to je vaja oblikovanja zakonodaje v okviru postopka soodločanja. To pomeni sodelovanje med Parlamentom in Svetom, čeprav se zdi, da je slednji odsoten. Bodimo odkriti. Francosko predsedstvo niti najmanj ni zainteresirano. To tudi pojasni njihovo odsotnost. Upam, da bo gospa Gräßle dosegla soglasje s češkim predsedstvom na prvi obravnavi, vendar pa se mi nekako zdi, da se to ne bo zgodilo. Tudi Čečeni ne bodo kazali preveč odločnosti.

Poleg petih točk, ki jih je naštel gospod Chatzimarkakis in s katerimi se povsem strinjam, bi želel naštet še drugih deset točk, ki se nam v Odboru za proračunski nadzor v sodelovanju z gospo Gräßle zdijo pomembne in za katere dejansko menimo, da so resnično bistvene.

Prvič, smo za izboljšano sodelovanje med OLAF in Eurojustom, ko gre za izmenjavo informacij o čezmejnih kaznivih dejanjih med več kot dvema državama članicama. Sporazum o sodelovanju med OLAF, Eurojustom in Europolom je izredno pomemben.

Drugič, želeli bi, da so vloga in naloge generalnega direktorja OLAF, protikorupcijskega urada, bolje opredeljene. Na ta način ga lahko tudi pokličemo na odgovornost.

Tretjič, želeli bi, da so naloge osebja OLAF bolje opredeljene. Uvesti bi bilo treba zahtevo, da morajo preiskave trajati manj kot 12 mesecev in jih podaljšati za največ 6 mesecev. Če preiskava traja več kot 18 mesecev, bi bilo treba nadzornemu odboru dati povratne informacije.

Četrtrič, pravice obrambe je treba jasno okrepiti. Petič, novinarski viri morajo imeti posebno zagotovljeno zaščito. Šestič, potrebujemo jasnejše dogovore o vlogi in odnosih med OLAF in Evropskim parlamentom ter Odborom za proračunski nadzor.

Sedmič, potrebujemo jasna pravila o odprtosti informacij, namenjenih splošni javnosti. Osmič, okrepiti je treba vlogo nadzornega odbora, vključno v smislu osebja in sestave samega odbora. Biti morajo strokovnjaki, imenovani za pet let, s preiskovalnimi izkušnjami pravosodju.

Devetič, potrebujemo boljši postopek za imenovanje generalnega direktorja. Desetič, bolje je treba zaščititi vlogo prijaviteljev nepravilnosti in ljudi v postopku preiskave.

Erik Meijer, v imenu skupine GUE/NGL. – (NL) Gospa predsednica, denarni tokovi EU so podvrženi goljufijam. Ker je velik del njenih odhodkov povezan s skupno kmetijsko politiko in regionalnimi skladi, postaja Unija samo posrednik. Posledično si odgovornost deli z drugimi, ki imajo zagotovljena sredstva za svoja. Zaradi centralnega zbiranja sredstev, da bi jih pozneje razdelili zainteresiranim stranem ali projektom v občinah ali pokrajinah, je nadzor težavnejši.

Ta teden smo Svet pozvali k soglasju, da je treba več sredstev nameniti za sadje v šolah. Ureditev takšne vrste je koristna za zdravje otrok, vendar pa je to najbolje organizirati v majhnem obsegu na lokalni ravni kot pa na največji ravni, ki jo poznamo v Evropi. Morda nam bo uspelo znatno zmanjšati tveganje goljufij z osredotočanjem denarnih tokov na proračunsko podporo ali izravnanje prispevkov za revnejše regije z edinim merilom, da je treba prebivalcem teh regij dati vse priložnosti, da ostanejo v svojih regijah porekla in tam živijo in delajo. Če odpravimo razlike v prihodkih, ustvarjamo delovna mesta in zagotavljamo dobre priložnosti, bo mnogo delovne migracije postalo nepotrebne. To bo zmanjšalo posledične probleme.

Te stopnje še nismo dosegli. Dokler bodo izdatki podvrženi goljufijam, se bodo morali ohraniti obsežni pregledi in nadzor goljufij. Visoka raven financiranja in osebja ni dovolj: Urad za boj proti goljufijam OLAF lahko ustrezno deluje samo, če je lahko popolnoma neodvisen in kritičen glede Komisije in Sveta. Ko je bil imenovan trenutni direktor, se je prezrlo priporočilo neodvisnega izbirnega sveta, ki je predlagal sedem najprimernejših kandidatov. Za Komisijo je bil trenutni direktor od samega začetka najljubši kandidat. Govori se tudi, da hoče ta preveč vplivati na izbiro svojega osebja, zaradi česar je preveč odvisno od njega. Nič od tega ne krepí zaupanja v resnost nadzora goljufij. Mnogim volivcem se zdi ta kaotična Evropa raj za goljufije.

Zdi se tudi, da prijavitelji nepravilnosti svojih sumov, povezanih z goljufijami, ne morejo varno posredovati OLAF. Če se na njihovem položaju razkrivajo informacije, se jih lahko za kazni zaradi kršitve skrivnosti odpusti. Poleg tega prepogosto čakamo, da tisk zvleče škandal na javno prizorišče in so kazniva dejanja zastarala. Poleg tega ni dovolj urejeno to, da se sliši obe strani. Preveč preiskav se odloži ali ustavi preden se doseže zadovoljiv rezultat.

Poročilo gospe Gräße so prvi majhni koraki v pravo smer. Vodili bi lahko k več neodvisnosti za OLAF, manj nadzora delovne metode s strani Evropske komisije in k boljši zaščiti udeleženi. Moja skupina podpira te prve korake, vendar se ne slepimo, da bodo rešili problem. Nadzorni odbor bo treba še dodatno okrepiti in postopka soodločanja o spremembi Uredbe št. 1073/1999 se ne sme zavlačevati ali ustaviti.

Nils Lundgren, v imenu skupine IND/DEM. – (SV) Gospa predsednica, v zgodovini EU je bilo nešteto skandalov, ki so bili posledica korupcije, goljufij in nepravilnosti. Zaupanje javnosti v EU je majhno. Na Švedskem vsako leto merimo zaupanje Švedov v različne institucije. Na vrhu na primer najdemo storitve zdravstvene oskrbe, policijo in kraljevo družino, nižje pa so politiki, sindikati in večerni časopisi. Na samem dnu sta Evropska komisija in Evropski parlament. Ta vzorec je trden.

Zato EU potrebuje učinkovit protikorupcijski organ. Toda imeli smo slabe izkušnje z OLAF, vključno s pomanjkanjem neodvisnosti, pomanjkanjem preglednosti, tajno lobiranje v zvezi z imenovanjem generalnega direktorja in nadzornega odbora.

Naša poročevalka gospa Gräße je vložila veliko dela v zagotavljanje neodvisnosti, preglednosti in strogega spoštovanja pravil. Pozivam Parlament, naj v celoti podpre predlog gospe Gräße. To je pomemben korak na dolgi poti EU, da pridobi zaupanje svojih državljanov, če je to mogoče.

Naj končam s posebnim poudarkom glede spremembe, ki sem jo podal. Zahteva, da vsi organi EU spoštujejo novinarske vire.

Po škandalozni aferi Tillack, kjer so ukrepi vodstva OLAF poželi ostro kritiko, je ta reforma resnično potrebna. Na koncu je bilo Evropsko sodišče za človekove pravice tu v Strasbourgu tisto, ki je lani docela oprostilo Tillacka. Ne OLAF, ne Evropski parlament ali Sodišče Evropskih skupnosti niso sprejeli svoje odgovornosti.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospa predsednica, za Evropsko unijo je zelo pomembno, da ima učinkovit in dobro razvit urad za boj proti goljufijam, še toliko bolj glede na to, kako se povečujejo proračuni in raste

tuja pomoč, ne da bi bilo vedno mogoče učinkovito nadzorovati, ali se dodeljena sredstva porablja preudarno. Menim, da javno mnenje, z drugimi besedami davkoplačevalci, v to pogosto dvomijo z dobrim razlogom.

To poročilo vsebuje veliko število dobrih predlogov in jaz jih bom podprl, čeprav menim, da je treba več pozornosti posvetiti neodvisnosti OLAF. OLAF je generalni direktorat Evropske komisije, politično odgovornost pa ima podpredsednik Komisije. Operativno in v smislu preiskav je urad neodvisen, vendar je ta hibridni status vsaj potencialno problematičen. Prepričan sem, da lahko neodvisnost samo okrepi moč urada.

Antonio De Blasio (PPE-DE). - Gospa predsednica, rad bi čestital doktorici Gräßle. Naša poročevalka je poskušala spraviti vse strani in s tem je lahko opredelila trenutne probleme, našla praktične rešitve in kompromise.

Trenutno stvari niso preveč zadovoljive. Vidimo, kako je Računsko sodišče že štirinajstič zapovrstjo zavrnilo odobritev letnega poročila EU zaradi številnih nepravilnosti in primerov goljufij, ki vključujejo denar EU. Skrajni čas je, da podpremo strožji pristop k boju proti zlorabi sredstev EU. Ker je ustanovitev Evropskega javnega tožilstva odložena, je skrajni čas, da se v boju proti goljufijam premaknemo naprej s krepitvijo neodvisnosti Evropskega urada za boj proti goljufijam in s krepitvijo pooblastil OLAF za preiskovanje.

V poročilu gospe Gräßle je pomembna točka: krepitev sodelovanja z državami članicami. Čeprav uredba navaja, da morajo vsi nacionalni in mednarodni partnerji zagotoviti vse potrebno sodelovanje, za takšno sodelovanje ni podrobne pravne podlage. Ko pridemo do čezmejnega sodelovanja v boju proti goljufijam, se število ovir še poveča. Zato obstaja velika potreba po spremenjeni uredbi, ki vključuje boljše upravljanje sodelovanja med OLAF in pristojnimi organi držav članic. Edina institucija, ki ima sredstva za zaščito finančnih interesov EU, je Evropski parlament. Če se ne bomo borili proti korupciji in goljufijam, ni nikogar, ki bi nas nadomestil.

Nazadnje bi želel poudariti zanimivo točko. Medtem ko so evropske države med tako imenovanimi „najčistejšimi državami“ po svetovnem indeksu zaznavnosti korupcije v letu 2008, v skladu z najnovejšimi študijami te bogate države rade kažejo težnjo po uporabi nezakonitih sredstev, na primer podkupovanja, v svojih zunanjih čezmorskih poslih. Strinjam se z vsemi tistimi, ki se jim zdijo ti dvojni standardi nesprejemljivi.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Gospa predsednica, naj začnem s čestitkami gospe Gräßle in se ji predvsem zahvalim za njeno odprtost za zamisli in predloge. Rečem lahko, da – in za to vam čestitam – ste uspešno vodili dinamično delovno skupino, da bi dosegli najboljše rezultate. Čestitam, gospa Gräßle!

Menim, da je najpomembnejši element v tem besedilu, za katerega se je vsaj borila moja skupina in na katerega je bila osredotočena pozornost gospe Gräßle, zagotovilo, da bodo zaščitene pravice državljanov, o katerih teče preiskava.

Načela domneve nedolžnosti, zasebnosti in zaupnosti, postopkovna jamstva in tudi Listina Evropske unije o temeljnih pravicah bodo odslej ključne točke teh postopkovnih pravil za preiskave OLAF. Hočemo, da se to čim prej objavi in pošlje – dejansko je treba poslati – revizijskemu svetovalcu, imenovanemu za ta namen, da bi bilo mogoče na pritožbe državljanov odgovoriti v 30 delovnih dneh.

Okrepljena je bila tudi vloga nadzornega odbora. S tem je treba zaščititi neodvisnost OLAF z rednim spremljanjem izvajanja njegove preiskovalne funkcije. Poleg tega, in to je nekaj, kar moram poudariti, in domnevam, da bo poudarila tudi gospa Gräßle, lahko nastopa pred Sodiščem Evropskih skupnosti, prav tako pa tudi generalni direktor, ki lahko pozove institucije pred Sodišče Evropskih skupnosti. To je bilo nekaj, kar je hotela zagotoviti poročevalka. Na ta način bo tudi bolj zaščiten vloga generalnega direktorja OLAF in bo imela večja jamstva.

Okrepljena je tudi vloga Evropskega parlamenta v usklajevalnem postopku institucij. Menim, da je to pomemben in inovativen element. Čeprav bi nam bilo ljubše, da ne bi povečali podaljšanja obdobja, saj se nam dve leti še vedno zdi predolgo, razumemo, da so lahko preiskave težavne in zapletene. Vendar pa upamo, da nam bo Komisija – in tu se moram zahvaliti tudi gospodu Kallasu za njegovo odprtost in podporo, ki nam jo je dal – po štiriletnem obdobju, ko nam je treba predložiti poročilo o izvajanju uredbe, lahko povedala, kako lahko izboljšamo to točko, da bi čim bolj skrajšali preiskovalna obdobja.

Še vedno upamo na Evropsko javno tožilstvo, kar je želja, ki jo delimo s poročevalko. Hvala, gospa Gräßle!

Paul van Buitenen (Verts/ALE). – (NL) Gospa predsednica, komisar, sem žalosten. Na predlog gospe Gräßle se OLAF nenamerno odobri dodatna pooblastila, medtem ko sam OLAF ni ustrezno nadzorovan. Leta 1999

je takratni Odbor modrecev napovedal, da bo OLAF kot notranja služba Komisije zavrnil sodelovanje z nemočnim nadzornim odborom. Učinke lahko vsak jasno vidi. Ker ju ne ovira odgovornost in nadzor, sta uprava OLAF, predvsem pa njen generalni direktor, napravila nešteto spodrsrljajev. Uprizorjena izbira osebja, kršitev pravic obrambe, prikrivanje dokazov in predložitve kazenskih spisov s pretečenimi roki za pregon. *Pièce de résistance* je obtožba podkupovanja, ki si jo je OLAF izmislil proti novinarju, ki je bil predobro obveščen, da bi bilo to vseč OLAF. Dejansko je OLAF uspelo izvesti tudi hišno preiskavo, v kateri je bila zasežena novinarjeva lastnina. OLAF je nato leta dolgo o dejstvih lagal Komisiji, Parlamentu, sodiščem, varuhu človekovih pravic in javnim tožilcem v Belgiji in Nemčiji. Dejansko je OLAF celo odposlal svoje raziskovalce z napačnimi informacijami. Kako daleč lahko to peljejo?

Komisija se tega zaveda in pravi, da se mora to končati, vendar trdi, da ni pooblaščen za ukrepanje. Prav zaradi tega je Komisija umaknila predlog. Kot ste že omenili, je bilo to storjeno z najboljšimi nameni. Zaradi našega povečanega vpogleda v trenutne zlorabe pa je postalo nujno, da OLAF spremlja drug nadzorni organ, ena izmed možnosti, ki ste jo navedli, pa se zdaj zaključuje. Rešitev je neodvisen OLAF, ki deluje neodvisno od Komisije in pod pristojnim nadzorom, ki ga ne določijo politiki, ampak javni tožilci držav članic, dokler ne bo oblikovano Evropsko javno tožilstvo.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospa predsednica, dejstvo, da ima Evropska unija tako slabo javno podobo, ima žal veliko opraviti z OLAF. Strinjam se s predhodnim govornikom, da OLAF ni ne tič ne miš in ima značilno samovoljen pristop. Uslužbenci OLAF so prihajali k meni in mi povedali, kako moreče so stvari, da se uporablja dvojna merila in da niso določeni jasni standardi. Eden izmed uslužbencev OLAF je celo primerjal prakso OLAF s prakso tajne policije, z drugimi besedami, nedemokratske institucije. To je bilo seveda ponovno ob tako imenovanem poročilu Galvin, notranjem poročilu, v katerem so razkrite prakse mnogih poslancev Evropskega parlamenta, ki bi, če bi OLAF uporabljal enake standarde, vodile k obsežnim preiskavam, vključno s preiskavo Herberta Böscha, ki samega sebe imenuje oče OLAF.

Kaj se v tem primeru med drugim dogaja z nemškimi poslanci? Kaj se dogaja z mnogimi drugimi poslanci? Namesto da bi uporabili pravi pristop in naredili, kar se je storilo v mojem primeru, z drugimi besedami, rekli, da ukrepamo na lastno pobudo, kjer gre za jasen sum goljufije, na primer izogibanje davkom ali nezakonito financiranje stranke, se OLAF nasloni nazaj in ne stori nič. To ima seveda veliko opraviti z osebnim pristopom trenutnega generalnega direktorja. To je izziv za vas, komisar. Kar se dogaja tu, ni vredno demokracije. V mojem primeru so si izmislili tehnične napake in iskali in iskali. Na koncu v obtožbah ni bilo trohice resnice, kar je bilo neprijetno za OLAF.

Vendar pa v primerih, v katerih je morda zrno resnice v sumu goljufije, ne stori nič in se enostavno obrne stran. Zato menim, da mnogi uradniki EU delajo na enak način kot OLAF in da takšnega uradništva EU ni več mogoče podpirati, da je treba mnoge uradnike EU postaviti pred sodišče in da končno potrebujemo pravo demokracijo na evropski ravni z ločitvijo pooblastil, in ne OLAF, ki ga trenutno imamo!

Herbert Bösch (PSE). – (DE) Gospa predsednica, rad bi pojasnil, da je gospod Martin, ki ravno prihaja, v eni izmed svojih točk navedel, da bi moral OLAF preiskovati gospoda Böscha. To se ne bi smelo dovoliti. Pomenilo bi, da gre v tem primeru za sum goljufije, ker vem, da lahko OLAF izvaja preiskave samo v primeru suma goljufije.

Predsedstvo prosim, naj reši to vprašanje. Zavračam obtožbo. Česa takšnega se enostavno ne bi smelo dovoliti! Upam, da se bo proti gospodu Martinu ustrezno ukrepalo. Brez kakršnega koli dokaza je izjavil, da bi moral OLAF sprožiti postopke proti gospodu Böschu in drugim nemškim poslancem. To se ne bi smelo zgoditi in tu pričakujem ukrepe.

(Aplavz)

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, države članice, Europol in Eurojust se bodo zdaj morali redno ukvarjati z ugotovitvami OLAF.

Informacije, ki jih zagotovi Evropski urad za boj proti goljufijam, bodo neposredno posredovane policiji in pravosodnemu sistemu ter bodo zavezujoče. Kot član Odbora za regionalni razvoj toplo pozdravljam to reformo. OLAF mora izkoristiti svoja nova pooblastila, saj so strukturni skladi za nas velik problem. Število nepravilnosti se je dramatično povečalo in znesek škode pa se je s 43 milijonov EUR v letu 1998 dvignil na 828 milijonov EUR v letu 2007. To povišanje ni sprejemljivo. Zato je dobro, da izboljšujemo nadzor in postopek kazenskega pregona. Vendar pa moramo tudi pritisniti na države članice, naj objavijo imena svojih prejemnikov subvencij.

Razložiti moramo tudi enega izmed razlogov za zlorabo. Menim, da smo premalo izpostavili odgovornost regij, ko dodeljujemo sredstva. Iz tega razloga moramo povečati obvezno skupno financiranje s strani regij in nosilce projektov ter ponuditi več programov na temelju posojil. Če se prejemniki sredstev močneje poistovetijo z morebitnim uspehom svojih projektov, bo manj zlorab in manj dela za OLAF.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Gospa predsednica, preden začnem, bi želel samo podati pripombo mojemu kolegu gospodu Martinu. Medtem ko je podal mnogo tehničnih točk, pa v svojem napadalnem pristopu ne bi smel poskusiti izpostaviti poštenega, spodobnega in dobrega človeka kot je gospod Bösch, ki je po mojih izkušnjah kot predsednik Odbora za proračunski nadzor – čeprav se morda ne strinja glede mnogih stvari – točno takšen, kot sem ga opisal.

Glede problema OLAF me skrbi, da gre za veliko navzkrižje interesov. Ne gre nujno za sam OLAF, ampak za čudno zvezo, v skladu s katero je del Komisije, čeprav se ga občasno pozove k preiskavi tega organa. Zato sem zaskrbljen, da OLAF, ki je bil ustanovljen po poročilu „modrecev“ v letu 1999 – to poročilo pa je pozivalo k temu, da bi bil neodvisen od Komisije –, porabi vedno manj svojega časa za preiskovanje notranjih zadev Komisije. Zagotovo so nekatere njegovih drugih preiskav zelo seksi in razburljive, toda nisem prepričan, da poročilo gospe Gräßle na ta način obravnava probleme neodvisnosti OLAF.

Nazadnje, zaskrbljen sem, da obstaja še druga raven navzkrižja interesov. Ali naj bi se zaposlenim v OLAF dovolilo, da sorodniki delajo v delih institucij EU, ki bi jih morebiti lahko preiskovali? Ali ne bi – ta Parlament, ki je prepovedal zakoncem delati za poslance EP – zdaj tega poziva razširili tako, da bi rekli, da sme samo en član družine delati v kateri koli instituciji EU, da bi preprečili takšna prihodnja navzkrižja interesov?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, za OLAF je zelo pomembno, da razlikuje med napačnimi informacijami, ki se jih v nekaterih primerih nadzoruje izven Evrope, in birokratskimi pogodbami, ki so pogosto dolge 50 do 60 strani, in priročniki z več kot 600 stranmi, kjer seveda prihaja do največ napak.

Tu je treba pojasniti, da je mogoče jasne in enostavne predpise lažje izpolnjevati kot zapletene in obsežne. Zato izrecno pozivam Svet, da čim prej izboljša temeljne pogoje. OLAF potrebujemo za preglednost in pravico v Evropi.

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospa predsednica, hvaležen sem za vse pripombe, ki zelo jasno odražajo sporno naravo te teme.

Kot je omenila gospa Gräßle, je bil ta predlog sprožen leta 2004, ko so bili časi povsem drugačni.

Všeč mi je izraz „obstaja navzkrižje interesov“. Obstaja jasno institucionalno navzkrižje interesov med neodvisnostjo in odgovornostjo. Nadaljevati moramo z delom in imeti to razpravo. Karkoli se bo zgodilo, se ne more zgoditi brez sodelovanja med Parlamentom, Svetom in Komisijo glede reševanja tega navzkrižja interesov. Kot sem dejal, ni mnogo, vendar nekaj možnosti. Večina med vami jasno podpira zamisel večje neodvisnosti, ki pomeni tudi večjo odgovornost. Odkrijmo, kaj je mogoče. V Komisiji so nekatere jasne meje. Zelo jasno je, da generalni direktorat ne more neodvisno sprožiti postopkov pred sodiščem: to v pravnem okviru ni mogoče.

Zelo pomembna točka, ki so jo omenili mnogi izmed vas, je pravica obrniti se na države članice. Ponovno je Komisija tista, ki ukrepa v državah članicah, in obstajajo jasne meje v obsegu vpletenosti Komisije, ki je sprejemljiv za države članice. Tu in javnosti je za dejavnosti OLAF odgovorna Komisija, zato bi nas zelo veselilo, če bi imeli bolj neodvisen OLAF, ki bi lahko neodvisno sprožil postopek pred sodiščem in bil neodvisno odgovoren, z ločeno oprostivijo. Pozdravili bi vse te stvari in tudi zelo jasen nadzor preiskav in vsebine teh preiskav.

Trenutno nimamo javnega tožilca. Na to čakamo, toda med tem, ko čakamo, moramo najti kakšne druge rešitve. Nadaljujmo s tem delom. Kot sem dejal, izdelali bomo dokument na podlagi te razprave. Veselim se plodnih razprav o tej temi s spoštovanimi poslanci in poročevalci.

Ingeborg Gräßle, poročevalka. – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, hvala za razpravo. Menim, da je komisar zdaj spoznal, kako pomembna je neodvisnost OLAF za ta Parlament. Želim, da se to razpravo vključi v pogovore, ki jih bomo imeli zdaj. Prosila bi, da te pogovore začnemo postopno, da izmenjamo zamisli o spremembah in da ne dosežemo položaja, ko bomo rekli „to ni mogoče“. To je želja Parlamenta. Smo del postopka soodločanja, od Komisije EU pa bomo zahtevali, da prav tako sodeluje v postopku. Podpiramo vas. Hočemo, da ohranite svoj vpliv na OLAF, vendar pa morate ta vpliv izvajati na pravem mestu in OLAF dati več podpore kot prej.

Smo samo delno zadovoljni in tudi to je rezultat dela Komisije EU. Pred seboj imamo veliko tem, o katerih je treba zelo resno razpravljati. Pripravljena sem na to in se veselim razprave. Vendar pa bi želela, da Komisija na začetku razprave naredi nekaj sprostitev vaj, saj nima smisla niti, da se usedemo skupaj, če je vse, kar ste predložili danes, že izklesano v kamen. Zelo resno se moramo skupaj pogovoriti o tem, kaj je mogoče in tudi, kaj ni mogoče.

Zavrtniti bi želela dve točki. Ena je izkrivljena podoba OLAF, ki jo rišejo nekateri kolegi poslanci na podlagi svojih ozkogledih osebnih interesov. Je izkrivljena podoba, ki nima nič opraviti z resničnostjo. Zagotoviti bi želela, da se OLAF zaveda, da ta podoba ne predstavlja večinskega mnenja Parlamenta. Menimo, da OLAF opravlja pomembno delo, to pa velja tudi za primer gospoda Martina. Ni res, da v zgodbi ni bilo resnice. Vendar pa je bilo res, da avstrijsko državno tožilstvo ni hotelo sprejeti rezultatov preiskave OLAF. To se pogosto dogaja.

Tudi vi, gospod Martin, morate v tem Parlamentu govoriti resnico. To velja tudi za vas. Gospodu van Buitenenu bi želela povedati, da zelo obžalujem, da niste sprejeli ponudb za sodelovanje. Govorila sva dvakrat, vendar pa ne verjamem, da lahko gledate na OLAF na podlagi posameznih primerov. Nekaj gre vedno narobe pri organizaciji, toda če gledate na celotno organizacijo na podlagi teh posameznih primerov, to ne da prave slike. Trudila sem se, da tega ne storim. To bi želela zelo jasno povedati. Osebnostno vas zelo spoštujem in sem prebrala vse vaše knjige. Vendar pa menim, da obstajajo različni načini dela, v politiki pa vedno tvegamo, da bomo z osredotočanjem na posamezne primere prišli do napačnega zaključka.

menim, da je predloženo poročilo dobro.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospa predsednica, sklicujem se na člena 145 in 149 o osebnih izjavah, ki mi dovoljujeta tri minute. Kar se dogaja tu, je enostavno nezaslišano. OLAF vidi problem, kjer ga ni, in me obtožuje na podlagi svojih preiskav. To je imelo velik vpliv na naš uspeh na volitvah leta 2006. Leto kasneje je državno tožilstvo odločilo, da je morebiti bilo nekaj manjših tehničnih napak, da pa te na noben način niso upravičevale kakršne koli preiskave. Postopki niso bili sproženi in celotna stvar je bila zavržena. Zgodilo se ni popolnoma nič.

Kar je tu povedala gospa Gräßle, je klevetanje. Je nenehno prizadevanje, da se uniči moj ugled. Točno tako OLAF izkorišča situacijo. Če OLAF pride do ugotovitve, države članice pa ne storijo nič, je oseba še vedno kriva. To je resnično škandal! Kje so v tem škandalu dvojna merila, gospa Gräßle? Dvojna merila so v dejstvu, da se, kjer obstajajo resnično sumljive okoliščine, ki se nanašajo na druge poslance tega Parlamenta, ne izvede preiskava in se ne stori popolnoma nič. To spodkopava demokracijo v Evropi. To pa zato, ker se s skrivnim orodjem, ki je pod političnim vplivom, nastopa in ukrepa proti neprijetnim nasprotnikom in se nato poskuša nato iz tega nekaj narediti kljub dejstvu, da vladne institucije – in visoko cenim sorazmerno neodvisen avstrijski pravosodni sistem – pravijo, da v tem ni resnice. To je klofuta za vsakega volivca in klofuta za verodostojnost Evrope. Če ste izvoljeni s 14 % glasov in se vas nato tako osramoti ter se večkrat posreduje nepravilna dejstva, to uniči tisto, kar se je nekoč smatralo za pošten in vključujoč sistem. Škodujete Evropi in uničujete demokracijo, gospa Gräßle!

Predsednica. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo danes ob 12.00.

5. Pregled Priporočila 2001/331/ES o določitvi najmanjših meril za okoljske inšpekcijske preglede v državah članicah (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je vprašanje za ustni odgovor (O-0085/2008 – B6-0479/2008) gospoda Ouzkýja Komisiji v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane o pregledu Priporočila 2001/331/ES o določitvi najmanjših meril za okoljske inšpekcijske preglede v državah članicah.

Miroslav Ouzký, predlagatelj. – Gospa predsednica, težko je vstati po tej posebno živahni razpravi in preiti na drugo temo.

Poudariti želim, da je dobro in dosledno izvajanje okoljske zakonodaje nujno za njeno verodostojnost, za enakost pogojev in zagotavljanje, da bodo doseženi okoljski cilji. Vprašanje okoljskih inšpekcijskih pregledov je zato zelo pomembno za delo mojega odbora, Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane.

14. novembra je Komisija objavila sporočilo o okoljskih inšpekcijskih pregledih v državah članicah. To sporočilo je pregled Priporočila 2001/331/ES Evropske komisije o določitvi najmanjših meril za okoljske inšpekcijske preglede.

Sporočilo vsebuje nekaj zelo zaskrbljujočih točk. Navaja, da so informacije o izvajanju priporočila, ki jih predložijo države članice, nepopolne ali pa jih je težko primerjati. Navaja, da še vedno obstajajo velike razlike v načinu izvajanja okoljskih inšpekcijskih pregledov v EU. Navaja, da je področje veljavnosti priporočila neustrezno in da ne zajema mnogih pomembnih dejavnosti, kot je Natura 2000 in nadzor nezakonitega pošiljanja odpadkov. Navaja, da se načrtov inšpekcijskih pregledov ni izvajalo in da tam, kjer obstajajo, pogosto niso na voljo javnosti.

Moj odbor je zaskrbljen zaradi sklepov Komisije, ki navajajo, da v Skupnosti ni mogoče zagotoviti polnega izvajanja okoljske zakonodaje. To ne bi vodilo samo k nenehnemu škodovanju okolju, ampak tudi k izkrivljanju konkurence v državah članicah in med njimi.

Moj odbor je zato sestavil štiri vprašanja za Komisijo, ki jih je mogoče povzeti, kot sledi. Prvo je, zakaj želi Komisija spremeniti samo priporočilo – zakaj ne predlaga direktive o okoljskih inšpekcijskih pregledih? Drugo, zakaj se je Komisija, namesto da bi zahteve za okoljske inšpekcijske preglede dodala posameznim obstoječim direktivam, odločila za postopek, ki bo trajal dolgo časa? Tretje, zakaj Komisija ni pripravljena uporabiti direktive, da bi opredelila pojma, kot sta „inšpekcijski pregled“ in „revizija“, ki ju države članice različno razlagajo? Četrto, zakaj Komisija ni pripravljena spremeniti IMPEL v učinkovit organ EU za okoljske inšpekcijske preglede?

Komisiji bi se rad vnaprej zahvalil za njen odgovor, zaključiti pa želim s poudarkom tega, da mora po mojem mnenju izvajanje in uveljavljanje okoljske zakonodaje dobiti enako politično pozornost kot sprejetje zakonodaje v Komisiji, Svetu in Parlamentu.

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospa predsednica, zelo vesel sem, da lahko predložim svoja zelena priporočila poleg mojih priporočil za boj proti goljufijam, zato mi je zamenjava teme v zadovoljstvo. Evropskemu parlamentu bi se rad zahvalil za to razpravo o zelo pomembni temi, okoljskih inšpekcijskih pregledih.

Ko sta Parlament in Svet spoznala potrebo po ukrepanju v vsej EU, sta leta 2001 sprejela priporočilo o okoljskih inšpekcijskih pregledih. Cilj je bil določiti skupna merila za okoljske inšpekcijske preglede, da bi zagotovili boljše in doslednejše izvajanje okoljske zakonodaje v Skupnosti.

Takrat je potekala dolga razprava o tem, ali bi morala biti ta merila zavezujoča ali nezavezujoča. Kot kompromis je bilo sprejeto nezavezujoče priporočilo. Države članice so se zavezale k popolnemu izpolnjevanju, Komisija pa je bila zaprosena, da pregleda to odločitev na podlagi izkušenj z izvajanjem priporočila s strani držav članic.

Komisija je s svojim priporočilom novembra 2007 začela postopek pregleda. V tem priporočilu je Komisija zaključila, da se priporočila ni v celoti izvajalo v vseh državah članicah, čeprav je vodilo k izboljšanju okoljskih inšpekcijskih pregledov v nekaterih državah članicah.

Komisija je zato predložila svoja predhodna stališča o tem, kako bi lahko izboljšali situacijo. Ukrepi, ki se nam zdijo potrebni, so: prvič, sprememba priporočila, da bi ga okrepili in bi postalo jasnejše, vključno z boljšim mehanizmom poročanja; drugič, dopolnitev priporočila, kjer je potrebno, s pravno zavezujočimi zahtevami za okoljske inšpekcijske preglede v posameznih direktivah; in tretjič, nadaljnja podpora izmenjave informacij in najboljših praks med inšpektorati v okviru IMPEL.

Komisija zdaj zbira prispevke drugih institucij in zainteresiranih strani k tem prvotnim predlogom in bo nato predložila svoja končna priporočila.

Zdaj prihajam k zastavljenemu vprašanju in bi rad pripomnil naslednje.

Najprej želim pojasniti, da stališča v sporočilu Komisije iz novembra 2007 ne izključujejo možnosti, da Komisija v prihodnosti predloži predlog direktive o okoljskih inšpekcijskih pregledih. Mnenje Komisije, kot je izraženo v sporočilu, je, da obstaja potreba po pravno zavezujočih pravilih po vsej EU, da bi zagotovili učinkovite okoljske inšpekcijske preglede. Glede tega delimo stališče Parlamenta.

Vendar pa je vprašanje, ali naj bodo ta pravila horizontalna in zajemajo vse okoljske inšpekcijske preglede ali pa naj bodo sektorska in se nanašajo na posebne obrate ali dejavnosti.

Oba pristopa imata svoje prednosti in slabosti. Horizontalni pristop bi bilo mogoče enostavnejše in hitreje začeti izvajati. Po drugi strani pa bi nam sektorski pristop omogočil boljše obravnavati posebne vidike različnih obratov ali dejavnosti. Zahteve za inšpekcijske preglede pošilk odpadkov so povsem drugačne od zahtev za inšpekcijske preglede industrijskih obratov. Če bi bili bolj ciljno usmerjeni, bi lahko določili učinkovitejše zahteve.

V določeni meri je sektorski pristop tisti pristop, ki smo ga izvajali že nekaj let. V direktivi Seveso II imamo na primer določbe o inšpekcijskih pregledih obratov, da bi preprečili nesreče. Te določbe so se izkazale za zelo uspešne. Zahteve za inšpekcijske preglede smo zdaj vključili v naš predlog za pregled direktive IPPC.

Drug sektor, v katerem vidimo potrebo po nadaljnjem ukrepanju, je izvajanje Uredbe EU o pošilkah odpadkov. Naraščajoči problem nezakonitih pošilk odpadkov predstavlja tveganje za zdravje ljudi in okolje.

Obstaja jasen dokaz nezakonitih pošilk odpadkov, zabeležen med skupnimi inšpekcijskimi pregledi pošilk odpadkov, ki jih usklajuje IMPEL. Nedavni trgovinski podatki in študije o izvozu določenih smeri odpadkov, predvsem električnih in elektronskih odpadkov in izrabljenih vozil, nakazujejo, da EU zapustijo velike količine.

V mnogih primerih se zdi, da te pošiljke kršijo prepoved izvoza Uredbe EU o pošilkah odpadkov. Resnost problema poudarjajo resne nesreče izvozov EU za odlaganje odpadkov v državah v razvoju, kot je nesreča ob Slonokoščeni obali leta 2006, in nedavno poročilo Greenpeace o odpadkih, ki so bili nezakonito poslani v Zahodno Afriko.

Komisija trenutno preučuje potrebo po dodatnih pobudah, vključno z izboljšanimi zakonodajnimi zahtevami, da bi nadaljevala z inšpekcijskimi pregledi in nadzorom pošilk odpadkov in jih okrepila.

Kot smo navedli v našem poročilu, prav tako priznavamo potrebo po vzpostavitvi skupnih opredelitev pojmov, ki so pomembni za inšpekcijske preglede. Zato menimo, da bi bilo horizontalno priporočilo ustrezen instrument.

Glede zamisli, da bi IMPEL spremenili v organ EU za okoljske inšpekcijske preglede, je treba povedati, da je bil IMPEL ustanovljen kot neformalna mreža inšpekcijskih organov držav članic. Njegov cilj je olajšati izmenjavo informacij in najboljših praks med ljudmi, ki dejansko uporabljajo okoljsko zakonodajo v državah članicah. Menim, da moramo ohraniti vlogo IMPEL, ki je združevanje strokovnega znanja in izkušenj inšpektorjev in omogočanje neformalne izmenjave zamisli na evropski ravni.

S strani Komisije bomo nadaljevali z našo podporo IMPEL in okrepili naše uspešno sodelovanje. Letos je bil IMPEL preoblikovan iz neformalne mreže v mednarodno združenje. To IMPEL ne bo dalo samo večje prepoznavnosti, ampak bo za IMPEL odprlo nove možnosti dejavnosti. Nadaljevati in ustanoviti organ EU za okoljske inšpekcijske preglede s pooblastili za vstop in pooblastili, da države članice privede pred Sodišče Evropskih skupnosti, je zanimiva in ambiciozna zamisel. Vendar pa bi postavila pomembna pravna in institucionalna vprašanja.

Preučiti bi morali tudi instrumente za izboljšanje izvajanja okoljske zakonodaje EU, ki nam je trenutno na razpolago, in pretehtati, ali bi jih lahko še naprej razvijali ali bolje uporabili. Horizontalni primeri kršitev na primer, ki jih je Komisija sprožila proti državam članicam zaradi sistematičnega neuveljavljanja določenih obveznosti, kot je na primer obstoj na tisoče nezakonitih odlagališč v nekaterih državah članicah, so vodili k vzpostavitvi izboljšanih strategij za uveljavljanje v državah članicah.

Še en primer pobude, ki je vodila k boljšemu uveljavljanju, so skupni inšpekcijski pregledi pošilk odpadkov po vsej Skupnosti, organizirani v okviru IMPEL s podporo Komisije. Preučili bomo načine za okrepitev tega sodelovanja in spodbujamo vse države članice, da sodelujejo pri njem.

Caroline Jackson, v imenu skupine PPE-DE. – Gospa predsednica, glede tega, kar je povedal komisar, sem nekoliko razočarana. Vem, da nadomešča gospoda Dimasa in ni mogel narediti nič drugega, kot prebrati, kar so mu dali, vendar mislim, da potrebujemo precej več kot to.

Okoljska zakonodaja je nekaj, kar odobrava večina ljudi, morda vsi ljudje v tej dvorani, morda celo vključno z UKIP, ki jih očitno ni tu in morda likajo svoje zastave Velike Britanije.

Težava je, da ne vemo, kaj se dogaja v državah članicah, predlogi Evropske komisije pa storijo zelo malo za izboljšanje te situacije. V Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane smo še vedno za direktivo, raje kot priporočilo. Sam ne razumem, zakaj ne bi mogli imeti splošne direktive glede okoljskih inšpekcijskih pregledov in posebna pravila, dodana posebnim direktivam, kjer je to ustrezno.

Naj se posvetim vprašanju organa EU za okoljske inšpekcijske preglede. Morda je nekoliko nenavadno, da ta zamisel prihaja iz ust britanskega konzervativca – glasuj konzervativno, deluj zeleno –, vendar to potrebujemo, saj bo drugače Komisija povsem odvisna od držav članic glede informacij, ki se ji jih te odločijo dati.

Nenavadno je, da se Španijo devet let po tem, ko je začela veljati Direktiva o odlagališčih, toži pred Sodiščem Evropskih skupnosti, ker ima 60 000 nezakonitih odlagališč, ki zberejo več kot pol milijona ton nezakonito odstranjenih odpadkov. Mislimo, da vemo, kaj se dogaja južno od Neaplja. Direktivo o pticah, ki je bila sprejeta leta 1979, se še vedno v pretežni meri zanemarja.

Komisija pogosto ugotovi, da njene tožbe glede okoljskih zadev pred Sodiščem Evropskih skupnosti sprožijo državljani. Menim, da to ni dovolj dobro. Ljudem v Evropi moramo povedati, da ne moremo biti prepričani, da se upošteva okoljsko zakonodajo, ki jo sprejemamo. Glede na dejstvo, da se zdaj ukvarjamo z zakonodajo o podnebnih spremembah, je to zelo resno. Vrniti se moramo k vprašanju organa EU za okoljske inšpekcijske preglede, kar povsem podpiram.

Genowefa Grabowska, v imenu skupine PSE Group. – (PL) Gospa predsednica, v imenu svoje skupine in kot članica Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane bi želela izraziti svojo polno podporo vprašanjem. Delim skrb poslancev, ki so bile izražene v teh vprašanjih.

Sporočilo Komisije iz novembra 2007 vsekakor poraja mnogo polemik in dvomov med vsemi, ki so zaskrbljeni glede okolja, in tistimi, ki želijo, da se okoljske zakonodaje ne sestavlja enostavno v Evropskem parlamentu, ampak da se jo uveljavlja v duhu, v katerem je bila predvidena.

Da bi to dosegli, potrebujemo učinkovit sistem za spremljanje uvajanja in skladnosti z zakonodajo, ki ga še vedno nismo razvili. Imamo nacionalne sisteme, ki delujejo različno in neskladno, medtem ko imamo na ravni EU priporočilo. Kot vsi vemo, priporočila niso zavezujoča. To določa člen 249 Rimske pogodbe, ki opredeljuje razliko med direktivo in priporočilom. Zato bi pozvala Komisijo, naj zadevo obravnava nadvse resno in predloži celoten sistem spremljanja skladnosti, inšpekcijskih pregledov in posledičnih poročil v obliki zavezujočega instrumenta, direktive o skladnosti z okoljsko zakonodajo v Evropski uniji.

Zadeve ne moremo pustiti, kjer je zdaj, in ne moremo pričakovati, da bo sprememba enega izmed priporočil iz leta 2001, tj. dodajanje novih obveznosti držav članic priporočilu, karkoli spremenila. Komisar, spremenila ne bo ničesar. Dejstvo je, da moramo, če želimo imeti učinkovito okoljsko zakonodajo, imeti učinkovit sistem za uveljavljanje in spremljanje.

Naj ponovim: vprašali ste, ali naj uvedemo sektorske ali globalne predpise o spremljanju. Jaz pa bi vprašala, ali želite varovati celotno okolje ali samo posamezne sektorje. In to tudi odgovori na vaše vprašanje.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospa predsednica, v zadnjih letih smo v Evropskem parlamentu odobrili veliko okoljske zakonodaje. Okolje je na vrhu prednostnega seznama in prav je tako. Pomembno pa je, da ne samo ustvarjamo zakonodajo: treba jo je tudi izvajati, in zdi se, da prav tu nastajajo problemi. V skladu z informacijami Evropske komisije je izvajanje okoljske politike pomanjkljivo. Trenutna politika okoljskih inšpekcijskih pregledov je zajeta v poročilu, ki se v različnih državah članicah precej različno razlaga. Poročalo se je tudi, da so bili okoljski inšpekcijski pregledi izvedeni nepopolno, vse to pa pomeni, da kljub obstoječi okoljski zakonodaji ta ne koristi vedno okolju. Če hočemo, da se kakovost okolja izboljša, moramo, kot absolutna prednostna naloga, vzpostaviti učinkovit nadzor, da bi zagotovili izvajanje zakonodaje.

Komisar, trdite, da ste predložili svoja okoljska priporočila. Glede tega pa je treba še precej storiti. Sam sem bil poročevalec za uredbo o prenosu odpadkov leta 2007 in prej, in na tem področju je veliko prostora za izboljšanje. Ali bi bili v kontekstu boljšega izvajanja okoljske politike pripravljeni veljavno priporočilo spremeniti v zavezujoče?

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, strinjam se s stališčem Evropske komisije, da obstajajo velike razlike med različnimi načini spremljanja energetske skladnosti, ki jih uporabljajo posamezne države članice, zaradi česar je nemogoče zagotoviti dosledno uvedbo in uveljavitev zakonodaje EU.

Pri svojem delu kot poslanec EP sem imel priložnost preučiti rezultate številnih projektov IMPEL, vključno s tistim, ki je zadeval čezmejno premeščanje odpadkov skozi pomorska pristanišča. Ugotovil sem, da sodelovanje različnih inšpekcijskih služb IMPEL ni sestavljeno samo iz izmenjave izkušenj, ampak tudi, kar je morda še pomembnejše, iz skupnega spremljanja in izmenjave informacij o okoljskih kaznivih dejanjih in prekrških.

Nekatera nepoštena podjetja svoje nezakonito delovanje namerno preselijo v države, za katere vedo, da imajo šibkejšo nadzorne sisteme, in v katerih lahko nekaznovano nadaljujejo s svojim početjem. Če bi bili nadzorni sistemi v vseh državah članicah enotni, se to ne bi dogajalo. To je še en argument v prid temu, da bi Evropska unija imela učinkovit in enoten sistem za spremljanje skladnosti obratov z okoljskimi zahtevami.

Inšpekcijski pregledi so pomemben instrument v postopku uvajanja in uveljavljanja zakonodaje EU, vendar pa jih države članice kljub temu različno uvrščajo glede politične prednostne naloge. Zato povsem podpiram predlog Evropske komisije o spremembi obstoječih priporočil, da bi jih naredili učinkovitejše. Strinjam se s predlogom, da se v sektorske predpise vključi pravno zavezujoče zahteve glede inšpekcijskih pregledov posebnih obratov in operacij. Ko bomo to storili, bomo inšpekcijskim pregledom lahko dali večjo politično prednost in izboljšali uveljavljanje okoljske zakonodaje po vsej Skupnosti.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Inšpekcijski pregledi predstavljajo pomemben element za zagotavljanje uporabe okoljske zakonodaje Skupnosti in skladnosti z njo. V tem smislu je bilo priporočilo Komisije o določitvi najmanjših meril za okoljske inšpekcijske preglede v državah članicah pomemben korak naprej, ko je bilo leta 2001 sprejeto.

Vendar pa je ocena uporabe tega priporočila razkrila več zaskrbljujočih stvari. Sporočilo Komisije ugotavlja, da med načini izvajanja okoljskih inšpekcijskih pregledov na lokalni, regionalni in nacionalni ravni še vedno obstajajo velike razlike. Poleg tega je bilo opaženo, da se nacionalni ukrepi, sprejeti v skladu z besedilom sporočila, zelo razlikujejo v zvezi z uporabo in nadzorom. Zdi se, da pomanjkljivosti tega priporočila niso bile zadovoljivo odpravljene v sporočilu Komisije. Čeprav se to predlaga zaradi rešitve problemov, omenjenih zgoraj, manjka ključni element, ki je prinesel skromen uspeh priporočila. S tem mislim na zelo pravno naravo tega dokumenta.

Zato menim, da samo pregled tega priporočila ne bo naredil nič več kot zgolj ohranil trenutno stanje negotovosti. Samo direktna lahko prinese pomembno in učinkovito izboljšanje v zvezi z okoljskimi inšpekcijskimi pregledi.

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospa predsednica, spoštovanim poslancem bi se rad zahvalil za njihove pripombe in komentarje v zvezi s tako občutljivimi okoljskimi vprašanji, saj si vsi prizadevamo za izboljšanje okolja. Dve opažanji v zvezi z njimi sta sprožili pripombe.

Komisija se strinja, da bi bile resnično potrebne in koristne pravno zavezujoče zahteve za okoljske inšpekcijske preglede. Komisija si prizadeva za to. Vprašanje je, kam umestiti te zavezujoče zahteve glede na spremembo IMPEL v organ za inšpekcijske preglede. Stališče Komisije je še naprej, da je bolje ohraniti IMPEL v obliki, v kakršni je.

Predsednica. – Prejela sem en predlog resolucije⁽¹⁾ v skladu s členom 108(5) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo danes ob 12.00.

(Seja je bila prekinjena ob 11.55 v pričakovanju začetka glasovanja in se je nadaljevala ob 12.05)

PREDSEDSTVO: GOSPA WALLIS

podpredsednica

6. Čas glasovanja

Predsednica. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik.)

6.1. Preiskave, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) (A6-0394/2008, Ingeborg Gräßle) (glasovanje)

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

6.2. Sprememba proračuna št. 8/2008 (A6-0453/2008, Ville Itälä) (glasovanje)**6.3. Posebno poročilo evropskega varuha človekovih pravic Evropskemu parlamentu, ki je sledilo osnutku priporočila Svetu Evropske unije v zvezi s pritožbo 1487/2005/GG (A6-0395/2008, Rainer Wieland) (glasovanje)****6.4. Sistemu socialne varnosti in pokojninski sistemi (A6-0409/2008, Gabriele Stauner) (glasovanje)****6.5. Pogoji za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve za visokokvalificirane delavce (A6-0432/2008, Ewa Klamt) (glasovanje)****6.6. Enoten postopek za pridobitev dovoljenja za bivanje in delo (A6-0431/2008, Patrick Gaubert) (glasovanje)**

– Po glasovanju o spremembi 10:

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Gospa predsednica, mislim, da morate ponoviti glasovanje o spremembi 1, ker je za spremembo 1 glasovala ista večina. Prenaglili ste se, ko ste rekli, da je bila zavrnjena.

Predsednica. – Mislim, da je prepozno. Zame je bilo jasnejše pri prvem glasovanju kot pa pri naslednjih. Žal mi je, vendar sem se tako odločila.

6.7. Sprememba Uredbe o enotni SUT (A6-0368/2008, Neil Parish) (glasovanje)**6.8. Aranžma za zagotavljanje finančne podpore plačilnim bilancam držav članic (A6-0450/2008, Pervenche Berès) (glasovanje)**

– O spremembi 1:

Pervenche Berès, poročevalka. – (FR) Gospa predsednica, mislim, da vam je bila ustna sprememba posredovana v pisni obliki.

Namesto „Svet in države članice“ predlagam „države članice v okviru Sveta“.

V slovenščini bi se besedilo glasilo „države članice v okviru Sveta in Komisija“, izbrisali pa bi „in države članice“.

(FR) Prepričana sem, da lahko skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov to sprejme.

Je doslednejše in učinkovitejše.

(Ustna sprememba je bila sprejeta.)

6.9. Evidenca imen letalskih potnikov v EU (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospa predsednica, gospod podpredsednik Evropske komisije, predsedniki političnih skupin, gospe in gospodje, ne obračam se na vas brez čustev v času glasovanja.

Veseli me, da je imelo francosko predsedstvo možnost govoriti Parlamentu o evropski evidenci imen letalskih potnikov. Ta projekt poraja veliko vprašanj, strahu in pričakovanj, vse to pa si zasluži natančno obravnavo.

Vključuje veliko število javnih in zasebnih agencij, ogrožena pa je notranja varnost Evropske unije, njena predstava o temeljnih pravicah in svoboščinah, z določenega vidika pa celo njena mednarodna politika.

Zato ta program potrebuje metodičen, usklajen in progresiven pristop.

V zadnjih šestih mesecih smo imeli odprte, dobro utemeljene razprave o posebnih in konkretnih vprašanjih. Slišali smo mnenje podjetij v sektorju za letalski prevoz, služb, odgovornih za varnost v državah članicah, in koordinatorja EU za boj proti terorizmu. Povsem pregledno smo sodelovali z organi za varstvo podatkov in reči moram, da je bil prispevek Evropskega nadzornika za varstvo podatkov izredno koristen.

Francosko predsedstvo je pridobilo mnenje Agencije za temeljne pravice in to je bila prva pobuda.

V enakem duhu odkritosti je Svet sporočil svojo željo o tesnem povezovanju s tem Parlamentom, ne glede na dejansko veljavno pravno podlago ali institucionalni okvir. Zato smo Parlamentu predlagali, da bi bilo treba o tem programu mnenja izmenjati čim pogosteje. Vaš poročevalec je neuradno dobil tudi podrobne informacije o vsakem koraku dela, opravljenega v zadnjih šestih mesecih.

Naslednji teden bo predsedstvo Svetu za notranje zadeve v odobritev predložilo pisno poročilo o napredku. Parlamentu obljubljam, da vam bomo posredovali ta povzetek dokumenta.

Nujno je, da razprava med nami zajame vse pomembne teme tega programa. Te teme so treh vrst.

Prva tema je, da je ta instrument nepogrešljivo orodje, kot je na primer razvidno iz njegove uporabe v boju proti drogam. V Franciji je podatkovni program odgovoren za 60 do 80 % zasegov drog na letališčih. Tona in pol drog letno vsekakor ni zanemarljiva količina, in kar je dragoceno v boju proti drogam, je enako dragoceno v boju proti terorizmu. Za koordinatorja EU za boj proti terorizmu, ki tesno sodeluje s pristojnimi službami v državah članicah, so podatki iz tega programa nedvomno koristni, predvsem zaradi posebne ranljivosti teroristov na mejnih prehodih.

Druga pomembna tema je, da očitno potrebujemo vrsto načel za zaščito pravic in svoboščin, ki jih bo treba spoštovati po vsej Evropi, kadar se uporablja podatke. Te podatke se danes zbira in obdeluje z različnimi metodami, kar v okviru Evropske unije ni zadovoljivo. Potrebujemo usklajene standarde, karkoli pa je neuporabno ali nesorazmerno, je treba zavreči ali sankcionirati.

Nazadnje, tretja pomembna tema je mednarodna. Obstaja interes za razvoj globalne politike, da bi imeli alternativni model ameriškemu modelu, Evropa pa mora imeti možnost spodbujati ta model na mednarodni ravni.

Evropska unija ima pooblastila za vmešavanje v usklajeno globalno prizadevanje, da bi vplivala na način, na katerega se te podatke in programe uporablja in ureja. Gre za vprašanje vpliva; gre pa tudi za vprašanje spoštovanja naših vrednot. Naše letalske družbe in naši sodržavljeni nas prosijo, naj to storimo, da bi zmanjšali omejitve, ki jih povzročajo preveč raznolike nacionalne zahteve.

To je tisto, gospa predsednica, predsedniki odborov, gospe in gospodje, o čemer moramo skupaj razmisliti.

(Aplavz)

Sophia in 't Veld (ALDE). - Gospa predsednica, zelo kratka bom. Svetu se zahvaljujem za njegovo izjavo. Povedati bi želela, da – tudi v imenu poročevalcev v senci drugih skupin – menim, da je Evropski parlament resen partner, ki je povsem na voljo, da prispeva v ta proces. Vendar pa bomo uradno stališče izdali šele, ko bodo na vsa vprašanja in nasprotovanja, ki so jih ob različnih priložnostih sprožili Evropski parlament, Evropski nadzornik za varstvo podatkov, nacionalni organi za varstvo podatkov, agencije za temeljne pravice in letalske družbe, na voljo popolni, zadovoljivi in podrobni odgovori, saj menim, da so upravičeni do pravega odgovora.

Svet je pogosto dokazal svojo zavezanost reformam Lizbonske pogodbe. Svet pozivam, naj glede na neobstoj teh reform ukrepa v duhu Lizbonske pogodbe in sledi priporočilom tega Parlamenta ali pa to razloži – niti ne toliko Evropskemu parlamentu kot evropskim državljanom.

Osem let po Nici odločanje o teh vprašanjih na področju sodelovanja policije in pravosodja žal še vedno poteka za zaprtimi vrati in ni predmet pomembnega demokratičnega nadzora. Zato želim, da bi države članice pokazale enako odločenost in pogum ter se odločile za demokratične reforme kot so se v finančni krizi.

Nazadnje pozivam svoje kolege, naj podprejo to resolucijo in Svetu dajo zelo jasen politični signal.

(Aplavz)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - (FR) Gospa predsednika, ker minister Jouyet odhaja, menim, da bi se mu moral Parlament zahvaliti. Bil je eden izmed najprizadenejših ministrov, kar jih poznamo. Želim mu veliko sreče.

(Glasen aplavz)

Predsednica. – Najlepša hvala, gospod Cohn-Bendit. Tako dobro razpoloženje danes!

6.10. Finančna pomoč državam članicam (glasovanje)

6.11. Odziv Evropske unije na poslabšanje razmer na vzhodu Demokratične republike Kongo (glasovanje)

– Pred glasovanjem o spremembi 1:

Pasqualina Napoletano (PSE). - (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, mislim, da se politične skupine strinjajo glede izbrisa besede „posebne“, ko govorimo o evropskih posebnih silah. Torej izbrišite besedo „posebne“.

(Ustna sprememba ni bila sprejeta.)

6.12. Evropska vesoljska politika (glasovanje)

6.13. Konvencija o kasetnem strelivu (glasovanje)

6.14. HIV/aids: zgodnje odkrivanje in zdravljenje (glasovanje)

6.15. Razmere v čebelarstvu (glasovanje)

6.16. Okoljski inšpekcijski pregledi v državah članicah (glasovanje)

7. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

- Poročilo: Gabriele Stauner (A6-0409/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Gospa predsednica, Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve si obupano prizadeva izpodbiti pristojnost Odbora za pravice žensk in enakost spolov glede vprašanja enakosti med moškimi in ženskami na delovnem mestu. Prilastil si je našo pobudo za osnutek poročila o diskriminatornih učinkih razlik v plačilu in drugih neenakosti glede pokojnin žensk in vedno večje individualizacije socialnovarstvenih pravic.

Rezultat je zmešnjava od poročila, ki povezuje splošno znane glavne točke. Smo daleč od neenakega obravnavanja žensk glede pokojnin in sredstev, na katerih je hotel Odbor za pravice žensk in enakost spolov utemeljiti svoje poročilo. Kot poročevalka mnenja Odbora za pravice žensk na podlagi člena 47 Poslovnika sem s soglasno podporo Odbora za pravice žensk kar najbolj potrudila, da sem predlagala določene popravke v okviru reform pokojninskih sistemov. Obstaja šest zelo podrobnih popravkov, ki naj bi zapolnili vrzeli v zavarovanju žensk, ki je na primer posledica porodniškega dopusta in njihovih družinskih obveznosti.

Ali lahko verjamete, da jih je Odbor za zaposlovanje izrecno zavrnil v očitnem protislovju s svojimi obveznostmi v skladu s členom 47? Žal mi je, da smo izgubili bitko, vendar pa se bosta vojna in naš boj nadaljevala.

- Poročilo: Ewa Klamt (A6-0432/2008)

Philip Claeys (NI). - (NL) Gospa predsednica, glasoval sem proti poročilu gospe Klamt iz preprostega razloga, da celoten koncept priseljevanja iz gospodarskih razlogov in tisto, kar se omenja kot „modra karta“, kaže

kratkoročno razmišljanje. Namesto tega bi morali sprejeti politiko usposabljanja, preusposabljanja in ponovnega zaposlovanja približno 20 milijonov trenutno brezposelnih v Evropski uniji. Učiti se moramo iz svojih preteklih napak. Primer je uvoz gostujočih delavcev in njihovih družin v sedemdesetih in osemdesetih letih 20. stoletja, ki se je spremenil v velik socialni problem.

Zdaj poskušajo pomiriti javnost z obljubami, da to vključuje samo visokokvalificirane in začasne priseljence, toda kdo sem jaz, da bi dvomil v besede Louisa Michela, ki pravi, da bi morali biti dobrodošli tudi drugi priseljenci. Z drugimi besedami, omejitve ostajajo odprte. Vse, kar delajo, je to, da ustvarjajo nove. Gre za koalicijo proti družbi. Velika podjetja hočejo poceni delovno silo in so združila sile z večkulturno levico, družbi pa prepustila, da poravna račun.

- Poročilo: Neil Parish (A6-0368/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Gospa predsednica, s težkim srcem sem glasovala za poročilo gospoda Parisha o vključitvi SUT za vino, enotne SUT, saj menim, da ta enotna SUT ni poenostavitev in ne povečuje preglednosti. Otežila bo življenje vinarjev in celotne industrije vina.

Komisar si je včeraj zvečer prizadeval, da bi nas pomiril. Upam, da bo Komisija držala besedo in, kar je najpomembneje, da bo poklic še naprej ustrezno zastopan v svetovalnem odboru, kot je bil od prve SUT za vino.

Anja Weisgerber (PPE-DE). - (DE) Gospa predsednica, danes zjutraj sem z oklevanjem glasovala za poročilo Neila Parisha o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov za številne različne kmetijske proizvode. Pozdravljam cilj Komisije, ki je poenostavitev evropske kmetijske politike. To pomeni, da bo v prihodnje samo ena tržna ureditev, ki bo nadomestila 21 obstoječih tržnih ureditev, na primer za sadje, zelenjavo, mleko in vino. Vendar pa je treba upravne postopke posledičnega zapletenega dokumenta čim bolj poenostaviti. Zato sem zelo zadovoljna, da je Komisija v včerajšnji razpravi zagotovila, da bo povzela mojo zamisel in v evropski iskalnik EUR-Lex vključila tehnično možnost, da uporabniki dostopajo samo do določb, ki se nanašajo na njihov zadevni kmetijski proizvod.

Komisija je potrdila tudi, da se ureditev trga vina, ki je bila izpogajana z nekaj težavami in ki vključuje mnoge zahteve Parlamenta, ne bo spremenila. Samo iz tega razloga sem lahko glasovala za poročilo.

- Predlog resolucije: virus HIV/aids (RC-B6-0581/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). - (SK) Veseli me, da nekaj dni pred 1. decembrom, ki je priznan kot svetovni dan aidsa, obravnavamo ta svetovni problem. Število ljudi, okuženih z virusom HIV, narašča. Vsak dan se okuži okoli 14 000, 2 000 izmed njih pa so otroci pod 15 let.

Poleg običajnih žarišč, kot sta Afrika in Daljni vzhod, se je število okuženih ljudi povečalo v vzhodni Evropi in Srednji Aziji. Leta 2006 se je število okuženih ljudi v teh regijah povzpelo na 1,7 milijona. Največji porast je bil zabeležen v Rusiji in Ukrajini, kjer se je z virusom HIV okužilo okoli 270 000 ljudi. Širjenje virusa HIV na teh področjih je večinoma posledica zlorabe drog in uporabe umazanih igel. V primeru Ukrajine so številke še toliko bolj zaskrbljujoče, saj predstavlja neposredno sosedo Evropske unije.

Glede na to, da nam problema virusa HIV kljub programom za preprečevanje po vsem svetu ni uspelo spraviti pod nadzor, bi morali ponovno oceniti te programe in okrepiti prizadevanja, namenjena preprečevanju in proizvodnji učinkovitih zdravil.

- Predlog resolucije: Demokratična republika Kongo (RC-B6-0590/2008)

Charles Tannock (PPE-DE). - Gospa predsednica, leta 1994 se je Zahod obrnil stran, ko je v Ruandi potekal genocid. Isto bi se lahko zgodilo v vzhodnem Kongu. Neposredna prednostna naloga je humanitarna, vendar pa je poleg tega treba urediti občutljivo in zapleteno politično zmešnjavo. Deloma je to zato, ker mednarodna skupnost ne samo noče imeti opravka z genocidom v Ruandi, ampak je celo dovolila hutujskim *génocidaires*, da pobegnejo v vzhodni Kongo, kjer je predsednik Kabila na veliko nejevoljo Kigalija in lokalnih Tutsijev naredil zelo malo za to, da bi zaustavil milice.

ZN in AU morata zdaj prevzeti pobudo pri obravnavanju neposrednih perečih političnih in varnostnih vprašanj, priznati pa moramo tudi, da se za financiranje tega prelivanja krvi skriva konkurenca za naravne vire. Kitajska je resen akter v regiji, vendar pa jo prav malo zanimajo človekove pravice Afrike.

Komisija bi morala preučiti, ali bi bilo zdaj v Afriki mogoče uporabiti postopek potrjevanja za minerale in druge vire na enak način, kot je uspešni proces Kimberley tako dobro sodeloval z industrijo diamantov glede krvavih diamantov ali konfliktnih diamantov. Zato sem glasoval za to resolucijo.

- Predlog resolucije: Razmere na področju čebelarstva (B6-0579/2008)

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). - (FR) Gospa predsednica, ta resolucija prihaja malce pozno. Je prej obliž na rano, saj je bilo od sprejetja Direktive 91/414 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet storjeno zelo malo za spodbujanje raziskav o učinkih pesticidov na čebele, predvsem na celotni razmnoževalni cikel čebel.

Zato je še toliko bolj osupljivo, da so se med glasovanjem na prvi obravnavi poročila gospe Breyer o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet, z drugimi besedami o reformi Direktive 91/414, mnogi izmed tistih, ki so danes glasovali za resolucijo, izrekli proti spremembam, ki zagotavljajo boljšo zaščito čebel.

Napredovali ne bomo zaradi dobrih namenov; napredovali bomo zaradi dejstev in ukrepov, in prepričana sem, da se bodo moji kolegi poslanci, ko bomo glasovali o poročilu gospe Breyer na drugi obravnavi, spomnili te resolucije in glasovali v prid čebelarstvu.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Gospa predsednica, gospe Hennicot, ki se nam je šele nedavno priključila v Parlamentu, želim povedati, da vsekakor ne more vedeti, k čemu pozivamo od leta 1994, predvsem na tem področju.

Zahvaliti bi se želela vsem poslancem, ki so prispevali k tej razpravi in resoluciji o zaskrbljujočih razmerah v kmetijskem sektorju. Včeraj zvečer okoli polnoči tu ni bilo množice – prav tako pa ne gospe Hennicot –, kar je razumljivo, da bi spremljala to izvrstno in zelo utemeljeno razpravo, namenjeno spodbujanju Komisije, naj pospeši svoja prizadevanja glede na to zelo zaskrbljujočo krizo na področju čebelarstva. Z zadovoljstvom ugotavljam, da nas je Komisija razumela.

Službe bi rada opozorila, da je sprememba 1, ki je bila sprejeta in proti kateri je glasovala moja skupina, zgolj uredniška sprememba. V nemškem prevodu moje uvodne izjave B) je napaka. Zato moramo popraviti ta prevod, ki navaja povsem isto stvar kot sprememba v nemščini.

Glede spremembe o dovoljenjih za fitofarmacevtska sredstva, ki je bila umaknjena, se strinjam z njeno vsebino. Ker pa besedo za besedo podaja besedilo, izglasovano v Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane o dajanju teh proizvodov v promet, smo v naši skupini menili, da ne bi smeli plagirati tega besedila in bi morali popustiti Odboru za okolje. Vendar pa sta naše priporočilo in zahteva zelo dobro formulirana v odstavku 8 resolucije, v katerem pozivamo k enaki zadevi, z drugimi besedami, k pospešitvi raziskav o povezavi med smrtnostjo čebel in uporabo pesticidov, da bi se po potrebi sprejeli ustrezni ukrepi v zvezi z dovoljenji za te proizvode. Očitno za pesticide, ki ubijajo čebele, niso potrebna dovoljenja. To govorimo že leta.

Predsednica. – Gospa Lulling, hvala za vašo pozornost v zvezi s podrobnostmi tega ukrepa. Zagotovimo vam lahko, da bodo jezikovne različice natančno preverjene.

Pisne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Ingeborg Gräßle (A6-0394/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Na podlagi poročila moje dobre prijateljice in kolegice poslanke Ingeborg Gräßle sem glasoval za zakonodajno resolucijo, s katero se, ob upoštevanju sprememb, sprejema predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1073/1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF). Podpiram boljšo zaščito pravic oseb, o katerih teče preiskava, ki jo izvaja OLAF, in okrepljeno sodelovanje z državami članicami. Naraščala je potreba po javnem upravljanju preiskovalnih dejavnosti proti goljufijam, ki jih izvaja OLAF, in neodvisnem nadzoru postopkov in trajanju preiskav ob hkratnem zagotavljanju zaupnosti preiskav. Inge Gräßle je v tem poročilu opravila izredno delo in si zasluži našo zahvalo.

Dragoş Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo gospe Gräßle, saj mora imeti vsak, ki je udeležen v preiskavi, ki jo izvaja OLAF, priložnost za pripombe, vsaj v pisni obliki, glede zadev, ki se nanašajo nanjo. Te pripombe je treba predložiti udeleženi državi članici, skupaj z drugimi informacijami, pridobljenimi med preiskavo. To je edini način, da se nacionalnim organom zagotovi popolne informacije, ki se nanašajo na zadevo, medtem ko se hkrati spoštuje načelo, v skladu s katerim morata imeti

obe strani priložnost predstaviti svoje stališče. Hkrati poročilo zagotavlja tudi sodelovanje s tretjimi državami in krepi vlogo nadzornega odbora OLAF.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospe Gräßle o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF). Dejansko je za nas zelo pomembno, da spremenimo uredbo o takšnih preiskavah, saj je treba pregledati določene medinstitucionalne odnose. Poleg tega moramo uredbo spremeniti v zvezi s pravicami oseb, udeleženih v preiskavi, in v zvezi z izmenjavo informacij med OLAF, evropskimi institucijami, državami članicami in informatorji. Nazadnje čestitam gospe Gräßle za njeno pobudo; sestavila je še nekaj dodatnih zanimivih predlogov, ki na primer zadevajo novo vlogo generalnega direktorja Urada, ki bo imel pooblastila, da začne zunanje preiskave ne samo na zahtevo države članice ali Komisije, ampak tudi na zahtevo Evropskega parlamenta.

- Poročilo: Rainer Wieland (A6-0395/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Hvala, gospa predsednica. Glasoval sem za. Ključna točka te razprave ni samo spopad Odbora za peticije s posebnim vprašanjem glede razširjanja nemščine v zvezi z njeno uporabo s strani institucij Skupnosti. To je predvsem splošno vprašanje dostopa državljanov vseh narodnosti do dokumentov in posledično preglednosti institucij Skupnosti. S tega vidika sem mnenja, da je nujno, da Svet skrbno preuči vprašanje z namenom spodbujanja povečanja števila jezikov, ki se uporabljajo na spletnih straneh predsedstva. Takšno povečanje bi lahko potekalo postopoma na podlagi ustreznih, objektivnih meril, ki jih je treba še opredeliti. Vendar pa ne smemo pozabiti na dejstvo, da bo z uporabo večjega števila jezikov večje število državljanov lahko imelo tesnejši odnos do Evrope. Državljeni bi morali evropske institucije videti kot stavbe, v katerih se nahajamo: naše institucije bi morale biti dostopne.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Na splošno se strinjamo s poročilom in predvsem s tem, kar navaja glede sklepov evropskega varuha človekovih pravic, da: „je ravnanje Sveta, ki ni hotel obravnavati prošnje pritožnika, nepravilno“ in „naj bi bile informacije na teh spletnih straneh v najboljšem primeru pravočasno zagotovljene v vseh uradnih jezikih Skupnosti“.

Vendar pa se ne strinjamo z odstavkom 1(d) ugotovitev poročila, ki navaja, da: „morajo biti jeziki v primeru omejitve njihovega števila izbrani na podlagi objektivnih, razumnih, preglednih in uporabnih meril“. Trdimo, da bi morala spletna stran Sveta, tako kot spletne strani Evropskega parlamenta in Evropske komisije, vsebovati vse njegove informacije v vseh uradnih jezikih Evropske unije. Samo na ta način je mogoče dejansko ubraniti večjezičnost in kulturno raznolikost, ki ju domnevno zagovarjajo voditelji Skupnosti, o katerih pa se v praksi nenehno dvomi zavoljo varčevanja.

- Poročilo: Gabriele Stauner (A6-0409/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Čeprav je v resoluciji, ki jo je sprejela večina v tem Parlamentu, nekaj protislovnih vidikov, je odločilni pozitiven vidik, glavni argument ta, da je zaradi staranja prebivalstva in demografskih sprememb upravičena večja krhkost univerzalnega in javnega sistema socialne varnosti, da bi se odzvali na interese zasebnega finančnega sektorja, ki hoče upravljati kar največji kos te torte.

Poglejte na primer samo naslednji odstavek: „opozarja, da vse večja individualizacija socialne varnosti in pokojnin prispeva k posodobitvi drugega in tretjega stebra sistemov socialne varnosti, ne da bi ustvarjala dvom v tretji steber, da bi lahko imeli ljudje, zlasti ženske in druge ranljive skupine, svobodnejšo izbiro, ki bi jim omogočila večjo samostojnost in pridobitev dodatnih pokojninskih pravic“.

Z drugimi besedami je v imenu svobode cilj spodbuditi ljudi, naj najdejo alternativne finančne rešitve za javno socialno varnost, celo tam, kjer so jasni negativni rezultati tega dobro znani. Nedavni primeri v ZDA so odličen pokazatelj tega. Vendar pa kapitalizem vedno poskuša uporabiti propagando za pospeševanje svojih ciljev.

Zato resolucije nismo podprli.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) poročevalka gospa Stauner je podala jasno analizo izzivov, ki jih predstavlja staranje prebivalstva in zmanjšanje našega aktivnega prebivalstva za naše sisteme socialne varnosti, ki jim je naklonjena. To je prva dobra točka v njeno korist.

Druga dobra točka je boječe vprašanje, ki ga zastavlja glede resnične učinkovitosti čudežnega zdravila, ki je predlagano, ki je organizacija vključitve *en masse* priseljenjskih delavcev, ki bodo, kot upamo, plačevali zdravstvene in pokojninske sisteme za stare Evropejce, kar je zdravilo, ki je polno cinizma in sebičnosti ter

ga zagovarjajo ljudje, ki pogosto zagotavljajo, da imajo monopol nad sočutjem in strpnostjo. Nazadnje si zasluži točko za svojo kritično analizo trenda privatizacije zdravstvenih sistemov in povsem finančni pristop k reformi nacionalnih sistemov socialne varnosti.

Vendar pa to poročilo ne obravnava glavne teme: demografskega upada naše celine, ki je vzrok teh problemov in ki ga moramo popraviti. Države članice se ne morejo več izogibati ambiciozni družinski politiki, da bi spodbudile porast rodnosti kot zavezo ravnovesju svojih sistemov socialne varnosti in, kar je še pomembnejše, njihovi dinamičnosti, blaginji in preprosto njihovem preživetju.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) To poročilo ugotavlja, da se v večini držav članic prebivalstvo stara in da bodo zato sistemi socialne varnosti in pokojninski sistemi pod pritiskom. Predlagana rešitev tega problema je običajna, in sicer različni ukrepi EU. Junjska lista meni, da se EU sploh ne bi smela ukvarjati z zadevami v zvezi s sistemi socialne varnosti in pokojninskimi sistemi držav članic.

Evropski parlament je zavzel stališče glede zakonske upokojitvene starosti, pogodb o zaposlitvi, o tem, kakšne pokojninske sisteme morajo uvesti države članice, obdavčenju dela, delitvi davčne obremenitve in o tem, kako je treba organizirati oskrbo v državah EU. To so zadeve, ki bi jih bilo treba v celoti obravnavati na nacionalni ravni. Splošni kazalniki institucij EU o teh zadevah ne prispevajo popolnoma ničesar.

Zato smo na končnem glasovanju glasovali proti temu poročilu.

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) Čeprav se poročilo gospe Stauner sklicuje na lizbonsko strategijo, ta očitni neuspeh evropeizma, si zasluži, da ga podpremo, saj dvomi v priseljevanje kot zdravilo za nadaljnje poslabšanje demografskih, gospodarskih in socialnih primanjkljajev Evrope.

Selektivno ali kakršno koli drugačno priseljevanje izkrivlja identiteto in kulturo ljudi Evrope in poslabšuje delitev skupnosti in napetosti, ki izhajajo iz nje, do česar prihaja v vsaki večletni in večkulturni družbi na svetu.

Je novo zagovarjanje suženjstva, ki koristi samo grabežljivcem globalizacije, ki v tej poceni delovni sili vidijo sredstvo za izvajanje pritiska na plače glede na že tako visoko brezposelnost. Omogočilo bo ropanje elite tretjih držav, kar bo samo še poslabšalo njihovo situacijo.

Je zmota v strateškem smislu, saj se bo vedenje priseljencev na koncu oblikovalo po vedenju Evropejcev; tu imam v mislih predvsem nesrečen trend manj otrok v družbi, ki je v vseh pogledih resnično dezorientirana.

Poleg podpore družinam in večje rodnosti v Evropi potrebuje nova Evropa narodov politiko nacionalnih preferencialov in preferencialov Skupnosti, politiko nacionalne zaščite in zaščite Skupnosti.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Poročilo razkriva polni obseg globokih prizadevanj EU, naperjenih proti navadnim ljudem, in poenotenja kapitala na ravni EU v smislu odprave sistemov socialne varnosti. Zaskrbljujoče se ponša s pretvezo demografskega upada v EU, da bi predlagalo povišanje upokojitvene starosti in uporabo sistema „treh stebrov“, in sicer:

- bedne pokojnine iz nacionalnih sistemov socialne varnosti;
- razširitev „poklicnih“ pokojninskih skladov, ki zagotavljajo pokojnino, ki temelji na prispevkih;
- zatekanje delavcev k zasebnemu zavarovanju („individualizacija“ v terminologiji poenotenja na evropski ravni), tako imenovani „tretji steber“.

S tem utira zelo široko pot monopolnim zavarovalnicam, ki bodo povečale svoje dobičke z vstopom v še en donosen sektor.

Ta napad je del svežnja ukrepov EU, uperjenih proti delavcem, kot so na primer splošna uporaba „prožne varnosti“, „ponovna ureditev“ (tj. odprava) delovne zakonodaje, institucionalizacija agencij za zaposlovanje, ki „trgujejo s sužnji“, direktiva, ki uvaja neaktivni delovni čas s 65-urnim delovnim tednom in ureditev delovnega časa na letni osnovi.

Delavski razred se mora na vse bolj neusmiljene napade poenotenja kapitala na ravni EU odzvati s protinapadom in vzpostaviti protimonopolistično zavezništvo, ki bo zahtevalo svojo moč navadnih ljudi in položilo temelje za zadovoljitev potreb navadnih ljudi in blaginje navadnih ljudi.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Evropska unija ne more imeti višje stopnje zaposlovanja vse dokler imamo socialne kategorije, ki so precej šibkeje zastopane, in socialne skupine, ki so izključene s trga

dela. Invalidi ali tisti s hudimi zdravstvenimi problemi hočejo delati, vendar pa jih večinoma resno diskriminirajo delodajalci.

Poleg tega je potrebna posebna oprema, da bi zagotovili, da ti ljudje ustrezno opravljajo svoje delo, vendar pa delodajalci na to področje niso pripravljeni vložiti veliko. Finančni ukrepi, sprejeti v državah članicah, niso prinesli pričakovanih rezultatov. V primeru Romunije lahko pri izračunavanju obdavčljivega dobička omenim odbitek zneskov, ki se nanašajo na nakup opreme in na opremo, ki jo v proizvodnem procesu uporablja invalid, prevozne stroške za invalide od njihovega doma do kraja dela in zmanjšanje posebnih stroškov za pripravo, poklicno usposabljanje in nasvete iz proračuna za primer brezposelnosti. Ustanavljanje določenih posebnih podjetij, kot je opisano v poročilu, nudi konkretno rešitev za vključitev teh socialnih kategorij, ki so ranljive na trgu dela.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, zadovoljen sem z odličnim delom, ki ga je opravila gospa Stauner, glede prihodnosti sistemov socialne varnosti in pokojninskih sistemov, ki sem ga podprl z glasovanjem zanj. Strinjam se s sklepi, na katerih temelji poročilo, in menim, da bi morali mi, Evropska unija skupaj z državami članicami, čim prej najti ustrezno rešitev obstoječih problemov.

Evropa je celina, ki jo je prizadelo staranje prebivalstva, njena povprečna rodnost pa je pod naravno nadomestno stopnjo prebivalstva. V manj kot petdesetih letih bo prebivalstva v Evropi manj in bo starejše. Priseljivanje vsekakor ne bo rešitev problema: namesto tega obstaja potreba po pritegnitvi in zadržanju večjega števila ljudi na visokokakovostnih delovnih mestih, zagotovitvi visoke ravni zaščite socialne varnosti in varnosti delovnih mest, izboljšanju izobraževanja in usposabljanja za našo delovno silo ter modernizaciji starih pokojninskih sistemov ob upoštevanju nestabilnosti, povezane z zasebno financiranimi sistemi, ki jih mnogi podpirajo.

- Poročilo: Ewa Klamt (A6-0432/2008)

Alexander Alvaro (ALDE), v pisni obliki. – Povsem podpiram uvedbo modre karte. Vendar pa se zaradi sprejetja sprememb PPE in PSE bojim, da bo napredna strategija Evrope glede zakonitega priseljivanja kmalu izpuhtela. Trenutno besedilo je preprosto odvrtačo za visokokvalificirane delavce, ki razmišljajo o zakonitem priseljivanju v EU. Visokokvalificirani delavci ne bo spodbudilo k delu na trgu dela EU, nenazadnje tudi zaradi birokratskih ovir, ki so bile sprejete v trenutnem besedilu.

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialni demokrati v Evropskem parlamentu smo glasovali za poročilo o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve za visokokvalificirane delavce, znanih tudi kot modra karta. Poročilo, o katerem smo glasovali v Parlamentu, izboljšuje direktivo, predvsem glede enakega obravnavanja delavcev iz tretjih držav, saj preprečuje diskriminacijo teh delavcev. Pozitiven premik je tudi, da bodo države članice imele priložnost same ugotavljati potrebe po odprtju poti za priseljivanje delavcev. Pozdravljamo tudi dejstvo, da je Parlament zavrnil predloge Komisije, ki so delodajalcem trideset let omogočali diskriminacijo ljudi. Zadovoljstvo je videti, da je omejena tudi možnost, da države članice EU vzamejo delavce iz sektorjev v tretjih državah, v katerih je pomanjkanje delavcev. To preprečuje, da bi EU pripomogla k begu možganov visokokvalificiranih delavcev predvsem iz držav v razvoju.

Sočasno obžalujemo dejstvo, da se Parlament ni mogel strinjati glede vprašanja, da bi se kolektivni sporazumi uporabljali tudi za delavce iz tretjih držav. Obžalujemo tudi dejstvo, da sprememba 79 ni bila sprejeta. Nazadnje, določitev ravni plač ni stvar, v kateri bi EU imela pristojnosti, zato mora biti končno mogoče, da o tem odločijo socialni partnerji v zadevni državi članici. Pričakujemo, da se bo švedska vlada v nadaljnjih pogajanjih s Svetom še naprej borila.

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Hvala, gospa predsednica. Glasoval sem za. To je zelo pomemben predpis. Vzpostavite novih pravic za visokokvalificirane delavce iz tretjih držav predstavlja priložnost za priseljenke in države gostiteljice. Predvsem je pomembno, da bi to morale potekati v okviru meril, skupnih vsem državam članicam EU, da bi se izognili kakršnim koli razlikam in tudi povečali sposobnost Evrope, da pritegne takšne posameznike, kar še vedno zaostaja za številkami, ki so jih dosegle Združene države in Kanada. V tem okviru skupnih pravil, ki se jih pripravljamo sprejeti, v celoti podpiram spremembe, ki jih je podala Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu. Minimalna plača, ki ni nižja od plače podobnega delavca iz države gostiteljice, je zagotovilo enakosti, ki se nam zdi ključnega pomena.

Podobno zagovarjamo razširitev modre karte na tiste, ki že prebivajo v državah članicah, in podaljšanje na šest mesecev v primeru izgube zaposlitve. Nazadnje, dolžni smo sodelovati z državami zunaj EU, da bi podprli usposabljanje visokokvalificiranega osebja v ključnih sektorjih, ki bi lahko čutili učinke bega

možganov. Sprejetje tega ukrepa bo znotraj perspektive izmenjave, ki je vedno določala pravo bistvo evropskega duha, tudi spodbudilo zakonito priseljevanje in obogatilo EU s strokovno usposobljenostjo in človeškimi izkušnjami.

Catherine Boursier (PSE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za poročilo gospe Klamt o uvedbi „evropske modre karte“, saj nam prvič ponuja tudi priložnost na evropski ravni, da se od kulture, ki pravi „ne“, kulture evropske trdnjave, premaknemo h kulturi, ki pravi „da“, kulturi odprte Evrope, da bi lahko končno razvili pozitivno upravljanje migracijskih tokov in delavcem priznali določeno število pravic. Temu procesu bo moralo hitro slediti sprejetje drugih ukrepov v korist drugih kategorij tujih delavcev, ki jih bom vsekakor pričakovala.

Seveda bi lahko šli še dlje; bolj bi si želeli horizontalno direktivo kot pa sektorsko direktivo, toda *acquis* je tu, še posebno načelo „enakega plačila za enako opravljeno dnevno delo“, zavrnitev, da bi začeli z begom možganov, še posebno v ključnih sektorjih kot sta zdravje in izobraževanje, in podvojitev obdobja pravic prebivanja zaradi iskanja novega delovnega mesta, potem ko je prenehala pogodba o zaposlitvi.

To besedilo si torej predvsem prizadeva spodbujati zakonite poti priseljevanja in ne oblike selektivnega priseljevanja, ki mu nasprotujem.

Dragoş Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo gospe Klamt, saj priseljencem z visokimi poklicnimi kvalifikacijami ponuja možnost dela. V poročilu je navedeno, da so države EU zavezane dati prednost evropskim državljanom, kar je v korist romunskim državljanom z vidika omejitev, ki jih številne države EU uporabljajo na trgu dela. Poročilo ljudem, ki izpolnjujejo pogoje, določene v direktivi, daje priložnost, da se jim izda modra karta EU, katere začetna veljavnost je dve leti in se podaljša še za dve leti. Če pogodba o zaposlitvi traja manj časa kot dve leti, se bo modro karto izdalo za čas trajanja pogodbe in še dodatne tri mesece.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Na žalost sem se vzdržala glasovanja o poročilu Ewe Klamt (A6-0432/2008) o predlogu Direktive Sveta o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve za visokokvalificirane delavce, ker Irska ni prostovoljno sodelovala pri tem predlogu po členu 3 Četrtega protokola k Amsterdamski pogodbi in že ima obstoječo nacionalno politiko na tem področju, ki nudi prožnost in visoko stopnjo preudarnosti v smislu prilagajanja pogojem trga dela.

Lena Ek (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Konkurenca za ambiciozne, usposobljene delavce se je šele začela. Da bi uspela v globalizaciji, mora Evropa postati privlačnejša v boju za nadarjenost sveta. Predlog Komisije o modri karti, da bi olajšali vstop na evropske trge dela, je zato nadvse dobrodošel. Sama sem bila dolgo časa goreča zagovornica modre karte in drugih zamisli za olajšanje vstopa na evropski trg dela. Žal je večina v Parlamentu predloge tako oslabila, da sem se odločila vzdržati glasovanja. Nadaljevala bom z bojem v EU za precej močnejšo modro karto kot je tista, ki jo je lahko podprl Parlament.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Modra karta EU, ki je, kot se zatrjuje, rezervirana za visokokvalificirane delavce in imetnikom karte nudi svobodo gibanja in ustanavljanja v vseh državah članicah Evropske unije, bo nova črpalka za priseljevanje, ki se ga na ravni EU ne bo nadzorovalo nič bolj kot se ga danes nadzoruje v mnogih državah na nacionalni ravni.

Odprtje takojšnje pravice sprejema za družinske člane brez prave časovne omejitve bo spodbudilo trajno priseljevanje. Gre za birokratsko organizacijo nove moderne oblike suženjstva, ki bo odslej izbirala svoje žrtve na podlagi njihovih diplom, ne zaradi njihovih mišic ali zob. Države v razvoju bo prikrajšala za možgane, ki jih krvavo potrebujejo, s čimer bo poslabšala njihovo gospodarsko situacijo in zagotovila neskončno težnjo povečanja nezakonitega priseljevanja.

Uvaja prag minimalne plače, ki je docela absurden in samovoljen, pri čemer ne upošteva resničnosti ali sektorjev ali zadevnih poklicev, kar bo imelo dve predvidljivi posledici: znižanje plač najbolj visokokvalificiranih Evropejcev, ki jih bo še bolj kot zdaj mikalo preseliti se iz Evrope, in nato izkoriščanje priseljencev brez vsakršnih zagotovil, da se jim bo izplačala plača, ki je sorazmerna z njihovimi kvalifikacijami.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Kljub temu, da je Parlament sprejel spremembe – za katere smo glasovali –, ki zmanjšujejo nekatere negativne vidike predloga o uvedbi modre karte v Evropski uniji, menimo, da te spremembe ne postavljajo pod vprašaj niti razlogov niti osrednjih ciljev predloga direktive, ki ga je Evropska komisija predložila Svetu.

Ta modra karta je instrument, ki si prizadeva odzvati se na neoliberalne cilje lizbonske strategije v smislu potrebe po izkoriščanju delovne sile. V kontekstu kapitalistične konkurence, predvsem z ZDA (ki imajo zeleno karto), si EU prizadeva privabiti „visokokvalificirano“ delovno silo na račun človeških virov v tretjih državah.

Z drugimi besedami, ta „modra karta“ (ki priseljevanje spreminja v izkoriščanje in diskriminira priseljence in izbira med njimi glede na potrebe po delovni sili držav EU) in „direktiva o vračanju“ (ki bo povečala samovoljen izgon in poslabšala težave in ovire pri ponovni združitvi družin) sta dve strani istega kovanca. Z drugimi besedami, sta instrumenta (ki se dopolnjujeta) in stebra iste politike: nečloveške politike priseljevanja EU, ki kriminalizira in preganja ali izkorišča in zavrže priseljence.

Zato nismo glasovali za poročilo.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE), v pisni obliki. – V imenu ALDE ni rada navedla razloge, da smo se vzdržali končnega glasovanja. Da pojasnim: ALDE močno podpira modro karto. Vendar pa ALDE meni, da je bil sistem zelo oslavljen. Uvedenih je bilo preveč omejitev.

Sveženj EU o priseljevanju naj bi imel dva stebra: boj proti nezakonitemu priseljevanju in hkrati vzpostavljanje boljših možnosti za zakonito priseljevanje. Predlog, kot ga je spremenil ta Parlament, ne prinaša tako potrebne spremembe, ampak namesto tega potrjuje protekcionistične prakse držav članic. S sprejetjem tega poročila je Parlament oslabil že tako precej skromen predlog EK. Izgubljena priložnost! Trenutni trend je tak, da se velika večina visokokvalificiranih delavcev priseli v ZDA, Kanado ali Avstralijo in ne v EU. Če želimo ta trend spremeniti, moramo biti prizadevni. Trenutno besedilo je zgolj odvrtačo za večino visokokvalificiranih delavcev, ki razmišljajo o zakonitem priseljevanju v EU, in na noben način ne pomaga pri prizadevanjih, da se EU naredi privlačnejša za visokokvalificirane delavce. Nujno je potreben politični pogum.

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) Posredovanja gospoda Jean-Pierra Jouyeta, predsednika Sveta, in gospoda Jacquesa Barrota, podpredsednika Komisije, med razpravo o modri karti EU in enotnem dovoljenju, ki združuje dovoljenje za prebivanje in delovno dovoljenje, so bila zelo nazorna. Naj podam kratek izbor.

Če citiram Jacquesa Barrota: „Ta besedila predstavljajo resnični obseg tega Pakta o priseljevanju in azilu, ki ga je francosko predsedstvo privedlo do uspešnega zaključka, in dokazujejo, da je ta pakt dejansko uravnotežen pakt, ki odraža voljo Evropejcev, da odprejo vrata migracijskim tokovom, ki so lahko posebno koristni in se lahko izkažejo za zelo pozitivne za prihodnost naše evropske družbe.“

Dejal je tudi: „Bistvenega pomena je tudi možnost vrnitve v matično državo za dve leti, ne da bi izgubili status rezidenta za daljši čas.“

Če citiram Jean-Pierra Jouyeta: „Ti dve besedili sta začetek, ne konec, in puščata prostor za krožno migracijo“.

Dejal je tudi: „Ti dve besedili kažeta, da je Evropska unija resnično zavezana spodbujanju zakonitega priseljevanja“.

Zato ne more biti dvomov; naši voditelji in naši francoski predstavniki v evropskih institucijah podpirajo množično priseljevanje iz držav izven Evrope, ki vodi k nacionalnim razkrojevalnim politikam. Glasovali bomo proti.

Jean-Marie Le Pen (NI), v pisni obliki. – (FR) Poročilo gospe Klamt o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve za visokokvalificirane delavce izhaja iz pravilne predpostavke, toda pride do napačnih zaključkov.

Pravzaprav je pravilno, da kvalificirani priseljenci iz držav izven Skupnosti raje migrirajo v ZDA ali Kanado kot pa v Evropo. Želja po tem, da spremenimo trend in jih pritegnemo k nam, daje vtis zaskrbljujočega mazohizma in izgube treznosti.

Ali smo tako nesposobni usposobiti inženirje, računalniške strokovnjake in doktorje, da jih moramo pripeljati iz sveta v razvoj?

Ali je humano in sprejemljivo, da ukrademo možgane državam, ki resnično potrebujejo te kvalificirane delavce, da bi se razvile?

Ali menite, da se bo z naklonjenostjo selektivnemu priseljevanju, ki ga želi gospod Sarkozy, ustavilo zakonito in, kar je še pomembnejše, nezakonito priseljevanje?

Zadnje vprašanje: kaj ostane od preferenciala Skupnosti, če kvalificirane delavce pritegnemo tako, da jim damo enake pravice kot državljanom Skupnosti, vključno z enakimi pravicami do plače?

Odgovori na ta vprašanja kažejo nevarnost Evrope takšne vrste, ki izvaja resničen zločin proti človeštvu v zvezi s svetom v razvoju. Iz teh razlogov ne moremo glasovati za takšno poročilo.

Fernand Le Rachinel (NI), v pisni obliki. – (FR) Modra karta EU, pravi sezam, odpri se, oblikovan za dodatno priseljevanje kvalificiranih delavcev iz držav zunaj Evrope, bo gospodarska, socialna in humanitarna katastrofa za ljudi in narode Evrope, ki že trpijo zaradi nezakonitega priseljevanja, ki ni pod nadzorom, in zakonitega priseljevanja, ki se skokovito povečuje.

Da bi preprečili neizogibni socialni damping, ki ga bo povzročil prihod inženirjev ali drugih kvalificiranih strokovnjakov iz drugih držav, bo morala biti njihova plača vsaj 1,7-krat višja od minimalne plače v državi gostiteljici. To bodo francoski delavci zagotovo cenili.

Priseljenski delavci bodo lahko pripeljali svoje družine po pospešenem postopku, kar je v korist ponovne združitve družin ne glede na to, kako razširjena in nevarna je že. Poleg tega bodo lahko priseljenci zbirali obdobja prisotnosti na evropskem ozemlju, da bi dobili status rezidenta za daljši čas. Krog je sklenjen: pogoji za množično odobritev in naturalizacijo v državah članicah so vzpostavljeni.

Sramotno je tudi, da bo to povečalo beg možganov iz tretjih držav, predvsem Afrike, z zajetjem njihove elite in ponovnim zagotavljanjem osiromašanja.

Bruselj se ponovno ne bo posvetoval z ljudmi v Evropi glede te globalistične in priseljevalne politike. Zdaj mora biti bolj kot kdaj koli prej naš boj usmerjen v ponovno odkrivanje identitete in pravice ljudi, da ostanejo takšni, kot so.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospe Klamt, ki dela EU privlačnejši cilj za visokokvalificirane delavce iz tretjih držav. Vzpostavlja prožen pospešen postopek za sprejem visokokvalificiranih delavcev iz tretjih držav, vključno z ugodnimi pogoji za prebivanje zanje in za njihove družine.

Erik Meijer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) Večina ljudi želi živeti in delati v okolju, v katerem so odrasli in katerega jezik govorijo. Ljudje zapuščajo svoje matične države iz dveh pomembnih razlogov. Prvi je, da tvegajo, da jih bodo zaprli ali ubili. Da bi ušli tej usodi, postanejo begunci. Drugi je revščina. Ljudje se odseljujejo na področja, kjer je plačilo višje, čeprav ne dobijo plačila v višini, ki jim pripada, če so njihova delovna mesta nezanesljiva, če so njihova stanovanja slaba ali če so njihovi obeti slabi.

Spreminjajoča se pričakovanja prihodnjega demografskega razvoja in pomanjkanje ljudi na določenih delovnih mestih pomeni, da se na priseljevanje ponovno gleda kot na koristno. Begunci, ki iz gole potrebe spontano prihajajo v države EU, so vse manj dobrodošli, medtem ko se privilegirane ljudi z visokimi kvalifikacijami spodbuja, naj se preselijo sem. Ta način izbire pomeni, da se ljudi z dobrimi kvalifikacijami odvzame državam, v katerih so bili usposobljeni, čeprav jih ravno te države najbolj potrebujejo. Brez njih je približevanje težko, kar je tudi razlog za njihovo revščino. Če modra karta povzroča beg možganov, potem je to slaba novica za Evropo in ostali svet.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), v pisni obliki. – (DE) Koncept modre karte v poročilu Ewe Klamt, ki temelji na predlogu Evropske komisije, je elitni koncept priseljevanja, ki se bo izkazal za katastrofalnega.

Edini pozitivni element tega je, da koncept modre karte končno priznava dejstvo, da je priseljevanje v Evropsko unijo in s tem v Nemčijo potrebno in pravilno.

Koncept modre karte bo EU omogočil, da izbere najboljše priseljence v skladu z načelom, da zadrži dobre in se znebi ostalih. S stališča levice ta koncept za nas ni sprejemljiv. Ljudem je treba omogočiti, da vstopijo v EU, da bi iskali delo, in dati jim je treba azil, ko so v težavah.

Koncept modre karte bo pomenil, da se bo visokokvalificirane in pogosto obupno potrebne delavce pritegnilo iz njihovih matičnih držav. To bo povečalo probleme v teh državah in poslabšalo neenakosti po svetu.

Študija, ki jo je izvedel nemški Inštitut za raziskave zaposlovanja, kaže, da bo posledica modre karte gospodarstvo, v katerem se bo predvsem prazna delovna mesta hitreje zapolnilo in se bo plače domačih kvalificiranih delavcev ohranjalo na nižji ravni. Učinek tega bi bil, da bi v določenih sektorjih gospodarstva ravni plač občutno padle.

Na splošno je koncept modre karte del napačne protimigracijske politike EU. Modra karta ljudi (ki se priselijo) spreminja v gospodarske dejavnike in predstavlja koncept „selektivnega priseljevanja“.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Demografske napovedi, ki kažejo, da se bo delovno prebivalstvo EU do leta 2050 zmanjšalo za 48 milijonov in da se bo odvisnostno razmerje podvojilo, za nas izpostavlja dejstvo, da se bo v prihodnosti naraščajoče število priseljencev z različnimi spretnostmi in kvalifikacijami pritegnilo v nekatere države članice, da bi se izravnali ti negativni trendi.

Pomembne razlike glede opredelitvenih meril in meril za sprejem, ki se uporabljajo za visokokvalificirane delavce, očitno omejujejo njihovo mobilnost po celotni Evropski uniji, pri čemer vplivajo na učinkovito ponovno porazdelitev človeških virov, ki prebivajo zakonito, in preprečujejo, da bi se odpravilo regionalna neravnovesja.

Kot predstavnica države članice, ki se je Evropski uniji pridružila leta 2007, sem glasovala za to poročilo, ki bo učinkovito urejalo trenutne in prihodnje zahteve za visokokvalificirano delovno silo ob upoštevanju načela preferenciala Skupnosti, ki se uporablja za državljane EU.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, odločno nasprotujem poročilu gospe Klamt o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve za visokokvalificirane delavce. Tako imenovana modra karta, groba kopija zelene karte ZDA, bi bila v nasprotju s trenutnim stanjem evropskega socialnega sistema in bi škodljivo vplivala na nezanesljivost delovnih mest in brezposelnost, zaradi katerih trpijo naši visokokvalificirani delavci. Odločno nasprotujem temu predlogu, ki bi pomenil, da morajo naši visokokvalificirani delavci tekmovali z Neevropejci in bodo, kar je še huje, verjetno v slabšem položaju. Pomagalo bi tudi, če bi spretnosti in potencial pograbili v samih državah, ki niso članice EU, s čimer bi spodbudili beg možganov, s katerim se trenutno spopadamo v Evropi.

Carl Schlyter (Verts/ALE), v pisni obliki. – (SV) Pozitivni vidiki poročila so zakonito priseljevanje in dejstvo, da je mogoče delodajalce, ki kršijo pravila, izključiti iz dodelitve pomoči EU, vendar pa je Evropski parlament žal oslabil zaščito delavcev in v praksi zahtevana plača daje dostop do sistema samo delavcem z visokimi plačami kot so inženirji in doktorji. S problemom bega možganov bi se bilo mogoče bolje spopasti, zato se kljub pozitivnim vidikom vzdržujem glasovanja.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) modra karta je v bistvu zelo dobra zamisel in vedno sem zagovarjal olajšanje zakonitega priseljevanja in otežitev nezakonitega priseljevanja. Žal je bil prvotni predlog zdaj zelo oslabljen in je postal tako birokratski, da sem se v skladu z mojo politično skupino odločil vzdržati glasovanja.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Modra karta se je zdela dober začetek za racionalizirano migracijsko politiko v Evropski uniji. Evropska migracijska politika je po mojem mnenju nenazadnje potrebna zaradi tega, ker se bo do leta 2050 evropsko delovno prebivalstvo zmanjšalo za 20 milijonov. Predlog Komisije, ki je bil že v začetku nepopoln, je še občutno poslabšal Evropski parlament.

Predlog Komisije je pustil nekoliko prostora za migracije ljudi brez višjih kvalifikacij, vendar z veliko poklicno usposobljenostjo. Toda Parlament je ta predlog z znatno zaostritvijo pogojev za migracije zatrl v kali.

Prag plače je Evropski parlament določil na 1,7-kratno povprečno plačo zadevne države članice. To je previsoko. Če hočemo tekmovali z ZDA in Kanado, državama, ki privlačita večino visokokvalificiranih delavcev, bomo morali poenostaviti pravila za ljudi, da bodo prišli in tu delali. Poleg tega je nesprejemljiva zahteva Parlamenta, da morajo priseljenci imeti pet let delovnih izkušenj, vključno z dvema letoma na „visokem položaju“. Ne razumem, zakaj ta predlog ni bil razširjen na migracijski postopek za vsakogar, ki tu lahko najde delo. Modra karta bo omogočila zakonito migracijo, ker pa to vsekakor ne velja za vsakogar, sem se vzdržal glasovanja.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Evropska unija se mora soočiti z vprašanjem ekonomske migracije. Žal je v primerjavi z ZDA, Kanado in Avstralijo kvalificirani delavci, ki migrirajo, ne vidijo kot privlačne destinacije.

Glavni vzroki za to situacijo so odsotnost enotnega sistema za sprejem migrantov in problemi, povezani z gibanjem med državami EU. Da bi to spremenili, potrebujemo celovito in dosledno evropsko migracijsko politiko.

ne smemo pozabiti, da bo Evropska unija s tem, ko privlači usposobljene strokovnjake, pridobila – povečala – svojo konkurenčnost in bo imela priložnost za gospodarsko rast. Napoveduje se, da

bo EU v naslednjih dveh desetletjih potrebovala 20 milijonov kvalificiranih delavcev, predvsem inženirjev. Tej napovedi ne smemo prezreti.

Po mojem mnenju zaposlovanje migrantov v nobenih okoliščinah ne more biti dolgoročna rešitev za gospodarske probleme Evropske unije. EU mora nadalje ukrepati v smislu gospodarske politike in politike zaposlovanja, čeprav trenutno potrebuje ekonomske migrante, četudi samo zaradi staranja njenega prebivalstva in povečevanja demografskih sprememb.

Glede na navedeno sem podprl uvedbo sistema evropske modre karte za kvalificirane delavce.

- Poročilo: Patrick Gaubert (A6-0431/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Na podlagi poročila mojega kolega poslanca Patricka Gauberta sem glasoval za zakonodajno resolucijo o predlogu direktive Sveta o enotnem postopku obravnavanja vlog za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav, da lahko prebivajo in delajo na ozemlju države članice ter o skupnih pravicah za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici. Pozdraviti želim pomembno delo, ki ga je glede tako občutljive teme opravil Patrick Gaubert in ki je namenjeno prispevanju k prizadevanjem za razvoj globalne evropske politike priseljevanja. Delo na skupnih pravicah za državljane tretjih držav, ki že zakonito prebivajo v državi članici, in na postopkovnem vidiku, in sicer odobritvi enotnega dovoljenja na koncu enotnega postopka za pridobitev dovoljenja, je postala stvar, ki jo je logično storiti.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Čutila sem se dolžno vzdržati glasovanja o poročilu Patricka Gauberta (A6-0431/2008) o predlogu direktive Sveta o enotnem postopku obravnavanja vlog za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav, da lahko prebivajo in delajo na ozemlju države članice ter o skupnih pravicah za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici. To sem storila zato, ker Irska žal ni prostovoljno sodelovala pri tem predlogu po členu 3 Četrtega protokola k Amsterdamski pogodbi. Demografske napovedi in trenutna gospodarska situacija dokazujejo, da je v Evropi potrebna učinkovita politika priseljevanja, tako da se naše zahteve za delovno silo ustrezno uredi. V naslednjih desetletjih bo gospodarski in socialni razvoj Evrope odvisen od pritoka novih ekonomskih migrantov. To pomeni, da potrebujemo aktivne vseevropske politike za sprejem visokokvalificiranih in manj kvalificiranih delavcev.

Patrick Gaubert (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Evropski parlament je pred kratkim z veliko večino sprejel dve poročili o sprejemu delavcev migrantov v Evropo, s čimer je pokazal resnično zmožnost Evropske unije, da uvede posebne instrumente za usklajeno upravljanje ekonomskih migrantov.

Sprejetje mojega poročila o enotnem postopku pridobitve dovoljenja za bivanje in delovnega dovoljenja uradno zavrta neutemeljene obtožbe številnih voditeljev držav Afrike in Latinske Amerike o „trdnjavi Evropi“, ki je zaprta sama vase.

To glasovanje na plenarnem zasedanju potrjuje načelo enakega obravnavanja zakonitih priseljencev in evropskih priseljencev in jim zagotavlja vrsto socialnih in ekonomskih pravic.

Te odločitve bodo pomagale izboljšati njihovo vključevanje; delavci migranti ne predstavljajo nevarnosti za naše trge dela. Poročilo o modri karti EU bo dejansko omogočilo lažji dostop diplomantov in visokokvalificiranih priseljencev do trgov dela držav Evropske unije zaradi privlačnejših pogojev za sprejem.

Evropa je dokazala, da je sposobna sprejeti dostojanstveno, trdno in odprto politiko priseljevanja.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Gospod Gaubert želi poslati sporočilo, da je Evropa odprta za zakonito priseljevanje z odobritvijo pravic vseh vrst zakonitim priseljencem in omejitvijo možnosti državam članicam, da omejijo splošno enakost obravnavanja med evropskimi državljani in priseljenci v državah članicah, z drugimi besedami, z uvedbo evropske obveznosti pozitivne diskriminacije.

Naj pomirim gospoda Gauberta: dobro znano dejstvo v vsaki državi izseljevanja je, da je Evropa kot sito. Na sto tisoče zakonitih in nezakonitih priseljencev vstopi vanjo vsako leto, privlači pa jih ne pričakovanje dela (v Franciji samo 7 % zakonitih priseljencev pride zaradi dela), ampak še vedno preštevilne socialne ugodnosti in druge pravice, ki so jim ponujene in včasih rezervirane zanje, ne da bi se od njih karkoli zahtevalo ali bi se lahko od njih karkoli pričakovalo v zameno, niti minimalno znanje jezika države gostiteljice, če se držimo tistega, kar je povedal gospod Gaubert.

V času, ko naše države prihajajo v recesijo, ko je naše gospodarske in socialne modele spodkopala globalizacija, ko je strmo naraslo število brezposelnih in revnih evropskih delavcev, moramo nasprotno nujno zahtevati uporabo načela nacionalnih preferencialov in preferencialov Skupnosti v vseh sektorjih.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glede mnenja EP o „modri karti“, kljub temu, da je Parlament sprejel spremembe – za katere smo glasovali –, ki zmanjšujejo nekatere od negativnih vidikov predloga za vzpostavitev „enotnega postopka obravnavanja vlog“ za dovoljenje, da priseljenec prebiva in dela v državi Evropske unije, menimo, da te spremembe ne postavljajo pod vprašaj niti razlogov niti osrednjih ciljev predloga direktive, ki ga je Evropska komisija predložila Svetu.

Kot je poudarila naša parlamentarna skupina, je cilj „enotnega postopka obravnavanja vlog“ uskladitev postopkov in pravic priseljencev; v določenih temeljnih vidikih pa bo jih bo ta prej omejil kot okrepil. Za to gre na primer pri tem, da se priseljevanje poveže z vnaprejšnjim obstojem pogodbe o delu in se pogojev za priseljence na splošno ne naredi enakovrednih tistim, ki so določeni za „modro karto“.

Z drugimi besedami, ta „enotni postopek obravnavanja vlog“ in „direktiva o vračanju“ (ki bo povečala samovoljen izgon in poslabšala težave in ovire pri ponovni združitvi družin) sta dve strani istega kovanca. Z drugimi besedami, sta instrumenta (ki se dopolnjujeta) in stebra iste politike: nečloveške politike priseljevanja EU, ki kriminalizira in preganja ali izkorišča in zavrne priseljence.

Zato nismo glasovali za poročilo.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram pravice delavcev, zaradi česar sem glasoval za poročilo. Ta bi moral delavcem v tretjih državah zagotoviti precej enostavnejši sistem za enotno dovoljenje za bivanje in delovno dovoljenje.

Carl Schlyter (Verts/ALE), v pisni obliki. – (SV) Vzdržal sem se glasovanja, saj bi se „ne“ lahko razlagal kot da sem proti priseljevanju, kar ne drži, vendar pa je poročilo problematično, ker skupni postopek pomeni, da bo imela EU vpliv na politiko priseljevanja, kar pomeni, da obstaja nevarnost, da bo slaba.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Odločil sem se glasovati proti spremembi, ne zato, ker menim, da je slaba sama po sebi, pač pa zato, ker bi rad počakal na obsežnejšo in bolj premišljeno direktivo, ki jo pripravlja Komisija. Pomembno je, da ne hitimo z zakonodajnimi predlogi na tako pomembnem področju kot je to.

- Poročilo: Neil Parish (A6-0368/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glavno vprašanje v zvezi z vinom je vsebina nedavno sprejete SUT, ki po našem mnenju vključuje nekatere zelo negativne vidike, predvsem za portugalsko proizvodnjo, ki v bistvu temelji na malih in srednje velikih kmetijskih gospodarstvih. Njene učinke se v praksi že začenja čutiti, kot so me obvestili mnogi kmetje, s katerimi sem bil v stiku.

Vendar pa se zdi, da ni velikih težav pri vključitvi vinskega sektorja v enotno SUT, ki bo združila vse instrumente za regulacijo trga, ki morda so skupni različnim sektorjem ali pa ne. Lahko bi bilo samo vprašanje poenostavitve, če to ne pomeni odprave instrumentov ali nima drugih pravnih pomenov.

Ker je problem v zvezi z vinom v reformi, ki je že bila sprejeta in izvedena, čeprav z našim nasprotovanjem, zdaj nekako ni pomembno, ali je ta sektor vključen v enotno SUT ali ne, saj to ne spremeni praktičnih učinkov.

Zaradi tega smo se odločili, da se glasovanja vzdržimo.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Junjska lista meni, da je dobro, da se revidira 21 uredb o sektorsko specifični organizaciji trga in se jih uskladi ter združi v eno uredbo, da bi racionalizirali in poenostavili zakonodajo. Vendar pa se, kot ugotavlja Komisija, temeljna politika ni spremenila.

Junjska lista je zato glasovala proti temu poročilu, saj ne podpiramo trenutne skupne kmetijske politike.

Christa Klauß (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Gospa predsednica, komisar, za predlog Komisije o vključitvi SUT za vino v enotno SUT z vsemi drugimi kmetijskimi proizvodi sem glasovala samo zato, ker nam je Komisija v včerajšnji razpravi zagotovila, da bo takoj, ko bo sprejet predlog Sveta, vključila v iskalnik EUR-Lex tehnično možnost, ki bo uporabnikom posamezne SUT, na primer za vino, mleko ali sadje in zelenjavo, omogočila, da dostopajo samo do določb, ki se nanašajo na njihov zadevni kmetijski proizvod. Poleg tega je Komisija zagotovila, da bodo spremembe v prihodnje zajemale samo posamezne proizvode, drugih

proizvodov pa se ne bo sočasno samovoljno spremenilo. Razprava je razjasnila, da bo v prihodnje, čeprav bo namesto 21 dokumentov samo en, ta edini dokument prav tako obsežen kot 21 posameznih dokumentov. Vendar pa je treba upravne postopke posledičnega zapletenega dokumenta o enotni SUT čim bolj poenostaviti.

- Poročilo: Pervenche Berès (A6-0450/2008)

Dragoş Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za spremembo uredbe EU o ustanovitvi aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic. To pomeni, da se je zgornja meja finančne pomoči dvignila z 12 milijard EUR na 25 milijard EUR za države članice EU, ki niso del evrskega območja in imajo težave pri svojih plačilnih bilancah. Evropski parlament meni, da je treba države članice, ki niso del evrskega območja, spodbuditi k temu, da preučijo možnost pridobitve v Skupnosti srednjeročne finančne podpore, da bi se lahko spopadle s svojimi primanjkljaji v plačilnih bilancah preden zaprosijo za pomoč na mednarodni ravni. Trenutne razmere predstavljajo dodaten dokaz za koristnost evra v smislu zaščite držav članic, ki so del evrskega območja, in poziva države članice, ki niso del evrskega območja, naj se mu nemudoma pridružijo, s čimer bodo izpolnjena Maastrichtska merila.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – trenutna finančna situacija kaže zaščitni učinek evra, in storiti bi morali vse, kar lahko, da vse države članice, ki niso del evrskega območja, spodbudimo, da takoj, ko izpolnijo merila, sprejmejo evro. Menim tudi, da bi morale države EU, ki niso del evrskega območja in potrebujejo finančno podporo, zanj najprej zaprositi EU, preden se obrnejo na mednarodne organe. Iz tega razloga sem podprla poročilo.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Junjska lista meni, da je za države članice v evropskem območju zelo pomembno, da so v dobrem gospodarskem položaju, in je za neodvisno evropsko sosedsko politiko.

Vendar pa menimo, da skupni evropski sistem pomoči za srednjeročno finančno pomoč ne zagotavlja ne jamstva ne rešitve, da to ne bi bilo tako. Takšen sistem ustvari nepotreben in birokratski postopek, v katerem tiste države članice, ki potrebujejo pomoč, dejansko postanejo odvisne od držav EMU z zahtevami, naloženimi od zunaj, za „politične in gospodarske ukrepe“. Države, ki so članice Evropske unije – kot bi morale biti –, vendar niso članice monetarne unije – kot jim ni treba biti –, so prisiljene imeti fiksni devizni tečaj za evro in s tem za svoje najpomembnejše trgovinske partnerje. Zato menimo, da za države, ki niso članice monetarne unije, ni primerno, da se odločijo za fiksni devizni tečaj, potem pa jih morajo reševati veliki regionalni in/ali mednarodni organi.

Junjska lista zato meni, da odobritev plačila 25 milijonov EUR za podporo plačilnih bilanc držav članic ni potrebna. Menimo, da morajo tiste države, ki so članice EU, vendar se niso pridružile monetarni uniji, namesto tega ohraniti režim drsečega deviznega tečaja. Problemi te vrste bodo tako izginili in davkoplačevalci bodo prihranili 25 milijonov EUR.

- Predlog resolucije: Evidenca imen letalskih potnikov v EU (B6-0615/2008)

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Ni mogoče zanikati, da sta terorizem in organizirani kriminal veliki grožnji, s katerima se je treba spopasti z instrumenti, ki so čim bolj učinkoviti.

Pomembno je tudi, da se izognemo temu, da vsaka država članica ustvari svoj sistem evidence imen letalskih potnikov. Trenutno so to storile tri države članice, posledica tega pa so različne razlike med njimi v zvezi z obveznostmi za prevoznike in njihovimi cilji.

Vendar pa je osnovno pravilo varstva podatkov, da se sme kakršen koli nov instrument sprejeti le tam, kjer so bili potreba po prenosu teh osebnih podatkov in posebni cilji tega prenosa jasno dokazani.

Predlog, ki nam ga je predložila Komisija, preveč je nejasen in ne pojasni dodane vrednosti, ki jo bo prineslo zbiranje podatkov iz evidence podatkov o potnikih, niti tega, kakšno bo razmerje z obstoječimi ukrepi za nadzor vstopa v EU za varnostne namene, kot so sistemi SIS (schengenski informacijski sistem), VIS (vizumski informacijski sistem) in API (izpopolnjeni podatki o potnikih).

Menim, da je bistvenega pomena, da pred sprejetjem končnih odločitev jasno dokažemo koristnost teh podatkov in posebnih ciljev, za katere so namenjeni, in zagotovimo upoštevanje načela sorazmernosti ter vzpostavitev ustreznih pravnih varoval.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Glasovala sem za predlog resolucije o okvirnem sklepu Sveta o uporabi evidence podatkov o letalskih potnikih (PNR) za namene kazenskega pregona (B6-0615/2008). To sem

storila zato, ker mora biti vsak predlog na tem področju sorazmeren in v skladu z Evropskim sodiščem za človekove pravice in Listino EU o temeljnih pravicah. Predlog Komisije bi lahko imel znaten vpliv na osebno življenje evropskih državljanov in mu ni uspelo zagotoviti zadostnih dokazov o tem, da je potrebno množično zbiranje podatkov na ravni EU.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Komisija želi zbirati in izmenjevati informacije o potnikih na ravni EU, da bi se spopadla s kriminalom in terorizmom. V podatke, ki se jih zbira in daje na razpolago organom za preprečevanje kriminala, so vključene številke kreditnih kartic letalskih potnikov, zahteve za sedež v letalu, kontaktni podatki, informacije o prtljagi, informacije o programih nagrajevanja, znanje jezikov in starost, ime in kontaktni podatki osebe, ki spremlja otroka na potovanju, in razmerje te osebe do otroka.

Posledica takšne vrste množičnega zbiranja podatkov bo nedvomno kršitev zasebnosti. Predlog ne upošteva pogosto hvaljenih, toda redko uporabljenih načel subsidiarnosti in sorazmernosti.

Pozdravljamo dejstvo, da je Evropski parlament kritičen do predloga Komisije, in bi radi poudarili, da dvomimo, da je potrebna takšna vrsta zakonodaje EU. Zato smo glasovali za resolucijo Evropskega parlamenta, saj se distancira od ukrepov, ki jih je predlagala Komisija.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Čeprav se ne strinjamo z določenimi vidiki te resolucije, predvsem z njenim neuspehom, da bi razmejila „boj proti terorizmu“, menimo, da potrjuje nekatere resne zadržke glede vzpostavitve sistema evidence imen letalskih potnikov (ki zajema potnike letalskih prevoznikov) v EU.

Resolucija med drugim:

- obžaluje, da oblika in obrazložitev predloga Komisije ponujata pomanjkljivo pravno varnost pri skladnosti s Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in Listino o temeljnih pravicah;
- meni, da predlog Evropske komisije ni uskladev nacionalnih sistemov (saj ne obstajajo), ampak zgolj vzpostavitev obveznosti za vse države članice, da tak sistem ustvarijo;
- izraža zaskrbljenost, da bo predlog v resnici dal organom kazenskega pregona neomejen dostop do vseh podatkov;
- ponovno izraža zaskrbljenost glede ukrepov, ki predvidevajo nediskriminatorno uporabo podatkov o evidenci podatkov o letalskih potnikih za profiliranje in opredelitev dejavnikov tveganja;
- poudarja, da ZDA nikoli niso dokončno dokazale, da je treba veliko in redno uporabljati podatke o evidenci podatkov o letalskih potnikih v boju proti terorizmu.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za predlog resolucije, ki ga je predložila gospa in 't Veld v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu okvirnega sklepa Sveta o uporabi evidence podatkov o letalskih potnikih (PNR) za namene kazenskega pregona.

Povsem se strinjam s cilji in zaskrbljenostjo moje kolegice poslanke tako v zvezi s sorazmernostjo ukrepov, ki jih je predložila Komisija, kot tudi v zvezi s pravno podlago takšne določbe in nevarnostmi za varstvo osebnih podatkov, ki sem jih omenil ob različnih priložnostih med zasedanji Odbora za državljanske svoboščine. Potreba po zagotovitvi visoke stopnje varnosti za državljane je nedotakljiva in zdi se mi, da je trenutno v veljavi veliko sistemov. Menim, da moramo pred uvedbo nadaljnjih ukrepov oceniti polno, sistematično izvajanje obstoječih mehanizmov, da bi se izognili tveganju, da ustvarimo večje probleme kot so tisti, ki jih poskušamo rešiti.

- Predlog resolucije: Finančna pomoč za plačilne bilance držav članic (B6-0614/2008)

Richard James Ashworth (PPE-DE), v pisni obliki. – Odstavek 2 te resolucije obravnava članstvo v evrskem območju. V skladu s dogovorom delegacije konzervativcev Združenega kraljestva o vprašanjih, ki zadevajo evro, smo se odločili vzdržati končnega glasovanja.

- Predlog resolucije: Demokratična republika Kongo (RC-B6-0590/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za to resolucijo, vendar pa bi mi bilo ljubše, če bi bilo besedilo sprejeto s spremembo 1, odstavek 19, ki je bila žal z nekaj glasovi zavržena. Ta sprememba

bi naredila našo posebno zavezo na tem izredno občutljivem in ključnem področju še bolj učinkovito. Kljub temu upam, da bo sprejetje te resolucije vodilo k posredovanju Evropske unije na ozemlju.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za skupni predlog resolucije o odzivu EU na vse slabše razmere na vzhodu Demokratične republike Kongo, saj menim, da je to, kar se dogaja, glede na milijone mrtvih, sto tisoče beguncev in strašne zločine proti povsem nemočnim zelo zaskrbljujoče. Prav tako obstaja možnost, da se bo spor razširil na sosednje države.

Ta predlog resolucije gre v pravo smer, predvsem ker poziva k temu, da se storilce teh zločinov privede pred sodišče, in k prizadevanjem za okrepitev in izpolnjevanje obstoječih sporazumov bodisi s tem, da se MONUC da več virov ali pa uporabi mednarodni pritisk na udeležene.

Poudariti želim tudi poziv Evropski uniji, naj evropskim podjetjem prepreči izkoriščanje mineralov, ki izvirajo s tega področja, saj njihova prodaja financira spor.

Storiti moramo vse, kar je v naši moči, da preprečimo še eno tragedijo v Afriki.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Razmere na vzhodu Demokratične republike Kongo so grozljive. Povsem podpiramo mednarodne rešitve, ki jih je treba izvajati v okviru sodelovanja ZN. Vendar pa menimo, da EU ne sme izkoristiti mednarodnih kriz in sporov za krepitev svoje zunanje politike.

Zato smo glasovali proti tej resoluciji.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) EU kot celota, prav tako pa posamezne močne države članice, morajo prevzeti velik del odgovornosti za poslabšanje že tako tragičnih razmer ljudi v Demokratični republiki Kongo, ki so posledica državljanske vojne, in vseh narodov afriške celine. Sistematično, dolgotrajno ropanje bogastva te države in Afrike na splošno s strani evropskih kolonialistov v preteklosti in imperialistov danes ter podpihovanje ali izkoriščanje državljanskih sporov, da bi uveljavili svoje interese, je preraslo v situacijo, v kateri je Afrika najbogatejša celina na svetu z najbolj lačnimi, revnimi in zatiranimi prebivalci.

Predlagana krepitev različnih oblik intervencijskih ukrepov EU, predvsem z vojaško močjo ZN, brez sočasne izključitve političnih ali drugih dejavnosti zadevne države, nima prav nič opraviti z domnevno humanitarno zaščito njenega prebivalstva, kot so v skupni resoluciji hinavsko navedli liberalci, socialni demokrati in zeleni. Humanitarni interes je pretveza. Glavni cilj za države EU je, da zagotovijo večji tržni delež, kar je seveda povezano – kot posredno priznava resolucija – z neomejenim in nadaljnjim splošnim ropanjem obilnega mineralnega bogastva države.

- Predlog resolucije: Evropska vesoljska politika (B6-0582/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialni demokrati verjamemo, da se vesolja ne sme militarizirati, in menimo, da se morajo raziskave in naložbe osredotočiti izključno na miroljubne cilje.

Ne moremo podpreti spremembe 6, ki zavrača vso posredno vojaško uporabo, saj se veliko število aplikacij, kot so storitve satelitske navigacije in komunikacijske storitve, uporablja tudi v mirovne namene, ki so v nekaterih primerih vojaške narave. Ta tehnologija je zelo koristna tudi za civilno družbo in menimo, da se civilne uporabe ne bi smelo omejiti, ker obsega tudi vojaško uporabo.

Giles Chichester (PPE-DE), v pisni obliki. – Čeprav podpiram namen te resolucije, skupaj z britanskimi konzervativnimi kolegi povsem nasprotujemo Lizbonski pogodbi, zaradi česar ne moremo podpreti sklicevanja nanjo v odstavku 1.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Podprla sem resolucijo o treznem premisleku o vesolju (B6-0582/2008), saj menim, da moramo podpreti evropsko vesoljsko politiko. Na Irskem se vedno manjše število mladih odloča za znanost kot karierno možnost – trend, ki se ponavlja po vsej Evropi. Raziskovanje vesolja je navdušujoče za mlade in jih spodbuja k temu, da izberejo kariero v znanosti in tehnologiji; krepi tudi raziskovalne zmogljivosti v Evropi. Vendar pa menim, da mora uporaba vesolja služiti izključno nevojaškemu namenom in da moramo zavrniti kakršno koli neposredno ali posredno vojaško uporabo sistemov kot je Galileo.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Med pomembnimi vprašanji in prednostnimi nalogami, ki jih poudarja ta resolucija Evropskega parlamenta o evropski vesoljski politiki, je ta kratka obrazložitev

glasovanja namenjena razkritju dejstva, da večina v tem Parlamentu zagovarja uporabo vesolja za vojaške namene.

To je ugotovitev, ki jo je mogoče potegniti iz zavrnitve predlaganih sprememb, ki jih je predložila naša parlamentarna skupina in ki so ponovno poudarile, da je treba vesolje uporabljati izključno za miroljubne namene in da je treba vesolje uporabljati izključno za nevojaške namene, s čimer se zavrača kakršno koli neposredno ali posredno vojaško uporabo.

Nasprotno večina v Parlamentu meni, da „raste zanimanje za močno in vodilno vlogo EU pri evropski vesoljski politiki, da bi se spodbujalo iskanje rešitev na področju okolja, prometa, raziskav, obrambe in zaščite“.

V zvezi s tem večina v Parlamentu poziva Svet in Komisijo, „naj spodbujata sinergijo med civilnim in varnostnim razvojem na področju vesolja; poudarja, da so evropske varnostne in obrambne zmožnosti med drugim odvisne od razpoložljivosti satelitskih sistemov“.

Z drugimi besedami, vesolje je mogoče izkoristiti v militarizaciji EU in oboroževalni tekmi.

Margie Sudre (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Resnično obžalujem, da v odličnem predlogu resolucije o prihodnosti evropske vesoljske politike, ki je bil pravkar sprejet, ni omenjen vesoljski center Kourou.

Vesoljska zgodovina Evrope nujno poteka preko Gvajane. Vsem je jasno, da se nam ne zdi več potrebno poudarjati, da so vse rakete Ariane sestavljene tam in izstreljene s te ploščadi.

Zahvaljujem se francoskemu predsedstvu, ki ga zastopa gospod Jean-Pierre Jouyet, ki je bil toliko priseben, da je to omenil med včerajšnjo razpravo.

Po mojem mnenju mora evropska vesoljska strategija brezpogojno vključevati ustrezno preučitev prihodnjega razvoja evropskega vesoljskega izstrelišča v smislu infrastrukture in osebja ter v smislu raziskovalnih projektov.

Vesoljski center Kourou je okno evropskega vesoljskega programa. Gvajana, ki je najbolj oddaljena regija Evropske unije, si zasluži priznanje za svoje pretekle in prihodnje prispevke k tej strateški politiki.

Želela bi si, da bi se ta Parlament poklonil vesoljskemu centru v Gvajani in izrecno izrazil ponos, ki ga vzbuja v vseh Evropejcih. V samo nekaj desetletjih je Kourou postal velik sestavni element naše evropske identitete.

- Predlog resolucije: Kasetno strelivo (B6-0589/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Konvencija o kasetnem strelivu, ki jo je leta 2008 sprejelo 107, bo na voljo za podpis od 3. decembra 2008 in bo začela veljati, ko jo bo ratificiralo 30 držav.

Konvencija bo prepovedala uporabo, proizvodnjo in skladiščenje kasetnega streliva kot celotne kategorije orožja ter trgovino z njim in bo od držav pogodbenic zahtevala, da uničijo zaloge takšnega streliva.

Ta predlog resolucije, ki ga podpiramo, poziva vse države, naj Konvencijo o kasetnem strelivu karseda hitro podpišejo in ratificirajo ter na nacionalni ravni sprejmejo ukrepe za začetek izvajanja konvencije, še preden jo podpišejo in ratificirajo.

Ta predlog resolucije poziva vse države, naj ne uporabljajo, skladiščijo, proizvajajo ali izvažajo kasetnega streliva, trgujejo z njim ali vlagajo vanj, dokler konvencija ne začne veljati.

Prav tako poziva vse države članice EU, naj pomagajo prizadetemu prebivalstvu in naj zagotovijo tehnično in finančno pomoč za odstranjevanje in uničenje njegovih ostankov.

Nazadnje poziva vse države članice EU, naj ne sprejemajo nobenih ukrepov, s katerimi bi zaobšle ali ogrozile konvencijo in njene določbe, zlasti z morebitnim protokolom h konvenciji o konvencionalnem orožju, ki bi dovoljeval uporabo kasetnega streliva.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, glasoval sem za predlog resolucije o potrebi po ratifikaciji Konvencije o kasetnem strelivu do konca leta 2008. Ta predlog, ki ga docela podpiram, bo prepovedal uporabo, proizvodnjo in skladiščenje kasetnega streliva kot celotne kategorije orožja ter trgovino z njim.

Prav tako odobravam dejstvo, da bodo morale države članice EU, ki so uporabljale kasetno strelivo, zagotoviti tehnično in finančno pomoč za odstranjevanje in uničenje njegovih ostankov. Nazadnje pozdravljam pobudo

mojih kolegov poslancev, ki pozivajo vse države članice, naj ne uporabljajo, skladiščijo, proizvajajo ali izvažajo kasetnega streliva, trgujejo z njim ali vlagajo vanj ne glede na ratifikacijo konvencije.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), v pisni obliki. – Delegacija britanskih konzervativcev je glasovala za to resolucijo kot neposredno potrditev nedavno izpogajane Konvencije ZN o kasetnem strelivu. Menimo, da je konvencija uspešno združila načelno in praktično človekoljubnost z odobravanjem vojaških zahtev odgovornih oboroženih sil.

Dosledno smo zagovarjali stališče, da bo vseobsežna prepoved uporabe vseh vrst kasetnega streliva negativno vplivala na operativno učinkovitost oboroženih sil. Zato smo posebno pozornost pritegnili k jasno opredeljeni izjemi v konvenciji za naslednjo generacijo „pametnega“ streliva, ki je narejeno tako, da se samo uniči, in predstavlja minimalno tveganje za civiliste. Britansko ministrstvo za obrambo trenutno razvija strelivo, ki sodi v to izjemo.

Na splošno menimo, da je pomembno ohraniti občutek sorazmerja v zvezi z upravljanjem tveganja s strani naših oboroženih sil. Medtem ko si britanske oborožene sile vedno prizadevajo čim bolj zmanjšati škodo za civilno prebivalstvo in omejiti vzporedno škodo, nikoli ne smemo pozabiti, da se borimo proti teroristom in uporniškim elementom, ki so povsem brez pomislekov glede metod, ki jih uporabljajo za nerazlikovalno uničenje nedolžnih človeških življenj. Ti elementi bi morali biti cilj naše jeze.

- Predlog resolucije: virus HIV/aids (RC-B6-0581/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za ta predlog resolucije. Zgodnje odkrivanje in raziskave tvorijo trdne temelje za varovanje zdravja. V primeru virusa HIV rezultati zadnjih let kažejo, kako pomembno je spodbujati raziskave. S tega vidika moramo torej odstraniti kakršne koli ovire za raziskave, ki za tiste, ki so okuženi z virusom HIV, predstavljajo resnično upanje, da bodo lahko vodili bolj zadovoljujoče življenje v smislu kakovosti.

Te zahteve je treba podpreti v konkretnem smislu z uporabo političnih, gospodarskih in finančnih virov s strani Komisije. Hkrati bi morala Svet in Komisija zagotoviti, da se diskriminacijo okuženih z virusom HIV v vseh državah članicah EU razglasi za nezakonito.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Poslanci EP, ki jih je izvolila portugalska PSD (Socialdemokratska stranka), podpirajo resolucijo, ki spodbuja uveljavljanje zgodnjega odkrivanja in zdravljenja okužb z virusom HIV v vsaki državi članici. Najnovejše statistike še vedno kažejo ne samo porast števila novih okužb z virusom HIV v EU, ampak tudi velik delež okužb z virusom HIV, ki so še vedno neodkriti.

Eden izmed razlogov za hitro širjenje okužbe v virusom HIV v mnogih državah EU je dejstvo, da je okuženih veliko intravenoznih uživalcev drog, ki širijo bolezen z uporabo istih igel. Letno poročilo EuroHIV o gibanjih uživanja drog v Evropski uniji navaja Portugalsko kot državo z najvišjim številom odkritih primerov virusa HIV/aidsa med uživalci drog.

Letna raziskava zdravja Euro Health Consumer Index (EHCI) 2008 poroča, da se Portugalska nahaja na dnu razvrstitve zdravstvenih sistemov v Evropi. Eden izmed očitkov portugalskemu zdravstvenemu sistemu je, da še vedno ni rešil svojega problema dostopa do zdravljenja in čakalnih dob. Eurostat še vedno navaja Portugalsko kot državo z najvišjo stopnjo smrtnosti, povezano z aidsom. Primerjalna analiza podatkov iz Portugalske in njenih partneric v EU razkriva, da je nekaj narobe z našo nacionalno strategijo. Odkriti moramo in analizirati, kaj gre narobe.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za skupno resolucijo o zgodnjem odkrivanju in zdravljenju virusa HIV/aidsa, saj moramo po mojem mnenju glede na zaskrbljujoče povečanje števila novih okužb z virusom HIV v Evropski uniji nujno okrepiti ukrepe in dejavnosti za odkrivanje in zdravljenje te bolezni.

Ukrepi za preprečevanje in zdravljenje bolezni so ključnega pomena za zaježitev naraščajočega števila okužb. Zato menim, da je nujno spodbujati lažji dostop do informacij, nasvetov, zagotavljanja zdravstvene oskrbe in socialnih storitev.

Poleg tega je ključnega pomena, da države članice sprejmejo določbe, s katerimi bodo v svoji sodni praksi dejansko prepovedale diskriminacijo ljudi, okuženih z virusom HIV/aidsom, kar med drugim pomeni tudi odpravo omejitev, ki vplivajo na njihovo prosto gibanje.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, veseli me, da lahko povem, da sem glasoval za predlog resolucije o zgodnjem odkrivanju in zdravljenju v zvezi z virusom HIV. Da bi zaščitila evropske državljane in njihovo zdravje, je Komisija dolžna spodbujati zgodnje odkrivanje in odpraviti ovire pri testiranju na to bolezen ter zagotoviti zgodnje zdravljenje in obveščanje o njegovih prednostih.

Glede na dejstvo, da poročili centra EuroHIV in agencije UNAIDS potrjujeta, da število novih okužb z virusom HIV še vedno zaskrbljujoče hitro narašča tako v Evropski uniji, kakor tudi v sosednjih državah, in da je v nekaterih državah ocenjeno število oseb, okuženih z virusom HIV, skoraj trikrat višje od uradnih števil, pozdravljam predlog, ki prav tako poziva Komisijo, naj pripravi strategijo za zmanjšanje nevarnosti okužbe z virusom HIV/aidsom, ki bo osredotočena na narkomane in intravenozne uživalce drog.

- Predlog resolucije: Razmere na področju čebelarstva (B6-0579/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Poudariti želimo nekatere vidike te resolucije, s katerimi se strinjamo, predvsem: „nelojalne konkurence proizvodov iz tretjih držav, ki se jih uvaža na trg Skupnosti“ in „resnična nevarnost, da bo zaradi zmanjšanja razpoložljivosti cvetnega prahu in nektarja upadlo število čebeljih kolonij“. Te probleme je treba rešiti z uporabo preferencialov Skupnosti in bojem proti nelojalni konkurenci kmetijskih proizvodov iz tretjih držav. Takoj je treba začeti s spodbujanjem nadaljnjih raziskav o zajedavcih in boleznih, ki desetkajo čebelje družine, in njihovem izvoru, vključno z odgovornostjo GSO, ter omogočiti dodatna proračunska sredstva za tovrstne raziskave.

Vidik, ki ga v resoluciji ni, je odgovornost reform skupne kmetijske politike za celoten problem. Dezertifikacija podeželja, razširitev proizvodnje na obsežnih področjih in uvedba gensko spremenjenih vrst so vodili k izgubi biotske raznovrstnosti. Podobno se je spodbujalo proizvodne metode, ki se ne zmenijo za posebne pogoje tal in podnebne pogoje posamezne regije.

Kmetijska politika, ki bi, poleg zgoraj navedenih ukrepov, zaustavila ta trend, bi pomembno pripomogla k rešitvi problemov na področju čebelarstva.

Christofer Fjellner (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Ta resolucija obravnava dejstvo, da čebelje družine umirajo iz neznanih vzrokov. Strinjamo se, da so potrebne raziskave, da bi obvladali ta problem.

Vendar pa se ne strinjamo, da je treba čebelarjem dati več subvencij in zagotoviti zaščito pred okoliškim svetom (protekcionizem).

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Predlog, ki ga je predložil Odbor Evropskega parlamenta za kmetijstvo in razvoj podeželja, ima nekaj dobrih vidikov in nekaj ne tako dobrih vidikov. Smo za to, da Komisija začne raziskave o zajedavcih in boleznih, ki desetkajo čebelje družine.

Vendar pa resolucija vsebuje tudi predloge, ki jih ne moremo podpreti. Evropski parlament na primer „poziva Komisijo, naj predlaga mehanizem finančne pomoči za čebelarje, ki so se zaradi smrtnosti svojih čebel znašli v težavah“ (odstavek 11). Ne moremo podpreti takšnih stroškov za proračun EU, federalistična večina Evropskega parlamenta pa ne bi smela izražati podpore temu, ne da bi poznala finančne posledice takšnega stališča.

Zaradi tega smo v celoti glasovali proti tej resoluciji.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Dramatično zmanjšanje števila čebeljih družin in posledično opraševanja ogroža proizvodnjo sadja, zelenjave in pridelkov v Evropski uniji. Upad števila čebel je posledica različnih zajedavcev in mikoz, ki jih je najti v ozračju, in uporabe pesticidov. Glavni problem je okužba z varozo, ki se kaže z nepravilnostjo kril in trebuha ter nerazvitimi čebelami, ki ne morejo leteti in imajo kratko življenjsko dobo. Če se okužbe ne zdravi, lahko varoza v nekaj mesecih povzroči odmrtnje celotne kolonije čebel. Tudi podaljšanje uporabe pesticidov je povzročilo zmanjšanje števila čebeljih družin, čeprav se jih je uporabljalo za uničevanje mikoz in zajedavcev. Določeni znanstveniki menijo, da je še en vzrok za ta pojav elektromagnetno sevanje prenosnih telefonov, ki vpliva na navigacijski sistem čebele, zaradi česar se ne morejo vrniti v panj. Razviti bo treba raziskave na tem področju, da bi našli rešitve za boj proti boleznim, ki so prizadele čebele. Upadanje števila teh žuželk bodo pomagala zaustaviti tudi prizadevanja kmetov, da bi pravočasno zmanjšali število fitofarmaceutskih sredstev.

Christel Schaldemose (PSE), v pisni obliki. – (DA) V imenu Oleja Christensena, Poula Nyrupa Rasmussena, Dana Jørgensena, Britte Thomsen in Christel Schaldemose.

Danska delegacija Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu je glasovala proti resoluciji o razmerah na področju čebelarstva. Po našem mnenju ima resolucija značilnosti protekcionizma in poskuša ustvariti več subvencij za kmete EU.

Menimo, da je smrtnost čebel velik problem, ki ga je treba obravnavati na ravni EU, vendar z uporabo pravih mehanizmov. Ti obsegajo na primer dodatne raziskave in se osredotočajo na zaščito naših ekosistemov, vključno z omejitvijo uporabe pesticidov.

- Predlog resolucije: Okoljski inšpekcijski pregledi v državah članicah (B6-0580/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Glasovala sem za resolucijo o pregledu Priporočila 2001/331/ES o določitvi najmanjših meril za okoljske inšpekcijske preglede v državah članicah (B6-0580/2008). Dobro uveljavljanje, celo uveljavljanje, okoljske zakonodaje Skupnosti je ključnega pomena, vse, kar je manj kot to, pa ne izpolnjuje pričakovanj javnosti in spodkopava ugled Skupnosti kot učinkovite varuhinje okolja. Če naj bo naša zakonodaja verodostojna, jo je treba učinkovito uveljavljati.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Nedvomno moramo več pozornosti posvetiti okoljskim vprašanjem in sprejeti ukrepe za preprečevanje nenehne škode, ki se jo povzroča okolju in ki ogroža sedanost in prihodnost našega planeta ter kakovost življenja naših državljanov.

Zato moramo biti pozornejši na skladnost s predpisi, ki zagotavljajo spoštovanje okolja in upoštevajo posebne pogoje vsake države, vključno s socialnimi posledicami. Potrebujemo tudi politiko z večjo solidarnostjo, ki upošteva različne ravni razvoja in ekonomske sposobnosti.

Okoljska zakonodaja EU ne varuje vseh teh vidikov, prav tako pa niso dosledne vse njene politike. Zato nas obhajajo močni dvomi glede politične volje Evropske komisije, da reši ta zapleten problem, z nekaterimi predlogi v tej resoluciji pa tvegamo poslabšanje regionalnih in socialnih neenakosti.

Zaradi tega smo se odločili, da se glasovanja vzdržimo.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Čestitam mojim kolegom iz Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane za njihovo ubeseditiv vprašanja za ustni odgovor in predloga resolucije, saj jasno kažejo potrebo po pravilnem izvajanju okoljske zakonodaje Skupnosti. Glede tega Komisijo pozivajo, naj predloži predlog direktive o okoljskih inšpekcijskih pregledih, razjasni opredelitve pojmov in merila ter razširi področje uporabe.

Oba dokumenta poudarjata potrebo po krepitvi Mreže Evropske unije za izvajanje in uveljavljanje okoljske zakonodaje (IMPEL) in podpori okoljskega izobraževanja in zagotavljanja informacij, vsebino tega pa je treba določiti na lokalni, regionalni ali nacionalni ravni na podlagi potreb in problemov na zadevnem področju.

Če EU pri uveljavljanju svoje okoljske politike ne bo stroga, pričakovanja javnosti ne bodo izpolnjena in bo spodkopana vloga EU kot učinkovite varuhinje okolja.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Glasovali smo proti predlogu resolucije, ki podpira stališče, da je natančna in enaka uporaba okoljske zakonodaje Skupnosti ključnega pomena, ker ta zakonodaja ne varuje okolja; ščiti ključne interese monopolov EU.

Poziv k sprejetju organa okoljskih inšpektorjev Skupnosti predstavlja neposredno vmešavanje v notranje zadeve držav članic, da bi zagotovili uporabo načela „onesnaževalec plača“, ki dovoljuje uničevanje okolja v zameno za plačilo smešno nizkega nadomestila, „zelene obdavčitve“, ki se jo naprti navadnim ljudem, trgovanje z emisijami, spodbujanje podjetništva in konkurenčnosti kot odločilnih meril za razvoj tistega, kar so drugače inovativne „okoljske“ tehnologije, uporabo gensko spremenjenih organizmov v kmetijstvu in v praksi odpravo načel previdnosti in preprečevanja.

EU in njena okoljska politika, ki služi interesom velikih podjetij, povzroča zločine v zvezi s hrano, onesnaženost zraka centrov mest z „modernimi onesnaževali“, uničevanje gozdov, korozijo tal in dezertifikacijo ter onesnaženje morij in voda. Okolje bo predstavljalo gospodarski sektor s ciljem čim večjega dobička gospodarske oligarhije. Utrpelo bo posledice nepremišljenega in neodgovornega izkoriščanja naravnih virov in ga bo pokvarilo kapitalistično barbarstvo.

(Seja je bila prekinjena ob 13.00 in se je nadaljevala ob 15.00.)

8. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

PRESEDSTVO: GOSPOD GÉRARD ONESTA

podpredsednik

9. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

10. Zahteva za zaščito poslanske imunitete: glej zapisnik

11. Predložitev skupnega stališča Sveta: gl. zapisnik

12. Razprava o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (razprava)

12.1. Somalija

Predsednik. - Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucij o Somaliji⁽²⁾.

Marios Matsakis, avtor. – Gospod predsednik, Somalija je država, katere prebivalci živijo v zelo groznih in kaotičnih razmerah, ki so zelo nevarne za njihovo blaginjo in celo za njihov obstoj. Ta Parlament – in seveda mednarodna skupnost na splošno – se je že dolgo časa ukvarjal z nesprejemljivimi razmerami v tej državi. EU in ZN ter druge tuje agencije so ljudem v Somaliji dali veliko finančne in druge podpore in s tem nadaljujejo.

Resnost položaja države pa je še poslabšala vključitev tako imenovanih islamskih sodišč. Ta v bistvu kažejo prakso kriminalcev in hudobnih ljudi, ki izvajajo teror nad sodržavljeni z uporabo vere – v tem primeru islama – kot opravičila.

Nedavna usmrtitev 13-letne deklice Aíše Ibrahim Duhulov, ki je bila žrtev posilstva, s kamenjanjem, je še en primer te prakse. Najnovejši zaskrbljujoč pojav v postopoma razpadajoči somalijski družbi ni samo barbarski obseg takšnih krutih dejanj, ampak tudi dejstvo, da je takšno podlo dejanje izvedla skupina 50 moških, prisostvovalo pa mu je približno tisoč gledalcev. Takšen krut prikaz sadističnega vedenja je lahko obsoditi, toda težko razumeti ob uporabi sprejetih človekovih parametrov socialne psihologije.

Somalijška vlada mora ob pomoči mednarodne skupnosti in Afriške unije takoj odpraviti skrajna islamska sodišča in opraviti s tistimi, ki jih podpirajo ali spodbujajo njihovo prakso v državi.

Manuel Medina Ortega, avtor. – (ES) Gospod predsednik, v imenu Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu bi rad izrazil naše obsojanje umorov v imenu boga v tej regiji Somalije. Le malo krutih stvari so zagrešili tisti, ki se niso sklicevali na boga ali vero.

Še zlasti moram obsoditi način, na katerega je bil storjen ta okrutni umor: 13-letna deklica je bila posiljena, nato obtožena prešuštva in zatem je pet moških – če jim lahko rečemo moški – pohitelo in so jo kamenjali do smrti na stadionu pred približno 1 000 gledalci ter celo preprečili nekomu, da bi jo rešil.

Ta dogodek skupaj s piratstvom, zaradi katerega je bilo ob obali Somalije do tega trenutka letos ugrabljenih skoraj 100 ladij, predstavlja povsem nesprejemljive humanitarne razmere.

Mednarodna skupnost ne more ostati ravnodušna. Ne more ostati ravnodušna spričo strahopetnosti in uporabe vere za upravičenje izvrševanja strahot. Zato moramo ponovno vzpostaviti red s podporo zakonite vlade Somalije, da lahko prevzame nadzor nad vso državo in vzpostavi pravno državo, ki spoštuje človekove pravice.

Menim, da ni bilo mnogo priložnosti, da smo bili postavljeni pred jasno situacijo, ki od nas zahteva, da ukrepamo. Menim, da ne moremo ostati ravnodušni v tej Skupnosti 500 milijonov ljudi in 27 držav, ki je najpomembnejša na svetu. Moramo posredovati. Ne vem, kako lahko to storimo, vendar sem prepričan, da moramo, in sicer hitro.

⁽²⁾ Glej zapisnik.

Skupina socialdemokratov se ne strinja s spremembami, predloženimi v zadnjem trenutku, o katerih se ni ustrezno pogajalo. Podpiramo besedilo predloga skupne resolucije in upamo, da bo ta zaznamovala začetek resne zaskrbljenosti Evropske unije glede humanitarnega vprašanja te vrste in njenega obsojanja zlorabe verskih načel za grozovitosti v imenu boga.

Ryszard Czarnecki, avtor. – (PL) Gospod predsednik, sodeloval sem v ducatih razprav o človekovih pravicah v tej sejni dvorani, vendar pa sem morda danes posebno ganjen, saj počasi ne naredi več vtisa, ko govorimo o velikih številkah, o tisočih mrtvih. Ko pa pogledamo umor ene določene osebe, pravzaprav otroka, trinajstletne deklice po imenu Aiša Ibrahim Duhulov, nas krutost dejanja prisili, da razmislimo, kaj lahko storimo.

Seveda to, kar se dogaja v Somaliji, ni omejeno samo na ta grozljivi, kruti umor, storjen v imenu islamskega verskega zakona. Vključuje tudi – in to se splača omeniti, vendar niso omenili predhodni govorniki – samomorilske bombne napade, v katerih je bilo nedavno ubitih trideset ljudi. Vključuje tudi javno kaznovanje v glavnem mestu države, da bi se dokazala moč islamskih skrajnežev. Vključuje mnoge kršitve človekovih pravic. Vključuje tudi – čeprav se to omenja manj pogosto in bi bilo treba izpostaviti – nedavno ugrabitev dveh italijanskih katoliških nun iz Kenije, ki jih trenutno zadržujejo v Somaliji.

Če povzamemo, moramo danes izreči odločen „ne“!

Urszula Gacek, avtorica. – Gospod predsednik, vsako četrtek popoldne med našimi plenarnimi zasedanji v Strasbourgu izvemo za nove zločine, grozodejstva in resne nepravilnosti. Tekmovanje za tri mesta, dodeljena nujnim razpravam, je najboljši pokazatelj človekove nečlovečnosti do ljudi.

Glede na te mračne okoliščine si je težko predstavljati, da nas lahko kateri koli primer sploh še pretrese. Rečemo lahko, da smo slišali vse. Vendar pa se vsake toliko časa ukvarjamo s primerom, ki je tako nadvse odvraten, da se pokaže, da smo se motili. Kamenjanje do smrti 13-letne deklice v Somaliji je takšen primer: najprej žrtev množičnega posilstva, nato spoznana za krivo prešuštva, medtem ko so posiljevalci ostali nekaznovani, in nazadnje obsojena na najgrozovitejšo smrt. Kot so že omenili kolegi, jo je 50 moških kamenjalo do smrti, medtem ko je množica tisočih opazovalcev gledala celotno grozoto.

Nekateri v zbrani množici so sicer poskušali rešiti prestrašenega otroka. Vendar pa je milica začela streljati na tiste, ki so poskušali to žrtev zaščititi pred nečloveško in fanatično prakso. En deček je postal žrtev strelav milice in plačal z življenjem.

Kaj lahko, soočeni s tem grozovitim zločinom, storimo, da bi popravili krivice? Na vse mogoče načine moramo podpreti začasno zvezno vlado Somalije, saj se bo samo s ponovnim prevzemom nadzora in vzpostavitev pravnih države na območjih države, ki jih nadzorujejo radikalne opozicijske skupine, mogoče izogniti ponovitvi te in drugih grozot.

Somalijška vlada mora posmrtno povrniti čast žrtvi Aiši Ibrahim Duhulov. Prisotni v tej dvorani izražamo svoje iskreno sožalje Aišini družini.

Jaz sem predlagal, da se Aišin primer uvrsti na današnji dnevni red. Hvala vam, da ste podprli to prošnjo. Upam, da nam v tej dvorani nikoli več ne bo treba razpravljati o podobnem primeru.

Filip Kaczmarek, v imenu skupine PPE-DE. – (PL) Gospod predsednik, danes razpravljamo o dogodku v Somaliji, ki si ga povprečni Evropejec ne more zamisliti. Prva stvar, ki nam pride na pamet, ko slišimo o tem, je nejevera. Človek enostavno noče verjeti, da je takšna stvar sploh mogoča. Kljub temu pa se moramo zavedati, da je mogoča, saj razmere v Somaliji omogočajo različne stvari, ne glede na to, kako nesprejemljive ali nepredstavljive so. Poleg tega razmere v Somaliji vplivajo na razmere na območju Afriškega roga, ki so že tako zapletene in težke.

Človekove pravice v regiji in v državi se bodo izboljšale šele, ko se bo spremenila njena politična situacija. Zato moramo podpreti izvajanje mirovnega sporazuma iz Džibutija, saj bomo brez miru, stabilnosti, izboljšane varnosti in odgovorne vlade pogosteje slišali o tragedijah, kot je Aišina smrt.

Paulo Casaca, v imenu skupine PSE. – (PT) Gospod predsednik, pridružiti se moram vsem kolegom poslancem, ki so govorili o tem vprašanju. To je še ena država, kjer je prevladal verski fanatizem in kjer se v imenu pravice, ki se skriva za vero, postavlja pod vprašaj vsa temeljna načela naše celotne civilizacije. Razmere so docela neznosne.

Poleg vsega, kar je že bilo povedano, moram reči, da nikakor ne smemo pozabiti na lakoto, ki se širi po tej regiji, tako v Somaliji, kot v Etiopiji. Seveda to nima nič opraviti s tem, kar se dogaja, in tega tudi ne more opravičiti, vendar pa moramo preučiti tudi izredno resne humanitarne probleme, ki se prav zdaj razvijajo v Somaliji.

Urszula Krupa, v imenu skupine IND/DEM. – (PL) Gospod predsednik, problem kršitev človekovih pravic v Somaliji, o katerem razpravljamo danes, sega preko primerov, navedenih v resoluciji, ki pa vsekakor služijo kot dramatičen dokaz barbarskega ravnanja z najšibkejšimi, vključno z dekleti, ženskami in ugrabljenimi nunami.

V Somaliji, kjer je 95 % prebivalcev muslimanov in ki je ena izmed najrevnejših držav na svetu, večina ljudi živi na robu revščine, nepismenost dosega 70 % povprečna življenjska doba pa je 47 let. Čeprav je Somalija dosegla neodvisnost pred več kot 40 leti, konflikte še vedno povzroča tekmovalstvo med klani za pašnike in vodne vire.

Pred neodvisnostjo so konflikte zatirale kolonialne sile. Ko so bili prepuščeni sami sebi, so Somalci začeli državljansko vojno, ki se je okrepila, ko se je zrušilo gospodarstvo. V takšnih razmerah bi moral boj proti terorizmu in piratstvu temeljiti predvsem na odpravi revščine in pomanjkanja s pomočjo humanitarne pomoči najrevnejšim in podpore razvoju.

Vendar pa so težko doseženo stabilnost Somalije uničila tuja posredovanja pod pretvezo vojne proti terorizmu. Razdeljena, revna, neizobražena in lahko manipulirana somalijska plemena postajajo priročno orodje za nadaljevanje anarhije in ločevanja.

Vsi narodi imajo pravico izbrati svoj način razmišljanja in svoj način življenja, mednarodne pomoči pa se ne bi smelo uporabljati za širjenje ideologije donatorjev ali povečanje njihovega vpliva. Ni prvič, da nasprotniki uporabljajo vero, da bi jih diskreditirali in pridobili moč, to pa se ne dogaja samo v Somaliji, ampak tudi v Vietnamu in Indiji, kjer je preganjanje katolikov postalo element volilnih kampanj.

Toda kjer se preganja kristjane, levoliberalni elementi Parlamenta ne dovoljujejo razprave, namenjene preprečevanju preganjanja in kršitev človekovih pravic.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, nevladne organizacije svarijo, da je Somalija postala primer najbolj prezrte humanitarne tragedije, ki se odigrava pred celotnim svetom. Veliko število ljudi umira zaradi lakote, žeje in bolezni, vsak četrti somalijski otrok pa umre pred petim letom starosti. Glavno mesto države, Mogadišu, je zapuščeno. Topniško orožje dežuje na navadne ljudi. Civilno prebivalstvo terorizirajo samomorilski napadalci. Pirati nadlegujejo obalo Somalije, na kopnem pa somalijske talibanske sile zavzemajo vse večja območja in se postopoma pomikajo proti glavnemu mestu ter uvajajo strogo šeriatsko pravo. Ne ustvarjamo si iluzij, saj se pravo uporablja samovoljno za njihove namene. Če vključimo nesreče, ki so jih povzročile suša in poplave, postane očitna resnična razsežnost tragedije. Naravne nesreče lahko vsaj razumemo, toda zakaj je v revni Somaliji tako veliko orožja? Po mojem mnenju je posledica ciničnega vedenja nekaterih držav, ki hočejo opravljati svoje pogosto umazane posle v tem revnem delu Afrike, medtem ko smo zadovoljni in se strinjamo z olimpijskimi igrami na Kitajskem.

Esko Seppänen (GUE/NGL). – (FI) Gospod predsednik, komisar, nestabilnost miru v Somaliji se je danes pokazala v obliki dela poklicnih piratov. Zadeva, ki je pred nami v Evropskem parlamentu, ni dobila pozornosti iste vrste: kamenjanje Aiše Ibrahim Duhulov. To je mogoče imeti za precej večjo tragedijo ko so dejavnosti piratov. Predstavlja podobo države, ki živi v islamskem srednjem veku.

Predlog skupne resolucije morda preveč nedvoumno podpira somalijsko začasno zvezno vlado. Nedavno se je sestal Svet ministrov Medvladnega organa za razvoj, ki ga sestavljajo države v regiji. Obsoja nepripravljenost somalijske vlade, da si prizadeva glede svojih obveznosti in mirovne politike. Predstavniki drugih držav v regiji pravijo, da vlada nima politične volje in pobude, da bi se zavezala miru, to pa je največji izziv za preprečevanje negotovosti. Resolucija Parlamenta je pomembna za Aišo, zato jo je naša skupina pripravljena sprejeti. V naših prizadevanjih ne bomo pozabili na vse napake somalijske vlade.

Charles Tannock (PPE-DE). – Gospod predsednik, Aiša Ibrahim Duhulov je bila komajda najstnica. Verjetno ni nikoli vedela nič o Evropski uniji ali njenem Parlamentu. Celo med njenim skupinskim posilstvom ali umiranjem pod goro kamenja si nikoli ni predstavljala, da bodo politiki daleč stran priznali njeno trpljenje in počastili njeno kratko življenje. Vendar pa sem prepričan, da je, ko je umirala, vedela, da je žrtev velike krivice.

Odvratni zločin nad njo postanejo še bolj pretresljivi zaradi nenavadnih podrobnosti primera: množica tisoč ljudi; stadion kot prizorišče, kot da bi bil to šport za gledalce; polni kamioni kamenja, naročeni posebej za ta namen; strelec, ki je ustrelil proti ljudem, ki so poskušali rešiti življenje ubogega dekleta.

Somalija je propadla država in EU lahko praktično stori zelo malo, da bi se spopadla z barbarstvom različnih klanov in islamskih milic, ki nadzorujejo območja izven nadzora vlade.

Stališče lahko zavzamemo z uveljavljanjem naših vrednot, ki so nezdržljive s šeriatskim pravom. To ni samo moje mnenje, ampak tudi mnenje Evropskega sodišča za človekove pravice. Ta tragični primer zgolj krepi našo odločenost, da naših težko doseženih demokratičnih svoboščin nikoli ne prepustimo mračnjastvu.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Gospod predsednik, Somalija je mnogo let bila prizorišče brutalnih bojov, brezpravnosti in pomorskega piratstva. Nedavno sta v roke ugrabiteljem padla dva Poljaka. Kar pa se je zgodilo 27. oktobra, pa je nedoumljivo.

Trinajstletna deklica Aiša Ibrahim Duhulov je bila kamenjana do smrti. Otroka so posilili trije moški. Storilec niso priprli ali jim sodili. V Kismaju jo je do smrti kamenjalo petdeset moških v prisotnosti približno tisoč prič. Aiša je bila v skladu z islamskim pravom kaznovana za posilstvo, katerega žrtev je bila.

To pretresljivo dejanje ni osamljen primer, ampak brutalno delovanje islamskega prava v imenu boga, ki kaznuje žrtev za zločin, ki je bil storjen nad njo. Somalijsko vlado pozivam, da konča to barbarsko prakso, storilec odmeri svarilno kazen in rehabilitira Aišo.

Colm Burke (PPE-DE). - Gospod predsednik, 27. oktobra je bilo trinajstletno dekle po imenu Aiša Ibrahim Duhulov – in ne pozabimo njenega imena – v Somaliji kamenjano do smrti s strani 50 moških na stadionu v južnem pristanišču Kismajo pred približno tisoč gledalci. Obtožena in obsojena je bila zaradi prešuštva, ki predstavlja kršitev islamskega prava, dejansko pa je bila žrtev posilstva s strani treh moških. Oseb, ki so bile obtožene njenega posilstva, niso aretirali ali pridržali.

Odločno obsojam kamenjanje in usmrtitev Aíše Ibrahim Duhulov in sem zgrožen nad tako barbarskim dejanjem nad 13-letno žrtvijo posilstva. Kot je po njeni tragični smrti navedel Unicef, je bil otrok dvakratna žrtev: najprej posiljevalcev in nato tistih, ki bi morali deliti pravico.

Tega grozovitega ravnanja z ženskami na noben način ni mogoče opravičiti in dovoliti po šeriatskem pravu. Ta dogodek ne poudarja samo ranljivosti deklet in žensk v Somaliji, ampak tudi značilno diskriminacijo, ki jo morajo trpeti te posameznice.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Gospod predsednik, danes razpravljamo o umoru dekleta, ki je bilo v Somaliji kamenjano do smrti. Zavedamo se tudi, da sta bili ugrabljeni dve katoliški nuni in se ju zadržuje v Somaliji. Vse to zasenči piratstvo, ki divja na obali Somalije. Slišali smo, da je to zaradi tega, ker somalijska vlada sploh ne deluje. Kje so v tej situaciji mogočnejši tega sveta? Kje so mogočne Združene države, Kitajska, Rusija in Evropska unija, ki trdijo, da so civilizirane države? Ko države ne morejo posredovati v obrambo najšibkejših, ki jih napadajo pravzaprav ne tako mogočni, se jih ne more imeti za civilizirane. Kje smo v tej situaciji mi? Gospod predsednik, pozivam mogočnejše tega sveta: Naredite, kar je prav! Opravite svojo dolžnost!

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, v imenu Komisije in komisarja Michela bi želel podati nekaj pripomb k vprašanju človekovih pravic v Somaliji.

Prvič, pridružujem se zaskrbljenosti zaradi nadaljevanja konfliktov in politične nestabilnosti v Somaliji. Somalija ostaja država, v kateri temeljne pravice in spoštovanje osnovnega človekovega dostojanstva še naprej kršijo oboroženi subjekti, ki sistematično in obsežno napadajo civiliste.

V zadnjih nekaj mesecih se je v južni in osrednji Somaliji povečalo število napadov na humanitarne delavce, mirovne aktiviste in zagovornike človekovih pravic. Samo med januarjem in septembrom 2008 je bilo ubitih vsaj 40 somalijskih zagovornikov človekovih pravic in humanitarnih delavcev. Kot posledica teh napadov so bile številne humanitarne organizacije prisiljene umakniti osebje iz Mogadišuja, dostop humanitarne pomoči je utrpel še druge udarce in stanje človekovih pravic in humanitarno stanje sta se še poslabšala.

Komisija je skupaj z državami članicami in drugimi mednarodnimi akterji zavezana pomoči na tem kritičnem križišču.

EU podpira prizadevanja urada visokega komisarja za človekove pravice, vključno z neodvisnim strokovnjakom za človekove pravice v Somaliji, da bi vzpostavili mehanizem za preiskave sistematičnih zlorab človekovih pravic s strani vseh udeleženi.

Na razvojni ravni je EU močno udeležena pri podpori organizacij za človekove pravice, predvsem pri usposabljanju in financiranju za identifikacijo, dokumentacijo, spremljanje zlorab človekovih pravic in posredovanje. Komisija čedalje bolj vključuje civilno družbo v katere koli programe za obnovo in nacionalno spravo, vključno s programi izmenjave za civilno družbo z drugimi regionalnimi organizacijami, usposabljanjem uslužbencev tožilstva, kampanjami za ozaveščanje javnosti in delom ženskih skupin za povečanje njihove politične zastopanosti in sodelovanja v spravnih procesih. Poleg tega EU podpira programe, ki se osredotočajo na uveljavljanje prava in krepitev pravosodja.

Medtem si moramo prizadevati za izboljšanje varnosti in napredovanje somalijskega pravnega procesa. Ozračje negotovosti bo samo še poslabšalo razmere glede človekovih pravic in spodbudilo kršitve mednarodnega humanitarnega prava. Kakršen koli trajni mir v Somaliji mora temeljiti na odgovornosti in pravici za kršitve človekovih pravic, ki jih je zagrešila katera koli stran v somalijskem konfliktu.

Predsednik. - Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo ob koncu razprav.

Pisne izjave (člen 142)

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, med nujnimi resolucijami tega tedna je primer Somalije tisti, ki nas najbolj vznemirja. Pred tremi tedni so tam do smrti kamenjali 13-letno deklico Aišo Ibrahim Duhulov, potem ko so jo posilili trije moški. Moškim se ni zgodilo nič, dekle pa je bilo obsojeno zaradi prešuštva po šeriatskem pravu.

Kamenjanje je potekalo na stadionu v Kismaju v južni Somaliji, pri usmrčitvi, ki jo je izvedlo 50 moških, pa je bilo prisotnih 1 000 gledalcev. Kazen je izrekla milica al Šabab, ki nadzoruje mesto Kismajo. Ubila je tudi dečka, ki je poskušal preprečiti kamenjanje Duhulove. Ta stroga in nečloveška razlaga šeriatskega prava, da je treba prešuštvo kaznovati s kamenjanjem krivca do smrti, je zavzela neverjetno krute razsežnosti; vodila je k umoru nedolžnega otroka, ki je bil žrtev kaznivega dejanja.

Pomembno je, da obsodimo obsodbo in usmritev s kamenjanjem ter vztrajamo, da morata somalijska vlada in Afriška unija storiti enako, ter da čim prej ukrepata, da bi zagotovili, da se takšnih obsodb ne bo več izdajalo. Medtem ko izkazujemo našo podporo prizadevanjem somalijske vlade, da prevzame nadzor nad mestom Kismajo, jo moramo pozvati tudi, da kaznuje posiljevalce Duhulove. Kot predlaga resolucija o Somaliji, morajo države članice EU storiti več, da bi pomagale Somaliji, tako da bi država lahko imela demokratično vlado in bi vlada dobila pomoč, ki jo potrebuje, da bi prevzela nadzor nad vsemi regijami države.

12.2. Smrtna kazen v Nigeriji

Predsednik. - Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucij o smrtni kazni v Nigeriji⁽³⁾.

Marios Matsakis, avtor. – Gospod predsednik, pravosodni sistem Nigerije je prežet z nepravilnostmi, malomarnostjo in korupcijo. K temu grozljivemu stanju pripomorejo tudi anahronistična islamska šeriatska sodišča, ki imajo sodno pristojnost nad kazenskimi sodišči v tretjini nigerijskih držav. Takšna verska sodišča, ki jih vodijo nori fanatiki, vse do danes nadaljujejo s teroriziranjem prebivalstva z izrekanjem smrtne kazni ter kazni z bičanjem in sekanjem udov.

V Evropi seveda obsojamo delovanje takšnih anahronističnih verskih sodišč, kaj pa sam islamski svet? Zakaj islamske politične osebnosti in islamske države, izmed katerih so nekatere globalno in regionalno zelo močne in vplivne ter s katerimi imamo trgovinska partnerstva, zakaj te ne prevzamejo odgovornosti in se odločno borijo proti šeriatskemu pravu, islamskim sodiščem in drugemu takšnemu zlu? Zakaj sami islamski verski voditelji v nekaterih naprednejših islamskih državah ne obsodijo takšne uporabe islamske vere? Po mojem mnenju je njihov molk ali mlačen odziv enak tihemu podpiranju takšnih dejavnosti in takšna drža je zame prav tako zločinska kot tisti, ki dejansko izvajajo šeriatsko pravo.

Naj naše sporočilo nevolje s tem vidikom islamskega fundamentalizma doseže tiste v islamskem svetu, ki bi morali storiti nekaj drastičnega za spremembo stvari na bolje, vendar tega žal ne počnejo.

⁽³⁾ Glej zapisnik.

Paulo Casaca, *avtor*. – (PT) Gospod predsednik, menim, da primer Nigerije, čeprav ni primerljiv s tistim, kar se dogaja v Somaliji, predstavlja resno tveganje, da se bo spremenil v podobno situacijo. Kot je bilo rečeno, se šeriatsko pravo učinkovito uporablja v tretjini države in močno so se poslabšale človekove pravice.

Tu moram povedati, da ne smemo, preden govorimo o ali obsodimo verske voditelje, predvsem katere koli islamske verske voditelje, pozabiti, da je naša osnovna vloga, da ohranimo dialog z muslimanskimi voditelji in spodbudimo tiste izmed njih, ki se ne strinjajo s tem fanatičnim stališčem.

Zagotovem vam lahko, da je veliko takšnih voditeljev, sam poznam številne. Problem zdaj je, da namesto da bi evropske institucije komunicirale z državo in z islamom, ki ima enake vrednote in stališča kot mi, počnejo ravno nasprotno. Evropske institucije se zdijo prezaposlene obremenjene s tem, da pomirijo najbolj fanatične in najhujše storilce, tiste, ki uničujejo človekove pravice vseh muslimanov, ker so muslimani – in to moramo sprejeti – glavne žrtve teh razmer. So naši glavni zavezniki. So ljudje, s katerimi moramo sodelovati. So ljudje, s katerimi se bomo socialdemokrati zagotovo skupaj spopadli s temi izzivi.

Ryszard Czarnecki, *avtor*. – (PL) Gospod predsednik, ta razprava je seveda na nek način razprava o smrtni kazni kot takšni, vendar pa nočem, da se premika v to smer, saj bi dejansko morali razpravljati o teh posebnih razmerah.

Seveda poznamo poročila, ki razkrivajo, da nedavno zmanjšanje števila smrtnih kazni ni zmanjšalo stopnje kaznivih dejanj v državi. To zagovornike smrtnih kazni zavaja v skušnjavo, da še naprej pozivajo k njej. Toda dejstvo je, da je lani samo 7 od 53 držav Afriške unije izvajalo smrtno kazen, medtem ko jo je 13 držav odpravilo z zakonom, nadaljnjih 22 pa v praksi.

Menim, da bi Nigerija morala sprejeti ta način napredka, morda pod pritiskom Evropske unije. Opozorili bi lahko na dejstvo, da se smrtna kazen izvaja tudi pri zelo mladih in mladih. Takšnih ljudi je v Nigeriji veliko, vsaj 40. To je še posebno pretresljiva situacija, ko tako mladi ljudje čakajo na usmrtitev.

To je seveda precej obsežnejše vprašanje. To je država, v kateri je zelo lahko nekoga obsoditi na smrt, še zlasti, ker četrtini nigerijskih regij vlada šeriatsko pravo, islamsko, muslimansko pravo, ki resnično dovoljuje sekanje udov in uporablja bičanje. To je nesprejemljiva situacija. Opozoriti moramo nanjo.

Michael Gahler, *pripravlavec mnenja*. – (DE) Gospod predsednik, Nigerija je ena izmed največjih in najpomembnejših držav v Afriki v političnem in gospodarskem smislu. Zato je tudi naša pomembna partnerica. Žal je situacija, ki zadeva pravno državo, zelo nezadovoljiva, predvsem glede pravosodnega sistema. Med to razpravo smo se osredotočili na smrtno kazen. V Nigeriji veliko število ljudi čaka na izvršitev smrtnih kazni. Pri četrtini je pritožbeni postopek trajal pet let, 6 % pa je na izid pritožbenega postopka čakalo 20 let. Situacija ni sprejemljiva, zato pozivamo Evropsko komisijo, naj nigerijskim oblastem pomaga izboljšati pravno državo in naj poda priporočila, ki bodo morda v korist. Predsednik je ustanovil tudi odbore, ki so podali priporočila o Nigeriji, ki nakazujejo pravo smer napredovanja. Vendar pa menim, da je treba na tem področju izvajati močnejši pritisk.

Ewa Tomaszewska, *v imenu skupine UEN*. – (PL) Gospod predsednik, smrtna kazen zaradi revščine je v Nigeriji resničnost. Pozivam nigerijske oblasti, naj razglasijo moratorij za vse usmrtitve in vse smrtne obsodbe spremenijo v zaporne kazni.

Na stotine obsojenih na smrt si ne more privoščiti pravičnega sojenja. Obsojeni na podlagi priznanj, ki so bila pridobljena z mučenjem, brez sredstev, da bi najeli usposobljeno obrambo, brez možnosti, da bi našli spise, izgubljene pred petimi ali petnajstimi leti, v nečloveških razmerah čakajo na svojo usmrtitev. Okna njihovih zaporniških celic pogosto gledajo na prostor za usmrtitve. Približno 40 tistih, ki so obsojeni na smrt, je mladoletnikov. Domnevna kazniva dejanja so zagrešili, ko so bili stari 13–17 let. Pritožbeni postopek povprečno traja pet let, včasih pa tudi do 20. Enainštirideset odstotkov obsojenih ni vložilo pritožbe. Njihovi spisi so bili izgubljeni ali pa ne vedo, kako naj sami sestavijo prošnjo, odvetnika pa si ne morejo privoščiti. Nigerijska zakonodaja ne dovoljuje mučenja. Ne priznava priznanja, pridobljenega na tak način, kot veljavnega. Kljub temu policija uporablja mučenje. Sojenja so dolgotrajna. Priznanje žrtev mučenja je pogosto edini dokaz v primeru. Povsem nemogoče je, da bi bili revni deležni poštene obravnave.

Erik Meijer, *v imenu skupine GUE/NGL*. – (NL) Gospod predsednik, smrtna kazen je strašna sama po sebi. Namesto da bi poskušali pomagati tistim, ki so ranili svoje soljudi ali družbo kot celoto, da bi v prihodnje delovali kot boljši ljudje, se izvaja maščevanje s tem, da se obsojene pusti umreti. To je nepopravljiva odločitev, ki pogosto temelji tudi na nepravični sodbi. Postane še bolj grozljiva, če se ne kaznuje izjemnih kaznivih dejanj. V Nigeriji gre bolj za primer slabe organizacije pravosodja skupaj z upravnim kaosom.

Poleg tega se še bolj vztraja pri primitivnih, fundamentalističnih mnenjih v severnih zveznih državah, kjer vlada prepričanje, da je bil moški poslan od boga, da odstrani svoje grešne soljudi. V nasprotju s Somalijo, o razvoju katere smo razpravljali v prejšnji točki dnevnega reda, je Nigerija delujoča država. Je država, polna zveznih držav, ki delujejo neodvisno druga od druge, usklajuje pa jih osrednja oblast, ki je pogosto s *coups d'états* pristala v rokah vojske. Zdi se, da so zadeve v Nigeriji trenutno boljše, brez diktature in brez minulih nasilnih konfliktov. Številne regije na severu, kot so Iran, deli Somalije in severozahod Pakistana, oblikujejo poskusno regijo vračanja v srednji vek. Je tudi oblika razredne pravičnosti. Obsojenci so pretežno revni ljudje brez kakršne koli pravne pomoči. Dati moramo vse od sebe, da rešimo te ljudi pred kaosom, arbitrarnostjo in fanatizmom.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). - (LT) Danes je glavno sporočilo, ki ga Evropski parlament pošilja nigerijski zvezni vladi in vladam zveznih držav, naj takoj ustavijo usmrtitve, razglasijo takojšnji moratorij za smrtno kazen in v celoti odpravi smrtno kazen.

Nenazadnje je 137 od 192 članic Združenih narodov odpravilo smrtno kazen. Celo med 53 članicami Afriške unije je Nigerija ena izmed redkih držav, v kateri se še vedno izvršuje smrtno kazen.

Nacionalna študijska skupina in predsedniški odbor, ki deluje v Nigeriji, sta priporočila, naj se odpravi smrtno kazen, saj ne zmanjšuje pogostosti in obsega kriminalnih dejanj.

Pozivam, prosim Svet, Komisijo in države članice, naj izkoristijo vse razpoložljive priložnosti in stike z institucijami nigerijskih državnih oblasti v naših prizadevanjih za ustavitev ubijanja ljudi, predvsem mladoletnikov, v imenu zakona v Nigeriji.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Gospod predsednik, smrtna kazen je bila vedno povod za razmišljanje in mnoga vprašanja. Prvič, ima neka oseba pravico odločati o življenju druge osebe? Drugič, se lahko sprejme ta odločitev, če je bilo priznanje krivde pridobljeno z mučenjem? Bi bilo treba mlade, mladoletne kriminalce usmrtiti ali izobraziti? Takšnih vprašanj je lahko nešteto, toda odgovor bo vedno enak: nikomur ni bila podeljena ta pravica. Ljudje so si jo podelili sami. Ker pa je tako, jo lahko ljudje tudi odpravijo, prekličejo in ne storijo več teh dejanj. Te besede naslavljam na nigerijske oblasti, toda tudi na vse tiste, ki se imajo za vladarje nad življenjem in smrtjo druge osebe.

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, od svoje neodvisnosti je imela Nigerija samo tri obdobja civilnega vodenja države in je prestala 29 let vojaškega vodenja.

Pred devetimi leti je Nigerija naredila korak proti demokraciji in se vrnila k civilnemu vodenju, čeprav se je vse volitve, ki so bile izvedene od takrat, kritiziralo zaradi nepravilnosti, goljufij in nasilja. Volitve aprila 2007 bi bile lahko zgled za druge države, toda priložnost je bila zamujena in nova vlada je prevzela funkcijo sredi dvomov o legitimnosti. V tem kontekstu in ob upoštevanju pomembnosti stabilne Nigerije za Afriko je treba najti ustrezno strategijo za pripravljenost tamkajšnje vlade sodelovati v konstruktivnem dialogu o človekovih pravicah.

Komisija se pridružuje zaskrbljenosti, ki so jo glede vprašanja smrtne kazni izrazili spoštovani poslanci, in se strinja s potrebo po tem, da se do odprave smrtne kazni razglasi takojšnji moratorij za vse usmrtitve.

Hkrati je treba priznati, da so se razmere glede človekovih pravic v Nigeriji na splošno izboljšale od vrnitve civilnega vodenja države. Storjenih je bilo nekaj korakov za začetek razprave v državi o koristnosti smrtne kazni za odvracanje od grozljivih kaznivih dejanj. Mnogi izmed zapornikov, ki čakajo na izvršitev smrtne kazni, so bili letos pomiloščeni, Nigerija pa se je zavezala k intenzivnejšemu političnemu dialogu na visoki ravni z EU, ki med drugim zajema vprašanja človekovih pravic.

Komisija je pomembno prispevala k začetku tega procesa, ki bi lahko vodil h globalni politični strategiji EU glede Nigerije in ki je že vodil k pomembni ministrski trojki in celovitemu skupnemu sporočilu.

V kontekstu tega dialoga bo mogoče konstruktivno razpravljati o vprašanjih človekovih pravic in izvajati vrsto dejavnosti sodelovanja v ključnih sektorjih kot so mir in varnost ter upravljanje in človekove pravice. Primeri pobud za sodelovanje, ki se jih preučuje, vključujejo: podporo za izboljšanje preiskovalnih zmognosti nigerijske policije, dostop do pravosodja in podporo reformi zaporov, podporo za protikorupcijska prizadevanja, podporo demokratičnemu procesu in podporo zveznim institucijam, ki obravnavajo trgovino z ljudmi, prepovedane droge, človekove pravice in ponarejena zdravila.

Da bi bile učinkovite, je treba o teh ukrepih obvestiti civilno družbo in navadne državljane. Komisija bo razvila strategijo, temelječo na kombinaciji podpore lokalnih množičnih medijev in kulturnih pobud, za

podporo občutljivih pobud za sodelovanje in razširjanje izobraževalnih sporočil v javnosti, ki zadevajo spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, temeljne vrednote demokracije, dobro upravljanje, skrb za okolje in tako dalje.

Predsednik. - Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo ob koncu razprav.

Pisne izjave (člen 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Vprašanje človekovih pravic še vedno zahteva našo pozornost, celo ko se svet sooča z gospodarsko krizo. Posledica revščine in pomanjkanja političnih in gospodarskih obetov je vedno poslabšanje življenjskih pogojev ljudi. Spoštovanje človekovih pravic se nahaja nižje na seznamu med nujnimi problemi in zaslepljeni z našimi gospodarskimi nadlogami zlahka spregledamo dejstvo, da so na svetu kraji, kjer se ljudi še vedno kaznuje s smrtno kaznijo. V mislih imam Nigerijo, državo s 140 milijoni prebivalstva, kjer od letošnjega februarja 725 moških in 11 žensk čaka na usmrtitev, ker so v skladu s podatki Amnesty International storili kazniva dejanja, kot so oborožen rop, uboj ali izdaja. Poleg tega zaskrbljujoča poročila opozarjajo, da mnogi izmed njih niso bili deležni ustreznega sodnega postopka, dokazi pa so bili celo pridobljeni z mučenjem. Ti ljudje bodo obešeni zaradi dejanj, ki jih morda niso zagrešili, ker v Nigeriji revni nimajo nikakršne zaščite pred pravosodnim sistemom, čeprav govorimo o članici Mednarodnega kazenskega sodišča. Dolžnost mednarodne skupnosti je, da si na vso moč prizadeva za to, da nigerijska vlada razglasi takojšnji moratorij za vse usmrtitve in vse smrtne obsodbe spremeni v zaporne kazni.

12.3. Primer družine al-Kurd

Predsednik. - Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucij o primeru družine al-Kurd.⁽⁴⁾

Marios Matsakis, avtor. – Gospod predsednik, naj začnem z izjavo, da o tej temi govorim v svojem imenu.

Naj povem tudi, da se dobro zavedam, kot bi se morali tudi vsi vi, da karkoli se v tej dvorani pove o Izraelu, izraelske oblasti zelo temeljito preuči in povsem prezre vsebino zadeve. Edini ukrep je napadanje tistih poslancev EP na različne načine, ki so kakorkoli kritizirali, predstavili ali oblikovali izraelske kršitve.

S tem imam osebne izkušnje. Med nedavno razpravo v tem Parlamentu o palestinskih zapornikih v Izraelu sem z besedami odločno napadel uslužbenca izraelske vlade. To sem storil zato, da bi zanje poudaril, da je bilo njihovo stališče glede palestinskih zapornikov – in še vedno je, se bojim – nadvse nečloveško in zločinsko.

Po mojem govoru ni samo veleposlanik Izraela na Cipru proti meni začel kampanje političnega obrekovanja, ampak je, kar je še bolj pomembno, predsednica Knesseta gospa Dalia Itzik napisala uradno pritožbo nad menoj predsedniku Evropskega parlamenta. Gospod Pöttering je odgovoril karseda diplomatsko in zahvaljujem se mu za zagovarjanje pravice do svobode govora poslancev EP v razpravah, ki potekajo v tem Parlamentu. Zahvaljujem se mu tudi, ker mi je posredoval svoj odgovor gospe Itzik. Pismo imam pri sebi in predajam ga sekretariatu kot dokaz, da je to, kar govorim, resnica.

Poleg tega imam za gospo Itzik to sporočilo: v Evropskem parlamentu in v EU na splošno imamo pravico svobodno in demokratično izraziti svoje mnenje. Morda bi tudi vi, gospa Itzik, morali storiti isto v svojem parlamentu in svoji državi.

Glede vsebine te resolucije bi rad povedal naslednje. Prvič, to ni pravosodna civilna zadeva, kot bi morda predlagali nekateri poslanci tega Parlamenta, ki so slabo obveščeni ali slabo obveščajo: vsekakor gre za politično zadevo; gre za nadaljevanje politike zaporednih izraelskih vlad, da odstranijo Palestince iz njihovih domov in njihove zemlje ter si s silo – ali s povsem zakonitimi zvijačami – prisvojijo toliko zasedenega ozemlja v državi Izrael, kolikor je le mogoče.

Drugič, izraelska misija v EU je poskušala v dokumentu, ki je bil poslan samo nekaterim poslanecem EP, dokazati, da zadevna posest iz zgodovinskih razlogov pripada Izraelcem. V dokumentu se trdi, da sta dve židovski NVO kupili zemljišče, na katerih so zgrajene stavbe v sporni soseski, med vladavino Otomanskega imperija. Čisto odkrito, takšne trditve ni mogoče jemati resno in ni vredna nadaljnega obravnavanja.

⁽⁴⁾ Glej zapisnik.

Naj za zaključek ponovim svoje stališče, da ne bi moglo priti do napak: spoštujem pravico judov, da imajo svojo državo, toda judovska vlada mora spoštovati pravico Palestincev, da imajo svojo.

Véronique De Keyser, avtorica. – (FR) Gospod predsednik, obstajata dva vidika bolečega problema izгона družine al-Kurd, politični in človekoljubni.

Politični vidik je status vzhodnega Jeruzalema, ki si ga Izraelci lastijo kot sestavni del Izraela. Spomnimo na to, da ga niti Evropa niti mednarodna skupnost nikoli nista pojmovali kot takšnega.

V Resoluciji 252 je Varnostni svet ZN jasno navedel, da so vsi zakonodajni in upravni ukrepi, ki jih je sprejel Izrael, vključno z razlastitvijo zemlje in premoženja, ki poskušajo spremeniti pravni status, neveljavni in ne morejo spremeniti njegovega statusa.

Varnostni svet je Izrael glede tega opomnil leta 1980, ko je slednji sprejel ukrepe, s katerimi je združen Jeruzalem postal njegovo glavno mesto, Resolucija 476 pa poziva k takojšnji opustitvi politik in ukrepov, ki vplivajo na značaj in status svetega mesta. Resolucija 478 potrjuje, da so vsi ukrepi, sprejeti za spremembo statusa mesta, nični in neveljavni. Ne ZN ne Evropa nikoli nista odstopila od te točke.

Zato kljub vsemu spoštovanju, ki ga vsi v Parlamentu čutimo do izraelske neodvisnosti in pravice, vemo, da lahko temelji le na zakonih svoje države, ki je tu v nasprotju z mednarodnim pravom, in da mu poleg tega mednarodno pravo ne daje sodne pristojnosti nad vzhodnim Jeruzalemom.

Zato je treba izgon družine al-Kurd umestiti v ta politični vidik in ga ni mogoče imeti zgolj za spor o premoženju. Družina al-Kurd je bila izgnana v korist judovske družine, ki je šele nedavno emigrirala v Izrael. Odvzeta ji je bila lastninska pravica po 40 letih boja in nekateri izmed naših poslancev, ki so jo spoznali, lahko to človeško dramo, ki jo predstavlja ta izgon, opišejo bolje kot jaz.

Pozdravljam dejstvo, da pozivamo h glasovanju po strankah, da se doseže pravica in se družini vrne njeno premoženje.

(Aplavz)

Luisa Morgantini, avtorica. – (IT) Gospod predsednik, 9. novembra sredi noči je palestinsko družino al-Kurd izraelska policija vrgla iz njenega doma v soseski Šejk Jarah v vzhodnem Jeruzalemu. Družino sestavljajo mati, delno paralizirani oče, ki ima probleme s srcem, in pet otrok, družinski člani pa so bili begunci vse od leta 1948, vrženi iz doma v vzhodnem Jeruzalemu skupaj z na tisoče drugimi Palestinci.

Danes so ponovno brez doma, čeprav so hišo kupili in v njej živeli od leta 1956. Skupina ekstremističnih naseljencev – ne revnih judov, ki so jih preganjali in so ubežali grozljivi tragediji holokavsta, ampak fundamentalisti, ki so prepričani, da je zemlja njihova po božji pravici – si je prilastila njihovo hišo in še 26 drugih domov v isti soseski na podlagi, kot je dejal gospod Matsakis, Otomanskega zakonika iz devetnajstega stoletja, ki je nedvomno verodostojen in ga izpodbijajo celo oblasti ZDA. Vendar pa že obstaja načrt: izraelsko združenje hoče zgraditi 200 domov na ruševinah hiš Palestincev, ki jih nameravajo nasilno izseliti iz njih.

Prejšnji teden smo z delegacijo Evropskega parlamenta v zasedenih palestinskih ozemljih, sestavljeno iz poslancev EP iz vseh političnih skupin, obiskali družino al-Kurd v njihovem domu ter bili priča vsakodnevemu nadlegovanju in nasilju s strani naseljencev, ki so se že naselili v nekatere izmed hiš.

Zdaj so brez doma, v naši resoluciji pa v odstavku 4 prosimo, in žal mi je, da PPE, ki predstavlja kompromis in je glasovala za ta odstavek, ki poziva, naj se družini al-Kurd vrne njena hiša, zdaj prosi za glasovanje po delih, saj je bilo v kompromisu vse soglasno. Vendar pa je družina danes ne samo brez hiše, ampak tudi brez šotora, saj so šotor, ki je bil postavljen na dvorišču hiše v lasti Palestincev, dvakrat uničili izraelski buldožerji. Enaka usoda čaka še drugih 500 družin, če ne bomo spričo teh zločinov, teh nenehno odobrenih stalnih rušenj, zelo odločno posredovali.

Zato menim, kot je dejala tudi gospa De Keyser, da je politika do vzhodnega Jeruzalema kolonialna politika Izraela, ki ga mednarodna skupnost ne priznava. Mislim, da je čas, da ne samo zelo sočutno rečemo „prosim, Izrael, spoštuj mednarodno pravo“, ampak za konkretne korake, da bi preprečili, da njihova dejanja še naprej uničujejo mir med Palestinci in Izraelci.

Ryszard Czarnecki, avtor. – (PL) Gospod predsednik, občutek imam, da se ta zadeva razlikuje od tistih, o katerih smo razpravljali prej. Drama trinajstletne deklice, umorjene pred očmi pobesnele množice v Somaliji, in smrtna kazen ter tisoči, ki čakajo na usmrtitev v Nigeriji, se razlikujeta od teme, o kateri govorimo zdaj.

Reči moramo, da smo opazovalci drame palestinske družine, in temu posvetiti našo pozornost. Po drugi strani pa bi rad poudaril, da to v nasprotju z Nigerijo in Somalijo ni črnobelo vprašanje. Zapletena petdesetletna zgodovina ozemlja kaže, da so bili žrtve pogosto judi in Palestinci. Ravnotežje škode, ki sta jo povzročili obe strani, vsekakor ni enako, vendar to ni tisto, o čemer razpravljamo zdaj. Vmešal sem se, da povem, da si moramo v prihodnje prizadevati videti te stvari v širšem kontekstu. Morda nam bo to dalo pravico do bolj poštene sodbe, kot smo jo zmožni podati zdaj.

Bernd Posselt, pripravljavec. – (DE) Gospod predsednik, zgodovina ljudi Izraela je neskončna zgodba o izgonih. Pred dva tisoč leti so bili pregnani iz svoje prvotne domovine in se razpršili po vsem svetu. V teku stoletij so bili preganjani in izgnani iz držav, v katerih so našli pribežališče. Grozovit vrhunec tega procesa je bil holokavst, zločin proti človeštvu, ki je vodil k temu, da se je veliko število judov vrnilo v Sveto deželo, deželo njihovih prednikov, posledica tega pa je bila, da so tam ponovno nastala nesoglasja, izgoni in pravni spori.

V takšnih razmerah Evropski parlament ne more storiti nič več kot po svojih najboljših močeh podpirati namero izraelske države in miroljubnega dela palestinskega prebivalstva, za katerega ne vem, kako obsežen je, da bi dosegli mirno in sporazumno rešitev. Nima smisla izbrati posameznega primera v nujni zadevi in se nato dogmatično odločiti, da bo rešen nek četrtek v Strasbourgu. Vendar pa obstajajo jasni vzroki, zakaj smo sodelovali v tej resoluciji. Hoteli smo se udeležiti tega postopka razprave in menimo, da so človekove pravice nedeljive.

Seveda nismo brezbrizni spričo usode družine al-Kurd in hočemo razpravljati o njeni usodi. Vendar menimo, da tega ne moremo storiti avtoritativno. Zato menimo, da je točka 4 dogmatična na način, ki je nepravilen do primera. Zato je naš pristop posredovanje v imenu človekovih pravic, mirovnega procesa in seveda družine al-Kurd, vendar pa to lahko storimo samo kot del dialoga z obema stranema in ne z opredelitvijo za eno od strani. Zato odločno podpiramo odločitev, vendar bi prosili za glasovanje po delih o točki 4, saj je to vprašanje, o katerem je treba odločiti takoj. Za ta namen dajemo na razpolago naše službe.

Jana Hybášková, v imenu skupine PPE-DE. – (CS) Gospod predsednik, *qui bonum*, dovolite mi, da se ne strinjam z načinom, na katerega je bil ta Parlament nespametno potegnen v posebne politične interese strani v palestinsko-izraelskem sporu. Gre za temeljno nejasnost Resolucije 242 – ki je starejša od mene –, saj ta resolucija ne opredeljuje omejitev sodne pristojnosti za vzhodni Jeruzalem. Je to civilnopravni spor? Ni. Ali zajema Četrto ženevsko konvencijo? Ne.

Brezskrbno pričakujemo pogajanja prihodnje mirovne konference, ne da bi imeli kakršno koli pravico do tega. Vodja delegacije v Palestini je bil malodane prisiljen obiskati zakonito obsojeno družino, s čimer je izredno sprovciral izraelske uradnike, iz česar je nastala resolucija, ki žal ne bo dosegla nič. Treba je vzpostaviti predpogoje za temeljito politično spremembo v stališčih Evropskega parlamenta glede udeležbe Izraela v programih skupnosti in doseči izboljšanje političnih odnosov, ki ga žal nismo mogli doseči z demokratičnimi sredstvi. Namesto demokratične rešitve obstaja način naših poslancev EP, ki so Izraelcem dali vzrok za pregon. Namesto da bi rešili problem, dolivamo olje na ogenj. To ni dostojanstvena vloga za naš Parlament.

Proinsias De Rossa, v imenu skupine PSE. – Gospod predsednik, vesel sem, da lahko rečem, da sem bil eden izmed tistih, ki so sestavljali uradno delegacijo tega Parlamenta v Palestinskem zakonodajnem svetu pred dvema tednoma, in obiskali smo družino al-Kurd. Takrat je še vedno upala, da bodo izraelska sodišča pravično odločila. Obžalovanja vredno je, da je upala zaman in je bila zdaj dokončno izseljena iz svojega doma, in ne samo to, bila je tudi odstranjena iz neposredne okolice svojega doma, kjer je prebivala v šotoru.

Težko je ohranjati kanček upanja, da je trajnostna rešitev z dvema državama še vedno mogoča glede na vojno izčrpavanja proti Palestincem, ki smo ji bili priča ob našem nedavnem obisku in katere odraz je ta nasilna izselitev. Precej grozno je, da trenutno celo razmišljamo o nadgraditvi odnosov z Izraelom, ko pa prihaja do toliko kršitev mednarodnega prava, se nasilno izseljuje družine in ureja naselja. Enajst tisoč Palestincev je v zaporih. Štirideset izvoljenih predstavnikov Palestincev, vključno s predsednikom, je v zaporu, prav tako pa 300 otrok, mlajših od 18 let, vključno z otroki, ki imajo samo 12 let. To ni sprejemljivo za državo, ki trdi, da je demokratična država, in ki zagotavlja, da spoštuje norme mednarodnega prava. To ne drži.

EU mora vztrajati, naj izraelska vlada družini al-Kurd vrne njen dom. Izraelu je treba odločno povedati, da mora, če hoče še naprej poslovati z EU, v praksi in besedah spoštovati demokratične in humanitarne norme. Vsekakor je treba opustiti kakršno koli zamisel, da bi morala EU nadgraditi svoje odnose z Izraelom, kot predlagajo nekatere države članice, dokler se nepravilnost takšne vrste nadaljuje.

Zaključiti želim s pravilnostjo postopka. Menim, da je tu predlog za ustne spremembe v četrtek popoldne – spremembe, ki ne odražajo resničnih dejstev in ki nimajo podpore skupine avtorjev te resolucije – zloraba možnosti podati ustne spremembe. Menim, da bi moral to preučiti sekretariat Parlamenta in podati predloge, da se zagotovi, da se to ne zgodi več.

Predsednik. - vsekakor bomo upoštevali vaš predlog, gospod De Rossa. Posredovan bo ustrezni strani, saj je znano, da so ustne spremembe v četrtek popoldne stvar zase, saj lahko tudi, če je morda premalo poslancev, da bi jim lahko nasprotovali, proti njim še vedno glasuje Parlament.

Marios Matsakis (ALDE). - Gospod predsednik, na tej točki bom, čeprav se odločno ne strinjam z ustnimi spremembami, kljub temu branil pravico poslancev EP, da podajo ustne spremembe celo v četrtek popoldne, in zelo ostro obsodil skupine – in moja je ena izmed prvih, ki jih obsojam –, ki jim ne uspe imeti svojih poslancev EP tu v četrtek popoldne.

Predsednik. - Ne želim začeti razprave, saj sem prepričan, da razumete.

Obveščam vas samo o pravilih, ki veljajo v tem Parlamentu. Seveda ima vsak poslanec pravico, da med časom za glasovanje v četrtek popoldne poda ustne spremembe. V skladu z našimi pravili jim lahko določeno število poslancev nasprotuje. Obvestil bi vas rad tudi, da se je o teh vprašanjih v preteklosti že odločilo na najvišji ravni. Če bi se kadar koli zgodilo, da bi se na nezadovoljstvo poslancev ustna sprememba, ki je Parlament očitno ni želel, sprejela samo zaradi tega, ker je bilo prisotnih premalo ljudi, da bi ji nasprotovali, bi se vrnil k prvotnemu besedilu, da bi preprečili, da bi imeli besedilo z ustnimi spremembami, ki je nesprejemljivo.

Če želite, lahko predložim natančne in podrobne podatke o predhodnih primerih.

Charles Tannock, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, preden začne teči ura, bi želel tudi jaz spregovoriti o pravilnosti postopka v tej zadevi. Menim, da je docela nepravilno in nesprejemljivo, da je mogoče Poslovnik Parlamenta spremeniti zato, ker se poslanci z ene strani Parlamenta v četrtek popoldne ne prikažejo tu. To je njihov problem, ne naš, in vso pravico imamo delovati v skladu s Poslovnikom Parlamenta, ki bi moral biti enak za vsako obdobje v delovnem tednu med delnimi zasedanji v Strasbourgu.

Hvaležen bi vam bil, če bi ponovno zagnali uro za moj govor.

Gospod predsednik, na teh nujnih zasedanjih razpravljamo o najhujših zlorabah človekovih pravic, ki vključujejo mučenje, posilstvo in umor. Primer al-Kurd v vzhodnem Jeruzalemu se niti ne približa tej kategoriji. Gre za civilnopravni spor med dvema zasebnima stranema in resnično se ne smemo vmešavati v takšen spor. Družino je prisilno izselila policija, ki je izvrševala odredbo izraelskega vrhovnega sodišča. Družina je že dolgo prej vedela, da se bo izvedel postopek prisilne izselitve. Družina kljub sodni odredbi, ki je določala, naj to stori, 40 let ni plačala najemnine. Ta primer ima malo posledic za širše vprašanje rešitve izraelsko-palestinskega spora.

Običajno se te razprave vodi na dvostrankarski način. Vendar pa je ta razprava samo še en primer spodbujanja protizraelske sovražnosti in nazorov, predvsem na drugi strani Parlamenta. Naj se še tako trudijo, ne morejo skriti dejstva, da je Izrael demokracija, kjer ostajata načelo pravne države in neodvisnost pravosodja na prvem mestu. Želim si, da bi lahko rekli isto za oblast, ki jo vodi Hamas, na območju Gaze.

Kolegi, ali ni na širnem svetu še mnogo nujnih vprašanj, ki si zaslužijo našo pozornost v razpravi o človekovih pravicah?

Predsednik. - Gospe in gospodje, naj razjasnim nekaj, da bomo soglasni.

Pravil Evropskega parlamenta se ne spreminja v četrtek popoldne. So drugačna za četrtkovske popoldneve, drugačen pa je tudi naš Poslovnik. Na primer med razpravami v četrtek popoldne po postopku „catch-the-eye“ imamo dva govornika namesto petih.

Če se zahteva vrnitev, ker ni sklepčnosti, se točke ne nadaljuje, ampak razveljavi. Zahtevke za ustne spremembe urejajo različna pravila, ne pravila, ki so na voljo predsedniku seje, ampak pravila, ki so že uradno vključena v naš Poslovnik.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, v imenu skupine PSE. – (PL) Gospod predsednik, v nedeljo, 9. novembra, zvečer so izraelske oborožene sile nasilno izselile družino al-Kurd iz njenega doma v soseski Šejk Jarah v vzhodnem Jeruzalemu, kjer je živela več kot 50 let. Nasilna izselitev je bila posledica odredbe, ki jo je lanskega

julija izdalo izraelsko vrhovno sodišče, ki je zaključilo dolgotrajne in sporne pravne postopke pred izraelskimi sodišči in organi.

Poudariti je treba, da je bil družini odvzet dom kljub močnim protestom mednarodne skupnosti in da odredba vrhovnega sodišča dejansko odpira pot zasegu nadaljnjih 26 hiš na istem območju. Usoda družine al-Kurd in številni primeri uničenja domov palestinskih družin v vzhodnem Jeruzalemu s strani izraelskih oblasti povzročajo veliko zaskrbljenost. Takšna dejanja so nezakonita v mednarodnem pravu in mednarodna skupnost ter predvsem bližnjevzhodna četverica bi morali storiti vse, kar je v njuni moči, da zaščitita Palestince, ki živijo na tem območju in drugih delih vzhodnega Jeruzalema. Izrael moramo pozvati, naj preneha širjenje naselbin in gradnjo varnostnega zidu onkraj meja Izraela iz leta 1967. Ta dejanja so v nasprotju z mednarodnim pravom in resno ogrožajo možnosti za trajen sporazum o miru med Palestinci in Izraelci.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Gospod predsednik, menim, da sta v tej razpravi dva predmeta razprave, izmed katerih je prvi, da imamo opravka s pravosodnim sistemom, ki je eden izmed najbolj neodvisnih na svetu. Ta pravosodni sistem je celo prisilil predsednika lastne države, da je pred kratkim odstopil.

Drugič, tega pravnega spora, ki je trajal desetletja in je zadeval lastništvo in neplačevanje najemnine, se ne more primerjati na primer z izgonom milijonov Irčanov, ki so bili do nedavno prepuščeni sami sebi, ne da bi si kdo prizadeval oporekati legitimnosti iraške vlade in ne da bi kdorkoli imel občutek ravnotežja glede tega, kar se dogaja v tej celotni regiji. Ravnotežje je tisto, o katerem moramo govoriti. Vprašanje ravnotežja je bistveno. Povedati moram, da sem bil zgrožen nad tem, kar sem slišal tu v smislu oporekanja obstoju Države Izrael.

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, Komisija je zelo zaskrbljena zaradi nedavnih dogodkov v vzhodnem Jeruzalemu, predvsem zaradi uničenja hiš v lasti Palestincev in širjenja naselij v vzhodnem Jeruzalemu.

V času, ko so za podporo procesa pogajanj, začetega v Annapolisu, nujno potrebni ukrepi za krepitev zaupanja, so takšni ukrepi izredno nekoristni. EU je v svoji izjavi z dne 11. novembra pozvala izraelske oblasti, naj hitro končajo takšne ukrepe.

EU je tudi ob številnih priložnostih v zadnjih mesecih izrazila svojo zaskrbljenost glede odločitve izraelskih oblasti, da odobrijo izgradnjo novih naselij v vzhodnem Jeruzalemu. Ustvarjanje dejstev na terenu spodkopava možnosti za dogovor o rešitvi spora. Jeruzalem je eno izmed tako imenovanih vprašanj končnega statusa, ki ga je treba rešiti med stranmi v pogajanjih.

Komisija je zagotovila podporo, da bi pomagala ohraniti palestinsko prisotnost v vzhodnem Jeruzalemu, in je zavezana nadaljnji podpori.

Predsednik. - Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo ob koncu razprav.

13. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

13.1. Somalija (glasovanje)

13.2. Smrtna kazen v Nigeriji (glasovanje)

13.3. Primer družine al-Kurd (glasovanje)

- Pred glasovanjem o uvodni izjavi B

Charles Tannock (PPE-DE). - Gospod predsednik, predlagam ustno spremembo k uvodni izjavi B, ki bi dodala besedilo „o spornem lastništvu“. Lahko preberem celoten stavek, če želite. Glasi se: „ker je ta nasilna izselitev potekala na podlagi odredbe, ki jo je izdalo izraelsko vrhovno sodišče dne 16. julija 2008 po

dolgotrajnih in spornih pravnih postopkih o spornem lastništvu pred izraelskimi sodišči in organi“. Drugače ni smiselno glede tega, kaj je sporno. Opredeliti moramo, kaj je bilo sporno po zakonu.

Predsednik. - Štirideset poslancev vsekakor ni nasprotovalo vključitvi te ustne spremembe.

Zato bom predložil uvodno izjavo B kot je bila ustno spremenjena.

Marios Matsakis (ALDE). - Gospod predsednik, da bi imeli več podpore za to uvodno izjavo, bi rad predlagal ustno spremembo k ustni spremembi gospoda Tannocka. Dodal bi samo besedo „očitnem“ pred „spornem“, tako da se glasi „o očitnem spornem lastništvu“. Potem bo gospod Tannock zadovoljen, da smo vsebino vključili v uvodno izjavo, in bomo zadevo pustili odprto.

Charles Tannock (PPE-DE). - Gospod predsednik, bojim se, da Poslovnika je poznam čisto natančno, vendar mislim, da se ne more predložiti ustne spremembe k ustni spremembi dobesedno v sejni dvorani, če se ne strinja celotni Parlament. Osebo se ne strinjam s tem in zdi se mi, da se tudi večina moje skupine ne bo.

Ne obstaja „očitno“ sporno: sporno je sporno. Zadeva je bila pred sodiščem in to je sodba. Toda hotel sem razložiti, za kaj je šlo v sporu.

Predsednik. - Obveščen sem bil, da je precedens naslednji: kjer se poda ustno spremembo k ustni spremembi, se jo upošteva, če prva oseba, ki je podala ustno spremembo, sprejme drugo ustno spremembo kot sporazumno. Če druge spremembe k prvi spremembi vlagatelj ne sprejme, se o njej ne glasuje.

Zato mi je žal, gospod Matsakis, toda vaše spremembe ne moremo upoštevati.

Vendar pa sprememba gospoda Tannocka ni bila zavrnjena, saj ji ni nasprotovalo štirideset poslancev, zato sem jo zdaj dolžan predložiti.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). - Gospod predsednik, opravičujem se, vendar Poslovnika ne poznam povsem. Ali ne moremo preprosto glasovati? Ne moremo se izogniti glasovanju, ker ni prisotnih 45 ali ne vem koliko potrebnih poslancev. Ne moremo se izogniti glasovanju, ker je to potrebno, če dovolite. Saj lahko glasujemo o ustnih spremembah? Ali lahko glasujemo samo glede spornega lastništva in nato vidimo, ali je zanj večina ali ne?

Predsednik. - Prav to sem nameraval predlagati. Zato bomo zdaj glasovali o uvodni izjavi B, kakor jo je spremenil gospod Tannock.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

- Pred glasovanjem o uvodni izjavi D

Charles Tannock (PPE-DE). - Gospod predsednik, žal mi je, da moram to ponovno storiti, toda glede uvodne izjave D predlagam dve dodatni besedi, da bi zagotovili jasnost v zakonu, saj so nekatera posredovanja prej namigovala gotovost. To ne drži, zato bi se celotna uvodna izjava glasila: „ker je bila nasilna izselitev izvršena kljub mednarodnemu nasprotovanju; ker so ZDA sprožile to vprašanje z izraelskimi oblastmi; ker lahko ta sklep odpira pot za prilastitev dodatnih 26 hiš v soseski Šejk Jarah v vzhodnem Jeruzalemu in tako nasilna izselitev grozi še 26 družinam; ker ima ta dogodek politične posledice na prihodnji status vzhodnega Jeruzalema“.

Popolnoma jasno je. Ne morete reči, da „odpira pot“: „lahko odpira“, vendar pa mora biti to v rokah sodišč in ne v rokah razprav, kot so prej izjavili nekateri moji kolegi.

Marios Matsakis (ALDE). - Gospod predsednik, bojim se, da želim nasprotovati ustni spremembi mojega izkušenega prijatelja gospoda Tannocka, in sicer na podlagi dokazov, ki jih je v bistvu predložila gospa Galit Peleg, prva sekretarka izraelske misije v EU. Tu imam elektronsko pošto, ki jo je poslala mnogim poslancem, domnevam, da tudi gospodu Tannocku.

Prva vrstica navaja: „med vladavino Otomanskega imperija sta dve judovski NVO kupili zemljišče in zgradili stavbe v soseski“, kar pomeni celotno območje, torej ne samo ene hiše, ampak vse stavbe v soseski. Imam jo tu, če si jo želi kdorkoli, vključno z gospodom Tannockom, ogledati.

Predsednik. - Opozoril bi vas, gospod Matsakis, da obstaja samo en način za nasprotovanje ustni spremembi, in to je, da vstanete in ne da začnete razpravo.

Potrjujem, da ni nasprotovalo 40 poslancev.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). - Gospod predsednik, mislili ste, da se povsem strinjamo in da se razumemo, vendar sem imela drugačno vprašanje. Razumem, da se ne moremo izogniti glasovanju o spremembi, ker nimamo dovolj poslancev, vendar pa bi zagotovo lahko glasovali o delih, ki jih je predlagal gospod Tannock. To pomeni, da bi morali glasovati samo o besedilu „lahko odpira“, in šele, ko bo to storjeno, bi se morali odločiti o ostalem delu uvodne izjave D. Nekoliko nenavadno je, da morate samo zato, ker tu ni 45 ljudi, vključiti nekaj, za kar morda ne bi glasovala večina Parlamenta.

Predsednik. - Boli me, da vam moram še enkrat razložiti naš mehanizem glasovanja. Če večina glasuje proti uvodni izjavi D, kakor je bila ustno spremenjena, se vrnemo k uvodni izjavi D pred spremembo. Če želite nasprotovati temu dodatku, morate ponovno glasovati. Če večina ni proti, bo uvodna izjava D sprejeta, kakor je bila ustno spremenjena. Edini način, da se znebite ustne spremembe, ki vam ni všeč, je, da glasujete proti zdaj, saj začnjam glasovanje.

(Parlament se je strinjal s prvotno ustno spremembo.)

Véronique De Keyser (PSE). - (FR) Imam kratko pripombo, gospod predsednik, za katero želim, da se jo zabeleži v zapisniku.

To je skupna resolucija, o kateri smo se trudili razpravljati na zelo spravljiv način. Vsak je popustil. Žal vidim, da je z ustnimi spremembami, ki jih je upravičena podati, in ločenim glasovanjem skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov zelo spremenila svoje mnenje. Zato se sprašujem, ali imajo predstavniki v postopku, ki so sklenili kompromise, resnična pooblastila svoje skupine, in na to bom mislila v prihodnjih pogajanjih.

Predsednik. - Seveda bomo upoštevali vašo izjavo, ki bo vključena v zapisnik.

Marios Matsakis (ALDE). - Gospod predsednik, samo na kratko bi želel čestitati skupini PPE-DE, ki ji uspe imeti v četrtek popoldne večino poslancev v Parlamentu in doseči, kar hoče glede vprašanj kršitev človekovih pravic. Čestitam ji.

Proinsias De Rossa (PSE). - Gospod predsednik, prosil bi vas samo, da zabeležite moja nasprotovanja zlorabi sistema ustnih sprememb to popoldne.

Luisa Morgantini (GUE/NGL). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, povedati želim, da je zelo žalostno, da se sklene kompromise in se jih nato ne upošteva, in da je zelo žalostno, če pomislite, da družina al-Kurd ni samo ime, ampak ljudje, ki so prisiljeni živeti – in tu naslavljam vas, gospod Casaca –, prisiljeni živeti niti ne v šotoru, ker jim ni dovoljeno niti ostati v svojem šotoru. Resnično je žalosten dan, ko poslanci ne razmišljajo o tej skupini ljudi, ampak samo o politiki.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil gospodu Matsakis za njegovo poštenost. Vse skupine so že izkoristile ustne spremembe, ki so zelo pomembne v nujnih primerih, saj hitro pride do napak in jih je včasih treba popraviti. To smo storili v tem primeru, socialni demokrati, Zeleni in vse druge skupine pa so pogosto storile enako. Pomembno je, da niste užaljeni samo zato, ker v enem primeru niste imeli večine.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Gospod predsednik, strinjam se z mnenjem, da je bil Poslovnik danes zlorabljen. Poslovnik kljub temu deluje in pravilo, po katerem je potrebnih 40 nasprotnovalcev, je pravilo, čeprav vemo, da ga v četrtek popoldne nikoli ne moremo izpolniti. Hotel sem vas vprašati, kakšno je vaše mnenje, in ali menite, da bi morali spremeniti pravilo, ki zahteva, da 40 ljudi nasprotuje ustni spremembi, ko pa je v dvorani tako malo ljudi, da ni nobene možnosti, da bi to dosegli?

Paulo Casaca (PSE). - (PT) Gospod predsednik, povedati moram, da je spoštovanje človekovega dostojanstva kogarkoli, v tem primeru družine al-Kurd, katere koli vere, ne glede na to, od kje prihaja in kakšne barve je, moja glavna skrb. Zdi se mi posebno žaljivo, da je nekdo podvomil v to preprosto zaradi tega, ker imam drugačno mnenje o določenem zakonodajnem aktu kot ta oseba.

Predsednik. - Da povzamem to zanimivo izmenjavo mnenj, predlagam, da se o dogodkih tega popoldneva obvesti pristojne organe, da bi lahko ugotovili, kaj je treba storiti.

Po mojem mnenju sem danes popoldne naša obstoječa pravila uveljavljal mirno in kolikor mogoče natančno. Menim, da do problema ne bi prišlo, kot so poudarili številni poslanci, če bi bile naše klopi ob četrtkovih popoldnevih nekoliko polnejše.

14. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

15. Sestava odborov in delegacij: gl. zapisnik

16. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

17. Prerazporeditev sredstev: glej zapisnik

18. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

19. Pisne izjave v registru (člen 116 Poslovnika): gl. zapisnik

20. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

21. Časovni raspored prihodnjih sej: glej zapisnik

22. Prekinitev zasedanja

Predsednik. – Razglašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

(Seja se je končala ob 16.25)

PRILOGA (Pisni odgovori)

VPRAŠANJA SVETU (Sedanje predsedstvo Sveta Evropske unije je v celoti odgovorno za te odgovore.)

Vprašanje št. 13 predložil Liam Aylward (H-0813/08)

Zadeva: Razmere v Palestini

Ali lahko Svet poda najnovejšo politično oceno o sedanjih političnih razmerah v Palestini?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Politične razmere na palestinskem ozemlju so še vedno odvisne od napredovanja mirovnega procesa, izraelskih ukrepov in dejavnosti ter notranjih palestinskih delitev.

Da bi se razmere izboljšale, bi bilo po mnenju Sveta treba čim hitreje skleniti mirovni sporazum, ki bi omogočil ustanovitev palestinske države. V tem smislu so diplomatska pogajanja, ki so potekala v okviru procesa iz Annapolisa, postavila osnovo za tak sporazum in treba je voditi pogovore, ki bodo vključevali vse teme, povezane s končnim položajem. Evropska unija poziva stranke, da spoštujejo zaveze, ki so jih sprejele kot del Načrta, zlasti zamrznitev naselitve, vključno z vzhodnim Jeruzalemom, ki je prednostna naloga.

Zaveza Evropske unije za napredovanje v pogajanjih ostaja v celoti. Unija spodbuja palestinske oblasti, da nadaljujejo s prizadevanji, zlasti v zvezi z varnostjo, ki se izvajajo v okviru reforme in razvojnega načrta, predstavljenega na pariški konferenci (17. decembra 2007).

Za politične razmere na palestinskem ozemlju je značilna tudi ločitev Zahodnega brega od Gaze. Blokada, ki jo je uvedel Izrael v Gazi, je privedla do kritičnih humanitarnih razmer na ozemlju. Evropska unija poziva k odprtju mejnih prehodov. Zdi se, da notranji palestinski dialog pod pokroviteljstvom Egipta napreduje. Egipt je trenutno vključen v glavna prizadevanja za rešitev palestinske politične krize in pomoč palestinski enotnosti pod predsednikom Abasom. Svet podpira to potezo. Unija mora biti pripravljena, da podpre vsako vlado narodne enotnosti, ki bo spoštovala zaveze PLO in ki se bo odločno lotila pogajanj z Izraelom.

*

* *

Vprašanje št. 14 predložil Eoin Ryan (H-0815/08)

Zadeva: Priznanje Somalilanda

Ali lahko Svet poda najnovejšo oceno o sedanjih političnih razmerah v Somalilandu in ali Svet lahko navede stališče EU v zvezi s prihodnjim političnim statusom Somalilanda?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet ni preučil vprašanja političnega statusa Somalilanda. Dovolite mi, da kljub temu ponudim naslednjo analizo.

Prvič, mednarodna skupnost ni priznala samooklicane neodvisnosti te province s štirimi milijoni prebivalcev.

Nadalje, prihodnost te somalijske province bi morala biti predmet sporazuma s somalijskimi oblastmi. Če bi se pojavilo gibanje, ki bi podpiralo priznanje neodvisnosti Somalilanda, bi morala pobudo prevzeti Afriška unija.

Glede na spremembe v provinci lahko pozdravimo napredek, ki so ga dosegle regionalne oblasti v Somalilandu na področju razvoja in demokracije. Evropska unija spodbuja te dosežke s finančno podporo regionalnim oblastem v Somalilandu za njihova prizadevanja pri demokratizaciji (podpora za registracijo volivcev za naslednje predsedniške volitve v letu 2009) in razvoj (projekti, ki se financirajo v okviru EDF).

Teroristični napadi 29. oktobra, ki so povzročili na ducate smrti in poškodb, pa so zelo zaskrbljujoči. Predsedstvo je takoj obsodilo te strašne napade.

V tem kontekstu moram poudariti, da ostaja prednostna naloga obnovitve miru v Somaliji. V ta namen podpiramo izvedbo džibutskega sporazuma z dne 19. avgusta 2008 in sporazuma z dne 26. oktobra o prekinitvi sovražnosti med začasno zvezno vlado in Zvezo za ponovno osvoboditev Somalije. Odnos med EU in provinco Somaliland se uvršča v ta okvir.

*
* *

Vprašanje št. 15 predložil Brian Crowley (H-0817/08)

Zadeva: Položaj kristjanov v Iranu

Kateri ukrep, če sploh katerega, je sprejelo predsedstvo v zvezi z varstvom pravic kristjanov v Iranu?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet pozorno opazuje stanje človekovih pravic v Iranu. Gre za stanje, ki se nenehno slabša.

Med številnimi kršitvami človekovih pravic v tej državi, je mogoče naštetati dejanja nestrpnosti ali diskriminacije ljudi na podlagi njihovega verskega prepričanja, zlasti uvedbo omejitev svobode vere ali prepričanja in verovanja. V zadnjih mesecih se je pritisk na člane verskih manjšin neprestano krepil. Predsedstvo je bilo tako obveščeno o informacijah glede različnih oblik preganjanja kristjanov, privržencev bahajske vere in iranskih sunitov.

Tudi položaj spreobrnjenec in odpadnikov je zelo zaskrbljujoč. Iranski parlament je začel resnično pregledovati kazenski zakonik, kar bi lahko pripeljalo do tega, da bi bilo odpadništvo kaznivo s smrtno kaznijo. Predsedstvo v svoji izjavi z dne 26. septembra 2008 meni, da bi ta zakon, če bi bil v prihodnosti sprejet, „pomenil resen napad na svobodo vere ali prepričanja, ki vključuje pravico do spremembe vere in pravico, da človek nima nobene vere“. Takšen zakon „bi kršil člen 18 Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, ki ga je Iran prostovoljno podpisal“ in bi ogrozil življenja številnih Irancev, ki so bili v zadnjih nekaj mesecih prijeti brez sodnega procesa, zaradi njihovega verskega prepričanja.

Svet ob soočenju s tem položajem sprejema ukrepe. Ambasade držav članic Unije na tem območju so se obrnile na iranske oblasti. Trdno smo odločeni, da bomo spomnili Iran na njegove mednarodne obveznosti glede človekovih pravic vedno, ko bo to potrebno, in ob tem upali, da bo Iran kmalu pripravljen nadaljevati z nami dialog o teh vprašanjih.

*
* *

Vprašanje št. 17 predložila Marian Harkin (H-0822/08)

Zadeva: Lažno prikazovanje identitete

Katere ukrepe predlaga Svet glede na to, da je lažno prikazovanje identitete eno najhitreje rastočih kaznivih dejanj po vsej EU?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Kraja identitete resnično narašča. Ta zaskrbljujoči pojav je povezan predvsem z razvojem novih tehnologij in interneta, ki olajšuje to vrsto kaznivih dejanj.

Boj proti kibernetickemu kriminalu je ena od prednostnih nalog francoskega predsedstva. Julija smo Svetu predložili projekt za pripravo evropskega načrta proti kibernetickemu kriminalu.

Cilj tega projekta je predvsem vzpostavitev evropske platforme za opozorila o kaznivih dejanjih in okrepitev boja proti internetni teroristični propagandi in novačenju. Načrt temelji na sklepih Evropskega sveta iz novembra 2007 in Sporočila Komisije „Na poti k splošni politiki o boju proti kibernetickemu kriminalu“ z dne 22. maja 2007.

Moramo se tudi vprašati, ali primer kraja identitete upravičuje sprejetje uredbe. Zaenkrat se kraja identitete ne šteje v vseh državah članicah za kaznivo dejanje. Najbolje bi bilo, če bi bila kraja identitete kaznivo dejanje po vsej Evropi. Vendar je za odločanje o tem vprašanju pristojna Komisija v okviru svojega pooblastila za dajanje zakonodajne pobude. Komisija je najavila, da se bo posvetovala in odločila, ali je potrebna taka uredba.

*
* *

Vprašanje št. 18 predložil Colm Burke (H-0824/08)

Zadeva: Razširjeni plebiscit o Lizbonski pogodbi na Irskem

Moj predlog za drugi in razširjeni referendum o Lizbonski pogodbi na Irskem podrobno opredeljuje možnost za ustavni referendum o da ali ne Lizbonski pogodbi, hkrati pa na isti dan posvetovalne referendume o ključnem sprejetju ali zavrnitvi vprašanj, kot so Listina EU o temeljnih pravicah in Evropska varnostna in obrambna politika. Če bodo irski volivci na razširjenem referendumu zavrnili katero od obeh zgoraj navedenih področij, lahko irska vlada potem zaprosi pri Evropskem svetu za poseben sporazum, ki ga podpiše vseh 27 držav članic, podobno kot Danci, ki so decembra 1992 zaprosili pri Svetu za Edinburški dogovor (ki je Danski dovolil štiri odstopanja od Maastrichtske pogodbe, ki so jim omogočila, da so v celoti ratificirali pogodbo). Po tem načrtu državam članicam, ki so že ratificirale Lizbonsko pogodbo, tega ne bi bilo treba še enkrat storiti. Ta razširjeni plebiscit bi ponudil irskim volivcem izbiro glede obsega vloge, ki jo želijo imeti v EU.

Ali bi Svet lahko dal mnenje o izvedljivosti mojega predloga?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Od referenduma dalje ima irska vlada aktivna posvetovanja, tako na nacionalni ravni kot z drugimi državami članicami, da bi predlagala skupno pot naprej. V teku so predvsem intenzivne razprave v irskem parlamentu.

Kot veste, je premier Brian Cowen predstavil svojo analizo rezultatov irskega referenduma o Lizbonski pogodbi na zasedanju Evropskega sveta 15.–16. oktobra.

Irska vlada bo nadaljevala s posvetovanji, ker hoče prispevati k ustvarjanju možnosti za rešitev položaja. Prav zato se je Evropski svet strinjal, da je to vprašanje ponovno uvrstil na zasedanje decembra 2008, da bi opredelili elemente rešitve in skupne poti za nadaljevanje.

Medtem moramo prenehati s kakršnimi koli ugibanji o možnih rešitvah.

Vendar, kot sem rekel vašemu Odboru za ustavne zadeve na koncu zadnjega plenarnega zasedanja, se že malo mudi. Cilj Lizbonske pogodbe je pomagati Uniji, da bo delovala učinkoviteje in bolj demokratično.

Ali lahko še dolgo čakamo? Kriza v Gruziji je dokazala nasprotno. Enako velja za finančno krizo. Poleg tega imamo v letu 2009 roke, zato mora biti položaj jassen.

*
* *

Vprašanje št. 19 predložila Avril Doyle (H-0826/08)**Zadeva: Podnebno-energetski sveženj**

Ali lahko prosim francosko predsedstvo predstavi najnovejše informacije o do sedaj doseženem napredku pri podnebno-energetskem svežnju?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Dne 15. in 16. oktobra je Evropski svet potrdil svojo odločenost, da upošteva časovni razpored dela, ki je bil dogovorjen marca 2007 in marca 2008, in da si bo prizadeval za doseg sporazuma o elementih energetske-podnebnega svežnja do konca leta 2008.

Predsedstvo je že dodelilo pooblastilo Evropskemu svetu, da okrepi delo s Komisijo, potrebno za doseg tega cilja. Coreper in pristojne delovne skupine so se že večkrat sestali, da bi zblížali stališča delegacij o ključnih vprašanjih, ki jih sprožajo različni elementi svežnja, in da bi dali predsedstvu pooblastilo, ki bi mu omogočilo, da bi se lotilo koristne faze razprave na prvi obravnavi z Evropskim parlamentom.

Kakor je poslanki znano, zlasti ker je poročevalka za predlagano direktivo o izboljšanju in razširitvi trgovalnega sistema Skupnosti za kvote toplogrednih plinov, so se 4. novembra začeli dialogi o elementih svežnja.

Predsedstvo Sveta se je zavezalo, da bo doseglo rešitev in je prepričano o odločilni vlogi, ki jo bo imel Evropski parlament pri doseganju uspešne sklenitve postopka soodločanja in verjame v zavezo naših institucij, ki delujejo v boju proti podnebnim spremembam.

*
* *

Vprašanje št. 20 predložil Jim Higgins (H-0828/08)**Zadeva: Burma**

Svet dobro pozna dogodke v Burmi pred več kot enim letom. Ali lahko Svet pove, ali ga skrbi, da bi se Burma še enkrat izognila mednarodnemu radarju, kar bi ji omogočilo nadaljevanje brutalnosti in trpljenja pod vojaškim režimom? Ali lahko Svet navede, katere ukrepe, če sploh, trenutno izvaja za izboljšanje razmer Burmancev in ljudi, ki so zaprti že od lanskoletne vstaje?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Rad bi zelo jasno povedal gospodu Higginsu, da Burma prav zagotovo ni izpadla iz obsega mednarodnega spremljanja.

Šel bom še dlje: med vsemi glavnimi akterji je Evropska unija zdaleč najaktivnejša pri vzdrževanju stalnega pritiska na režim. Za nas so trenutne razmere povsem nesprejemljive in ravnamo temu primerno. Nedavni sklepi Sveta, sprejeti 10. novembra, ponovno izražajo skrb Evropske unije zaradi pomanjkanja opaznega napredka v Burmi.

Katere ukrepe izvajamo?

– Prvič, ohranjamo sankcije, čeprav se nenehno revidirajo in izpopolnjujejo. Usmerjene so samo v člane režima in njihove družine in delamo vse, da bi se izognili temu, da bi prizadeli gospodarstvo in civilno prebivalstvo.

– Seveda pa imamo širši pristop. Trpljenje Burmancev se ni zmanjšalo. Poleg represije je prišlo še do humanitarne katastrofe zaradi ciklona Nargisa in njegove posledice so ostale zelo resne vse do danes.

Čeprav ne delamo skupaj z burmansko vlado pri obnovi države, sodelujemo z lokalnimi nevladnimi organizacijami, ki so neodvisne od režima na številnih področjih, ki niso predmet sankcij. EU je tako dejavna

pri številnih projektih, ki so povezani z obnovo in dolgoročno tudi z osnovnim izobraževanjem in zdravstveno preventivo.

– Nazadnje, položaj političnih zapornikov, ki ga poslanec prav tako načenja, ostaja enako nesprejemljiv. Kljub nedavni izpustitvi manjšega števila zapornikov, se njihovo število še naprej povečuje. Aung San Suu Kyi ostaja v hišnem priporu in nič ne kaže, da bo izpuščena, ko se le-ta novembra izteče. Zanesite se, da Evropska unija ves čas sproža to vprašanje na najvišji ravni, na primer na vrhu ASEM 25. oktobra v Pekingu in v sklepih Sveta v ponedeljek, 10. novembra. Tudi posebni odposlanec EU gospod Fassino, ki so mu 28. oktobra podaljšali mandat, ves čas sodeluje z vsemi našimi partnerji, da se ohranja mednarodni pritisk na burmanske oblasti.

*
* *

Vprašanje št. 21 predložil Chris Davies (H-0834/08)

Zadeva: Akcijski načrt za zajemanje in shranjevanje ogljika

Ali bo Svet navedel, kdaj namerava objaviti podrobnosti o svojem akcijskem načrtu za zajemanje in shranjevanje ogljika?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Evropski svet je sprejel Akcijski načrt „Energetska politika za Evropo“ (2007–2009) 8.–9. marca 2007. Ta akcijski načrt predvsem poziva države članice in Komisijo, da opredelijo „potrebni tehnični, gospodarski in regulativni okvir, da bi uporabili okoljsko varno zajemanje in sekvestracijo ogljika, po možnosti do leta 2020“.

Ob tej priložnosti Evropski svet pozdravlja „namero Komisije, da vzpostavi mehanizem za spodbujanje izgradnje do 12 demonstracijskih elektrarn na fosilna goriva, opremljenih s trajnostno tehnologijo, ki bodo proizvajale električno energijo za široko potrošnjo, in začetek njihovega delovanja do leta 2015“.

V okviru tega akcijskega načrta je direktiva o geološkem shranjevanju ogljika ključni element podnebno-energetskega svežnja. Kakor pri drugih predlogih v svežnju si želimo doseči sporazum na prvi obravnavi tega besedila pred koncem leta.

Kakor je poslancu znano, direktiva o geološkem shranjevanju ogljika ponuja potrebni zakonodajni okvir za izvedbo pilotnih demonstracijskih projektov. Predsedstvo upa, da nam bodo dialogi o tem predlogu, ki so se začeli 11. novembra, omogočili hitro napredovanje do sporazuma o tem besedilu.

Kot tudi veste, želi predsedstvo v povezavi s Parlamentom in Komisijo najti rešitev, ki bi omogočila financiranje projektov v skladu z zavezami Evropskega sveta. V ta namen Svet z največjo pozornostjo proučuje inovativne predloge za financiranje demonstratorjev iz Odbora Evropskega parlamenta za okolje.

Tudi načrt SET, ki je bil odobren lansko leto, poudarja željo Evrope, da bi bila voditeljica razvoja novih energetskih tehnologij, med katerimi so gotovo tehnologije za zajemanje in geološko shranjevanje CO₂.

*
* *

Vprašanje št. 22 predložila Sarah Ludford (H-0836/08)

Zadeva: Korupcija v državah članicah EU

Ali je Svet ponosen na dejstvo, da se uvrstitve držav članic EU po indeksu zaznavnosti korupcije organizacije Transparency International za leto 2008 razvrščajo od 1. mesta (Danska in Švedska) do 72. (Bolgarija), ob tem, da prvo mesto pomeni, da se država zaznava kot najmanj koruptivna na svetu, 180. pa pomeni najbolj koruptivno? Ali glede na to statistiko Svet meni, da sedanji instrumenti EU zadoščajo za spopadanje s

korupcijo⁽⁵⁾? Če ne, o katerih strategijah razmišlja, da bi okrepil protikorupcijske programe v državah članicah?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet deli zaskrbljenost poslanke glede boja proti korupciji v različnih državah članicah Evropske unije. V tej zvezi Svet opozarja na dejstvo, da so bili na ravni Evropske unije že sprejeti številni ukrepi, na primer Okvirni sklep 2003/568/JAI, ki se nanaša na boj proti korupciji v zasebnem sektorju in Evropska konvencija z dne 26. maja 1997 v zvezi z bojem proti korupciji uradnikov Evropskih skupnosti ali uradnikov držav članic Evropske unije, ki ju je poslanka že omenila.

Svetu so zelo pomembna tudi prizadevanja na mednarodni ravni. Tako je bilo stališče držav članic EU v pogajanjih o Konvenciji Združenih narodov proti korupciji⁽⁶⁾ usklajeno na ravni Sveta. Enako velja za udeležbo držav članic EU na konferenci držav, podpisnic navedene konvencije.

Glede oblikovanja svetovnega mehanizma za spremljanje boja proti korupciji znotraj Evropske unije se Svet dobro zaveda, da se je treba izogniti podvajanju tega, kar je bilo že opravljeno v mednarodnih organih.

Svet pripisuje še posebno velik pomen delu GRECO (skupini držav proti korupciji pri Svetu Evrope), ki izvrstno opravlja svojo nalogo, vključno z ocenjevanjem nacionalnih politik. V resoluciji, ki je bila sprejeta 14. aprila 2005, je Svet „pozval Komisijo, da razmisli o vseh uresničljivih možnostih, kot je sodelovanje v mehanizmu GRECO (skupini držav proti korupciji) pri Svetu Evrope ali v mehanizmu za ocenjevanje in spremljanje instrumentov EU, ki temelji na razvoju vzajemnega mehanizma za ocenjevanje in spremljanje, da bi se tako izognili vsakemu prekrivanju ali podvajanju“. Svet pri tem ne izključuje nobene možnosti, vendar prosi Komisijo, da nadaljuje s posvetovanji.

Glede na rečeno je najpomembneje, da se ukrepi izvajajo v državah članicah. Komisija je tista, ki spremlja izvajanje spornih ukrepov. V tem kontekstu je primerno omeniti zadnje poročilo o izvajanju zgoraj navedenega Okvirnega sklepa 2003/568/JAI z dne 18. junija 2007.

*
* *

Vprašanje št. 23 predložil Hannu Takkula (H-0842/08)

Zadeva: TV oddaje Hamas' Al-Aqsa razširjajo sovražstvo v Evropi

Svet je v svojem odgovoru na vprašanje H-0484/08⁽⁷⁾ potrdil in ponovil, da je razširjanje spodbujanja k rasnemu ali verskemu sovražstvu nesprejemljivo. Vsebinska, ton in podoba, ki jo gledalcem po vsej Evropi ponuja TV Al-Aqsa, ki je v lasti in upravljanju teroristične organizacije Hamas, je nedvomno oblika spodbujanja sovražstva v smislu člena 3b Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah (Direktiva 2007/65/ES⁽⁸⁾), ki določa, da: „države članice s primernimi sredstvi zagotovijo, da avdiovizualne medijske storitve, ki jih opravljajo ponudniki medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo, ne vsebujejo spodbujanja nestrpnosti na podlagi rase, spola, vere ali narodnosti.“

Kakšne ukrepe namerava sprejeti Svet, da bo ustavil sovražne programe, ki jih TV Al-Aqsa v Evropi razširja prek francoske družbe Eutelsat?

(5) Kot sta Konvencija o boju proti korupciji uradnikov Evropskih skupnosti ali uradnikov držav članic Evropske unije [UL C 195, 25.6.1997, str. 1], sprejeta dne 26. maja 1997 („Konvencija iz leta 1997“) in Okvirni sklep Sveta 2003/568/PNZ o boju proti korupciji v zasebnem sektorju [UL L 192, 31.7.2003, str. 54]

(6) Odobreni z resolucijo 58/4 Generalne skupščine Združenih narodov dne 31. oktobra 2003.

(7) Pisni odgovor, 8.7.2008.

(8) UL L 332, 18.12.2007, str. 27.

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Poslanec ima prav, ko opozarja, da je Svet kot sozakonodajalec skupaj z Evropskim parlamentom dne 18. decembra 2007 sprejel Direktivo 2007/65/ES („Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah“), ki je posodobila pravni okvir za televizijske programe in avdiovizualne medijske storitve v EU in da člen 3 te direktive prepoveduje razširjanje programov, ki spodbujajo nestrpnost na podlagi rase, spola, vere ali narodnosti.

Zdi se, da programi, ki jih razširja Al-Aqsa, ki so pritegnili pozornost poslanca in se sprejemajo v južnih regijah EU ter se prenašajo prek satelitske opreme, ki je nameščena na območju države članice ali pripada tej državi, spadajo v področje uporabe nove direktive in prejšnje direktive o „televiziji brez meja“.

Svet razume, da je Komisija opozorila na to vprašanje regulativni organ države članice, ki je pristojen za to, in da regulativni organ navedene države preučuje zadevo.

*
* *

Vprašanje št. 24 predložil Nils Lundgren (H-0845/08)

Zadeva: Pravica držav članic do odločanja o zadevah v zvezi z davkom na energijo

Naslov I, člen 2(c) o kategorijah in področjih pristojnosti Unije navaja, da ima Unija skupno pristojnost z državami članicami na številnih „glavnih“ področjih, vključno z energetskim.

Ali Svet meni, da Lizbonska pogodba podeljuje posameznim državam članicam pravico, da še naprej odločajo o svojih lastnih davkih na energijo?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Vprašanje poslanca se nanaša na razlago določb Lizbonske pogodbe, ki je trenutno v procesu ratifikacije v državah članicah. Svet ne more dajati pripomb o tej zadevi.

*
* *

Vprašanje št. 25 predložil Justas Vincas Paleckis (H-0851/08)

Zadeva: Dovoljenja za onesnaževanje za litvanski energetski sektor

V dokumentu Sveta „Smernice predsedstva za nadaljnje delo pri energetske-podnebnem svežnju“, ki je bil izdan 14. oktobra 2008, je v odstavku C navedeno, da „bo delež, ki se bo v energetskem sektorju prodal na dražbi, do leta 2013 praviloma 100 %. Odstopanja omejenega obsega glede na velikost in trajanje se lahko odobrijo, kadar je to upravičeno zaradi posebnih razmer, posebno tistih v zvezi z nezadostno vključitvijo na evropski trg električne energije.“

Glede na posebne litvanske okoliščine, in sicer zaprtje jedrske elektrarne v letu 2009, in s tem povečanje količine emisij toplogrednih plinov, ki jih izpušča sektor termoelektrarn, in dejstvo, da Litva ni povezana v evropsko električno omrežje – ali bi bilo mogoče uporabiti odstopanje omejenega obsega in velikosti, kot je navedeno v zgoraj omenjenih smernicah predsedstva? Ali bi takšno odstopanje lahko vključili v direktivo o sistemu trgovanja z emisijami (2003/87/ES)⁽⁹⁾ (za obdobje, ki bi se začelo leta 2013, pa do dokončanja nove litvanske jedrske elektrarne, najverjetneje do leta 2018), tako da bi termoelektrarne po vsej državi dobile dodatna letna neprenosljiva dovoljenja za onesnaževanje (okrog 5 mio ton na leto)?

⁽⁹⁾ UL L 275, 25.10.2003, str. 32

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Dokument, ki ga je omenil poslanec, je dokument francoskega predsedstva, ki je bil predložen Evropskemu svetu 15.–16. oktobra 2008 in je predstavil usmeritve, ki si jih je predsedstvo zamislilo za prihodnje stopnje svežnja „energetsko-podnebnih sprememb“.

Evropski svet je potrdil svojo odločenost, da izpolni ambiciozne zaveze glede podnebne in energetske politike, s katerimi je soglašal marca 2007 in marca 2008. Evropski svet je izdal tudi razpis „ob upoštevanju posebnih razmer v vsaki državi“, da bi zagotovil „zadovoljivo, natančno vzpostavljeno stroškovno učinkovito razmerje“.

Na tej podlagi se delo nadaljuje v pripravljalnih organih Sveta. Pri določenem številu vprašanj je bil narejen znaten napredek, nekatera vprašanja z večjim gospodarskim ali političnim vplivom pa so še vedno tema intenzivne razprave v Svetu. Hkrati potekajo pogajanja med Evropskim parlamentom in Svetom o zakonodajnem svežnju „energetsko-podnebnih sprememb“, ki so se začela novembra.

Vprašanja, ki jih je postavil poslanec, so udeležencem teh pogajanj dobro znana.

*
* *

Vprašanje št. 26 predložil Athanasios Pafilis (H-0855/08)**Zadeva: Barbarski napad ZDA na Sirijo**

Kot so poročali v novicah, je ameriška vojska 26. oktobra sprožila napad na Sirijo. Konkretno, štiri ameriški helikopterji so prekršili sirski zračni prostor in pristali v sirski mejni vasi Al Sukiraja blizu meje z zavzetim Irakom. Ameriški vojaki so pristali in streljali na neko kmetijo in stavbo ter pobili osem civilistov. Napad je povzročil poslabšanje napetosti na območju ameriških imperialistov in verjetno označil premik od verbalnih groženj sirski zunanji politiki k terorističnim vojnim dejanjem proti tej državi.

Ali bo Svet obsodil ta barbarski napad, ki je kršil ozemelsko celovitost neodvisne države, članice ZN, in povzročil smrt osmih nedolžnih ljudi?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet ni posebej razpravljajal o tem vprašanju.

Na splošno ponavljamo, da obstaja okvir za sodelovanje med Irakom in njegovimi sosedami. To je proces sosednjih držav, ena od treh njihovih delovnih skupin se ukvarja z varnostjo (drugi dve se ukvarjata z begunci in energijo). Ta varnostna delovna skupina je imela sestanek v Damasku 13.–14. aprila 2008 in pozdravljamo dejstvo, da je Sirija sprejela gostiteljstvo za naslednji sestanek 22.–23. novembra. Ta okvir za sodelovanje med Irakom in njegovimi sosedami seveda pomeni spoštovanje ozemelske celovitosti vsake od njih, vključno s Sirijo.

*
* *

Vprašanje št. 27 predložil Ryszard Czarnecki (H-0857/08)**Zadeva: Razmere v Ukrajini**

Kakšno je stališče Sveta do skupnega političnega mrtvila, ki je prizadelo Ukrajino s parlamentarnim zastojem in naraščajočimi nacionalističnimi težnjami v zahodni Ukrajini?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet je pozorno in zaskrbljeno spremljal nedavni razvoj političnih razmer v Ukrajini. Politična kriza, ki je trenutno prizadela državo, je še posebno obžalovanja vredna v kontekstu svetovne finančne krize, ki z enako težo pritiska na Ukrajino, in glede na nove geopolitične razmere, ki jih je ustvaril spopad v Gruziji.

Svet je javil svojo zaskrbljenost nad politično krizo v Ukrajini voditeljem države in organom na srečanjih med EU in Ukrajino, tudi na vrhu, ki je bil 9. septembra v Parizu. Na tem vrhu so voditelji EU in Ukrajine soglašali, da so nujno potrebni pogoji za uresničitev reform v Ukrajini in poglobitev odnosa med EU in Ukrajino politična stabilizacija, ustavna reforma in utrditev pravne države. Udeleženci vrha so načeli tudi vprašanje strateškega pomena tega odnosa in priznali, da ima Ukrajina, evropska država, skupno zgodovino in vrednote z državami Evropske unije. Prihodnji napredek odnosov med EU in Ukrajino bo temeljil na skupnih vrednotah, zlasti na demokraciji, pravni državi, dobrem vodenju in spoštovanju človekovih pravic in pravic manjšin.

Na tem vrhu je bilo tudi odločeno, da bo nov sporazum, o katerem trenutno potekajo pogajanja med Evropsko unijo in Ukrajino, pridružitveni sporazum, ki bo pustil odprto pot za druge oblike progresivnega razvoja v odnosu med obema stranema. Pogajanja o tem sporazumu hitro napredujejo, obe strani pa zelo tvorno sodelujeta. To dokazuje, da je za Ukrajino približevanje Evropski uniji strateška prednostna naloga, ki jo podpirajo vse glavne politične sile in velika večina državljanov.

Evropska unija bo še naprej pozivala ukrajinske voditelje, naj najdejo rešitev za sedanjo politično krizo, ki bo temeljila na kompromisu in spoštovanju demokratičnih načel. Unija ponovno poudarja pomen spoštovanja pravne države, neodvisnega sodstva in vztrajno poziva k reformi na tem področju.

*
* *

Vprašanje št. 28 predložil Manolis Mavrommatis (H-0860/08)

Zadeva: Evropske parlamentarne volitve 2009 in gospodarska kriza

Kakšne razprave potekajo v Svetu o evropskem političnem načrtovanju v obdobju svetovne gospodarske krize glede na prihajajoče volitve v Evropski parlament junija 2009? Kako namerava Svet spodbuditi državljane EU, da se bodo udeležili volitev? Ali meni, da bo splošno vzdušje, ki danes prevladuje, vplivalo na udeležbo Evropejcev na volitvah? Ali Svet pričakuje, da bo Lizbonska pogodba ratificirana do 7. junija 2009? Če ne, kakšne bodo posledice na evropski ravni, zlasti za institucije EU?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

O sedanjí gospodarski krizi se redno govori v številnih razpravah v Svetu. Bila je tudi glavna tema razprave na zasedanju Evropskega sveta 15.–16. oktobra 2008 in tema neformalnega sestanka šefov držav in vlad 7. novembra, ki so bili pozvani, da pripravijo vrh, organiziran v Washingtonu 15. novembra, da bi sprožili reformo mednarodne finančne arhitekture.

Čeprav so junijske evropske volitve glavni politični dogodek v letu 2009, Svet nima take vloge, da bi lahko zavzel stališče o pričakovanjih glede stopnje udeležbe na teh volitvah niti da bi ugibal o dejavnostih, ki bi utegnili vplivati na to udeležbo.

Nazadnje, glede Lizbonske pogodbe se je Evropski svet na svojem zasedanju 15.–16. oktobra dogovoril, da se vrne na to vprašanje decembra, da bo opredelil elemente rešitve in skupno pot za nadaljevanje. V teh okoliščinah in na tej stopnji se Svet ne more izreči o začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe.

*
* *

Vprašanje št. 29 predložil Pedro Guerreiro (H-0865/08)

Zadeva: Zaščita proizvodnje in zaposlovanja v sektorju tekstila in oblačil v številnih državah članicah EU

V smislu odgovora Komisije na vprašanje H-0781/08⁽¹⁰⁾ o (možnem) izteku skupnega sistema nadzora glede izvoza nekaterih kategorij tekstilnih izdelkov in oblačil iz Kitajske v različne države članice EU na dan 31. december 2008 in ob upoštevanju naraščajočega števila podjetij, predvsem na Portugalskem, ki opuščajo ali selijo proizvodnjo in puščajo za seboj nezaposlenost in dramatične socialne razmere, ali lahko Svet navede:

glede na to, da Komisija izvaja trgovinsko politiko Skupnosti s tretjimi državami in v mednarodnih organizacijah (kot je STO) na podlagi mandata Sveta, zakaj ne predlaga podaljšanja mehanizma dvojnega spremljanja kot sredstva za varovanje delovnih mest v Uniji po 31. decembru 2008;

ali je ta potreben ukrep predlagala katera koli država članica v Svetu, še posebno v Odboru 133, in kako namerava po letu 2008 preprečiti ponovitev razmer, ki so se pojavile leta 2005, namreč eksponentno rast uvoza tekstilnih izdelkov in oblačil iz Kitajske?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Komisija nima od Sveta nobenega posebnega mandata v smislu vprašanja poslanca, da bi ukrepala na področju trgovine s tekstilnimi izdelki. Sedanje razmere na tem področju so rezultat vrste liberalizacij, ki so bile izvedene na treh zaporednih področjih. Prvič, je prišlo do odprave kvot in konca drugih posebnih režimov, kot je bil Sporazum o tekstilu in oblačilih, ta se je iztekel ob koncu leta 2004. Drugič, končane so bile druge liberalizacije v okviru dvostranskih dogovorov s tretjimi državami. Nazadnje, tretja stran te liberalizacije se nanaša predvsem na Kitajsko. Ta faza je bila predmet več kot petnajstletnih temeljitih pogajanj, ki so bila utrjena z določbami Kitajskega protokola o pristopu k STO leta 2001. V skladu s temi določbami od 1. januarja 2009 ne obstaja več posebna podlaga za trgovino s tekstilnimi izdelki iz Kitajske. S tem v mislih je Evropski parlament 25. oktobra 2001 odobril Kitajski protokol o pristopu.

Uvedba sistema dvojnega nadzora za kitajske tekstilne izdelke leta 2008 je dala sporazum s Kitajsko, ki tega sistema ne želi podaljšati za leto 2009. Splošno rečeno je to vprašanje predmet redne izmenjave s Komisijo v trgovinskih organih Sveta.

Natančneje, Komisija je poročala o razmerah na zahtevo Odbora 133 za tekstil z dne 23. septembra. Sklep svoje analize je dne 10. oktobra predložila namestnikom Odbora 133. Poročala je, da so opažena znatna povečanja v nekaterih kategorijah izdelkov, vendar ostaja svetovna raven uvoza iz Kitajske stabilna in trg skupnosti ni ogrožen zaradi zabeleženih povečanj. Za Komisijo sedanje razmere niso na noben način primerljive s tistimi iz leta 2005, ki so se končale z močnimi ukrepi. Komisija ugotavlja, da ni potrebe po obnovi določbe za leto 2009 in zato ni pripravila predlogov v ta namen. Kljub temu pa je treba poudariti, da Svet nima enotnega stališča o tem vprašanju obnove ukrepov.

Poleg tega je Komisija pripravila obvestilo za uvoznike, s katerim jih obvešča o prehodnem procesu med sedanjim sistemom in tistim, ki bo začel veljati 1. januarja.

Na koncu je treba omeniti, da predstavniki tekstilne industrije, zlasti na ravni Skupnosti, niso zahtevali podaljšanja ukrepov dvojnega nadzora.

*
* *

Vprašanje št. 30 predložil Konstantinos Droutsas (H-0867/08)

Zadeva: Okruten umor bojvnika v turškem zaporu

Dne 8. oktobra 2008 je 29-letni bojvnik Engin Çeber, član levičarske organizacije v Turčiji, umrl potem, ko so ga kruto mučili v zaporu Metris v Carigradu. Prijet je bil 28. septembra skupaj s tremi tovariši zaradi razširjanja časopisa njihove organizacije. Ta umor je zadnji v dolgi vrsti podobnih dejanj kaznivega nasilja

⁽¹⁰⁾ Pisni odgovor z dne 21.10.2008.

policije in paradržavnih paravojaških sil, kot na primer, ko so policisti streljali na 17-letnega Ferhata Gerçeka zaradi prodajanja istega časopisa na ulici. Zdaj je invalid za vse življenje.

Ali bo Svet obsodil ta zločinska dejanja proti bojevnikom in mučenje, ki se še vedno prakticira (in postaja celo hujše) v turških zaporih s sramotno kršitvijo temeljnih človekovih pravic in demokratičnih svoboščin, kot je pravica do življenja, dostojanstvo in prost pretok idej?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet je izvedel za tragične dogodke v zvezi s smrtjo gospoda Çeberja, o katerih govori poslanec in za katere se je turško ministrstvo za pravosodje javno opravičilo. Pristojne turške oblasti so odprle uradno preiskavo okoliščin te smrti in Svet pričakuje, da se bo ta preiskava izvedla hitro in popolnoma nepristransko.

Svet je vedno pripisoval velik pomen boju proti mučenju in slabemu ravnanju v Turčiji. To vprašanje je bilo predmet kratkoročnih prednostnih nalog v revidiranem partnerstvu za članstvo in se je redno pojavljalo v političnem dialogu s Turčijo, predvsem na zadnjem Pridružitvenem svetu ES–Turčija maja 2008. Nedavno poročilo Komisije o napredku potrjuje, da turški pravni okvir zdaj vključuje celo vrsto zaščit pred temi praksami, vendar se o primerih slabega ravnanja še naprej poroča in očitno so še vedno vzrok za zaskrbljenost. Jasno je torej, da morajo biti s turškimi oblastmi dogovorjena dodatna prizadevanja, v praksi in na vseh ravneh, za izvajanje neodvisnih mehanizmov za preprečevanje mučenja in s tem jamstvo za politiko „nične strpnosti“.

Da bi se lahko ti neodvisni mehanizmi učinkovito uporabljali, pa je treba izvesti več temeljitih preiskav trditev o kršitvah človekovih pravic s strani članov varnostnih sil. Na zadnjem Pridružitvenem svetu ES–Turčija je EU tudi spomnila Turčijo, da „je bistveno, da ratificira Izbirni protokol h Konvenciji združenih narodov proti mučenju“.

S tem v mislih lahko Svet zagotovi poslancu, da se bo njegovo vprašanje še naprej zelo pozorno spremljalo in se bo obravnavalo z vsemi ustreznimi organi v Turčiji.

*
* *

Vprašanje št. 31 predložil Georgios Toussas (H-0872/08)

Zadeva: Zaostritev državnega terorja in zatiranja v Kolumbiji

Vladni despotizem in državni terorizem, ki sta usmerjena proti delavskemu gibanju v Kolumbiji, se zaostrujeta. Dne 10. oktobra 2008 je vlada Alvara Uribeja razglasila izredno stanje v državi v poskusu, da bi zatrla demonstracije delavcev in avtohtonih prebivalcev, ki so zahtevali svoje pravice in razveljavitev vladnih reakcionarnih zakonov. Državne in paradržavne sile pobijajo vedno večje število sindikalistov. Od začetka leta so umorili že 42 sindikalnih uradnikov in pod Uribejevo upravo so pobili že 1 300 avtohtonih prebivalcev in razselili 54 000. Samo v zadnjem letu je bilo prijatih več kot 1 500 delavcev. Mučenje in brutalno ravnanje z zaporniki je dnevni pojav. V kolumbijskih ječah je več kot 6 500 političnih zapornikov.

Ali Svet obsoja to masovno orgijo vlade in državnega zatiranja, terorizma, umorov, prijetij in mučenja v Kolumbiji?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Evropska unija je že večkrat izrazila hudo zaskrbljenost nad umori in grožnjami smrti, ki jih doživljajo voditelji socialnih organizacij in organizacij, ki branijo človekove pravice v Kolumbiji, in poudarila legitimna prizadevanja predstavnikov civilne družbe za uvedbo miru v Kolumbiji ter za obrambo in spodbujanje človekovih pravic v državi.

Vprašanje spoštovanja človekovih pravic predstavniki EU redno obravnavajo s kolumbijskimi oblastmi. Te so predvsem izrazile željo, da bi nadaljevale svoje ukrepe proti tem oblikam nasilja.

V preteklosti je Evropska unija tudi spodbujala kolumbijsko vlado, da je podpirala hitro in učinkovito izvedbo vseh vidikov zakona o pravici in miru in v ta namen zagotavljala potrebna sredstva.

Evropska unija bo še naprej odločno podpirala tiste, ki branijo človekove pravice v Kolumbiji.

*
* *

Vprašanje št. 32 predložil Hans-Peter Martin (H-0873/08)

Zadeva: Demokratizacija EVOP z Lizbonsko pogodbo

Demokratska legitimnost evropske varnostne in obrambne politike (EVOP) temelji na štirih stebrih: prvič, na sporazumu evropskih državljanov; drugič, na privolitvi in nadzoru nacionalnih parlamentov; tretjič, na privolitvi in nadzoru Evropskega parlamenta. Četrto, legitimnost EVOP v nasprotju z drugimi področji politike temelji na povezavi z mednarodno zakonodajo.

Wolfgang Wagner v svoji študiji za Hessische Stiftung Friedens- und Konfliktforschung (Hessenski raziskovalni inštitut o miru in spopadih) o demokratski legitimnosti EVOP pride do sklepa, da „nobeden od štirih stebrov demokratske legitimizacije ni posebno trden ali v primeru težavne vojaške operacije dovolj odporen“.

Kakšni konkretni ukrepi so bili po mnenju Sveta dogovorjeni v Lizbonski pogodbi in kateri od njenih členov bi omogočili, da se okrepi legitimnost teh štirih stebrov EVOP?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Razvoj evropske varnostne in obrambne politike izpolnjuje pričakovanja evropskih državljanov in spoštuje mednarodno zakonodajo. Glede na to, da gre za politiko, pri kateri se morajo udeležene države strinjati o operacijah vojaške narave, imajo v tem primeru demokratski nadzor na prvi stopnji nacionalni parlamenti. Okrepitev vloge le-teh na nacionalni ravni je zato prednostna pot za izboljšanje demokratskega nadzora EVOP. Ni treba posebej povedati, da lahko Evropski parlament izrazi svoja stališča tudi na podlagi člena 21 Pogodbe EU. Tudi glede misij civilne narave ima Evropski parlament pomembno vlogo prek dela svojega pododborja za varnost in obrambo ter letnega glasovanja v proračunu SZVP. V zvezi z razlago določb Lizbonske pogodbe, ki je trenutno v postopku ratifikacije v državah članicah, Svet ne more dajati pripomb o tej temi.

*
* *

VPRAŠANJA KOMISIJI

Vprašanje št. 38 predložil Colm Burke (H-0825/08)

Zadeva: Komuniciranje o Evropi v obdobju po Lizboni

Izid lizbonskega „ne“ na Irskem je bil v glavnem posledica pomanjkanja znanja ali predvsem razumevanja postavljenega vprašanja, še bolj pa pomanjkanja poznavanja strukture in delovanja institucij EU med irskimi volivci.

Kaj lahko Komisija ob upoštevanju neizogibnosti drugega referenduma o vprašanju ratificiranja Lizbonske pogodbe na Irskem navede kot ključno izkušnjo, ki jo je pridobila o svoji strategiji za komuniciranje o Evropi? Sklicujem se predvsem na projekte, ki osvetljujejo razliko med Komisijo, Parlamentom in Svetom ministrov. Ali Komisija meni, da bi bil potreben bolj usklajen pristop do komuniciranja o Evropi, zlasti glede različnih funkcij različnih institucij?

Odgovor

(EN) Odgovornost za ratifikacijo pogodb imajo države članice, ki so jih podpisale. Analiza irskega referenduma je vsekakor še enkrat potrdila, da morajo države članice EU in institucije EU sodelovati, da bodo okrepile načine komuniciranja med državljani in oblikovalci evropske politike. EU mora pokazati, ne le, kaj je dosegla

in zakaj to pomeni resnično razliko v življenju državljanov, temveč tudi pojasniti stroške neukrepanja na evropski ravni.

Prejšnji teden je podpredsednica Komisije, zadolžena za institucionalne odnose in komunikacijsko strategijo, med obiskom na Irskem sodelovala z irskimi oblastmi pri razvoju posebnega partnerstva z irskimi oblastmi za skupno sporočanje teh vprašanj. Podobno partnerstvo je bilo sklenjeno s številnimi državami članicami. Podpredsednica upa, da bo kmalu podpisan Memorandum o soglasju z Irsko.

Ta pristop s sodelovanjem je bil pred kratkim vključen na politično raven s sporazumom Partnerstvo za komuniciranje o Evropi, ki so ga 22. oktobra podpisali Komisija, Parlament in Svet.

To je prvič, da so se Parlament, Svet in Komisija sporazumeli o pristopu skupnega partnerstva do komunikacije. To bo dalo novo spodbudo sodelovanju med institucijami EU, ki temelji na treh načelih: načrtovanju, prednostnemu razvrščanju in partnerstvu. Vzpostavlja uporaben medinstitucionalni mehanizem za boljšo skupno uporabo informacij, za skupno načrtovanje na osrednji in lokalni ravni, za letno določanje skupnih komunikacijskih prednostnih nalog ter za sodelovanje med komunikacijskimi službami v državah članicah in institucijah EU.

Izvajanje političnega sporazuma se je v praksi že začelo s skupnimi komunikacijskimi prednostnimi nalogami za leto 2009, ki so bile sploh prvič dogovorjene: evropske volitve v letu 2009; energetske in podnebne spremembe in 20. obletnica padca železne zavese. Komisija je bila povabljena, da na začetku vsakega leta poroča o izvajanju skupnih komunikacijskih prednostnih nalog.

*
* *

Vprašanje št. 39 predložil Jim Higgins (H-0829/08)

Zadeva: Sporočilo o evropski enotnosti

Ali bi Komisija razmislila o tem, da bi zaprosila za soglasje vseh držav članic, da bi namenili en poseben dan, bodisi dan Roberta Schumana bodisi drugo dogovorjeno možnost, za praznik po vsej Evropski uniji, ko bi vsi državljani EU praznovali svojo skupno evropsko istovetnost in enotnost, na podoben način kot praznujejo v Združenih državah dan neodvisnosti, s skupnim motivom, da obstaja enotnost v različnosti in s katero bi mi državljani lahko izrazili podporo evropskemu projektu?

Odgovor

(EN) Komisija ima enako mnenje kot poslanec glede pomembnosti skupnega praznovanja skupne evropske istovetnosti in prikazovanja, da smo državljani po vsej EU združeni v raznolikosti.

Evropski svet je na svojem zasedanju v Milanu leta 1985 uvedel 9. maj kot „dan Evrope“ in s tem počastil spomin na deklaracijo, ki jo je podal Robert Schuman dne 9. maja 1950. Vse od takrat je 9. maj eden od evropskih simbolov in zagotavlja priložnost za dejavnosti in slavlje, namenjeno približevanju Evrope njenim državljanom.

Na lokalni ravni so praznovanja organizirana in/ali imajo podporo predstavništev Komisije in informacijskih pisarn Evropskega parlamenta v državah članicah. V Bruslju Komisija na „dan Evrope“ skupaj z drugimi pobudami tradicionalno organizira „odprte dneve“ v svojih prostorih, ki so v letu 2008 pritegnili približno 35 000 obiskovalcev.

Glede ostalega pa je v pristojnosti držav članic, da uvajajo praznike na svojem območju. Na tej stopnji Komisija ne načrtuje, da bi zaprosila države članice za soglasje, da bi namenili en poseben dan za praznik.

*
* *

Vprašanje št. 40 predložil Jo Leinen (H-0859/08)

Zadeva: Sporočilo o Lizbonski pogodbi

Dne 22. oktobra 2008 so v odgovor na zavrnitev Lizbonske pogodbe na referendumu na Irskem in v smislu več študij, ki so pokazale, da so mnogi irski državljani glasovali proti pogodbi, ker niso imeli dovolj informacij o njej, evropske institucije prvič sprejele skupno deklaracijo o evropski komunikacijski politiki. Kako namerava Komisija izvajati to politiko na Irskem, da bo zajamčila, da bodo Irci dovolj informirani o EU in novi pogodbi?

Odgovor

(EN) Politična deklaracija, podpisana med Komisijo, Parlamentom in Svetom 22. oktobra 2008, pospešuje sodelovanje med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Komisijo glede komunikacije o Evropi.

Institucije so se dogovorile za pragmatičen partnerski pristop, ki temelji na letni izbiri skupnih komunikacijskih prednostnih nalog in praktičnega sodelovanja med komunikacijskimi službami.

Kot takšna je politična deklaracija ključni instrument na poti k prepričevanju javnega mnenja o koristih Evropske unije. To bo še zlasti pomembno v prihodnjih mesecih v pripravah na volitve v Evropski parlament.

Deklaracija ni odgovor na zavrnitev Lizbonske pogodbe na Irskem, ampak rezultat večletnega dela in pogajanj. Komisija je predlagala medinstitucionalni dogovor, na katerem temelji ta deklaracija, oktobra 2007, in zamisel o okviru za tesnejše sodelovanje se je najprej pojavila v beli knjigi o komunikacijski politiki, ki je bila izdana februarja 2006.

Izvajanje se je že začelo. Predstavništva Komisije in pisarne Evropskega parlamenta v državah članicah bodo tesno sodelovali z nacionalnimi upravami in organizirali dejavnosti v zvezi z izbranimi skupnimi komunikacijskimi prednostnimi nalogami v letu 2009, ki so: evropske volitve, energetske in podnebne spremembe, 20. obletnica demokratičnih sprememb v srednji in vzhodni Evropi, ter trajnostna rast, delovna mesta in solidarnost.

Glede Lizbonske pogodbe pa velja, da so podpisnice pogodbe države članice in imajo odgovornost za njeno ratifikacijo. Komisija ni del nobene kampanje za ratifikacijo v nobeni državi članici.

Vendar je analiza referendumov na Irskem pokazala očitno pomanjkanje informacij o Evropski uniji in njenih politikah. Zato namerava Komisija povečati komuniciranje in informacijske dejavnosti, zlasti tiste, namenjene ljudem, ki so manj informirani ali zainteresirani za evropsko razsežnost v svojem vsakdanjem življenju. Te dejanske in objektivne informacije bodo prikazale koristi, ki jih prinaša EU državljanom, in olajšale informirano razpravo o politikah EU.

*
* *

Vprašanje št. 41 predložila Sarah Ludford (H-0862/08)

Zadeva: Spletišča institucij EU

Naslednje leto bodo volitve v Evropski parlament in poslanci bodo želeli povedati svojim volivcem, kako odprta in demokratična je Evropska unija. Kakšne konkretne ukrepe je sprejela Komisija po svojem sporočilu decembra 2007, da bi zagotovila državljanom hiter in lahek dostop do informacij na spletišču EUROPA vsaj s tem, da bi, kot je obljubila, bolj poudarila „tematski in uporabniški vidik namesto institucij“?

Zlasti, kaj je storila Komisija, da bi uvedla skupne oblikovne lastnosti spletišč Komisije, Sveta in Parlamenta, ki si delijo portal EUROPA, na primer nasvete za krmarjenje in merila za iskanje, in da bi zagotovila, da se lahko zakonodaja zlahka in priročno zasleduje skozi ves razvoj od osnutka do sprejetja?

Odgovor

(EN) Komisija sprejema vrsto pomembnih sprememb, da bi bilo spletišče Evropske unije EUROPA uporabniku prijaznejše, da bi po njem lažje krmarili in da bi bilo bolj interaktivno, v skladu z dokumentom o njeni politiki http://ec.europa.eu/dgs/communication/pdf/internet-strategy_en.pdf \o "http://www.cc.cec.sg_vista/cgi-bin/repository/getdoc/COMM_PDF_SEC_2007_1742_1_XX.pdf", ki je bil sprejet dne 21. decembra 2007⁽¹¹⁾.

Neodvisno ocenjevanje spletišča EUROPA, ki je bilo izvedeno za Komisijo v letu 2007, je ugotovilo, da je večina spletnih obiskovalcev našla informacije, ki jih je iskala (85 %). Vendar so ti ugotovili tudi, da je trajalo predolgo, da so našli te informacije in da bi jih bilo zato treba predstaviti na manj zapleten in bolj razumljiv način.

Spremembe v teku vključujejo prenovno domače strani EU in domače strani Komisije in bi morale biti končane do sredine 2009. Opredelitev nove strukture krmarjenja bo omogočila, da bodo strani lažje berljive, in

⁽¹¹⁾ SEC(2007) 1742

zagotovila, da bodo bolj osredotočene na posebne uporabniške skupine (npr. splošno javnost, podjetja) in priljubljene naloge (npr. financiranje, dogodke). Izboljšave bodo pred uvedbo preskušene na osredotočenih skupinah in uporabniki bodo lahko dali povratne informacije in predloge. Na domači strani Komisije je bila že uvedena izboljšana različica iskalnega programa. Prenavlja se tudi novinarsko središče EU.

Komisija je izboljšala tudi svojo notranjo strukturo sodelovanja. Generalni direktorat za komuniciranje tesno sodeluje z internetnimi uredniki vseh služb Komisije v okviru omrežja, ki se oblikuje kot del nove internetne strategije Komisije. Delo tega omrežja se osredotoča na izboljšanje posameznih spletišč služb Komisije in spodbuja izmenjavo dobre prakse med uredniki.

Medinstitucionalno sodelovanje redno poteka prek medinstitucionalnega internetnega odbora (Comité éditorial interinstitutionnel - CEIII). Odbor se ukvarja s tehničnimi in vsebinskimi zadevami in išče načine izboljšanja izkušenj za uporabnike spletišč EU. Področje, ki se trenutno raziskuje, je možnost skupnega iskalnika za vse institucije, ki bi omogočil uporabnikom lažji priklic informacij o zadevah EU.

Na sestanku CEIII dne 2. oktobra 2008 je Parlament predstavil svoje novo spletišče za evropske volitve, ki bo uvedeno januarja 2009. Komisija bo na domači strani EUROPA dodelila pomembno mesto za pokrivanje volitev v EP, vključno s povezavami na spletišče volitev v EP.

Glede zagotavljanja, da bi se zakonodaja zlahka in priročno nasledovala skozi ves razvoj od osnutka do sprejetja, bi Komisija rada poudarila pomen spletnih strani PRELEX, ki so na voljo na spletišču EUROPA⁽¹²⁾ in ponujajo izčrpne ter cenjene informacije.

*
* *

Vprašanje št. 47 predložil Dimitrios Papadimoulis (H-0838/08)

Zadeva: Okvara velikega hadronskega trkalnika (LHC) Evropske organizacije za jedrske raziskave (CERN)

Veliki hadronski trkalnik (LHC) Evropske organizacije za jedrske raziskave (CERN) je pred nekaj dnevi odpovedal po začetku tako imenovanega „preskusa stoletja“, poskusa znanstvenikov v organizaciji CERN, da bi poustvarili „veliki pok“.

Kakšna je raven financiranja organizacije CERN s strani Skupnosti, zlasti za izvedbo „preskusa stoletja“? Ali Komisija ve, kaj je povzročilo škodo na opremi? Kdaj bo LHC spet deloval?

Odgovor

(EN) CERN je mednarodna organizacija, ustanovljena leta 1954 za izvajanje raziskav v jedrski fiziki in fiziki delcev. Izvaja raziskave pod okriljem 20 držav članic Sveta CERN, ki vključujejo 18 držav članic EU in 2 državi, ki nista članici EU. Teh 20 držav skupaj zagotavlja letno delovanje organizacije CERN in njen naložbeni proračun. ES ima v Svetu CERN zgolj status opazovalke. Ne sodeluje v procesu odločanja in ne prispeva v letni proračun.

Tako kot katera koli druga raziskovalna organizacija ima CERN možnost sodelovati v razpisih, ki so organizirani v okvirnem programu Skupnosti za raziskave. CERN je sodelovala v številnih razpisih v zaporednih okvirnih programih in predložila skupne predloge z različnimi evropskimi raziskovalnimi organizacijami.

V okviru šestega in sedmega okvirnega programa je ES do zdaj zagotovila organizaciji CERN okrog 60 milijonov € za udeležbo v projektih, izbranih na podlagi konkurenčnih razpisov. Cilj teh projektov je med drugim skupen razvoj evropske mreže računalniške infrastrukture pri skupnem razvoju prihodnjega načrta pospeševalnika in detektorja ali pri skupnih programih usposabljanja za mlade raziskovalce. Ti projekti so posredno pomagali tudi organizaciji CERN v njenih prizadevanjih pri gradnji trkalnika LHC.

ES je spoznala, da je CERN opravila preiskavo vzroka nezgode, ki se je zgodila 19. septembra 2008. CERN ugotavlja, da je bil vzrok za ta dogodek napaka v električni povezavi med dvema magnetoma v pospeševalniku. Zato je prišlo do mehanične okvare in sprostitve helija iz hladne mase magnetov v tunel. CERN je objavila, da načrtuje ponovni zagon LHC spomladi 2009. Nadaljnje informacije o vzrokih nezgode in ukrepih, ki jih je treba sprejeti, je najlažje dobiti neposredno pri Svetu CERN in njegovih državah članicah.

⁽¹²⁾ <http://ec.europa.eu/prelex/apcnet.cfm?CL=sl>

Za nadaljnje informacije o preskusu fizike delcev Komisija napotuje poslanca na odgovor, ki ga je dala na pisno vprašanje Mariosa Matsakisa E-5100/08⁽¹³⁾.

*
* *

Vprašanje št. 48 predložil Alojz Peterle (H-0844/08)

Zadeva: Raziskave na področju raka

Evropski parlament je 10. aprila letos sprejel resolucijo (P6_TA(2008)0121) o boju proti raku v razširjeni Evropski uniji. Ker so raziskave na področju raka v Evropi zelo razdrobljene, je pozval k boljšemu sodelovanju in k manjšemu podvajanju različnih raziskovalnih dejavnosti, da bi bili njihovi sadovi hitreje na voljo rakavim bolnikom.

Kako si Komisija prizadeva, da bi v sedmem okvirnem programu podprla in spodbudila več nadnacionalnih raziskav na področju raka?

Kako namerava podpreti raziskave redkih oblik raka, ki jih je težko zdraviti, na primer pri otrocih, saj tržne spodbude v takšnih primerih pogosto ne zadostujejo za komercialne naložbe v raziskave?

Odgovor

(EN) Zaradi prizadevanj v šestem okvirnem programu za raziskave in tehnološki razvoj (6. OP, 2002–2006) pri translacijskih raziskavah na področju raka (torej prevedbe osnovnih znanstvenih rezultatov v klinično uporabo), je dobilo 108 raziskovalnih projektov podporo v skupnem znesku 485 milijonov €. Ti projekti se z multidisciplinarnim pristopom lotevajo različnih vprašanj v zvezi s preprečevanjem, zgodnjo diagnozo, razumevanjem raka in prepoznavanjem ciljnih zdravil, pa tudi terapevtskih strategij in novih tehnologij ter paliativne oskrbe⁽¹⁴⁾.

Poleg tega je poročilo študije izvedljivosti EUROCAN+PLUS⁽¹⁵⁾, ki je bilo predstavljeno Evropskemu parlamentu februarja 2008, pozvalo po večji usklajenosti in vodenju translacijskih in kliničnih raziskav, vključno z upravljanjem omrežij in platforme celovitih centrov za raka.

Na podlagi teh prizadevanj je poseben program „Sodelovanje“ v sedmem okvirnem programu za raziskave (7. OP, 2007–2013) pod temo „Zdravje“ kot prednostno nalogo določil nadaljnjo okrepitev translacijskih raziskav raka v smeri klinične uporabe in obravnavo razdrobljenosti ob upoštevanju izida EUROCAN+PLUS in priporočil sklepov Evropskega sveta o „zmanjšanju bremena raka“⁽¹⁶⁾, pa tudi resolucije Parlamenta o „boju proti raku v razširjeni Evropski uniji“⁽¹⁷⁾.

Razpisi za zbiranje predlogov v letu 2007 so bili res namenjeni priporočenim raziskovalnim področjem, kot so presejalni pregledi, nega umirajočih in razdrobljenost raziskovalnih prizadevanj v zvezi z registri raka prek sheme ERA-NET⁽¹⁸⁾.

Za naslednji razpis za zbiranje predlogov na temo zdravja, ki bo objavljen v letu 2009, se pričakuje, da bo nadaljeval obravnavo razdrobljenosti s spodbujanjem razvoja usklajenih programov translacijskih raziskav raka v Evropi in raziskav redkih in otroških oblik raka, s tem da bi slednje gradile na pomembnem portfelju pobud, ki so bile razvite v okviru 6. OP (kot so KidsCancerKinome, EET-Pipeline, Conticanet, Siopen-R-Net itd.). Te bodo dopolnjene s pobudami, namenjenimi podpori zdravil brez patenta za pediatrično uporabo v skupnem prizadevanju z Evropsko agencijo za zdravila (EMA)⁽¹⁹⁾.

(13) <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=SL>

(14) <http://cordis.europa.eu/lifescihealth/cancer/cancer-pro-calls.htm#tab3>

(15) <http://www.eurocanplus.org>

(16) 9636/08 SAN 87

(17) P6_TA(2008)0121

(<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0121&language=SL>)

(18) <http://cordis.europa.eu/coordination/era-net.htm>

(19) <http://www.emea.europa.eu/htms/human/paediatrics/priority1ist.htm>

Nazadnje, Komisija razmišlja o prihodnjih ukrepih EU v zvezi z rakom – o evropski platformi, kjer bi si delili najboljše prakse in podprli države članice v njihovih prizadevanjih za učinkovitejše spopadanje z rakom s povezovanjem vseh zainteresiranih strani v usklajenem delovanju. Komisija je tudi pravkar sprejela predloge za evropsko strategijo o redkih boleznih na splošno⁽²⁰⁾, sodelovanje in večja učinkovitost, ki jo spodbujajo ti ukrepi, pa bi morala pomagati tudi pri spodbujanju raziskav na tem področju.

*
* *

Vprašanje št. 51 predložil Robert Evans (H-0802/08)

Zadeva: Humanitarna pomoč v Šrilanki

Čestitam komisarju Michelu za njegovo izjavo 15. septembra 2008 v zvezi z mednarodnim humanitarnim pravom v Šrilanki.

Prepričan sem, da je Komisija, tako kakor jaz, izredno zaskrbljena zaradi stopnjevanja nasilja v Šrilanki in učinkov na nedolžne civiliste. Kako se je Komisija odzvala na nedavni sklep šrilanške vlade, da se morajo vse mednarodne organizacije in organizacije ZN ter vse pobude za pomoč umakniti s spornega območja?

Kako bo glede na to Komisija pritisnila na šrilanško vlado in na Osvobodilne tigre tamilskega Elama (LTTE), da bo zagotovila spoštovanje mednarodnega humanitarnega prava, da bo pomoč dosegla najranljivejše in da bo čim prej dosežena mirna rešitev spopada?

Odgovor

(EN) Odločitev šrilanške vlade, da se morajo organizacije ZN in mednarodne organizacije umakniti z območja spopadov, je temeljila na varnostnih razmislekih. Po umiku so Komisija in drugi humanitarni akterji vztrajali, da se uvede sistem varnih humanitarnih konvojev s hrano in drugimi bistvenimi zalogami, ki bi prišle do ljudi v stiski v Vanniju. Vztrajali so tudi, da se dovoli spremljanje konvojev neodvisnim opazovalcem, da bi zagotovili, da bodo zaloge prišle brez diskriminacije do tistih, ki so v stiski. Obe strani v sporu sta soglašali. Štirje konvoji, ki so potovali pod zastavo ZN, so zdaj že uspešno prišli do Vannija in dostavili težko pričakovano hrano iz Svetovnega programa za prehrano (WFP). V prihodnjih tednih se načrtujejo redni konvoji.

Poleg tega je dobil Mednarodni odbor Rdečega križa (ICRC) dovoljenje za nadaljevanje svojih dejavnosti z mednarodnim osebjem v območju Vanni. ICRC ima pomembno vlogo, ker ima stike z obema sprtima stranema in zagotavlja tako zelo potrebno pomoč v obliki zavetišča in nujnih gospodinskih predmetov. Komisija bo še naprej podpirala ICRC in operacije WFP. Finančna podpora v letu 2008 za obe agenciji v Šrilanki znaša trenutno 5,5 milijonov €. Po potrebi lahko Komisija proti koncu leta razmisli o možnosti nadaljnje humanitarne pomoči za ti agenciji.

Seveda je jasno, da bo treba storiti več za zagotavljanje, da bo prebivalstvo v stiski dobilo dovolj pomoči. Komisija ocenjuje, da je zdaj pokritih le okoli 45 % dejanskih potreb po hrani. Poleg tega je nujno potreben material za zavetišča za razseljene ljudi, ker prihaja monsunsko obdobje. Komisija si bo še naprej prizadevala za večji dostop do območja Vanni, ne le za agencije ZN, temveč tudi za tiste mednarodne nevladne organizacije, ki so se bile septembra prisiljene umakniti, saj imajo te organizacije ključno vlogo pri zagotavljanju humanitarne pomoči.

V zvezi z zagotavljanjem, da bo spoštovano mednarodno humanitarno pravo, bo Komisija še naprej izkoristila vsako priložnost, da bo opomnila obe strani spopada na njune obveznosti v tem pogledu in se zavzemala za miroljubno rešitev spora.

*
* *

Vprašanje št. 52 predložil Claude Moraes (H-0804/08)

Zadeva: Humanitarna pomoč za Zimbabve

EU je dala od leta 2002 skupno več kot 350 milijonov € za humanitarno pomoč za Zimbabve, vključno z 10 milijoni €, ki jih je najavila ta september. Kakšne instrumente ima Komisija na voljo, da izmeri učinkovitost

⁽²⁰⁾ COM(2008)679 in COM(2008)726 z dne 11.11.2008

te pomoči in zagotovi, da bo prišla do tistih, ki jo potrebujejo, glede na nedavni politični pretres v državi in omejitve, ki jih je uvedla Mugabejeva vlada za humanitarne operacije?

Odgovor

(FR) Komisija izvaja humanitarno pomoč EU prek partnerjev, ki so bodisi mednarodne organizacije bodisi nevladne organizacije iz EU. Te humanitarne organizacije so pogodbeno odgovorne za upravljanje humanitarne pomoči, ki jo financira EU.

Uvedena je bila vrsta nadzornih sistemov in sistemov za spremljanje, da bi zagotovili pravilno izvajanje financiranih operacij na različnih stopnjah življenjskega cikla projekta humanitarnih operacij. Glavne značilnosti so opisane v nadaljevanju.

- V okvirnem sporazumu o partnerstvu (FPA), ki so ga podpisale evropske nevladne organizacije in mednarodne organizacije, so uvedeni strogi mehanizmi izbire in nadzora kakovosti.

- Sistemi, ki se uporabljajo za določitev, katere dejavnosti se bodo financirale, dosledno temeljijo na resničnih potrebah, ki morajo biti izpolnjene.

- Projekti so pod nadzorom svetovnega omrežja področnih strokovnjakov (tehničnih pomočnikov), ki sodelujejo s Komisijo. Ti specialisti za humanitarno pomoč so stalno na terenu, da bi olajšali in povečali vpliv humanitarnih operacij, ki jih financira Komisija, ne glede na državo ali regijo.

- Partnerji morajo zagotoviti vmesna in končna poročila in upravičiti stroške.

- Komisija redno ocenjuje svoje humanitarne operacije.

- Dejavnosti, ki jih financira Komisija in jih izvajajo humanitarne organizacije, so predmet finančnih revizij, ki se izvajajo za dokončane projekte na sedežu partnerjev Komisije (vsaki dve leti) in na terenu za tekoče projekte. Komisija je na primer preverila tretjino predloženih zahtevkov za povračilo izdatkov za humanitarne projekte v Zimbabveju.

Po odpravi prekinitev terenskih dejavnosti nevladnih organizacij, ki jih je vlada odredila v juniju, partnerji na začetku septembra ne poročajo o večjih težavah z dostopom in so obnovili distribucijo hrane.

*

* *

Vprašanje št. 54 predložil Eoin Ryan (H-0816/08)

Zadeva: Izobraževanje deklet v državah v razvoju

Izobraževanje žensk v državah v razvoju opisujejo kot „največje upanje za konec revščine“ in prejšnji generalni sekretar ZN Kofi Annan, ga je opisal kot „edino najdonosnejšo socialno naložbo v današnjem svetu“.

Kaj dela Komisija, da bi zagotovila, da bodo posebni družbeni, kulturni in praktični izzivi, povezani z zagotavljanjem rednega izobraževanja deklet, vključeni v izobraževalne in razvojne strategije?

Poleg tega, glede na to, da številne družbe dajejo prednost izobraževanju fantov in da so stopnje osipa večje pri dekletih (ker se lahko izpišejo iz šole zaradi poroke ali dela), kakšne ukrepe ima na voljo Komisija, da spodbudi dekleta, da nadaljujejo izobraževanje tudi po doseženi osnovni izobrazbi, kot 2. razvojnem cilju tisočletja?

Odgovor

(FR) Evropsko soglasje o razvoju poudarja ključno vlogo enakosti spolov za doseganje razvojnih ciljev tisočletja. Komisija daje pri svojem delu v zvezi z izobraževanjem prednost doseganju razvojnega cilja tisočletja št. 2 o splošnem osnovnem izobraževanju in razvojnega cilja tisočletja št. 3 o enakosti spolov. Posledično posvečajo sektorski programi, ki se izvajajo s partnerskimi državami, enako pozornost udeležbi deklet na vseh ravneh izobraževalnega sistema.

V najrevnejših območjih v Egiptu se dekleta malo šolajo in imajo visoke stopnje osipa. Ti problemi so obravnavani v pobudi za izobraževanje deklet, ki jo vodi Nacionalni svet za otroštvo in materinstvo. Ta nacionalni načrt, ki se osredotoča na osnovno izobraževanje, ima kot svoja glavna cilja: izboljšanje kakovosti osnovnega izobraževanja deklet in olajšanje njihovega dostopa do izobraževanja.

V drugih državah, kot sta Burkina Faso in Tanzanija, Komisija podpira reformo celotnega izobraževalnega sektorja v sodelovanju z drugimi financerji. Vzporedno se ES loteva dialoga s sektorjem, da bi vplivala na nekatere izbire in prednostne naloge in ocenila rezultate reforme prek ključnih kazalnikov. Med temi se lahko za Burkino naštejejo „velika stopnja osnovne izobrazbe pri ženskah“ in „številne pismene ženske“. Tanzanija je osredotočena na število učiteljic in oblikovanje šolskega okolja, ki spodbuja izobraževanje deklet.

Naraščajoče število držav dobiva podporo, ki jim omogoča, da razvijajo programe socialnega varstva, ki z razdeljevanjem denarja ali hrane najranljivejšim družinam pomenijo, da družinam ni treba skrbeti zaradi stroškov izobraževalnih možnosti njihovih hčera.

Nazadnje, Komisija si je v svojih mobilnih programih visokošolskega izobraževanja (spletna stran programa Erasmus Mundus o zunanjem sodelovanju in o prihodnjem programu Mwalima Juliusa Nyerereja) kot cilj določila 50 % prejemnic.

*
* *

Vprašanje št. 55 predložila Mairead McGuinness (H-0831/08)

Zadeva: Humanitarna pomoč EU

„Vprašanje razvoja je danes bolj pereče kot kdaj koli prej,“ so precej upravičene besede komisarja za razvoj in humanitarno pomoč.

Ali je Komisija sposobna zagotoviti temu parlamentu, da sedanja globalna finančna kriza ne bo prizadela ponosnega dosežka EU, da je največja donatorka humanitarne pomoči na svetu?

Odgovor

(EN) Globalna humanitarna pomoč po vsem svetu je v letu 2007 znašala skupno 7,7 milijard USD (5,2 milijonov € po menjalnem tečaju na dan 31. december 2007).⁽²¹⁾

EU ostaja daleč največja svetovna donatorka sredstev humanitarne pomoči in je dala v letu 2007 46,8 % prispevkov humanitarne pomoči (od tega 13,7 % financiranja iz ES in 33,1 % financiranja iz držav članic).

Znesek humanitarne pomoči, ki ga je zagotovila Komisija, je opredeljen v večletnem finančnem okviru 2007–2013. Letni znesek, ki je na voljo za humanitarno pomoč, je okrog 750 milijonov € na leto. Ta sredstva se lahko dopolnijo z rezervo za nujno pomoč v višini okrog 240 milijonov € na leto v primeru, če se med letom pojavijo nepredvideni dogodki. Pogoji za aktiviranje rezerve za nujno pomoč, ki so določeni v medinstitucionalnem sporazumu med Parlamentom, Svetom in Komisijo, so precej strogi in pokrivajo potrebe držav nečlanic za pomoč ob dogodkih, ki jih ni bilo mogoče predvideti, ko je bil oblikovan proračun. V preteklih letih je ostal znesek humanitarne pomoči, ki ga zagotavlja ES, precej stabilen in z upoštevanjem pravic proračunskega organa se bo verjetno obdržal znotraj večletnega finančnega okvira.

Leta 2008 so bila sredstva, ki so bila na voljo za humanitarno pomoč in proračunsko postavko za pomoč v hrani, ki jo upravlja ES, dopolnjena s 180 milijoni € zaradi povečanja cen hrane, goriva in osnovnih surovin, v glavnem s sredstvi, ki so prišla iz rezerve za nujno pomoč.

*
* *

Vprašanje št. 56 predložil Bart Staes (H-0835/08)

Zadeva: Pravice intelektualne lastnine kot ovira za prenos tehnologije trajnostne energije iz Evrope v države v razvoju

Komisar Louis Michel je ob različnih priložnostih izrazil svojo podporo prenosu tehnologije proizvodnje trajnostne energije v države v razvoju. To je bistveno v interesu okoljske pravičnosti in kot del globalnega pristopa k podnebnim spremembam. Vendar v praksi nekateri mehanizmi, na primer pravice intelektualne lastnine, očitno zaostajajo in/ali preprečujejo ta prenos trajnostne tehnologije na jug.

(21) Vir: Sistem za finančno sledenje OCHA (<http://www.reliefweb.int>)

Kakšen ukrep bo sprejela Komisija ali predlagala, da se sprejme za boj proti tem oviram v praksi in s tem zagotovi, da se bo ta prenos tehnologije dejansko začel?

Odgovor

(FR) Komisija priznava pomen sistema pravic intelektualne lastnine, ki v državah v razvoju ustrezno deluje. Ta sistem je potreben okvir za spodbujanje prenosa tehnologije, kajti komercialna podjetja ne bi bila preveč naklonjena prenosu tehnologije v države, kjer bi veljali šibki, slabo uporabljeni predpisi za pravice intelektualne lastnine.

Vendar morajo predpisi za pravice intelektualne lastnine v nekaterih primerih upoštevati skrbi držav v razvoju, zlasti kadar patenti povečujejo ceno proizvodov, ki so bistveni za razvoj. Tak primer so na primer zdravila. Komisija je bila na čelu mednarodnih pobud, da se državam v razvoju zagotovi dostop do bistvenih zdravil po dostopnih cenah.

Glede na rečeno pa v proizvodnem sektorju trajnostne energije (fotonapetostne, biomasne in vetrne energije) ni jasnega dokaza, da so imele pravice intelektualne lastnine negativen vpliv na razvoj in prenos tehnologije. Patenti za temeljne tehnologije so že zdavnaj potekli in številni patentirani proizvodi konkurirajo in znižujejo stroške teh tehnologij. Obstaja tudi konkurenca med različnimi tehnologijami, ki se uporabljajo za proizvodnjo električne energije. Če želijo podjetja v državah v razvoju vstopiti na to področje novih tehnologij kot proizvajalci, lahko dobijo operativne licence po dostopnih cenah. Podjetja v Indiji in na Kitajskem so na primer že vstopila na trg fotonapetostne energije. Problem bi morda lahko povzročile izključne operativne pravice za nove biotehnologije na področju biomase. V praksi pomenijo večje ovire carinske dajatve in druge trgovinske prepreke.

Dejansko številni sodobni proizvodi ali tehnologije niso dragi zaradi pravic intelektualne lastnine, ampak preprosto zaradi zapletenosti načina proizvodnje, visokih stroškov materiala in visokih stroškov obrata ter delovanja, ki so pogosto še povečani zaradi pomanjkanja lokalnega znanja.

Zato Komisija zagotavlja državam v razvoju glavna sredstva za spodbujanje uporabe tehnologij proizvodnje trajnostne energije, zlasti prek sklada EU-AKP⁽²²⁾ za energijo, ki je bil ustanovljen leta 2006. Zato ta sklad, ki pokriva vse vire obnovljive energije, financira projekte, ki presegajo zgolj uvedbo nove tehnologije in se ukvarja z vprašanji znanja, ki je potrebno za prilagoditev, delovanje, vzdrževanje in spodbujanje tehnologij.

Sklad naj bi se v okviru desetega Evropskega razvojnega sklada obnovil s skoraj 200 milijoni EUR. Ta sredstva bodo namenjena predvsem virom obnovljive energije in bodo tako omogočila večji dostop do zalog trajnostne energije na lokalni ravni.

*
* *

Vprašanje št. 57 predložil Justas Vincas Paleckis (H-0847/08)

Zadeva: Pomoč za razvojno sodelovanje v času finančne krize

Niti skladi politike razvojnega sodelovanja EU niso imuni na finančno krizo, ki se je začela na Wall Streetu in povzroča pretres po vsem svetu. Države v razvoju, ki jim grozi prekinitev razvojne pomoči EU bodo spet žrtev, pa čeprav na noben način niso odgovorne za finančno krizo. Pomembno je, da se zagotovi, da ne bodo obveznosti EU za razvojno sodelovanje z državami v razvoju za obdobje do leta 2013, ki jih je Komisija dala, preden se je začela finančna kriza, zmanjšane zaradi sedanjih finančnih problemov.

Kako namerava Komisija določiti nove finančne prednostne naloge za razvojno sodelovanje v luči finančne krize?

Odgovor

(FR) To vprašanje učinkov sedanje finančne krize na razvojno sodelovanje je zlasti ustrezno glede na Mednarodno konferenco o spremljanju financiranja za razvoj, ki je namenjena pregledu izvajanja soglasja iz Monterreyja in bo potekala od 29. novembra do 2. decembra v Dohi v Katarju.

⁽²²⁾ afriške, karibske, pacifiške države.

Medtem je Komisija 29. oktobra 2008 objavila sporočilo z naslovom „Od finančne krize do okrevanja gospodarstva“, ki med drugim poudarja, da je pomembno, da se koristi trajnostne rasti delijo z državami v razvoju in da se izpolni izziv razvojnih ciljev novega tisočletja.

V Dohi je eno od glavnih vprašanj, ki jih namerava predstaviti Evropska unija v sklepih, čvrsta potrditev njene zaveze, da bo povečala stopnje uradne razvojne pomoči, tako da bo do leta 2010 dosežena skupna uradna razvojna pomoč v višini 0,56 % bruto domačega proizvoda (BDP) in do 2015 v višini 0,7 % BDP. Države članice pripravljajo postopne večletne okvirne časovne razporede, da bodo prikazale, kako bodo dosegle cilj uradne razvojne pomoči.

Kljub finančni krizi ta zaveza ni vprašljiva. Nasprotno, v času krize je zelo pomembno, da se ohranijo stopnje uradne razvojne pomoči. Izkušnje kažejo, da ima zmanjšanje uradne razvojne pomoči neposredno povezavo z višjimi stopnjami ekstremizma in svetovne nestabilnosti.

Zato EU, največja donatorka uradne razvojne pomoči (v letu 2007 dodeljene nič manj kot 61,5 milijard USD od skupne svetovne vsote 104 milijarde), vabi vse druge donatorke, da pošteno prispevajo k financiranju razvoja in povečajo svojo uradno razvojno pomoč na ciljnih 0,7 % BDP, in poziva vse druge donatorke, da pripravijo postopne večletne okvirne časovne razporede, da bodo prikazale, kako bodo dosegle te cilje.

Čeprav je uradna razvojna pomoč steber razvoja, pa ni edina rešitev. Več dela je potrebnega pri inovativnih virih financiranja, zlasti v povezavi z izvajanjem. Treba se je ukvarjati z novimi izzivi, predvsem z zmanjšanjem podnebnih sprememb in prilagoditvijo nanje, zanesljivostjo hrane in energije ter potrebnim financiranjem za odziv nanje. Ohraniti je treba dobro ekonomsko in finančno upravljanje, vključno z bojem proti goljufijam, korupciji in izogibanju davkom, in nazadnje, izpeljati je treba pravo reformo mednarodnega finančnega sistema.

*
* *

Vprašanje št. 58 predložila Anne Van Lancker (H-0853/08)

Zadeva: Vrzeli dostojnosti

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 4. septembra 2008 o MOD5 (P6_TA(2008)0406) poudarja svetovni dostop do reproduktivnega zdravja kot razvojni cilj mednarodne skupnosti in poziva Komisijo, da nameni čim več razpoložljivih sredstev za doseganje tega cilja.

Leta 2002 se je Komisija zavezala, da bo podprla Sklad ZN za demografsko dejavnost in Mednarodno zvezo za načrtovano starševstvo (IPPF) z namenom, da bi zaprla „vrzel dostojnosti“, ki se je pojavila potem, ko je Bushova administracija zavrnila financiranje. Ta program se izteče konec leta 2008. Na začetku tega leta je Bush spet izrekel svoj veto. Tako obstaja nevarnost, da se bo pojavila nova vrzel dostojnosti, če bo tudi Komisija ustavila financiranje.

Ali bo Komisija zaprla vrzel dostojnosti z desetim Evropskim razvojnim skladom in dodelila najvišja razpoložljiva sredstva za doseganje MOD5?

Odgovor

(FR) Izboljšanje zdravja mater in umrljivosti porodnic je bila stalna skrb Komisije pri njenem delu v zvezi z zdravjem in razvojem. Vendar bo kljub vsem našim prizadevanjem razvojni cilj tisočletja 5 verjetno najtežje doseči. Evropska unija je v letu 2008 podvojila svoja prizadevanja, da bi označila resničen preobrat v ukrepih mednarodne skupnosti za spodbujanje razvojnih ciljev tisočletja in si postavila cilj napredovati od političnih izjav k praktičnim ukrepom.

Kaj se dela v praksi?

Ukrepi, ki se financirajo iz proračunskih postavk (Evropskega razvojnega sklada (EDF) in splošnega proračuna), so načrtovani tako, da bi imeli trajne učinke na politiko nacionalnih zdravstvenih sistemov. Težko je ločevati med prispevki EDF in iz proračuna za spolno in reproduktivno zdravje ter pravice, ki se navadno obravnavajo kot podpora sektorju zdravja na splošno ali pa so lahko določeni za prednostne sektorje ali pogostejše v širšem okviru dejavnosti kot „makroekonomska podpora“. V skladu z (neizčrpnim) popisom, ki ga je pred kratkim opravila Komisija, je bilo v okviru dvostranskih regionalnih sporazumov o sodelovanju med letoma 2002 in 2008 dodeljenih 150 milijonov za financiranje projektov s pomembno sestavino reproduktivnega zdravja.

V okviru tematskih linij (2003–2006) je bilo več kot 73 milijonov EUR dodeljenih za politike in ukrepe reproduktivnega zdravja in pravic v državah v razvoju.

V okviru desetega Evropskega razvojnega sklada načrtujemo neposredno podporo zdravstvenemu sektorju v 31 državah v razvoju⁽²³⁾. Države, ki bodo koristile naše dejavnosti, imajo zelo visoke stopnje umrljivosti porodnic in izredno šibke zdravstvene sisteme. Poleg tega Komisija zato, da bi bila pomoč predvidljivejša, uvaja novi finančni instrument, tako imenovano „pogodbo o razvojnih ciljih tisočletja“, v številnih partnerskih državah, v katerih bo proračunska pomoč dolgoročno vezana na konkretne rezultate, ki bodo doseženi pri razvojnih ciljih tisočletja. Tako bodo vlade lažje prenesle ponavljajoče stroške v zvezi z zdravstvenimi sistemi, kot so plače medicinskega osebja, ki so nujno potrebni, če bi radi povečali dostop do osnovnega zdravstvenega varstva, vključno s porodnimi storitvami, ki so bistvene za razvojni cilj tisočletja 5.

Kljub vsemu, kar se trenutno dela, je izboljšanje zdravja mater daleč od zadovoljivega. Če hočemo, da se bo položaj spremenil, so torej potrebna večja prizadevanja. Zato je Svet Evropske unije 24. junija sprejel Akcijski načrt EU za razvojne cilje tisočletja, v katerem se Komisija in države članice zavezujejo (med drugim), da bodo povečale podporo zdravstvenemu sektorju v državah v razvoju z dodatnimi 8 milijoni EUR do leta 2010 (od česar je 6 milijonov EUR razporejenih za Afriko).

Za razvojni cilj tisočletja 5 Akcijski načrt EU za RCT omenja dva glavna cilja, ki naj se dosežeta do leta 2010:

- 1) 21 milijonov več rojstev z navzočnostjo kvalificiranega zdravstvenega osebja,
- 2) 50 milijonov več žensk v Afriki z dostopom do sodobne kontracepcije.

Nazadnje, imamo tudi instrument „vlaganje v človeške vire“, v katerega je razporejenih 44 milijonov EUR za izvedbo agende iz Kaira o reproduktivnem zdravju za leti 2009 in 2010. Del teh sredstev bo uporabljen za financiranje projektov nevladnih organizacij v partnerskih državah.

Komisija ne načrtuje, da bi nadaljevala z zapolnjevanjem „vrzeli dostojnosti“ po letu 2008 z dodatnim financiranjem IPPF⁽²⁴⁾ in UNFPA⁽²⁵⁾ zaradi različnih zgoraj razloženih instrumentov, ki so že na voljo.

*
* *

Vprašanje št. 60 predložil Liam Aylward (H-0814/08)

Zadeva: Droge in program javnega zdravja EU

Kakšne načrte ima Evropska komisija za osvetlitev nevarnosti uporabe nedovoljenih in prepovedanih drog v okviru programa javnega zdravja EU 2008–2013?

Odgovor

(EN) Program zdravja EU 2008–2013⁽²⁶⁾ še vedno vključuje preprečevanje uporabe drog kot prednostno nalogo v okviru „spodbujanja zdravja – ukrepa v zvezi z dejavniki zdravja“ tako kot v prejšnjem programu javnega zdravja pod naslovom „dejavniki zdravja“.

Izbira posebnih prednostnih nalog bo še naprej v skladu s strategijo EU na področju drog⁽²⁷⁾ in akcijskimi načrti⁽²⁸⁾, programom za preprečevanje uporabe drog in obveščanje⁽²⁹⁾ ter Priporočilom Sveta o preprečevanju

(23) AKP (4 % brez splošne proračunske podpore): Liberija, Slonokoščena obala, Kongo, DRK, Angola, Zimbabve, Burundi, Čad, Vzhodni Timor, Sv Vincent, Lesoto, Svazi, Južna Afrika, Zambija, Mozambik; Azija (17 %): Afganistan, Burma, Indija, Filipini, Vietnam; Latinska Amerika (soc. kohezija): Honduras in Ekvador; Severna Afrika /Bližnji vzhod in vzhodna Evropa (8,8 %): Alžirija, Maroko, Egipt, Sirija, Libija, Jemen, Ukrajina, Moldavija, Gruzija.

(24) Mednarodna zveza za načrtovano starševstvo

(25) Sklad Združenih narodov za prebivalstvo

(26) <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:301:0003:0013:SL:PDF>

(27) 12555/2/99 CORDROGUE 64 REV 2

(28) http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/sl/oj/2005/c_168/c_16820050708sl00010018.pdf

(29) UL L 257, 3.10.2007

in zmanjševanju zdravstvenega tveganja, povezanega z odvisnostjo od drog⁽³⁰⁾. Novi predlog za Akcijski načrt EU 2009–2012⁽³¹⁾, o katerem se trenutno razpravlja v Svetu, poziva EU, da še naprej izboljšuje učinkovitost ukrepov za zmanjšanje uporabe drog in njenih posledic. To vključuje posebno pozornost na ranljive skupine in preprečevanje hkratne uporabe več vrst drog (hkratna uporaba prepovedanih in dovoljenih snovi).

*
* *

Vprašanje št. 61 predložil Brian Crowley (H-0818/08)

Zadeva: Razvoj golf klubov na posebnih ohranitvenih območjih

Ali ima Komisija posebna pravila, ki prepovedujejo razvoj golf klubov in drugih objektov na posebnih ohranitvenih območjih?

Odgovor

Na ravni Skupnosti ni pravil, ki bi posebej prepovedovala razvoj golf klubov in drugih objektov na posebnih ohranitvenih območjih.

Člen 6.3 Direktive o habitatih⁽³²⁾ zahteva od držav članic, da opravijo presojo projektov (vključno z igrišči za golf), ki bi lahko imeli znaten vpliv na območja Natura 2000. Ta presoja vključuje vrednotenje možnih nadomestnih možnosti pa tudi razvoj ukrepov za zmanjšanje tveganja. Če je ugotovitev presoje, da načrtovani projekt ne bo škodoval celovitosti zadevnega območja, se projekt lahko izvede.

V primeru, da se oceni, da bi projekt lahko imel škodljive posledice za celovitost območja, so v členu 6.4 Direktive o habitatih določeni postopki, ki jih je treba upoštevati. Projekti se lahko kljub temu izvedejo, če se upoštevajo določeni pogoji in se sprejmejo izravnalni ukrepi.

Komisija je objavila obsežne smernice, kako uporabljati člen 6 Direktive o habitatih. Te smernice so na voljo na spletišču Komisije za okolje v poglavju Narava in biotska raznovrstnost⁽³³⁾.

*
* *

Vprašanje št. 62 predložil Marco Cappato (H-0821/08)

Zadeva: Izbira umirajočih in pisne izjave o želji, da se človekovo življenje v primeru smrtne bolezni ne podaljšuje umetno

Glede na to, da je prisilno zdravljenje v številnih državah nezakonito in ga prepovedujejo mednarodni sporazumi, kot je Konvencija Oviedo, hkrati pa se prikrita evtanazija na veliko izvaja v državah, kjer je prepovedana, vendar brez kakršnih koli potrebnih varoval, postopkov in omejitev, ali Komisija soglaša, da bi bilo koristno zbrati, analizirati in primerjati empirične podatke o zdravljenju, ki ga izberejo umirajoči, zaradi spodbujanja najboljših praks, vključno s pisnimi izjavami o želji, da se človekovo življenje v primeru smrtne bolezni ne podaljšuje umetno, in zagotavljanjem prostega dostopa do zdravljenja in spoštovanja želja bolnikov po vsej Evropi?

Odgovor

(EN) Komisija ne zbira podatkov o izbiri umirajočih in nima načrtov o izmenjavi najboljših praks o tej temi. Prepovedovanje ali dovoljevanje evtanazije je vprašanje, ki spada v popolno pristojnost vsake države članice.

⁽³⁰⁾ OJ L 165, 3.7.2003; (2003/488/EC)

⁽³¹⁾ COM(2008) 567/4

⁽³²⁾ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst, na voljo na:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:01992L0043-20070101:SL:NOT>

⁽³³⁾ http://ec.europa.eu/environment/nature/index_en.htm

V zvezi z dostopom do zdravljenja lahko vsak državljan EU poišče katero koli medicinsko storitev v državi članici, ki ni država članica, v kateri je zdravstveno zavarovan. Ta pravica izhaja iz člena 49 Pogodbe, ki se nanaša na svobodo zagotavljanja storitev, kot je odločilo Sodišče Evropskih skupnosti.

*
* *

Vprašanje št. 63 predložila Marian Harkin (H-0823/08)

Zadeva: Človekove pravice v Belorusiji

Glede na sedanja vprašanja človekovih pravic v Belorusiji in zlasti glede na sedanje stanje v Belorusiji v zvezi z vizumskimi postopki za beloruske državljane, ki zapuščajo državo, kakšne ukrepe predlaga Komisija, da bi zagotovila, da bodo beloruske oblasti bolj spoštovale človekove pravice in zagotovile, da bo odpravljena prepoved potovanja za otroke, ki zapuščajo državo, kar bi jim omogočilo, da se udeležujejo programov za mlade, vključno s počitnicami in okrevanjem?

Odgovor

(EN) Demokracija in spoštovanje človekovih pravic sta in bosta še naprej osrednja elementa naših stikov z Belorusijo, bodisi s civilno družbo bodisi z beloruskimi oblastmi.

Predstavniki Komisije so odpotovali v Minsk 4.–5. novembra zaradi nadaljevanja spremljanja sklepov Sveta z dne 13. oktobra s predstavniki beloruske civilne družbe in opozicije, pa tudi z oblastmi.

Delna in pogojna odložitev sankcij in obnovitev ministrskih pogovorov, ki izvirajo iz sklepov Sveta, nam omogoča, da na bolj neposreden način posredujemo svoje sporočilo o tem, kaj pričakujemo od Belorusije v zvezi z napredovanjem v smeri demokratizacije, spoštovanja človekovih pravic in pravne države.

Naša pričakovanja so že podrobno razložena v dokumentu „Kaj lahko EU prinese Belorusiji“, ki ga je komisar, odgovoren za zunanje odnose in evropsko sosedsko politiko, objavil leta 2006. Naša prenovljena ključna sporočila beloruskim oblastem nadgrajujejo naše takratno sporočilo.

Med drugim pričakujemo, da bo Belorusija zagotovila pravico do svobode in varnosti ljudi. To vključuje neovirano udeležbo beloruskih otrok in mladine v programih izmenjave EU. To pomeni, da bo Belorusija pregledala tudi svojo prepoved potovanja za nekatere člane civilne družbe in opozicije.

Posebno vprašanje prepovedi potovanja za tako imenovane „černobilske otroke“ je dvostranska zadeva, ki zahteva rešitve na dvostranski ravni, ker se položaj razlikuje med zadevnimi državami članicami.

Čeprav to ni stvar za poseg Komisije, Komisija pozorno spremlja to vprašanje.

*
* *

Vprašanje št. 64 predložil Michl Ebner (H-0837/08)

Zadeva: Uvedba davka na kerozin

Letalski sektor je v zadnjih letih doživel izjemno dinamičen razvoj in letalstvo postaja vedno pomembnejše sredstvo prevoza.

Glede na to, da letalstvo trenutno povzroča 3 % skupnih emisij CO₂ v Evropi in da bo ta trend še naprej naraščal, je treba razmisliti o uvedbi davka na kerozin.

S stališča okoljske politike je smiselno zaračunati davek na letalsko gorivo vsaj znotraj meja EU. To je edini način, da se zajamči okolju prijaznejši pristop k letalskemu gorivu.

Tudi druga fosilna goriva so obdavčena in stanje je treba uskladiti.

Celo malenkostni dodatni stroški za potnike bi ustvarili dodatno vrednost za okolje, tako da bi neznatni davek na kerozin koristil obojim, okolju in potrošnikom.

Kakšen ukrep bo sprejela Komisija v zvezi z razpravo o davku na kerozin?

Odgovor

(EN) Komisija je pojasnila svoje stališče leta 2005 v Sporočilu o zmanjševanju vpliva letalstva na podnebne spremembe⁽³⁴⁾. S tem je ponovno potrdila, da daje prednost normaliziranju obravnave letalskega goriva, takoj ko bo mogoče, znotraj mednarodnega pravnega okvira, ki ureja letalstvo.

Države članice lahko že zdaj uvedejo obdavčitev goriva za domače lete na podlagi Direktive Sveta 2003/96/ES⁽³⁵⁾. Ob upoštevanju vzajemnega sporazuma se lahko na podlagi te direktive uvede obdavčitev goriva tudi za lete med dvema državama članicama.

Vendar se v praksi države članice soočajo s težavami pri obdavčitvi kerozina, ker bi s tem uvedle izkrivljanje konkurence med letalskimi družbami v EU in zunaj EU. To je zato, ker obstajajo zakonsko obvezujoče davčne oprostitve v dvostranskih sporazumih o letalskih prevozih med državami članicami in državami nečlanicami EU. Zaradi teh je težko uporabljati obdavčitev goriva na progah znotraj Skupnosti, kjer imajo prometne pravice prevozniki zunaj EU in še naprej uživajo davčne oprostitve po ustreznih dvostranskih sporazumih.

Komisija si dejavno prizadeva za ponovno pogajanje glede teh dvostranskih sporazumov o letalskih prevozih z državami nečlanicami EU, da bi odprla možnost obdavčitve goriva, ki se po enakih pogojih dobavlja prevoznikom v EU in zunaj EU. Vendar je spoznala, da bo za ta proces očitno potreben čas. Do zdaj je bilo v ta namen s pogajanjem z državami nečlanicami EU spremenjenih že skoraj 450 dvostranskih sporazumov.

Glede na te težave se ne moremo zanesti, da bi postala širša uporaba davkov na energijo v letalstvu na kratek ali srednji rok ključni steber strategije za boj proti vplivu letalstva na podnebne spremembe.

*
* *

Vprašanje št. 65 predložil Paolo Bartolozzi (H-0841/08)

Zadeva: Poročilo o vrednotenju Uredbe (ES) št. 1400/2002

Ali Komisija soglaša, da poročilo z dne 28. maja 2008 o vrednotenju Uredbe (ES) št. 1400/2002⁽³⁶⁾ o distribuciji motornih vozil, ki je brez kakršne koli ustrezne utemeljitve, pomeni, da je treba vsebino zakonodaje korenito revidirati, kljub temu, da se je konkurenca na zadevnem trgu v zadnjih petih letih, odkar je Uredba v veljavi, povečala?

Ali ni poročilo v nasprotju s Komisijo samo, ki priznava razlikovalne lastnosti distribucije motornih vozil in sektorja poprodajnih storitev, ter potrebe po posebnih določbah za izpolnitev potreb kakšnih 350 000 MSP, ki zaposlujejo okrog 2,8 milijona ljudi?

Ali Komisija soglaša, da ni utemeljitve za opustitev Uredbe, ki bi kršila splošno načelo zanesljivosti, kot ga priznava sodna praksa Sodišča Evropskih skupnosti?

Ali ne bi bilo bolje, da bi obstoječo zakonodajo izboljšali, ne pa razveljavili?

Odgovor

(EN) Na tej stopnji postopka revizije ni Komisija sprejela nobene odločitve glede regulativnega okvira, ki bi se uporabljal za sektor motornih vozil po letu 2010. Predložitve, prejete med posvetovanjem o Poročilu o vrednotenju⁽³⁷⁾, bodo kmalu objavljene na spletišču Generalnega direktorata za konkurenco. Skupaj s Poročilom bo to podlaga za naslednjo stopnjo postopka revizije. Po oceni učinkov različnih možnosti, ki bi posvetile posebno pozornost vplivu vsakega nadaljnjega pravnega okvira na MSP, bo Komisija razmislila, da bi v letu 2009 objavila Sporočilo o prihodnjem okviru zakona o konkurenci, ki bi se uporabljal za ta sektor.

⁽³⁴⁾ COM(2005)459 Sporočilo Komisije Svetu, Parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Zmanjševanje vpliva letalstva na podnebne spremembe.

⁽³⁵⁾ Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije.

⁽³⁶⁾ UL L 203, 1.8.2002, str. 30

⁽³⁷⁾ http://ec.europa.eu/comm/competition/sectors/motor_vehicles/documents/evaluation_report_sl.pdf

Komisija bi rada pomirila spoštovanega poslanca o svoji čvrsti zavezi, da bo zagotovila ustrezno raven zaščite konkurence v sektorju motornih vozil, ne glede na pravni okvir, ki se bo uporabljal za ta sektor po letu 2010 zaradi sedanjega postopka revizije.

*
* *

Vprašanje št. 67 predložil Gerardo Galeote (H-0846/08):

Zadeva: Še več pomorskih nesreč v Gibraltarskem zalivu: ekološke posledice

11. in 12. oktobra sta bili v Gibraltarskem zalivu še dve pomorski nesreči, v katerih sta bili udeleženi ladji, ki sta pluli pod liberijsko zastavo, Fedra in Tawe; ekološke posledice je treba še določiti. Ti nesreči sta sledili trem, ki so se zgodile v letu 2007, v katerih so bile udeležene Samotakis (januarja), Sierra Nava (februarja) in New Flame; končni rezultat pa je, da je postal Gibraltarski zaliv obalno območje v EU, izpostavljeno najresnejšemu kroničnemu tveganju okoljske katastrofe.

Ali so španske in britanske oblasti obvestile Komisijo o tem stanju?

Ali so te oblasti prosile Evropsko agencijo za varnost v pomorskem prometu, da bi pomagala pri zmanjšanju onesnaženja?

Ali ima Komisija v mislih kakšno pobudo, da bi ustrezni organi izvedli neke vrste načrt za preprečevanje nadaljnjega ponavljanja takšnih nesreč?

Odgovor

(FR) Komisija je pozorno spremljala ladijski nesreči oktobra lani, v katerih sta bili udeleženi FEDRA in Tawe. Komisijo še posebno veseli, da so bili kljub težkim vremenskim razmeram rešeni vsi mornarji na ladji FEDRA.

Službe Komisije, predvsem Center za nadzor in obveščanje, del Generalnega direktorata za okolje, ki je odgovoren za civilno obrambo, so bile v stiku s španskimi in britanskimi oblastmi.

Na zahtevo španskih oblasti so bile prek Evropske agencije za varnost v pomorskem prometu zagotovljene satelitske slike, da bi odkrili morebitno onesnaženje z nafto v zalivu Algeciras. Poleg tega se je Španija odločila, da bo prek Centra za nadzor in obveščanje aktivirala eno od ladij proti onesnaževanju, ki ima pogodbo z Evropsko agencijo za varnost v pomorskem prometu. Ta ladja BAHIA TRES, ki pluje pod poveljstvom španskih oblasti, je uspela rešiti okrog 50 ton nafte.

Širše pa Komisija poudarja, da je Evropska unija uvedla ambiciozne politike pomorske varnosti in varstva morskega okolja. Nove pobude v tretjem svežnju pomorske varnosti bodo prinesle velike izboljšave, na primer, v spremljanju prometa in odgovornosti upravljavca.

Ti novi instrumenti bodo prispevali k pomoči državam članicam v boju proti onesnaževalcem in preprečevanju ter zmanjševanju onesnaževanja.

Komisija je bila tudi obveščena, da bi se lahko na dnevnem redu naslednjega sestanka med španskimi in britanskimi oblastmi (vključno s predstavniki iz Gibraltarja) pojavila organizacija za kampanjo proti onesnaževanju v zalivu Algeciras.

*
* *

Vprašanje št. 68 predložil Jacky Hénin (H-0848/08)

Zadeva: Varnost na morskih ožinah v Evropski uniji

Oktobra 2008 sta bili dve tovorni ladji, registrirani v Liberiji, udeleženi v nesrečah blizu obale v Gibraltarski ožini. Evropska agencija za varnost v pomorskem prometu je s koristnim in učinkovitim ukrepanjem preprečila najhujše. A zaradi teh ponovnih nesreč in naraščanja prevoza nevarnega blaga po morju, je postalo nujno, da se poostrijo pravila varnosti, ki veljajo za vse morske ožine v Evropski uniji, in da se najde odgovor, kako zagotoviti, da se bodo ta pravila spoštovala. Zlasti te ožine in dostopne proge do njih bi se morale opredeliti kot „območja Seveso“.

Katere posebne ukrepe predlaga Komisija, da bi se povečala varnost v morskih ožinah v Uniji?

Odgovor

(FR) Na podlagi Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu ladje uživajo pravico tranzitnega prehoda, ki se v mednarodnih ožinah ne sme motiti. To pa ne preprečuje državam, ki mejijo na ožine, da sprejmejo ukrepe za zagotovitev varnosti na morju. Države članice zato spremljajo pomorski promet v glavnih ožinah v Uniji, kot je Gibraltar, s službami nadzora pomorskega prometa, na katere se lahko navezujejo sistemi organizacije ladijskega prometa in sistemi ladijskih dnevnikov.

Znotraj Evropske unije je bilo po nesreči ladje Prestige sprejetih več ukrepov za okrepitev sklopa zakonodaje Skupnosti o pomorski varnosti in preprečevanju onesnaženja z ladjami. Tako je izvajanje Direktive 2002/59/ES o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet vodilo do boljšega spremljanja plovbe in izmenjave informacij o nevarnem tovoru med državami članicami.

Poleg tega je Komisija novembra 2005 sprejela tretji sveženj sedmih ukrepov o pomorski varnosti, da bi okrepila to delo z utrditvijo obstoječega nabora preventivnih ukrepov in hkrati razvila postopke za zagotovitev boljših odzivov na posledice nesreč. Ta sveženj vključuje predvsem okrepitev določb, ki se nanašajo na spremljanje pomorskega prometa.

V zvezi z odvrčanjem tveganja pomorskega onesnaženja ima pomembno vlogo v boju proti onesnaženju, ki ga povzročajo ladje, Evropska agencija za varnost v pomorskem prometu in zagotavlja državam članicam znatno operativno pomoč. V ta namen je Agencija ustanovila službo CleanSeaNet.

Pobuda EU/ESA Kopernikus podpira pomembno izboljšanje sedanje dejavnosti spremljanja razlitij nafte, ki ga opravlja služba CleanSeaNet. Dodani sestavni deli v projektu MARCOAST za analizo preteklih dogodkov in predvidevanje novih gibanj naftnega razlitja bodo znatno pripomogli k reševanju in sledenju virov razlitja. Te storitve bodo prenesene na prihodnji program Kopernikus, da jih bo dolgoročno vzdrževal. Od leta 2011 dalje bodo satelitske misije Kopernikus Sentinel 1 vzdrževale odločilno infrastrukturo opazovanja zemlje s stalnim spremljanjem tudi po koncu misije ENVISAT ESA.

Glede razvrščanja pomorskih ožin in njihovih dostopnih poti v „območja Seveso“ se direktiva Seveso (Direktiva 96/82/ES) uporablja samo za organizacije, kjer so navzoče nevarne snovi. Prevoz nevarnih snovi po morju je izključen iz obsega direktive.

*
* *

Vprašanje št. 69 predložil Olle Schmidt (H-0849/08)

Zadeva: Novi protekcionizem po finančni krizi

Pojavile so se informacije, da ima državna pomoč, ki je bila dodeljena po finančni krizi, zdaj učinek v drugih sektorjih. Glede na navedbe v Financial Timesu dne 21. oktobra 2008 bo pomoč na voljo tudi za bančno dejavnost avtomobilskih proizvajalcev v Franciji in Nemčiji. V svojem govoru temu parlamentu tega istega dne je predsednik Sarkozy omenil potrebo po podobnem evropskem avtomobilskem paketu, kot je ameriški. Kaj bo storila Komisija, da bo ustavila te pozive po nadnacionalni državni pomoči, s katero se tvega ustvarjanje protekcionizma?

Kakšne garancije obstajajo, da vsa ta nova pomoč ne bo izkrivljala konkurence, ker podjetja, ki so skrbela za svoje finance, izgubljajo stranke zaradi podjetij in institucij, ki so prej slabo poslovali, zdaj pa se zdijo najprivlačnejši, preprosto zato, ker jih ščiti država?

Odgovor

(EN) Zaradi soočanja s finančno krizo je Komisija ocenila in odobrila nujne reševalne ukrepe, za katere so se odločile države članice v dobro svojih finančnih institucij v skladu z obstoječimi pravili za državno pomoč v zelo kratkem časovnem obdobju, z namenom, da bi preprečila negativne učinke prelivanja iz finančne sfere na celotno gospodarstvo.

Glede na domnevna tveganja, kot je premik k novi državni pomoči, ki bi povzročila izkrivljanje konkurence ali več protekcionizma, želi Komisija spomniti, da bo sedanji okvir državne pomoči ostal v celoti veljaven. Vsak ukrep, ki ga predlagajo države članice, bi se zato moral še naprej ujemati s tem okvirom.

V tem kontekstu je treba omeniti, da bi morala imeti državna pomoč, ki se dodeljuje finančnim institucijam znotraj okvira, pozitiven vpliv na druge sektorje v tem smislu, ker je usmerjena v stabiliziranje finančnih odnosov med gospodarskimi subjekti. Tega se seveda ne more razumeti kot sproščanje pravil in prakse za

sedanjo državno pomoč. Reševalni paketi pomoči držav članic za njihove finančne trge so bili načrtovani na tak način, da omejujejo državno intervencijo na strogi minimum in s posebnim upoštevanjem pravil notranjega trga.

V tem smislu je avtomobilska industrija že dobila posredno pomoč prek državne pomoči za bančni sektor. Nadaljnja uporaba pravil državne pomoči bo zagotovila, da ne bo prihajalo do neupravičenega izkrivljanja konkurence. Vsak ukrep, ki se predlaga v pomoč temu sektorju, bo moral to upoštevati, bodisi tako, da predvsem ne bo pomenil državne pomoči, bodisi tako, da bo državna pomoč, ki izpolnjuje obstoječa pravila.

*
* *

Vprašanje št. 70 predložil Manolis Mavrommatis (H-0852/08)

Zadeva: Ukrepi v pomoč ljudem z učnimi težavami

Leta 2006 je Irska uvedla „pobudo notesniki“ kot del programa izobraževanja in usposabljanja do leta 2010, v kateri je bilo 31 srednjih šol izbranih za sodelovanje in so jih prosili, da zagotovijo povratne informacije o razvoju programske opreme, potrebne za pomoč dislektičnim učencem. Leta 2008 bo pobuda MINERVA, kot del evropskega sodelovanja na področju informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) in učenja na daljavo, ponudila kombinirani izobraževalni pristop, ki vsebuje elektronsko vzajemno delovanje pod človeškim nadzorom, ki naj bi spodbudil vključevanje dislektičnih učencev.

Katere druge pobude je poleg tega sprejela Komisija, da bi pomagala učencem z učnimi težavami, da bi se prilagodili na izobraževalno okolje? Glede na to, da ima 30 milijonov ljudi v EU takšne težave, ali Komisija meni, da je treba razširiti obseg njenih prizadevanj na tem področju, da bi jim olajšali življenje na vseh ravneh v šoli in na delovnem mestu? Ali morajo države članice EU upoštevati obvezne programe, namenjene razvoju novih metod poučevanja otrok z disleksijo in drugimi učnimi težavami?

Odgovor

(EN) Komisija obvešča poslanca, da je v skladu s členom 149 Pogodbe ES pomoč otrokom z disleksijo in drugimi učnimi težavami v pristojnosti držav članic.

Vendar je bila v okviru delovnega programa Izobraževanje in usposabljanje 2010 pomoč študentom s katero koli obliko posebnih izobraževalnih potreb sestavni del vseh evropskih pobud in dejavnosti.

Priporočilo Parlamenta in Sveta 2006 o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje (2006/962/EC) priporoča državam članicam, da zagotovijo ustrezno ponudbo tistim, ki zaradi izobraževalne prikrajšanosti (torej vključno z učnimi težavami) potrebujejo posebno podporo za izpolnitev njihovega izobražbenega potenciala.

V svojem Sporočilu o izboljšanju kakovosti izobraževanja učiteljev⁽³⁸⁾ Komisija poudarja potrebo, da učitelji pridobijo spretnosti za prepoznavanje posebnih potreb posameznega učenca in se odzovejo nanje z uporabo širokega izbora učnih strategij.

Strokovne skupine zdaj dopolnjujejo oboje, priporočilo in sporočilo, z odprto metodo usklajevanja.

Letna poročila o napredku pri doseganju lizbonskih ciljev na področju izobraževanja in usposabljanja zagotavljajo državam članicam primerljive podatke o tem, kako je poskrbljeno za študente s posebnimi izobraževalnimi potrebami.

Sporočilo Komisije iz leta 2008 Izboljšanje kompetenc za 21. stoletje: Agenda za sodelovanje s šolami⁽³⁹⁾ navaja, da podpora za tiste s posebnimi potrebami med drugim pomeni ponovno preučitev politik za organiziranje učne pomoči in sodelovanja med šolami in drugimi službami. V tem istem dokumentu Komisija predlaga, da bi se prihodnje sodelovanje med državami članicami osredotočilo na zagotavljanje pravočasne podpore in osebnih učnih pristopov za študente s posebnimi potrebami v okviru rednega šolanja.

V letu 2009 bo Komisija predlagala, kateri konkretni ukrepi bi se lahko v prihodnje sprejeli v okviru odprte metode usklajevanja za obravnavo teh vprašanj.

⁽³⁸⁾ COM(2007) 392 konč.

⁽³⁹⁾ COM(2008)425

Poleg tega imajo lahko učenci z disleksijo ali drugimi učnimi težavami korist tudi od programov pomoči Komisije.

V okviru Programa vseživljenjskega učenja⁽⁴⁰⁾ je jasno ugotovljeno, da je treba razširiti dostop za ljudi iz prikrajšanih skupin in se dejavno lotiti posebnih učnih potreb invalidov pri izvajanju vseh delov programa. Člen 12 ugotavlja tudi, da je pri izvajanju programa treba posvetiti ustrezno pozornost možnostim za učence s posebnimi potrebami in jim pomagati zlasti pri spodbujanju vključevanja v redno izobraževanje in usposabljanje.

Med različnimi raziskovalnimi projekti, usmerjenimi v IKT, ki jih je izbrala EK in so v zadnjih 15 letih prejeli financiranje v okviru teme o e-vključenosti / e-dostopnosti, na začetku v tehnični pobudi za invalide in starejše ljudi in pozneje v okvirnih programih 4, 5, 6 in zdaj 7, je bila pomoč poleg tega redno usmerjena k ljudem z učnimi težavami, zlasti k otrokom in to še posebno z disleksijo.

Poleg tega Komisija v okviru programa Jean Monnet podpira Evropsko agencijo za razvoj izobraževanja za osebe s posebnimi potrebami in tesno sodeluje z njo, da bi pomagala državam članicam ustvariti ustrezne sisteme podpore za ljudi s posebnimi potrebami in zlasti za spodbujanje njihovega vključevanja v redne oblike⁽⁴¹⁾.

Končno, enak dostop do izobraževanja tudi za invalide je ena od prednostnih nalog Akcijskega načrta EU za invalide, kot je navedeno v nedavnem Sporočilu o položaju v Evropski uniji⁽⁴²⁾. To je povsem v skladu s Konvencijo ZN o pravicah invalidov, ki so jo podpisali Skupnost in države članice. Člen 24 Konvencije vsebuje jasne obveznosti za uresničitev pravice invalidov do izobraževanja brez diskriminacije in na osnovi enakih možnosti, kot jih imajo drugi, z zagotovitvijo vključujočega izobraževalnega sistema na vseh ravneh.

*
* *

Vprašanje št. 71 predložil Antonios Trakatellis (H-0854/08)

Zadeva: Revizija Priporočila Sveta o presejalnih pregledih za odkrivanje raka

Ugotovljeno je, da je zgodnja diagnoza, skupaj s preventivo, najpomembnejši ukrep za boj proti raku in lahko pokrije do 70 % primerov.

Glede na to, da je zdaj minilo eno leto, odkar je Evropski parlament sprejel besedilo pisne deklaracije (P6_TA(2007)0434), ki poziva Komisijo, naj pregleda vse obstoječe ukrepe z namenom, da sestavi posodobljeno in celostno strategijo za obvladovanje raka, kakšne ukrepe je Komisija do zdaj sprejela v ta namen?

Ob upoštevanju, da resolucija Evropskega parlamenta (P6_TA(2008)0121) o boju proti raku, ki je bila sprejeta aprila 2008, poudarja potrebo po revidiranju Priporočila Sveta 2003/878/ES⁽⁴³⁾ o presejalnih pregledih za odkrivanje raka, tako da bi vključevala boljše diagnostične tehnike in več vrst raka, kdaj namerava Komisija revidirati to priporočilo in ga predložiti Evropskemu parlamentu?

Odgovor

(EN) Priporočilo Sveta z dne 2. decembra 2003 o presejalnih pregledih za odkrivanje raka (2003/878/ES) ugotavlja, da obstaja za raka dojke, materničnega vratu in debelega črevesa dovolj dokazov, da se priporočijo organizirani presejalni pregledi prebivalstva v vseh državah članicah EU, zagotoviti pa je treba visoko kakovost v vseh stopnjah procesa presejalnih pregledov.

Komisija dejavno zasleduje razvoj raziskav raka in zlasti vpliv presejalnih pregledov prostate, pljuč, debelega črevesa in jajčnikov na smrtnost prebivalstva zaradi raka. Res je, da so presejalni testi na voljo za veliko vrst raka, vendar je treba pred uvedbo novih presejalnih testov ustrezno ovrednotiti in dokazati njihovo učinkovitost.

⁽⁴⁰⁾ Sklep št. 1720/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o uvedbi akcijskega programa na področju vseživljenjskega učenja

⁽⁴¹⁾ <http://www.european-agency.org/>

⁽⁴²⁾ COM(2007)738

⁽⁴³⁾ UL L 327, 16.12.2003, str. 34.

Do konca novembra namerava Komisija predstaviti prvo Poročilo o izvajanju Priporočila Sveta. Temeljilo bo na zunanjem poročilu⁽⁴⁴⁾, ki sta ga pripravili Evropska mreža za boj proti raku in Evropska mreža za informacije o raku, ki je bilo predstavljeno na začetku leta 2008 in kaže, da smo kljub prizadevanjem na manj kot pol poti do izvajanja obstoječega Priporočila Sveta. Nekoliko manj kot polovica prebivalstva, ki bi moralo biti v skladu s priporočilom zajeto v presejalne preglede, dejansko tudi je in manj kot polovica teh pregledov je izvedenih kot del programov presejalnih pregledov, ki izpolnjujejo določbe priporočila. Celo ob sedanjem obsegu dejavnosti so sedanji stroški za človeške in finančne vire že precejšnji.

Razpon teh virov in izziv ohranjanja ustreznega ravnotežja med koristnimi in škodljivimi stranmi presejalnih pregledov terja določitev ustreznih in učinkovitih ukrepov za zagotovitev kakovosti, učinkovitosti in stroškovne učinkovitosti sedanjih in prihodnjih dejavnosti presejalnih pregledov. Redno, sistematično preiskovanje, spremljanje, ocenjevanje in poročanje o stanju v vsej EU o izvajanju programov presejalnih pregledov za odkrivanje raka bo še naprej podpiralo izmenjavo informacij o uspešnem razvoju in ugotavljalo šibke točke, ki zahtevajo izboljšanje.

Nazadnje, Komisija dejavno razmišlja o prihodnjih ukrepih EU v zvezi z rakom – zlasti o možnosti ustanovitve evropske platforme za izmenjavo najboljše prakse in podporo državam članicam pri njihovih prizadevanjih za učinkovitejši boj proti raku s povezovanjem vseh zainteresiranih strani v skupno pobudo s skupno zavezo za boj proti raku. To je tudi ena od prednostnih pobud Evropske komisije za leto 2009. Dne 29. oktobra 2008 je bila organizirana delavnica z zbiranjem zamisli, kamor so bili povabljeni vsi zainteresirani, da so razpravljali o tem, kako strukturirati takšno večstransko platformo in določiti takojšnja področja in ukrepe, ki se jih je treba lotiti v takem okviru, vključno s področjem presejalnih pregledov za odkrivanje raka.

*

* *

Vprašanje št. 72 predložila Anne E. Jensen (H-0856/08)

Zadeva: Vpliv sporazuma Mednarodne pomorske organizacije na kratke ladijske prevoze

Komisija v svojem odgovoru z dne 18. oktobra 2007 na pisno vprašanje št. E-3951/07 navaja, da bo v primeru, če ne bo mogoče doseči sporazuma v Mednarodni pomorski organizaciji (IMO), predložila zakonodajne predloge za zmanjšanje onesnaževanja zraka z ladij in pri tem upoštevala stroškovno učinkovitost in vpliv na kratke ladijske prevoze. Medtem je IMO zdaj sprejela podnebni in okoljski sporazum, ki ima lahko negativni vpliv na kratke ladijske prevoze, na primer s tem, da ne omogoča svobodne izbire načina izvajanja.

Ali Komisija meni, da sporazum upošteva dejstvo, da lahko ladje zmanjšajo emisije na številne različne načine, pri čemer ima vsak drugačne finančne posledice?

Kako bo Komisija zagotovila, da ne bo sporazum IMO škodljiv za kratke ladijske prevoze v severni Evropi in s tem nasproten strategiji EU za prenos prevoza blaga iz cest na morje?

Odgovor

(EN) Mednarodna pomorska organizacija je na 58. sestanku svojega Odbora za varstvo pomorskega okolja (6.–10. oktobra 2008) sprejela spremembo zakonodaje o onesnaženju zraka z ladij, MARPOL Priloga VI. Na podlagi spremembe se bodo emisije oksidov žvepla zmanjšale do 93 % v posebnih območjih nadzora do leta 2015 in za 85 % po vsem svetu do leta 2020. Tudi emisije oksidov dušika se bodo zmanjšale do 80 % v posebnih območjih nadzora do leta 2016. V nasprotju z uspešnim sprejetjem ukrepov za zmanjšanje onesnaževanja zraka je IMO dosegla malo napredka pri ukrepih za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov.

Komisija pozdravlja te spremembe, ker pomenijo pomembno zmanjšanje onesnaževanja zraka z ladij, ki bo pomembno izboljšalo človekovo zdravje in okolje. Medtem ko so ladje na splošno energetsko učinkovite, je bilo do zdaj vloženih malo naporov za zmanjšanje onesnaževanja zraka in sprememba MARPOL bo premostila pomemben del razkoraka v okoljski učinkovitosti med ladjami in drugimi oblikami prevoza.

Na novo dogovorjene omejitve emisij so ciljno utemeljene, tako da bodo imeli ladijski upravljavci na izbiro, kako se uskladiti z novimi emisijskimi standardi. Možnosti za uskladitev standardov za okside žvepla

⁽⁴⁴⁾ Presejalni pregledi za odkrivanje raka v Evropski uniji – Poročilo o izvajanju Priporočila Sveta o presejalnih pregledih za odkrivanje raka (http://ec.europa.eu/health/ph_determinants/genetics/documents/cancer_screening.pdf)

vključujejo uporabo goriva z nizko vsebnostjo žvepla ali tehnologijo zmanjševanja, medtem ko so možnosti za dušikove okside bodisi spremembe „v motorju“ ali tehnologija zmanjševanja.

Glede možnih negativnih posledic za kratke ladijske prevoze bo Komisija v kratkem naročila študijo o gospodarskih vplivih in možnih negativnih spremembah načina prevoza, ki ji bo sledila obširnejša študija, ki bo preučila tudi širše trgovinske vplive.

Pomembno je opozoriti, da bi nedavno predlagana revizija Direktive 1999/62/ES (Direktiva o evrovinjeti), če bi bila sprejeta, podprla ukrep držav članic za internalizacijo zunanjih stroškov težkih tovornih vozil.

*
* *

Vprašanje št. 73 predložil Ryszard Czarnecki (H-0858/08)

Zadeva: Reforma zdravstva na Poljskem

Ali je reforma zdravstva, ki jo predlaga poljska vlada in vključuje znatna proračunska sredstva, namenjena tudi za podporo zasebnih zdravstvenih storitev, v skladu z zakonodajo EU?

Odgovor

(EN) V skladu s členom 152(5) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti „je pri dejavnosti Skupnosti na področju javnega zdravja v celoti upoštevana odgovornost držav članic za organizacijo in zagotavljanje zdravstvenih storitev in zdravstvenega varstva“. Posledično je sprejetje pravil, ki urejajo pravice in dolžnosti v zvezi z zdravstvenimi organizacijami in financiranjem, nacionalna odgovornost, pod pogojem, seveda, da so takšna pravila v skladu s splošnim zakonom ES, zlasti o konkurenci (kot so pravila o državni pomoči) in notranjem trgu.

V tem smislu velja opomniti, da člen 86(2) Pogodbe ES predvideva, da se pravila ES ne uporabljajo, če uporaba takih pravil ovira izvajanje storitev splošnega gospodarskega pomena. V skladu s sodno prakso skupnosti imajo države članice široke možnosti za presojo pri razvrščanju v storitve splošnega gospodarskega pomena in zdi se, da se zdravstvene storitve tipično uvrščajo v to kategorijo.

Poleg tega je julija 2005 Komisija sprejela „paket“ storitev splošnega gospodarskega pomena, da bi zagotovila večjo pravno varnost za financiranje storitev splošnega gospodarskega pomena z določitvijo pogojev, pod katerimi je nadomestilo podjetjem za zagotavljanje javnih storitev združljivo s pravili za državno pomoč. Paket storitev splošnega gospodarskega pomena je sestavljen iz Okvira Skupnosti za državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve⁽⁴⁵⁾ in Odločbe Komisije o uporabi člena 86(2) Pogodbe za državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljene nekaterim podjetjem, zadolženim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena⁽⁴⁶⁾. Iz člena 86(2) ES izhajajo trije pogoji, ki poudarjajo združljivost nadomestila za storitve splošnega gospodarskega pomena v „paketu“, in sicer: jasna opredelitev javne storitve; preglednost in objektivnost nadomestila; in da ni dodeljeno preveliko nadomestilo za izpolnjevanje javne storitve.

Po odločbi Komisije v letu 2005 ima državna pomoč, dodeljena bolnišnicam kot nadomestilo za stroške, ki jih imajo z zagotavljanjem zaupanih storitev splošnega gospodarskega pomena, korist od odstopanja od obveznosti priglasitve po členu 88(3) ES.

*
* *

Vprašanje št. 74 predložila Britta Thomsen (H-0863/08)

Zadeva: Izvajanje Direktive 2002/73/ES

Marca 2007 je Komisija poslala pismo z uradnim obvestilom danski vladi glede njenega izvajanja Direktive 2002/73/ES⁽⁴⁷⁾. Ali lahko Komisija pove, kako stojijo stvari in kdaj je mogoče pričakovati nov razvoj?

⁽⁴⁵⁾ Okvir Skupnosti za državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve, UL C 297, 29.11.2005.

⁽⁴⁶⁾ Odločba Komisije z dne 28. novembra 2005 o uporabi člena 86(2) Pogodbe ES za državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljene nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena.

⁽⁴⁷⁾ UL L 269, 5.10.2002, str. 15.

KVINFO (Center za informacije o ženskah in spolu), Institut for Menneskerettigheder (Inštitut za človekove pravice) in Ligestillingsnævnet (Odbor za enakost med spoloma) po informaciji danske vlade izpolnjujejo zahteve Direktive, da morajo biti neodvisni organi (prim. člen 8a). Vendar sta oba, KVINFO in Inštitut za človekove pravice zavrnila, da bi imela vlogo, ki jo zahteva Komisija. Kaj pravi na to Komisija?

Danski Odbor za enakost med spoloma lahko rešuje samo posebne pritožbe. Ne more sestavljati pritožbenih pisem ali procesnih dokumentov za žrtve. Zavrnuti mora vse primere, ki se ne dajo urediti na podlagi pisnih vlog. Ali ta odbor izpolnjuje zahteve Direktive, kot je določba o pomoči žrtvam?

Odgovor

(EN) Komisija trenutno končuje ocenjevanje skladnosti danske zakonodaje z Direktivo 2002/73/EC⁽⁴⁸⁾.

V tem kontekstu bo Komisija posvetila posebno pozornost prenosu člena 8 (a) navedene direktive, ki določa, da države članice imenujejo enega ali več organov, zadolženih za spodbujanje, analiziranje, nadzorovanje in podpiranje enake obravnave vseh oseb brez diskriminacije zaradi spola. Komisija resnično meni, da je ustanovitev takih organov, ki jim je treba dodeliti ustrezna pooblastila in sredstva, bistvena za zagotovitev učinkovite uporabe zakonodaje Skupnosti o enakosti med spoloma, tudi skozi določbo o podpori žrtvam diskriminacije.

Na podlagi navedene ocene se lahko Komisija odloči, da izda obrazloženo mnenje, če ugotovi, da danska zakonodaja ni v skladu z Direktivo 2002/73/ES.

*
* *

Vprašanje št. 75 predložil Timothy Kirkhope (H-0864/08)

Zadeva: Uradno obvestilo Komisije o kodeksu poslovanja računalniških sistemov rezervacij

Parlament je pred kratkim odobril kompromisno besedilo, dogovorjeno na prvi obravnavi s Svetom in Komisijo o kodeksu poslovanja računalniških sistemov rezervacij COM(2007)0709, P6_TA(2008)0402. Med razpravo pred sprejetjem besedila se je Komisija obvezala, da bo pred začetkom veljavnosti uredbe (verjetno v marcu 2009) pripravila in objavila v Uradnem listu uradno obvestilo kot navodilo za najbolj protislovno vprašanje, ki se obravnava v uredbi, to je opredelitev „matičnega prevoznika“.

Ali je Komisija že začela pripravljati uradno obvestilo o opredelitvi „matičnega prevoznika“? Katera so glavna kakovostna in količinska merila, ki bodo uporabljena za opredelitev „udeleženi v kapitalu s pravicami ali zastopanostjo v upravnem odboru, nadzornem svetu ali drugem upravnem organu sistema letališča“ in „omogočanja izvajanja, samostojno ali skupaj z drugimi, odločilnega vpliva na vodenje poslovanja prodajalca sistema“? Kako in do kakšnega obsega se bo ocenjevalo naključno vlaganje, ki ne bo omogočalo izvajanja, samostojno ali skupaj z drugimi, „odločilnega vpliva“ na vodenje poslovanja?

Odgovor

(EN) Novo uredbo o kodeksu poslovanja računalniških sistemov rezervacij je Parlament sprejel 4. septembra 2008 na prvi obravnavi. Uradno sprejetje Sveta se pričakuje v prihodnjih mesecih.

Glede opredelitve „matičnega prevoznika“ Komisija potrjuje, da bo izdala obvestilo s pojasnilom, kako namerava uporabljati Uredbo. Obvestilo bo pripravljeno pravočasno, da bo objavljeno pred začetkom veljavnosti Uredbe, tako da bo zagotovilo potrebno pravno varnost za vse zainteresirane strani.

Komisija mora pazljivo presoditi status letalskih prevoznikov ali prevoznikov v železniškem prometu glede na opredelitev „matičnega prevoznika“ v kodeksu poslovanja računalniških sistemov rezervacij, ker so s položajem matičnega prevoznika povezane hude obveznosti. Presoja bo vključevala analizo strukture lastništva v kodeksu poslovanja računalniških sistemov rezervacij, njegovega statuta in možnih sporazumov med delničarji. Obvestilo bo pojasnilo merila in postopke, ki jih bo Komisija uporabila za presojo, ali je letalski ali železniški prevoznik matični prevoznik v kodeksu poslovanja računalniških sistemov rezervacij prodajalca sistema. Ta merila bodo upoštevala obstoječe prakse v konkurenčnem pravu.

⁽⁴⁸⁾ Direktiva 2002/73/ES Parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o spremembi Direktive Sveta 76/207/EGS o izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev, UL L 269, 5.10.2002.

*
* *

Vprašanje št. 76 predložil Pedro Guerreiro (H-0866/08)

Zadeva: Zaščita proizvodnje in zaposlovanja v sektorju tekstila in oblačil v številnih državah članicah EU

V smislu odgovora na vprašanje H-0782/08⁽⁴⁹⁾ o (možnem) izteku skupnega sistema nadzora glede izvoza nekaterih kategorij tekstilnih izdelkov in oblačil iz Kitajske v različne države članice EU na dan 31. december 2008 in ob upoštevanju naraščajočega števila podjetij, predvsem na Portugalskem, ki opuščajo ali selijo proizvodnjo in puščajo za seboj nezaposlenost in dramatične socialne razmere, ali lahko Svet navede:

koliko podjetij je opustilo ali preselilo proizvodnjo in koliko delovnih mest je izginilo v sektorju tekstila in oblačil (podatki razčlenjeni po državah članicah) v letu 2007 in 2008;

katere so „posamezne“ države članice, ki so zaprosile, da se sprejmejo ukrepi in kakšna je narava teh ukrepov;

kakšen je odstotek povečanja za tekoče leto v primerjavi z letoma 2004 in 2007 za uvoz s Kitajske za deset obravnavanih kategorij;

kako namerava po letu 2008 preprečiti ponovitev stanja, ki se je pojavilo leta 2005, namreč eksponentno rast uvoza tekstilnih izdelkov in oblačil iz Kitajske in zakaj ne načrtuje, da bi predlagala podaljšanje mehanizma dvojnega spremljanja po 31. decembru 2008?

Odgovor

(EN) V zadnjih dveh letih je bilo v sektorju tekstila in oblačil izgubljenih 350 000 delovnih mest, kar pomeni zmanjšanje za 15 % zaposlenih v tekstilnem sektorju v Evropi v primerjavi z letom 2005. Število podjetij se je v enakem obdobju zmanjšalo za 5 %. Ta razvoj je rezultat različnih dejavnikov, predvsem procesa delokalizacije in prestrukturiranja. Na žalost ni mogoče predložiti spoštovanemu poslancu razčlenitve po državah članicah za leto 2008. Za leto 2007 so na voljo predhodni podatki o številu podjetij in številu zaposlenih ljudi iz strukturne poslovne statistike za nekaj držav članic. Leto 2006 je zadnje, za katero so na voljo podatki iz tega vira za vse države članice razen za Malto. Predhodni podatki, ki so trenutno na voljo, kažejo, da je proizvodnja v zadnjih dveh letih ostala stabilna.

Za drugo vprašanje Komisija predpostavlja, da se poslanec sklicuje na razprave, ki so jih imeli Komisija in države članice v času pred koncem sistema dvojnega nadzora. Med razpravami so bile različne zahteve, ki so se razvrščale od enojnega nadzora do preprostega carinskega spremljanja, ob tem da se je večina držav članic izrekla za različne možnosti. Nazadnje je bila možnost popolne liberalizacije s spremljanjem trgovinskih tokov sprejeta kot pot za naprej za leto 2009. Komisija bo v letu 2009 še naprej pozorno spremljala razvoj dejanske trgovinske statistike (Comext) in carinskih podatkov.

Ob razvoju uvoza iz Kitajske v letu 2008⁽⁵⁰⁾ v primerjavi z letoma 2007 in 2004 statistika kaže, da je bil uvoz iz Kitajske za deset kategorij v letu 2008 povprečno za 50,8 % večji kot leta 2007 (z razlikami v povečanju posameznih kategorij od 11,1 % za kategorijo 115 do 105,9 % za kategorijo 5). Primerjave med letoma 2008 in 2004 kažejo povprečno povečanje za 305,6 % (z razlikami v povečanju od 104,9 % za kategorijo 2 do 545,1 % za kategorijo 6).

Te vrednosti je treba pogledati tudi v širšem kontekstu celotnega uvoza tekstila in oblačil od vseh dobaviteljev v EU in iz Kitajske. Za obe zgornji obdobji so povečanja veliko zmernejša. Skupen uvoz tekstila in oblačil iz Kitajske je bil v letu 2008 za 6,6 % večji kot v letu 2007 in za 76,6 % večji kot v letu 2004. Celoten uvoz tekstila in oblačil od vseh dobaviteljev v EU, vključno s Kitajsko, se je povečal za 1,8 % v letu 2008 v primerjavi z letom 2007 in za 16,4 % v primerjavi z letom 2004. Poleg tega se je uvoz v desetih kategorijah od vseh dobaviteljev, vključno s Kitajsko, v letu 2008 povečal za zmernih 5,1 % v primerjavi z letom 2007 in za 29 % v primerjavi z letom 2004. Gledano v celoti, je treba uvoz iz Kitajske analizirati v tem kontekstu.

V letu 2009 Kitajska ne želi več nadaljevati s sistemom dvojnega nadzora. Vsekakor je stališče Komisije, da je bil namen gladkega prehoda v letu 2008 dosežen. V letu 2009 se bo nadaljevalo tesno spremljanje razvoja dejanske trgovinske statistike (Comext) in carinskih podatkov, vendar se mora trgovina s tekstilom zdaj

⁽⁴⁹⁾ Pisni odgovor z dne 22.10.2008.

⁽⁵⁰⁾ Uvoz za celo leto 2008 je ocenjen na podlagi uvoza za prvih osem mesecev.

liberalizirati. Po dodatnih letih zaščite od leta 2005 je industrija EU razumela, da mora povečati svojo konkurenčnost s prestrukturiranjem in ni nobenega objektivnega razloga, da bi nadaljevali z neomejenim obravnavanjem tekstilnega sektorja kot nečesa posebnega. Vprašanje ni, kako se izogniti letu 2005 v 2009, vprašanje je, da mora sektor konkurirati v liberaliziranem okolju.

*
* *

Vprašanje št. 77 predložil Konstantinos Droutsas (H-0868/08)

Zadeva: Dramatičen padec cen kmetijskih proizvodov

Politika EU in grške vlade, ki temelji na nedavnih reformah SKP, vključno z reformami, ki izhajajo iz „pregleda stanja“ SKP in znotraj okvira sporazumov STO, je spodkopala kmetijski sektor s pogubnimi učinki na male in srednje velike kmetije, obenem pa zagotovila mikavne dobičke za velika podjetja. Cene za osnovne kmetijske surovine v Grčiji so padle pod najnižjo možno vrednost. Na primer, cene so padle na 12 centov za kilo koruze, 25 centov za bombaž in manj kot 30 centov za pšenico durum. Cena ekstra deviškega olja je padla na 2,37 evrov na kilo, kar ne pokrije niti stroškov proizvodnje. V soglasju z vladama ND in Pasok večina kmetijskih subvencij EU ni več povezana s pridelavo in je ostala zamrznjena na triletnem povprečju 2000–2002.

Ali namerava Komisija nadaljevati to politiko, ki bo pripeljala do izločitve malih in srednje velikih kmetij, koncentracije lastništva zemlje in pridelave z manj ljudmi ter povečanja dobičkov za velika podjetja in bo hkrati vodila do gospodarskega in socialnega upada na podeželskih območjih?

Odgovor

(EN) Poslanec povezuje nedavni padec cen nekaterih kmetijskih proizvodov v Grčiji s strategijo Komisije v smeri nadaljnjega ločevanja in nedavnih reform skupne kmetijske politike. Dejansko pa je ta razvoj cen, kot dokazujejo vse analize, notranje in zunanje, bolj povezan z razvojem svetovnega trga in prilagoditvijo cen surovin na ravneh pod izjemnimi cenami, ki smo jim bili priča v zadnjem letu.

Komisija poudarja, da je imel nedavni razvoj cen različne učinke na kmete po EU in čeprav se je raven cen med proizvodi razlikovala, je še vedno ostala nad povprečjem 2000–2003. Zato se je treba ustreznih razlik v cenah lotiti v tem kontekstu.

Celo v časih, ko sta se povečali obe vrsti cen, vhodne cene in cene, ki so jih kmetje lahko dobili za svoje proizvode, in ko so lahko kmetje dosegali višje dohodke na trgu, je Komisija vedno poudarjala, kljub temu, da so lahko imeli mnogi kmetje dobiček, da so drugi razmeroma ranljivi in jih je povišanje vhodnih cen negativno prizadelo.

Pomembno je, da kmetje dobijo jasne znake dovolj zgodaj, da lahko načrtujejo svoje prihodnje dejavnosti. V EU je to zagotovljeno s tem, da lahko proizvodnjo prilagodijo znakom, ki jih daje trg, hkrati pa imajo zagotovljeno znatno dohodkovno podporo z nevezanimi neposrednimi plačili.

*
* *

Vprašanje št. 78 predložil Athanasios Pafilis (H-0869/08)

Zadeva: Napadi grške policije na priseljence

V zahrbtnem napadu policije v Atenah na več sto tujih državljanov, ki so vso noč čakali v slabih razmerah pred policijskim oddelkom za tujce, da bi vložili prošnje za politični azil, je bil ubit 29-letni Pakistanec, trije drugi pa so bili ranjeni. Ta napad je zadnji primer naraščajoče števila pogostih podobnih primerov neizzvanega policijskega nasilja, mučenja, pretepanja in javnega poniževanja priseljencev in beguncev na cestah in v policijskih postajah. To stanje je rezultat splošne politike proti priseljencem in proti beguncem, ki jo uveljavljata EU in grška vlada.

Ali Komisija obsoja takšne barbarske incidente in metode, s katerimi se soočajo priseljenci in begunci, kot ljudje brez pravic?

Odgovor

(EN) Komisija ne pozna primera surovega ravnanja policije v Grčiji, o katerem govori poslanec.

Za policijske sisteme v vseh državah članicah EU bi morali biti značilni demokratični nadzor, spoštovanje pravic posameznika, preglednost, celovitost in odgovornost javnosti. Komisija zato globoko obžaluje, da je mogoče, da je lahko poseg organov kazenskega pregona povezan s smrtjo človeka.

Na podlagi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbe o Evropski uniji Komisija nima nobenih splošnih pooblastil za poseg na področju temeljnih pravic ali vsakodnevnega vodenja nacionalnih kazenskopравnih sistemov. To lahko stori samo, kadar gre za vprašanje zakona Evropske skupnosti. Na podlagi podanih informacij ni mogoče vzpostaviti take povezave. Zato Komisija ne more ukrepati v tej zvezi.

Če domnevne žrtve policijske brutalnosti niso zadovoljne z odgovorom, ki so ga dala grška sodišča, in menijo, da so bile kršene njihove pravice, lahko vložijo pritožbo na Evropsko sodišče za človekove pravice Sveta Evrope (Svet Evrope, 67075 Strasbourg-Cedex, Francija⁽⁵¹⁾). To velja tudi za pravne naslednike pokojnika.

*
* *

Vprašanje št. 79 predložil Georgios Toussas (H-0870/08)

Zadeva: Predlogi, ki bodo imeli poguben vpliv na prodajalce in samozaposene

Grška vlada, ki se je uklonila sedanjemu pritisku multinacionalnih trgovcev na drobno, ki skušajo okrepiti svoj nadzor na trgu, sili v uvedbo nedeljske trgovine, kar je korak, ki bo onemogočil konkuriranje malim podjetjem in samozaposlenim in jih izrinil iz posla. Hkrati si multinacionalne velikanke prizadevajo za širšo deregulacijo delovnega časa. Uvedba nedeljske trgovine skupaj s sporazumi, ki so že deregulirali delovni čas, bo dala tem družbam neomejeno svobodo za nadaljnje izkoriščanje njihovih delavcev in nadaljnje poseganje v minimalno količino prostega časa, ki ga lahko namenijo za sprostitev in družabne dejavnosti ter osebno življenje.

Ali Komisija soglaša s predlaganim podaljšanjem delovnega časa in zmanjšanjem pravice do nedeljskega počitka, ki so jo dosegli delavci? Ali ne meni, da bo tak korak preprosto služil krepitvi deleža multinacionalk na trgu, hkrati pa bo imel poguben vpliv na tisoče delavcev, izrinil iz posla samozaposlene in povzročil zaprtje na tisoče malih podjetij?

Odgovor

(EN) Komisija bi rada spomnila, da Direktiva o delovnem času⁽⁵²⁾ jamči pravico do minimalnega tedenskega počitka za vse delavce⁽⁵³⁾ v Evropski skupnosti. Na podlagi Direktive morajo vse države članice zagotoviti, da ima delavec v sedemdnevnem obdobju pravico do najmanj 24 ur neprekinjenega počitka.

Vendar delovna zakonodaja Skupnosti ne predpisuje, da mora biti ta minimalni tedenski počitek v nedeljo. Direktiva⁽⁵⁴⁾ je prvotno vsebovala stavek, ki je navajal, da mora tedenski počitek načeloma vključevati nedeljo. Vendar je Sodišče ta stavek v sodbi v zadevi C-84/94⁽⁵⁵⁾ razveljavilo. Poudarilo je, da je bila Direktiva o delovnem času sprejeta kot direktiva o zdravju in varnosti in menilo, da je Svet deloval zunaj svojih pooblastil, ko je vključil določbo o nedelji, ker mu „ni uspelo pojasniti, zakaj je nedelja kot dan tedenskega počitka tesneje povezana z zdravjem in varnostjo delavcev kot kateri drugi dan v tednu“.

To ne preprečuje državam članicam, da sprejmejo zakonodajo o tej točki. V praksi nacionalna zakonodaja mnogih držav članic⁽⁵⁶⁾ res določa, da se tedenski počitek praviloma vzame na nedeljo, čeprav so lahko pri tem načelu dovoljene izjeme.

⁽⁵¹⁾ <http://www.echr.coe.int/ECHR>

⁽⁵²⁾ Direktiva 2003/88/ES Parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa, UL L 299, 18.11.2003.

⁽⁵³⁾ Samozaposleni niso zajeti v Direktivi o delovnem času.

⁽⁵⁴⁾ Direktiva Sveta 93/104/ES z dne 23. novembra 1993 o določenih vidikih organizacije delovnega časa, UL L 307, 13.12.1993. Ta Direktiva je bila prečiščena in razveljavljena z Direktivo 2003/88/EC.

⁽⁵⁵⁾ Zadeva C-84/94 Združeno kraljestvo proti Svetu Evropske unije [1996] ECR I-5755, odstavek 37.

⁽⁵⁶⁾ Na primer Belgija, Bolgarija, Danska, Estonija, Finska, Francija, Nemčija, Grčija, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Portugalska, Slovaška, Španija in Združeno kraljestvo.

Glede prodaje na drobno poslanec v svojem vprašanju nakazuje, da so lahko male neodvisne trgovine že odprte ob nedeljah. V obsegu, v katerem se omejitve v tem sektorju uporabljajo za trgovino v nedeljo, se torej nanašajo samo na veleblagovnice in večje trgovine. Poleg tega so za take trgovine na voljo odstopanja, predvsem v turističnih območjih. Komisija nima dokazov, da bi domnevala, da odprtje v nedeljo vodi v zaton malih neodvisnih trgovin. V resnici bi izpodbijala namigovanja, da je edina možnost za take trgovine, da konkurirajo, če imajo dostop do nedeljskega odprtja, ko so njihovi večji konkurenti zaprti, ker bi to pomenilo, da so male trgovine v bistvu neučinkovite in torej ni v interesu potrošnikov, ki ga hoče Komisija ovreči. Komisija bo pregledala to vprašanje v svojem Sporočilu o spremljanju maloprodajnega trga, ki mora biti sprejeto novembra 2009.

*
* *

Vprašanje št. 80 predložil Proinsias De Rossa (H-0871/08)

Zadeva: Letališki odhodni davek

Ali Komisija meni, da je letališki odhodni davek, ki ga je uvedla irska vlada v svojem oktobrskem proračunu, in sicer 2 € davka na polete, krajše od 300 kilometrov in 10 € na polete, daljše od 300 kilometrov, v skladu s Pogodbo EU? Ali je Komisija govorila o teh novih davkih z irskimi oblastmi in če je, kakšen je bil njihov odgovor? Kakšen ukrep bo sprejela Komisija, če bo prišla do sklepa, da ta davka nista združljiva s Pogodbo EU?

Odgovor

(EN) Komisija bo stopila v stik z irskimi oblastmi in jih prosila za več informacij o davku na letalski prevoz.

Iz informacij, ki jih ima Komisija, razume, da se ta davek zaračunava potnikom, ki odhajajo iz letališča na Irskem. Davek tudi razlikuje med krajšimi in daljšimi poleti na podlagi merila razdalje. Višja stopnja davka v višini 10 € se zaračunava potnikom, ki odhajajo na polete, daljše od 300 kilometrov, in 2 € potnikom na poletih, krajših od 300 kilometrov.

Vsak nadaljnji ukrep Komisije bo odvisen od njene ocene odgovora irskih oblasti in od tega, ali obstajajo vidiki davka, ki bi lahko kršili zakonodajo Skupnosti.

*
* *

Vprašanje št. 82 predložila Laima Liucija Andrikiienė (H-0876/08)

Zadeva: Razmere in perspektive vzhodne Evrope v kontekstu finančne krize

Krhkost vzhodne Evrope spričo finančne krize je razlog za zaskrbljenost oblikovalcev politike EU. Voditelji vzhodnoevropskih držav čutijo, da so njihova gospodarstva ranljivejša kot gospodarstva njihovih zahodnih partnerjev. Katere glavne nevarnosti bi lahko Komisija osvetlila za vzhodnoevropske in baltske države, zlasti v tej finančni krizi? Kakšno perspektivo vidi Komisija za vzhodnoevropske in baltske države, predvsem v bližnji prihodnosti (2009–2010) in dolgoročno? Ali bi Komisija lahko izpopolnila svoje sporočilo „Od finančne krize do okrevanja gospodarstva“ in ob tem upoštevala razmere v vzhodnoevropskih državah?

Odgovor

(EN) Stališče Komisije o perspektivi vzhodnoevropskih in baltskih držav za obdobje 2009–2010 je bilo navedeno v jesenski napovedi njenih služb, ki je bila objavljena 3. novembra. Napoved temelji na predpostavki, da se bo delovanje finančnih trgov obnovilo šele postopoma v prihodnjih mesecih in da bodo negativni učinki krize na finančni sektor in širše gospodarstvo vztrajali v celotnem obdobju 2009–2010.

Srednje- in vzhodnoevropska gospodarstva so očitno prizadeta zaradi vpliva globalnega finančnega zloma. Vendar se za srednjeevropska gospodarstva na splošno pričakuje, da bodo v letih 2009 in 2010 dosegla ugodnejše stopnje rasti kot EU-15, medtem ko se za baltske države napoveduje, da bodo doživele hudo zmanjšanje visokih stopenj rasti, ki so jih doživele v prejšnjih letih. To je posledica potrebnega popravka (po obdobju znatnega pregrevanja), ki ga še dodatno povečuje vpliv globalne finančne krize.

Faza nenadnega napredka v baltskih državah je bila povezana z znatnim dotokom finančnih sredstev iz neposrednih tujih naložb in drugih oblik financiranja. Velik del tega financiranja je bil usmerjen v netržni sektor. Na proračunski strani so bili nepričakovani prihodki, povezani z razcvetom gospodarstva, v veliki

meri usmerjeni v večje izdatke, v kontekstu, kjer bi morala biti po drugi strani fiskalna politika bolj restriktivna in s tem zagotoviti ustrezne znake za udeležence na trgu. Posel in stopnje zaupanja potrošnikov so zdaj padle na najnižjo raven v tem desetletju, oblasti pa imajo malo fiskalnega prostora za boj proti škodljivim učinkom nazadovanja.

Komisija je dala prvi prispevek k tekoči razpravi o tem, kako se najbolje odzvati na trenutno krizo in njene posledice, v sporočilu „Od finančne krize do okrevanja gospodarstva: evropski okvir za ukrepanje“, izdanem 29. oktobra. Dne 26. novembra bo Komisija predlagala natančnejši okvir EU za okrevanje gospodarstva EU pod okriljem lizbonske strategije za rast in delovna mesta. Ta okvir bo združil serijo ciljnih kratkoročnih pobud, ki naj bi pomagale blažiti negativne učinke na širše gospodarstvo in sprejel srednje- in dolgoročne ukrepe lizbonske strategije, ki bodo upoštevali krizo. Na podlagi tega okvira bodo v decembru za vsako državo posebej predlagani ukrepi, prilagojeni posebnim razmeram v državi.

*
* *

Vprašanje št. 83 predložila Ona Juknevičienė (H-0877/08)

Zadeva: Skladnost zakona o jedrskih elektrarnah z Direktivo 2003/54/ES

Spremembe litvanskega zakona o jedrskih elektrarnah, sprejete 1. februarja 2008, so ustvarile predpogoje za ustanovitev novega krovnega energetskega podjetja Lithuanian Electricity Organisation (LEO). LEO bo odgovorna za proizvodnjo električne energije ter prenosna in distribucijska omrežja v državi.

Komisija je prosila litvansko vlado, da zagotovi podrobne informacije o različnih vidikih ustanovitve LEO. Ali je Komisija zahtevala od litvanske vlade, da uskladi določbe zakona o jedrskih elektrarnah z Direktivo 2003/54/ES⁽⁵⁷⁾ in ji za ta postopek določila časovni okvir? Če ne, zakaj?

Ali je Komisija dokončala svojo analizo privatizacije in nacionalizacije delniške družbe VST? Če da, kdaj bodo na voljo ugotovitve Komisije?

Kdaj namerava Komisija odgovoriti na mojo pritožbo, ki sem jo predložila GD za konkurenco 6. junija 2008 v zvezi z možno dodelitvijo nezakonite državne pomoči (Zadeva CP 148/2008) pri ustanovitvi LEO?

Odgovor

(EN) Po prejemu pritožbe o domnevnih kršitvah določb Pogodbe o državni pomoči je Komisija v skladu s svojimi postopkovnimi pravili predložila pritožbo zadevnim državam članicam v pripombe in jim v zvezi s tem postavila vprašanja. Komisija je tako izvedla predhodno preiskavo v kakšnih pogojih za državno pomoč je bilo ustanovljeno novo krovno energetskega podjetje Lithuanian Electricity Organisation (LEO).

Vsak nacionalni ukrep, ki prenese določbe Direktive 2003/54/ES⁽⁵⁸⁾, je treba priglasiti Komisiji. Ustrezna določba Direktive 2003/54/ES v tem konkretnem primeru je člen 6 in se nanaša na postopek izdaje energetskega dovoljenja za nove proizvodne zmogljivosti. Določbe člena 6 Direktive o električni energiji so bile prenesene v nacionalno zakonodajo z litvanskim zakonom o električni energiji z dne 20. julija 2000, št. VIII – 1881 dne 10. julija 2004, v tem primeru s členom 14. Litva ni sporočila nobenega drugega nacionalnega ukrepa, ki bi spreminjal prenos določb člena 6 Direktive 2003/54. Komisija pozna novi zakon o jedrskih elektrarnah z dne 1. februarja 2008, št. X – 1231 in trenutno ocenjuje njegovo skladnost z obstoječo energetskega zakonodajo.

Komisija še ni končala analize privatizacije in nacionalizacije delniške družbe VST, zadeve, ki je del pritožbe v zvezi z državno pomočjo.

V zvezi s pritožbo glede državne pomoči, ki jo je poslanka predložila 6. junija 2008 o možni dodelitvi nezakonite državne pomoči pri ustanovitvi skupine LEO, je Komisija prejela dodatne informacije, ki so jih predložile litvanske oblasti konec oktobra 2008. Trenutno je v teku preučitev teh informacij skupaj z elementi, ki so jih predložile litvanske oblasti v drugi polovici septembra 2008 v odgovor na pritožbo, ki jim jo je poslala Komisija.

⁽⁵⁷⁾ UL L 176, 15.7.2003, str. 37.

⁽⁵⁸⁾ UL L 176, 15.7.2003

Komisija bo morala v sklopu te analize določiti, ali so zdaj na voljo vse potrebne informacije, da sprejme stališče o pritožbi. Če ne, bo zadevni državi članici poslala dodatna vprašanja.

Ko bo Komisija končala analizo prejete predložitve, se bo odločila za naslednji korak v postopku in bo o tem pravočasno obvestila pritožnika.

*
* *

Vprašanje št. 84 predložil Jan Mulder (H-0878/08)

Zadeva: Postopek odobritve GSO in politika nične tolerance ter njune gospodarske posledice

Med razpravo Komisije o GSO, ki je bila 7. maja 2008, je bilo potrjeno, da je treba „čimprej in najpozneje do poletja 2008“ najti „tehnično rešitev“ za nizko raven navzočnosti neodobrenih GSO. Oktobra 2007 so komisarka Vassiliou in uradniki GD SANCO predlagali, da bi bila pospešitev postopka za odobritev novih GSO bolj praktičen način reševanja problema časovno neusklajenih odobritev kakor odpiranje zakonodaje nične tolerance.

Kako se predlogi, ki jih je dala komisarka Vassiliou, ujemajo z nalogo oblikovanja „tehnične rešitve“, ki jo je dobila v razpravi Komisije 7. maja 2008?

Kako hiter bo pospešeni postopek za odobritev novih GSO? Ali lahko Komisija jamči, da bo predlagana pospešitev postopka odobritve novih GSO preprečila nadaljnje poslabšanje gospodarskega položaja živinorejcev v EU zaradi odobritve novih primerov GSO v EU?

Odgovor

(EN) Komisija se dobro zaveda gospodarskega vpliva morebitne navzočnosti neodobrenih GSO v uvoženi krmi.

Iz tega razloga je kolegij dal maja meseca navodilo službam Komisije, da poiščejo tehnično rešitev za vprašanje nizke ravni navzočnosti nedovoljenih GSO.

V obdobju po razpravi kolegija so se službe Komisije posvetile intenzivni in tvorni analizi razmer. Cilj je bil in je še vedno zelo jasen: poiskati dejstva, pa tudi pristop, ki bi hkrati zavaroval vir krmnih surovin in spoštoval pristop nične tolerance za neodobrene GSO, kakor je določeno v zakonodaji EU.

Obstajajo različni tehnični in pravni elementi, ki jih je treba upoštevati pred določitvijo tehničnega ukrepa, ki bi lahko izpolnil te pogoje. Službe Komisije morajo dokončati svoje tehnično delo, ki bo omogočilo Komisiji, da predstavi osnutek besedila.

Zlasti izkušnje so pokazale, da kombinirani učinek časovno neusklajenih odobritev z razhajajočimi pristopi do nadzora navzočnosti neodobrenih primerov GSO povzroči za gospodarske subjekte EU vzdušje negotovosti in s tem morebitno motnjo trgovine. Tehnični ukrep uskladitve nadzora bi se lahko lotil problema sledi še neodobrenih GSO in bi s tem zmanjšal vpliv časovno neusklajenih odobritev uvoza krme v prvih fazah komercializacije novih primerov GSO v tretjih državah. Tehnični ukrep ne bi zajel možne kontaminacije, ki izhaja iz širše komercialne pridelave primera GSO, ki še ni odobren v EU.

Med ključnimi dejavniki je razlika v trajanju postopka odobritve GSO med tretjimi državami in EU, v kombinaciji s pomanjkanjem ustreznih mehanizmov ločevanja med državami izvoznici in globalnimi tržnimi strategijami industrije semen.

Spomniti je treba tudi na prizadevanja Komisije, da bi (hitro) obdelala dovoljenja za primere GSO (kot so koruza GA21 in soja Liberty Link in Roundup Ready 2), ki so že odobreni v tretjih državah, da bi se izognila motnjam trgovine za industrijo krme in živine v EU.

Poleg tega so razprave z Evropsko agencijo za varnost hrane (EFSA) že omogočile koristi v učinkovitosti trajanja postopka odobritve brez ogrožanja kakovosti znanstvene ocene EFSA. Dober primer je skrajšanje predhodne faze preverjanja popolnosti v oceni EFSA. Prihodnja odobritev smernic glede zahtev za znanstveno oceno spisov o GSO v Uredbi Komisije bo še večji prispevek k skrajšanju časovnega okvira za odobritev. Ta uredba bo natančno določila, kaj se pričakuje od biotehnoških vlagateljev v dokaz, da njihovi proizvodi spoštujejo naše visoke standarde varnosti hrane, tako da se bo izboljšala kakovost vlog in s tem pospešil postopek ocenjevanja.

*

* *